

ရှားခါး တက္ကသိုလ်

ပါဝင်သော

BURMESE
CLASSIC
.com

တစ္ဆေပျော်

ဝတ္ထု
ထော်ချင်သော်

တာရာပွဲကြီး တစ္ဆေပျော်

- ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဝင်း (ဗျူးလစဉ်)
(မြဲ-၀၄၂၄၈)
အမှတ်-၅၂၀/က၊ အင်းဝ(၄)လမ်း၊
၆/ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- အတွင်းပုံနှိပ်သူ ဦးကျင်ရင် (မြဲ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အဖုံးပုံနှိပ်သူ ဦးကျင်ရင် (မြဲ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။
- အုပ်စု ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး ၁၀၀ ကျပ်
- ဖြန့်ချိရေး ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ်-၂၂၃၊ ၃လွှာ၊ ၃၁-လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၆၃၇၆၄၊ ၀၉-၅၀၈၉၈၉၄

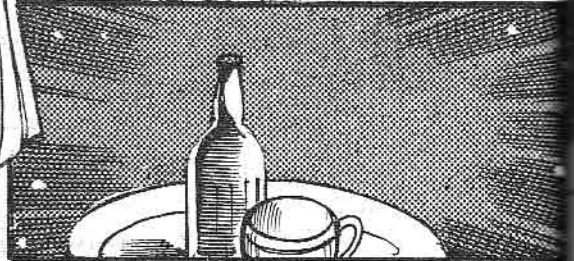
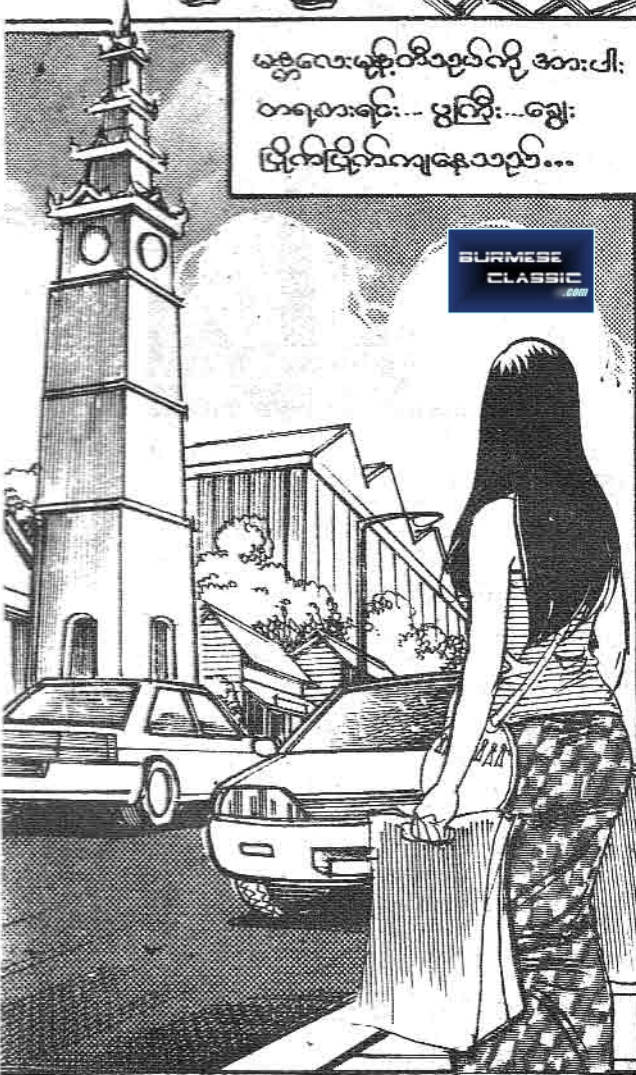
မန္တလေး မျက်စိသုဉ်းကို အားငါး
တရားစားရင်း... ပွင့်ကြီး... ချွေး
ပြိုက်ပြိုက်ကျနေသည်...

BURMESE CLASSIC .COM

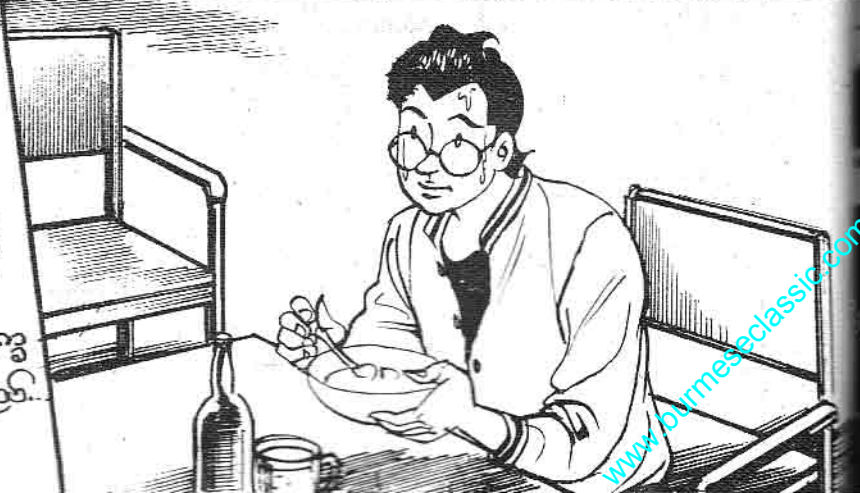

မိုးလုံ့က အာရုံပြန်တတ်
နှင့်... အာဇေားတစ်လုံး
မှာပေး၏...

မန္တလေး နွေရာသီကလေးပွား... ပေအာပစ္စည်း
အိတ်ကိတ်ကားရှင်း ထွက်ရသလို... မခံမရပ်
မိုင်အောင် မူလောင်လျက်ရှိသည်...

ဒီလို အချိန်မှာ...
မျက်စိသုဉ်း စပ်စပ်
လေး... စားလျက်...
ဟင်းခါးလေး
သောက်လျက်နှင့်ဆို
တော့... မီးနေသည်
ချွေးအောင် သလိပ်ကွ
ကို... ခံစားလျက်ရသည်...

ဟူး...မင်းတို့ရဲ့
အောင်ကျော်ချမ်းအေးကလည်း
ပုဇွန် အိတ်ကလေးက...လူလည်း
ဗာသာကလေး... အောင်မီးနဲ့...
အဖတ်ခံရတဲ့ ဘိန်းရဲ့ ဖြစ်
တော့မယ်...

အဟ... ဒါ
အကင်းပဲရှိသေး
တယ်... သင်္ကြန်ပြီးရင်
ဗိုဗိုဦး ဖြစ်...

တော်ဖြစ်လို့
ချက်ချင်း...
မြင်ဦးလွင်ပဲ
တက်တော့
မယ်...

BURMESE CLASSIC .COM

ဘာလေးမှာလဲ
မြင်ဦးလွင်မှာလည်း
အရင်လို မအေးတော့ဘူး
လွ... ကမ္ဘာကြီး မုန့်တော
ငါမယ်ဘူး... မြင်ဦးလွင်
မုန့်လောတာတော့
ငါ့ထိတယ်...

ဟူး... ကြားရတာ
နားဝမှာတင်... သေ
အရင်လိုကလေး
နေပြီ...

ဘယ်ကလေး...
ဒီမှာ... ဒီနေ့...
၂၀၃ လွ...

ဟူး... ဟူး... ဟူး... ဟူး...

ပွဲကြီး... ရွေးတွေကို
တစ်ဖျူ... နှင့် သူတစ်ရင်း
မိတ်ဆက်အာဖွားဖြင့်
ရယ်မိသည်...

ဟဲ့... မင်း
ဖြင့်ဦးလွင်ကို
အလည်ပေး...

မေ့တတ်သေး...
မိုးလုံး အဲဒီမှာ
အခြေချနေလို့...

မိုးလုံးက ပွဲကြီးအား
အထင်ကြီးစွာနှင့် ကြည့်
သည်... ..

တယ်ဟောင်ပါလား...
ဖြင့်ဦးလွင် မြေရေးက...
လှည့်က ဝတ်ကျီ ခြုံလယ်ခေါင်
မြေရေးနဲ့ အတူတူပဲတဲ့
နော်...

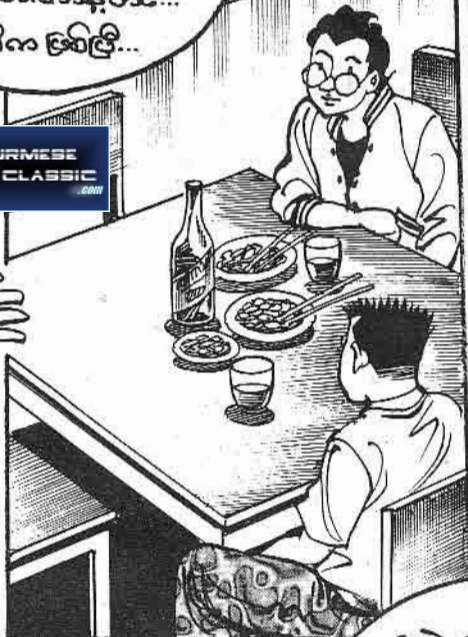
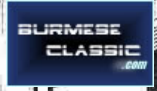
ဟဲ... ဟဲ...
သိပ်အထင်ကြီးနဲ့...
ဆုံးသွားတဲ့အားနဲ့... အမွေ
ပေးခဲ့တာက... ခြုံပေါ်မှာ အိမ်
တစ်လုံးနဲ့... ဆင်ခေါင်းရွာ
ဘက်မှာ... မိုက်ခင်းဆယ်ဖော
ငါ့ရင်ပြန်တာ...

မိုးလုံး အမူအရာ
ချက်ချင်း ငြောင့်
သွားသည်... ..

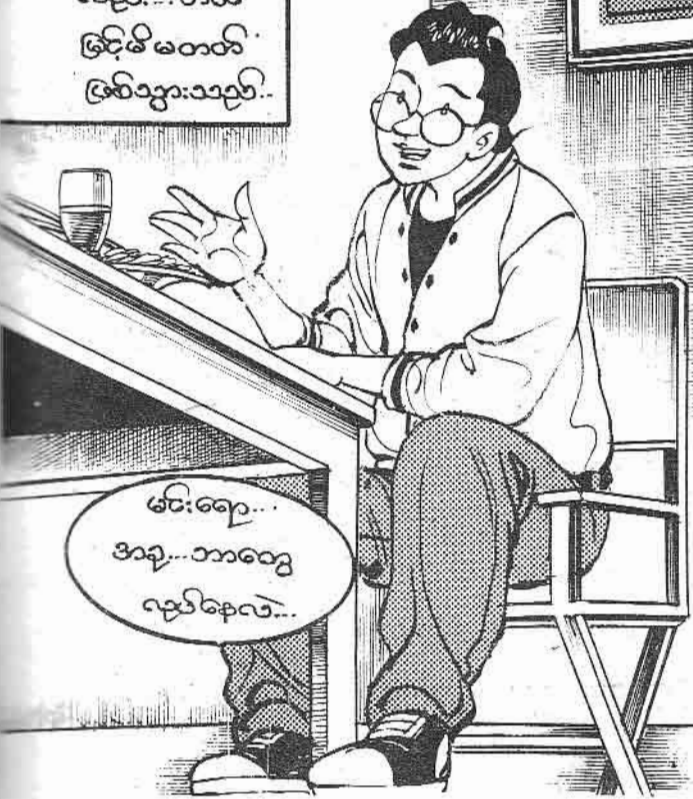
မင်း ဘီလုံးနာ ဖြစ်ပြီပေါ့...
ဘာမှ မလည်ဘဲ.. ငြန်
ရောင်းစားတာနဲ့တင်...
ဘောမိက ဖြစ်ပြီ...

ဘာလဲဟ
ဘောမိက...

ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...
ရော့တိကထက် ပိုချမ်းသာ
တဲ့...ကောင်ရယ်ကွာ... ..
ဘောမိက... ဘောမိက...
ဟား...ဟား...ဟား...

မိုးလုံး အငြော
ငြောင့်...ပွဏ္ဍိး
လည်း... ဘဝင်
ဖြင့်မိမတတ်
ဖြစ်သွားသည်..

မင်းရော့...
အခု...ဘာတွေ
လည်နေလဲ...

မင်း: ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အထိုင်းပဲလေ... ဆိုင်ကယ်နဲ့ အဖို့ ယွဉ်း ရောင်း တယ်...

ဆိုင်ကယ်... ကား... မြင်းလှည့်: ပွဲစားလုပ်တယ် ဒါပဲ...

အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား...

စားလောက် လောက်လောက် ထက်... နည်းနည်း တော့... မို့ပါ တယ်...

အဓိက လိုအပ်ချက် ပြည့်စုံရင် တော်ပြီ ပေါ့ကွာ...

ပွဲကြီး နှင့် ခိုးလှဲက... သင်္ဘောတစ်စီး ထဲ... အထူးတူ အလှည့် လှည့်ခဲ့ကြာ သည်... သင်္ဘောအား ဖျား ဖြစ်သည်...

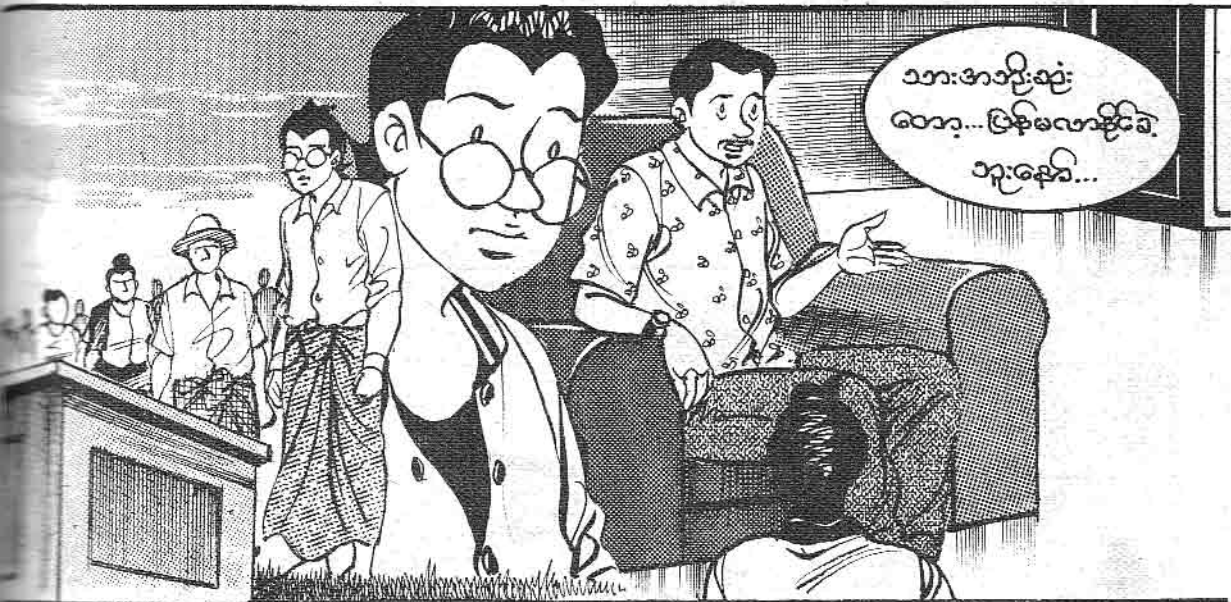

ခိုးလှဲက မန္တလေးသို့နှင့် အကြောင်း ပါပြီ... သင်္ဘောအား လောကမှ ပွဲကြီး ထက်စောစွာ... နှုတ်ထွက်သွားသူ ဖြစ်သည်...

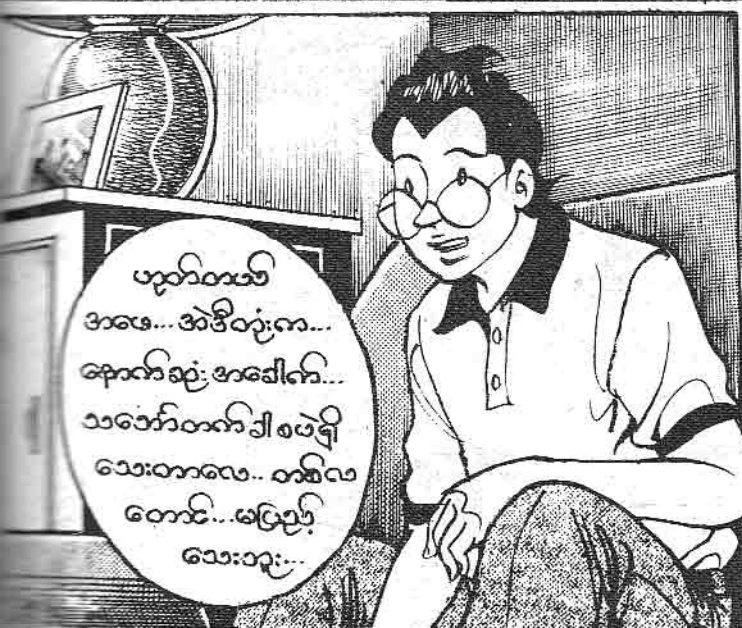
အမေဆုံးကြောင်း
အမေ အကြောင်း
ငြားသဖြင့်...ပွဲကြီး
ဟောင်းကောင်းမှ...
တစ်တက်ပြန်လာ
ခဲတာ...တစ်လကျော်
သာ...ရှိသေး၏...

အမေအလောင်း သင်္ချိုက်ပြီး ရက်လည် ဆွမ်းကျွေးသည့်အထိ...ဘာမှ မထူးခြားသေး...
လလည် ဆွမ်းသွပ်ပြီးကာမှ... ပွဲကြီး အဖေက စကားစလော့သည့်... ...

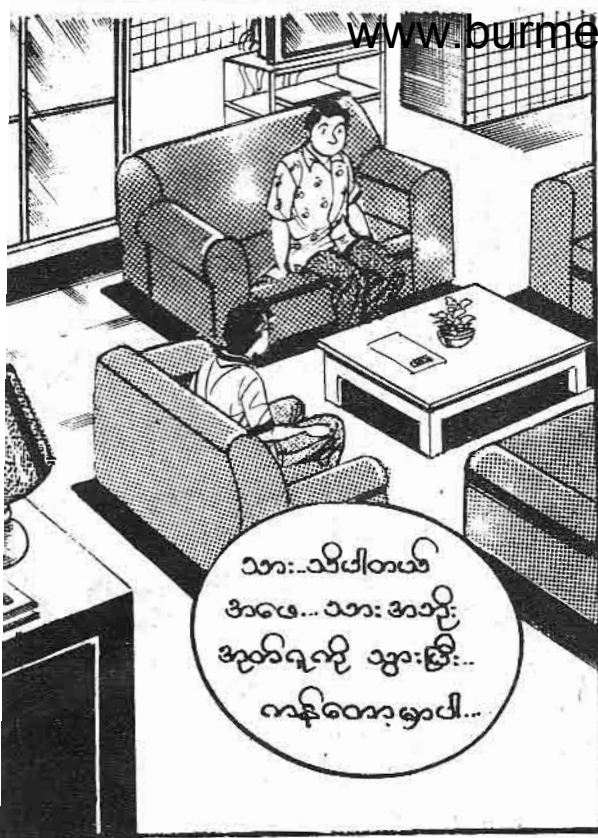
သားအဘိုးဆုံး
ဟော့... ဖြန်မလာနိုင်ခဲ
ဘူးနော်...

ဟုတ်တယ်
အဖေ... အဲဒီလုံးက...
နောက်ဆုံး အခေါက်...
သဘောတက်ပါ ခဲပဲရှိ
သေးတာလေ.. တစ်လ
တောင်... မပြည့်
သေးဘူး...

အင်း...ဟုတ်တာပေါ့
ဒါပေမဲ့ သားအဘိုးက
သားကိုယ်ပိုင်တာ
လေ... ?

သား...သိပါတယ်
အဖေ...သား အဘိုး
အုတ်ဂူကို သွားဦး...
ကန်တော့မှာပါ...

မင်းအဘိုးက မင်းကို
မြော်နေမှာ...သွားကန်တော့ရုံ
တင်...ဘယ်ကလေး...မင်း ဟိုမှာ
တစ်အက်လုံးတောင်နေချင်
နေသွားရမှာ...

ဟဲ့...

အဘိုးက...သား
အတွက်...အိမ်နဲ့မြက်ပျိုးရေး
ခြံပါ...အဖေပေးခဲ့တာလေ...
ဒါတွေ သားပဲစောင့်ရှောက်
ရတော့မှာ...

ပင်လယ်ကွင်း
အနောက်ဘက်
ဦးဇွန်နေသော
ပွဲကြီး...တောင်ကန်
နှင်း...နှင်းဇွန်
ကြားမှာနေရ
မည်...ဆိုတော့...
အတော်...
စိတ်လှုပ်ရှား
သွားသည်...

ဒါ...သူ့မြော်လင်
ထားသော ဘဝပုံစံ
လည်း...ဖြစ်သည်...

ဒီတော့ သား...
အဖန်ဆုံး ဖြစ်ဦးလျှင်ကို
သွားလျှက်...ဟိုမှာရှိတဲ့ ဗိုင်းဆိုင်
မှတော့... သေချာအောင်သွား
လုပ်လျှက်ဦး...

အင်း...ကောင်းပါတယ်...
အဲ...တစ်လက်စတည်း...
သားကို...အရေးကြီးစကား
ပြောရဦးမယ်...

အာဖေပုံက
မဝံ့မရဲလို့လို့
အားထုံအားနာ
လို့လို့နင်းနွဲ့...
ဂြိုဟ်...အသေ
အချာနားစွင့်
မိသည့်... ..

ဂရုစိုက်
အထောက်အထား
တွေ.. အမွေတွေစာချုပ်
တွေ... အကုန်ပေး
လျှက်မယ်...

ဟင်္သာကို
အဖေ...တစ်ပတ်
အတွင်း...သွားလျှက်
မယ်လေ...

ဒီလို သား...
သားအဖေဆုံးတာ...
ခြောက်လပြည့်ရင်တော့...
အဖေ နောက်အိမ်ထောင်
ပြုမလားလို့...

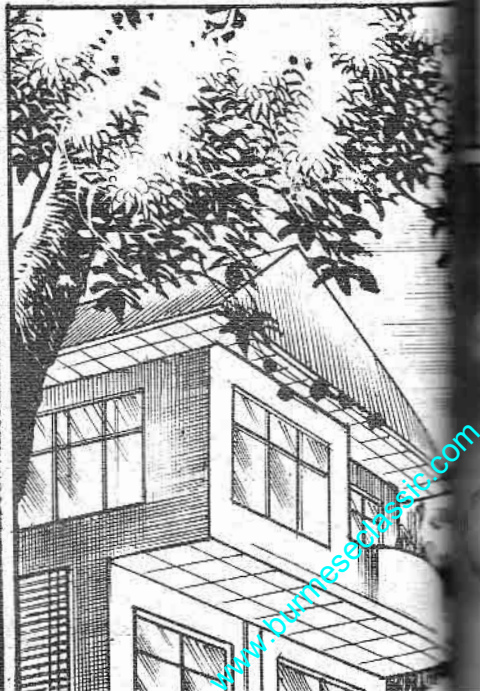
ရွှေဂါးမင်းမထားသော
စကားကြားလျှက်ရ
သဖြင့်... ပွင့်... ပါ...
အဟောင်းသားဖြစ်
သွားသည်... ..

သားလည်း
ယောက်ျားပဲကွား... နားလည်
ပေးလို့ရမှာပါ... သား အဖေ
အိမ်ရာထဲလဲနေတာ...
(၂) နှစ်တောင်မဟုတ်
လား...

အဖေက ဟတ္ထည်းသစ် မိတ်ဆက်ပွဲ
မှ... တာဝန်ခံ နေနေတာပဲလောက်
လေသံမျိုးနှင့် ပြောနေတာ...

အဖေရယ်
ချက်ချင်းကြီးဆို
တော့...

ဒါကြောင့်...
ခြောက်လပေမိုင်မယ်လို့...
ပြောတာပေါ့!... ပြောရမယ်
လို့ဖြင့် အဖေတို့တွဲနေတာ
တစ်နှစ်ကျော်သွားပြီ
သား...

ဦးတော့ သူက...
အဖေတော်ရွေးအပ်ခဲ့တဲ့...
အရေးတကြီး လိုအပ်နေတာ
ကလေးပဲ... တစ်ကြောင်း
ပေါ့...

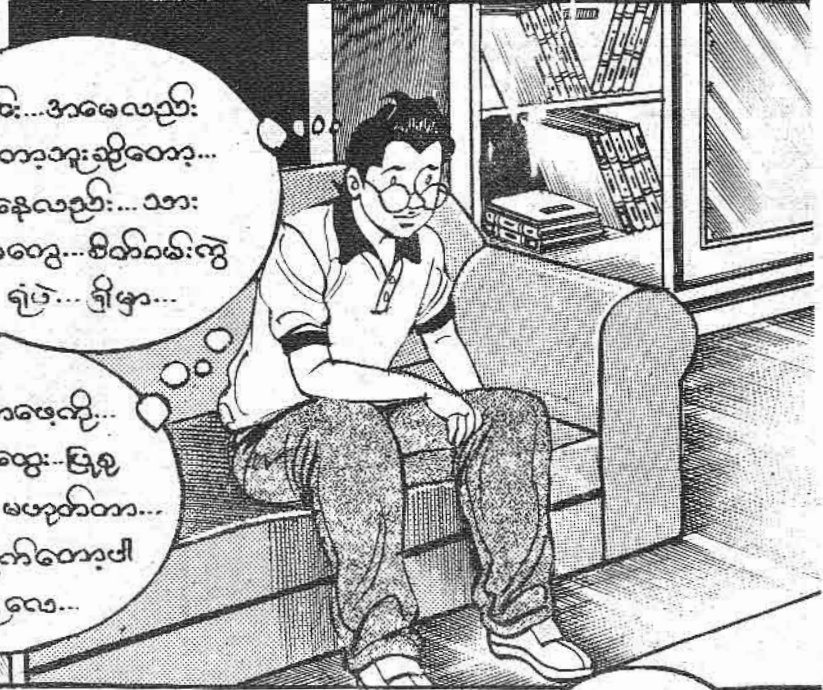

အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုး ပေးရ သည်... အဖေကို
ကြည့်ပြီး... တားလို့ စတော့မည် မဟုတ်မှန်း ပွင့်ပြီး
သဘောပေါက်သွားသည်... ..

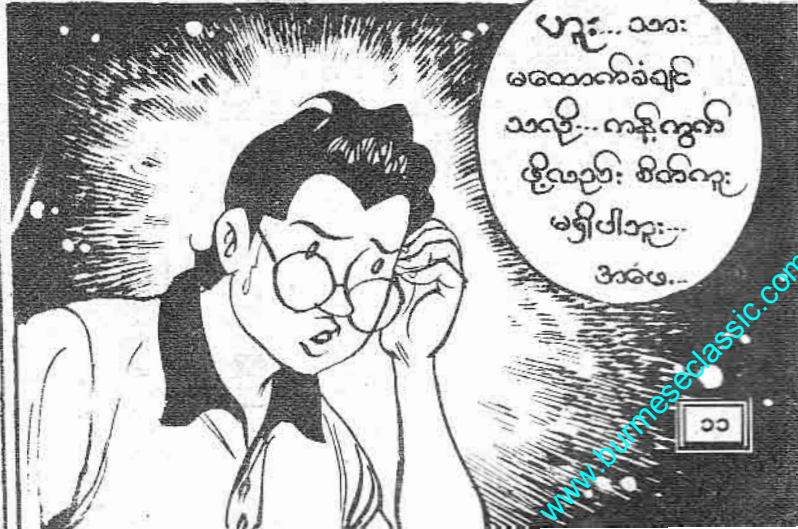

အင်း... အမေလည်း
မရှိတော့ဘူးဆိုတော့...
တားနေလည်း... သား
အဖေတွေ... စိတ်ဝမ်းကွဲ
ရဲ့ပဲ... ရှိမှာ...

ငါလည်း အဖေကို...
မွေးမွေးထွေးထွေး... ဗြူ
ပေးနိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ...
မကန့်ကွက်တော့ပါ
ဘူးလေ...

အဲဒါ... သား
သဘောထား
ဘယ်လိုရှိလဲ...

ဟူ... သား
မထောက်ခံချင်
သလို... ကန့်ကွက်
ဖို့လည်း စိတ်ကူး
မရှိပါဘူး...
အဖေ...

အဖေ့ မျက်နှာက
ရွေးကောက်ပွဲခွင့်
သည်...အမတ်
လေးဆီး...
တစ်ယောက်လို့
ကြည့်တာရှင်ပျ
အားရသွားဟန်
ရှိသည်... ..

ကစားစရာ BEN-10 လက်ဖက်နာရိတ်တစ်လုံး...ရလျှင်ကတော့ သုံးနှစ်သားယောက်ျားလေး
တစ်ယောက်လို့ အသားပင် မြီးရွှင်သွား၏...

ကျေး...ကျေးဇူး
တင်လိုက်တာ
သားရယ်..

ဒါဆို...သား...
ငြင်းပွဲလွှဲသွားတဲ့အခါ...
သားရဲ့ ဘာလဲအဖေ့ပညာသွား
နော်...သား လွှဲစားပို့ပေးထားတဲ့
ပိုက်ဆံတွေ...တစ်ဖြားမှ မလျော့
ဘူး...သိလား...ဒါအငြင်း...သိနိုး
နှစ်ဆယ် အပိုထည့်ပေး
ထားပေးတယ်...

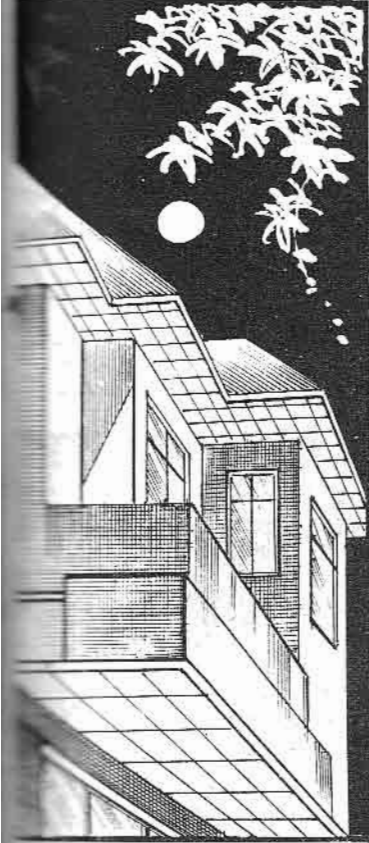
သားသုံးချင်တာ
သုံးရတာပေါ့!...

တစ်ခါတည်း အဖေ့ခွဲပေးသလိုမျိုး
စကားဆိုလာသော အဖေ့ကို အဖေ့အဖေ
သလို...စိတ်လည်း မနာချင်တော့...

ထိုနေ့ညက... ပွဲကြီး
စားသောက်ဆိုင်
တစ်ဆိုင်သွားကာ
ဂျော့နီနှင့်အတူ လမ်း
လျှောက်လျှောက်သည်...

ဂျော့နီလို လမ်းလျှောက် တုတ်ကောက်တော့... ပွဲကြီးထဲမှာပါ
လော... ဂျော့နီကို ဆော်ဒီနှင့် ပေးစားပြီး... ရေခဲရိုက်ထားလျှက်
သည်...

သားအဖ အဖြစ်မှ... အပြန်အလှန် စွန့်လွှတ်ကြောင်း... သတင်းစာတွင်... ကြော်ငြာထည့်စရာ
မလိုသည်... ပြည်မှူးကားချ... အခမ်းအနားအတွက်... ငွေကြေးအရက်တစ်ပုလင်းကို ကုန်အောင်
မျှင့်သည်...

SEA MEN တစ်ယောက်
အတွက်... အယ်(လ)ကိုဟော
ဝမ်းလိတာဆိုတာ... အယား
ဖြေ... အသွားပေးသလောက်
သာ... ရှိသည်လေ ...

နေ့ပြီး... ငြင်းငြိုင်းလွှင့် တက်မည်ဟု... ရည်ရွယ်ထား
သော်လည်း... သားအဖချင်းခွဲတိုင်း...

မဟာနာယကနေရမည် အတူတူ ဖောက်ဖြေပဲ
ခရီးထွက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျှောက်တော့၏...

ပျက်... ရန်ကုန် နောက်ဆုံးည အကြောင်း
ဖြေခွေးပြီး သက်ဖြင်းချလျက်သည်...

ဒါဆို...
ငြင်းငြိုင်းလွှင့်ကို
ဘယ်နေ့ထက်
မလဲ...

ခေတ်ပေါ် စက်သုံးဆီ
အရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်၏
ပိုင်ရှင် ဖေဖေက... အာစွ
ရွှေပေးပြီး... ခြင်္စင်ရယ်ကို
နှင်ခဲ့ကြိမ်... ...

ဖြစ်နိုင်ရင်
ခုပ်တက်ချင်တာ...

အဖို့တော့...

ဟာကွ...
မင်းကလည်း...
ငါ့ဆရာအဖွဲ့ဝင်နဲ့
အကွဲနဲ့ သားနဲ့
မယားနဲ့ကွ...

မင်းလို့
ချက်ချင်း... ဖတ်
ဖက်... ဒါ... ထ
လွန်လို့မရ
ဘူး...

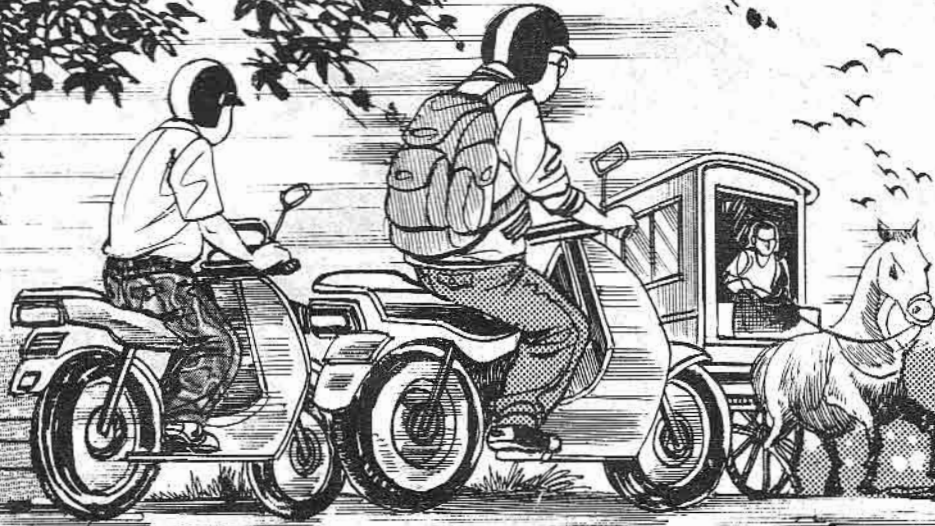
အိမ်လွန်ခဲ့...
နောက်အကျဆုံး
သနားတင်ပါ ဆိုက်...
ငါ့ကိုယ်တိုင်လွန်
ပွဲပေးမယ်...

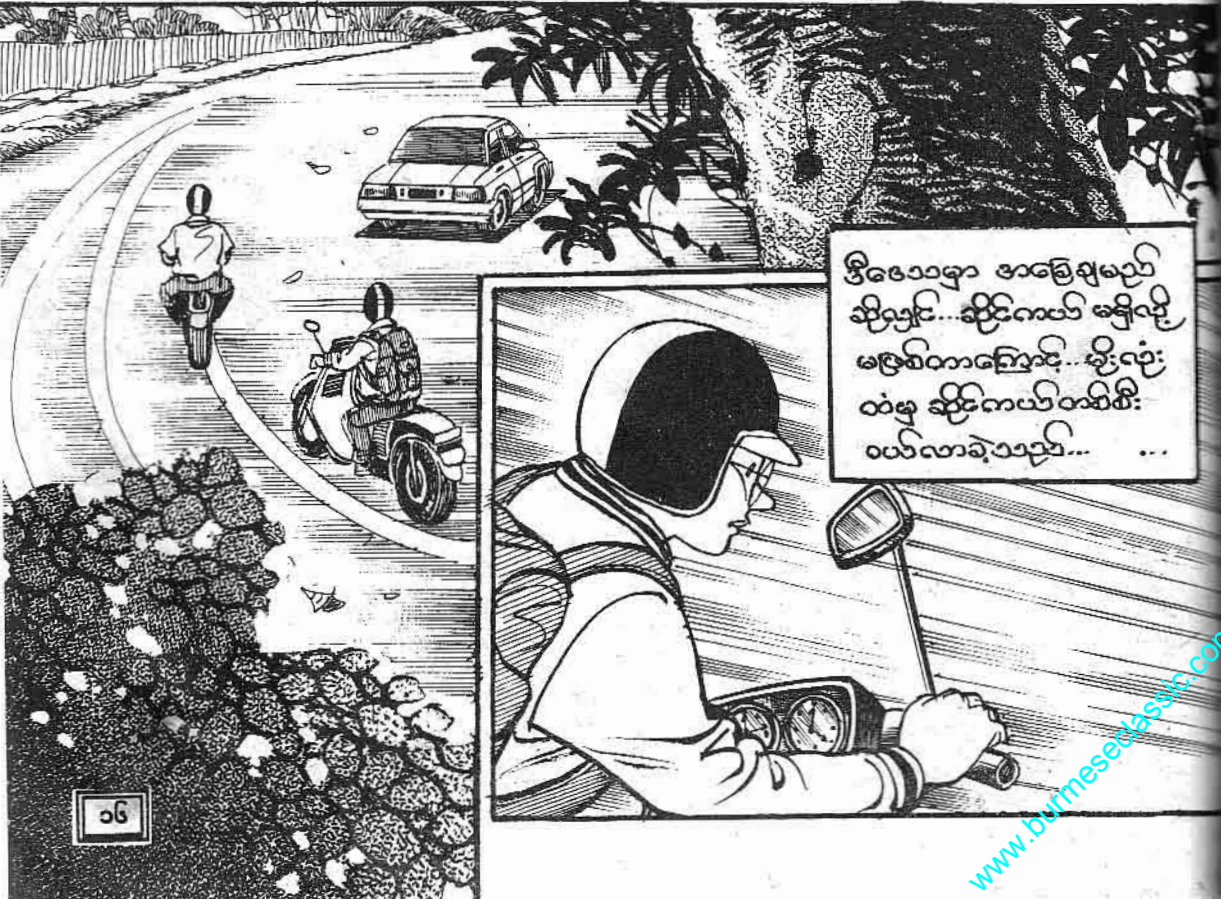
ပွဲကြီးလည်း မှီလွှဲမိ လူရွက်ပွား
အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုသေး၍
သူ့စကားကို ခေါင်းညှိတင်ထားကိမ်
လွန်တော့သတည်း... ..

ရွှေစာရံကော်ပီသည့်နှင့် ရှုဒေးဆွေက
သိသိသာသာ ဖြောင်းလဲသွားသည်...

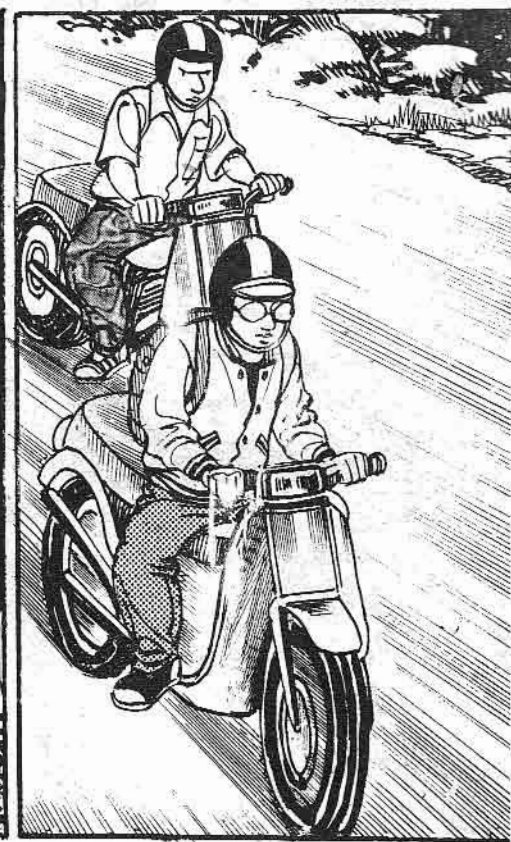

ခြောက်သွေ့ ယူခြင်း လော နယ်နိမိတ် ကုန်ဆုံးသွားပြီး စိမ်းလန်းသောမြင်ကွင်းနှင့်...
အေးဆီမှု... ညိုညို နှိုင်းနှိုင်း... တောင်တန်းကြီးများကို မြင်လာရပြီ... ဒီခရီးကို မိုးလုံး
အိမ်ကွင်း... နှစ်ဥာအိမ် ရန်နားပြီး ဒီနေ့မနက်စောစော... ထွက်လာခဲ့ပြန်ခြင်း ဖြစ်၏...

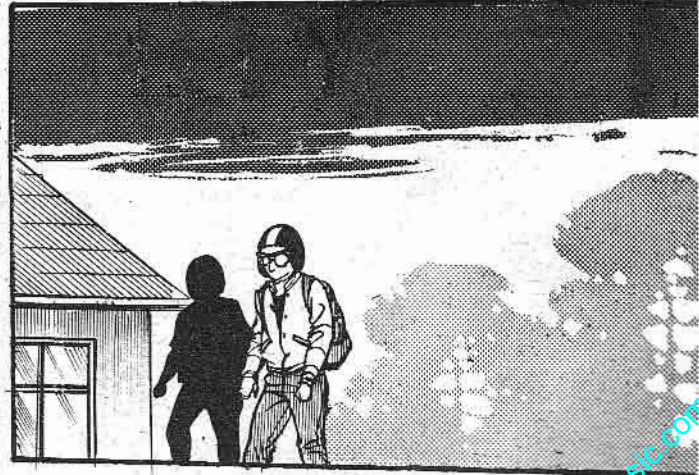

ဒီဝေသဌာ အခြေချမည်
ဆိုသဖြင့်... ဆိုင်ကယ် ခရီးလို့
မဖြစ်တာကြောင့်... မိုးလုံး
ဝံ့မှ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး
ဝယ်လာခဲ့သည်... ..

ရက်... စိတ်အကျဉ်းကျနေမှု အားလုံးမှ... ထွက်ပေါက်ရသလို...
ခံစားနေရသဖြင့်... ပွဲကြီး ကျေနပ်နေ၏... ...

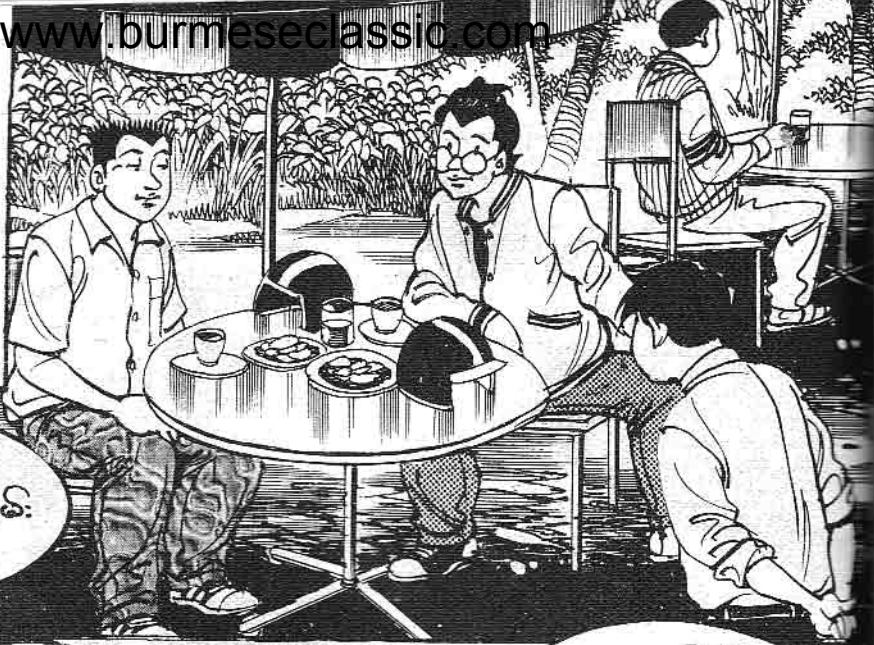

မစ္စလေးသူ့ မစ္စလေးသားတွေက... ငြိမ်းလွင်ကို ဆိုင်ကယ်ကပ်ယာဖို့နှင့်... အည်ဖွဲ့ကာ
တက်ကြွသဖြင့်... လမ်းမှာလည်း လူမပြတ်ဘဲ... ပျော်စရာကြီး ဖြစ်နေသလို... ...

စီးနေလျှင် ဟေ့ကံသဖြင့် လိမာဆွဲသည့်လက်
တစ်ဖက်... နာလာ၍... အနားချောတွင်... ခါး
နားသည်... ...

ဆိုက်သန့်သန့် ရွေး
လိုက်ပြီး... ဝယ်ယူမှာ
သောက်သောက်...
လက်ရာမရောင်း
သည်... ကော်ဖီမစ်
ကိုသာ... မှာသောက်
ချိက်သည်...

ဒီကနေ ရွေးကို
အာဏာကြမ်းကြမ်း
တွေပစ်ခတ်...

ဒေး... ဟါ...

ရွေးက ယာဉ်ရယ်နား
စခန်း ရောက်ရင်... အင်ဂျင်
မှတာ သက်သေအောင်...
ရောက်ငါ့ကိုရေဖြည့်ဖို့... ကား
တွေ... ဒားလုံး... နားကြတယ်...
ဆိုက်ကယ်လည်းနားရမယ်...

ဒေသတွက်
ဗိုင်းချီးခုံရမည်း ဤ
ကော့... လူပါဆီဖြည့်
လို့... ရာယ်လွ...

အိုဟ်...
ကောင်းတာပေါ့...

မြင်ကွင်းသစ်ကို ခံစားရင်း
ဒားတွေတွေ ယဉ်ယဉ်ဒီဒီ...
ရောက်သွားသည်...

မင်းအိမ်မှာတည်းရင်
မင်းရဲ့မိဘားစုဘဝကို
ဖြင်ရတာအားကျတယ်
ကွာ...

ဒါများကွာ...
ပင်စိမ်းသီးပျိုထိုးသီးခွင်း
ထဲကလို့... ဓနုမ ယခုမလား
ပအိုမ... ရှမ်းမ... တရုတ်မ
ယခုမလား... မင်းအာနေ
အထားနဲ့... ဤကွာ
ခေါင်းခေါက်ရွေးလို့
ရတယ်...

ဟား... ဟား...
ဟား... ဖြင်ပြီးလွှင့်
မှာ... လူခုံရှိသည်
ပေါ့...

အေးလေ...
ဒါနု သဘောမကျသေး
စဉ်လည်း... ဂေါ်ရဒါးမနဲ့
မန္တလေးမ... အဲ...
မန္တလေးသို့လည်း
ရွေးလို့ရတယ်...

ဟုတ်ပြီ...
မန္တလေးရတနာပုံ
သောင်းစာမှာ... ခန့်
လောင်း... အာဗိုရှိသည်
ဆိုတဲ့... ခြေခံပြာ
ထည့်လိက်မယ်...

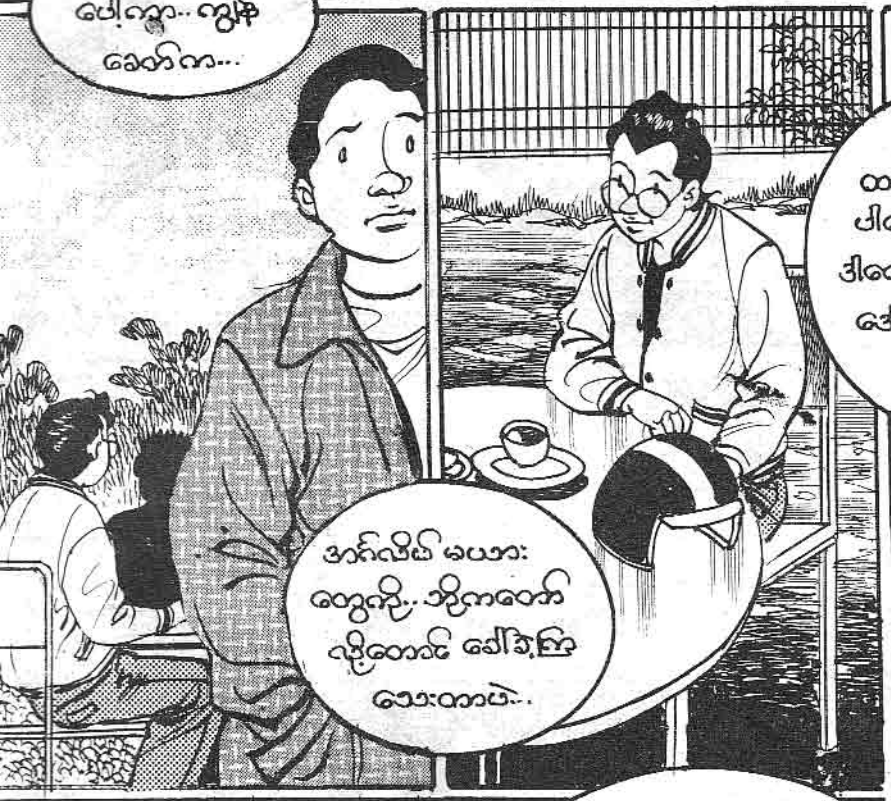

ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

အင်း... ဟိုဘဝက
အင်္ဂလိပ်တွေလည်း
ဝါဒီရဲ့ ဝါဒီ... ရင်း... သူတွေ
ကို... ဖြည်း... စမ်း... ကြည့်
သွား... နှာပဲနော်...

သေချာတာ
ပေါ့ကွာ... ကွန်
ခေတ်က...

ထားလို့က်
ပါတော့ကွာ...
ဒါတွေ ဖြောင့်...
ဒေါတွေပါနေ
ဦး... မယ်...

အင်္ဂလိပ် မဟာ:
တွေကို... ဘုံကတော်
လျှိုတောင် ခေါ်ခဲ့ကြ
သေးတာပဲ...

အုတ်က
လူတော်တွေ
လေ...

ထားလို့က်လို့
ကျော့... မွတ်ဒီး... ဖြင့်ဦး... လွှင့်
ခိုင်တာ... အင်္ဂလိပ်တွေ စတင်
သွား... သူတို့ရဲ့ နွေရာသီ
ရုံအိုင်မြို့ကွ... မေလဖွာ...
ရုံးထိုင်လို့ မေမြို့လို့တောင်
ထင်ခဲ့တာ...

တော်လှိုလည်း
နေမဝင်အင်ပါယာ
ရဲ့... အရှင်သခင်
တွေ... ဖြစ်ခဲ့တာ
နော်...

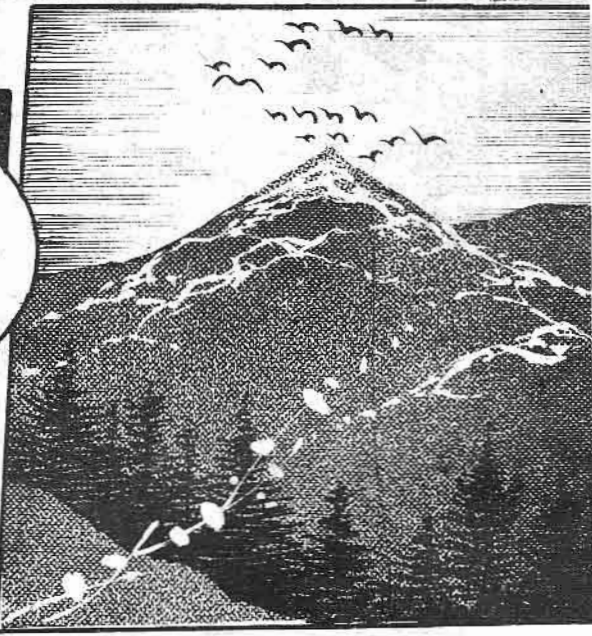
ခေတ်အဆက်ဆက်
လက်နက်အားကိုးနှင့်...
ဓနဥစ္စာကို ရှာဖွေ
စူးဆောင်းပြီး ထိုဓန
သစ်နှင့်လက်နက်
သစ်တို့ကသာ ကမ္ဘာ
ကို...အုပ်စိုးခဲ့ကြသည်
မဟုတ်လား... ..

အမောဖြေ အညောင်းဖြေကြသည်အင်ပါ...

ကဲ...အင်္ဂလိပ်
တွေ...ကည်ခဲ့တဲ့...
မြို့ကို... အရောက်
သွားကြဖို့...

ပွဲကြီးနှင့် ပူဖြင်း ခရီးဆက်ကြ၏...မေမြို့
ဖြင့်ပြီးလွှင့်... အနီးစခန်းနှင့်...တောင်လျှောက်
မြို့တော်ဟူ၍... နာမည်စွဲနှင့်...ကျော်ကြား
ခဲ့သော မြို့က...တဖြည်းဖြည်း နီးလာခဲ့ပြီ
(၂၁) မိုင် စခန်း ရောက်တော့...တစ်တောင်
တပ်နားလေသည်... ..

အဖေ့အဖို့ အဖေ့အဖို့... အဖေ့အဖို့... မြည်းမြည်း... ဖြားတစ်လုံး၊
မြည်းစမ်းကြည့်ပါ...

အင်း... ဒီဒေသဇွာ...
အာခြေချရာ... ယာစိတုဗ်
ခြင်း... လုံးလုံး ဖြစ်တော့
မယ်... စင်ပါရဲ့...

သေချာတာပေါ့၊
ကွာ... ဒီဇွာပိုင်ပေါ့သလို
ဆက်သားလည်း ပေါ်တယ်...
ဆက်သားခြောက်စွာနဲ့...
ပိုင်ကို... အိမ်ရှင်မက... ဖြစ်ဆင်
ပေးမယ်ဆိုရင် မင်းဘဝ

ညွှန်ဆယ်
ရာခိုင်နှုန်းလောက်
မြည်းစုံသွားလိမ့်မယ်
ပျက်စီး...

အဖြောကောင်း
လျှောက်တာ... မှီလုံးရာ...
မင်းတောင် မန္တလေးဇွာထုံး
ကလို့ ညှိုးချုံးမနေတော့
ပါလား...

အဟောင်း... ဂရုချို
တွေက... တအား မိန်းမ
လျှိုချင်တယ်... ဂရုအိုတွေ
ကျတော့... မိန်းမဘေး
က... ထွက်ပြေး
ချင်တယ်...

အဲဒါ...
တွေ့ရည်မပိခိတ်...
တကယ်တော့ လွတ်လပ်
ချေ့ကွ...

အဟောင်း... အဲဒါလို့...
တစ်ကျော့မိနစ် လွတ်လပ်ရေး
အရဟံ့ကို... ခံစားနိုင်ဖို့... မေ့
ကို... သွားမယ်... ဆရာ...
ဘော်တာတွေ ဥစ္စန်းခဲတဲ့...
ဂေါ်ရချိုအထက်ကို

ဂေါ်ရချို... သီးခြောက်နဲ့
ဖြည်းဖြည်း... ဂေါ်ရချို... မဟု
ရအောင် ယူမယ်ကွာ...

ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

ဤ... ဗိုက်ဆံခြင်းရန် အိတ်ထဲ အချိန်ကတိုင်... ဗိုက်ဆံများနှင့်
အတူ... အားဖြင့်... ဓာတ်ပုံပါ... ထွက်လာ၏... ..

မိုးလုံးက အဘဦး
ဓာတ်ပုံကို ယူ
ကြည့်ဖို့...
ခဏနေတော့
အထိတ်ကလေးနဲ့နဲ့

ဒါ...ငါ့အဘဦး
ပုံလေး...

ဟာ...ဟေ့
ဟေ့ကောင်...မင်း
အဘဦးက ငါ့ကို မျက်စိ
မှိတ်ပြတယ်ကွ...

မိုးလုံး...မစ္ဆာလေးက...
ချက်အရက်...ဟေ့ကောင်
နေကျကောင်က... ဝိုင်
ဇြောင်း...ဟေ့ကောင်ကြီး မူး
သွားတာလား...

ဟေ့ကောင်
တကယ်ပြော
တာ...

မျက်စိမျက်နှာ ဖျက်နေသော
မိုးလုံး ဖြစ်ပေးဖို့...အဘဦးက
ဓာတ်ပုံကို ပွဲကြီး ယူကြည့်လို့
သတိပေး...

အဘိုးက တစ်ညတည်း
ခန်းခန်းနှင့်... ဖြူးယောင်
သမ်းနေသည်... မိုးလုံ
ပြောသလိုတော့...
မျက်စိမှိုက် မဖြေ... ..

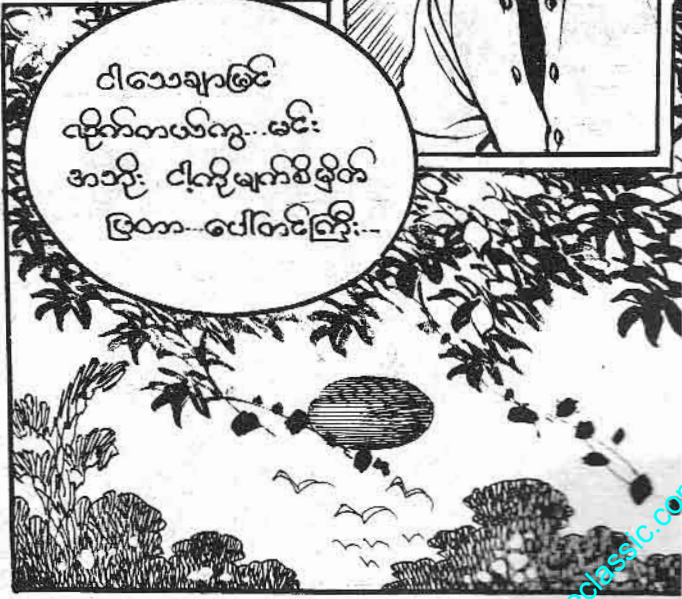
မင်းမူးနေတာ
ပါလော့... ဓာတ်ပုံက
မျက်စိမှိုက်ပြမေးကွ
ရှေး... သေချာကြည့်...

ဓာတ်ပုံကို စားဖွဲ့ပေါ်ချပြီး...
ကစ်ခိနစ်ခန်း နှစ်ယောက်
အလှူ စိုက်ကြည့်နေရဦး
ကြ၏... ဘာမှ မဝေးခြား...

ငါသေချာမင်း
လျှောက်တယ်ကွ... မင်း
အဘိုး ငါ့ကိုမျက်စိမှိုက်
ဖြော... ပေါ်တင်ကြီး...

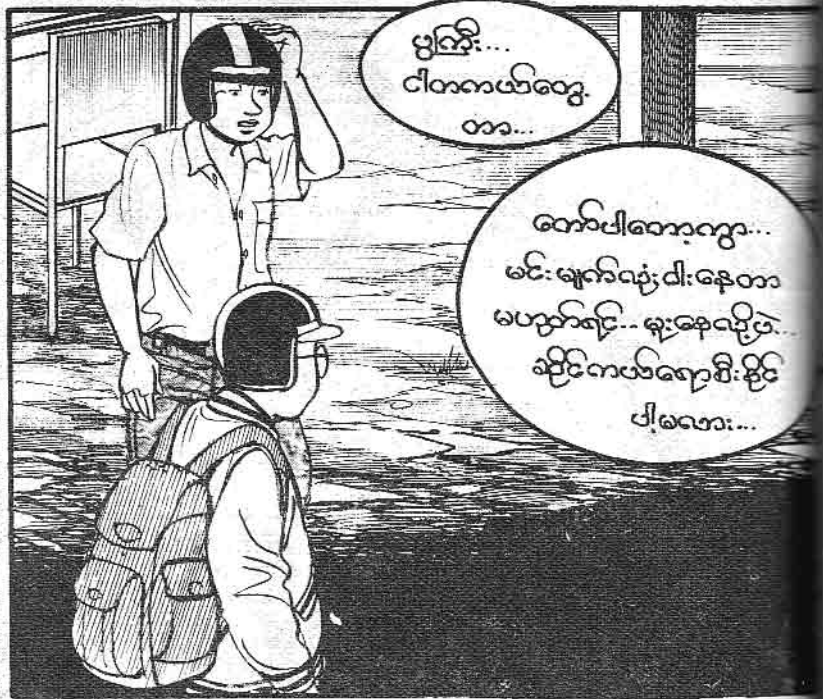

တော်စမ်းပါ
ကွာ...ဟေ့...ညီလေး
ငြိန်ဆံ့ရှင်းမယ်...

ကိစ္စ ဖြစ်သွား
အောင်...ဇာတ်ပုံ
ငြိန်သိမ်းကာ...
ငြိန်ဆံ့ရှင်းလျှောက်

ကဲ...သွားနဲ့...

ဗွလိ...
ငါတကယ်တွေ့
တာ...

တော်ပါတော့ကွာ...
မင်း...မျက်လုံး...ငါ...နေတာ
မဟုတ်ရင်...မှ...နေလို့ပဲ...
ခိုင်ကယ်ရော...စီး...
ပါ...မလား...

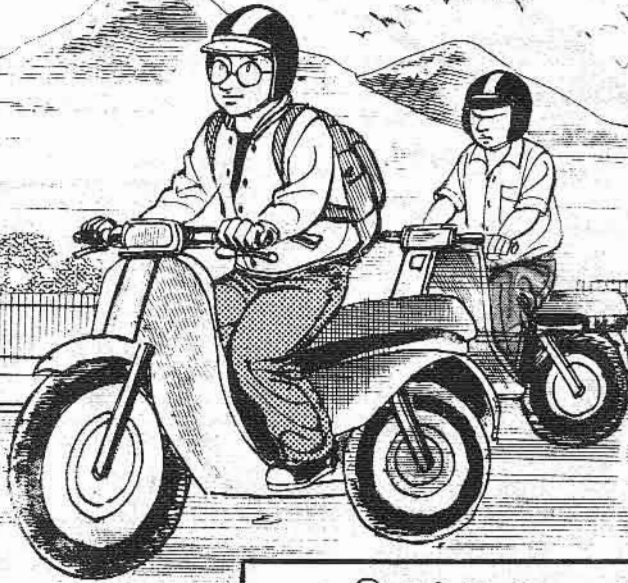
မိုးလုံးလည်း
သူ့အဖြစ် မှား
တာဟုတ်...
လက်ခံလျှောက်ပုံ
ရသလို...

မန္တလေး...သူနဲ့
ခိုင်ကယ်ကတော့...
တစ်နေ့...နီး...လည်း
ဒီး...နီး...ပါကွာ...

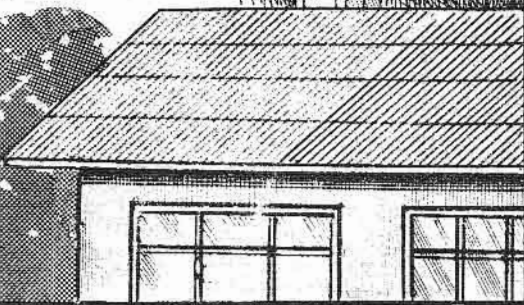
ဟား...ဟား...
ဟား...ဟား...

အန္တလေး: နှင့် ပြင်ဦးလွင်... မြန်မာ နှစ်စဉ် ခရီးကို သွားလာကြောင့် လောက... မောင်း: လာခဲ့ကြ
ခုသည်... ဒေး: ဒေး: ဆေး: ဆေး: နား: နား: နေ့နေ လာခဲ့ကြ သည်ကို...

အဘိုး၏ အိမ်ကြီးသို့ ရောက်တော့... မနက်
(၁၀)နာရီလျှင် နေပြီ... မိုးလုံ့: က အိမ်ကြီး ကို ကြည့်ပြီ...

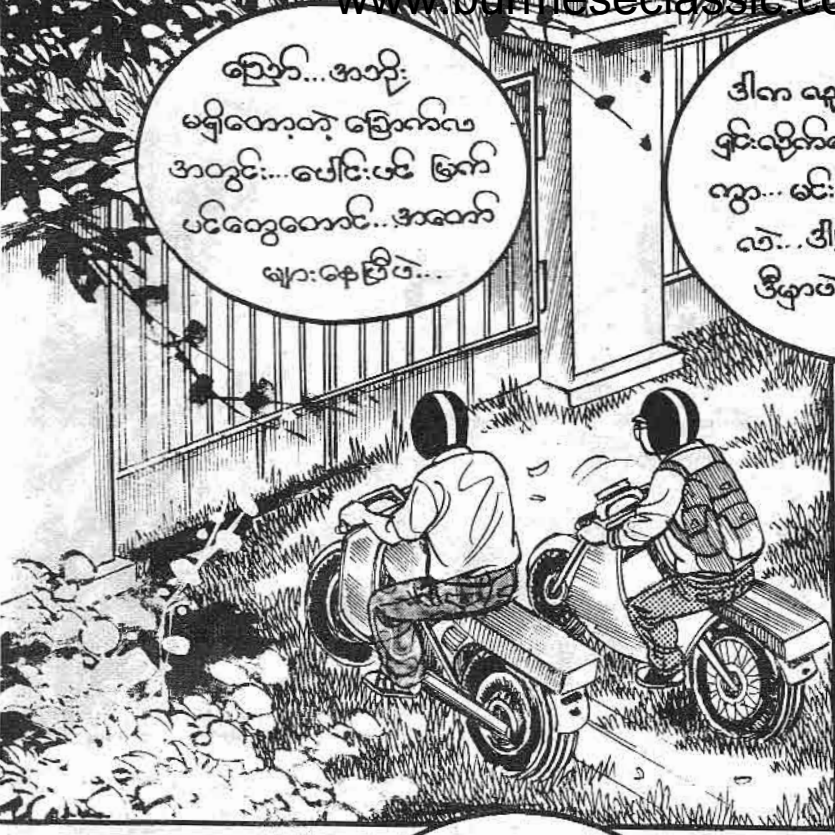
ဟား... မင်းတကယ်...
ဘေးစိက ဖြစ်ပြီ ပွဲကြီး...
ဒီလို အိမ်ကြီးက... သိန်း
တစ်ပေတင်: ခေါ်လှည့်
ယယ်ယယ်သူ မရှား
ဘူး...

တစ်ခုစီ တစ်ခေါင်လောက်သာ အလှည့်ရောက်ဖူးသည်... အဘိုး၏
အိမ်ကြီးက... ကိုယ့်ကို စေတနာပေး: လက်ရောက်... ဟိုဟိုကုန်ကြီးက...
ထည့်ပါနေဆဲပင်... ..

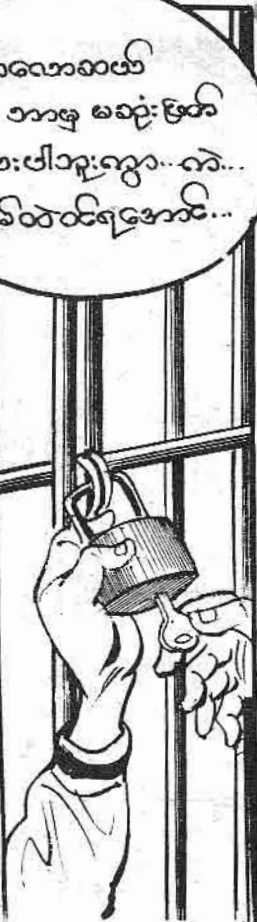
ဪ... အဘိုး
မရှိတော့တဲ့ ခြောက်လ
အတွင်း... ပေါင်းဖင်း ဖြစ်
ပင်တွေကောင်... အဆော်
များနေပြီပဲ...

ဒါက သူ့ငှားပေါ်ဖြိုး
ရှင်းလို့ကရင် ရုပါတယ်
ကွာ... မင်းဘယ်လိုဆုံးဖြတ်
လဲ... ဒါကြီး ရောင်းမှာလား
ဒီမှာပဲ နေမှာလား...

လောလောဆယ်
တော့ ဘာမှ မဆုံးဖြတ်
နိုင်ဘေးပါဘူးကွာ... ကဲ...
အိမ်ထဲထဲရအောင်...

ဗွင်ကြီး... သော့များ ထုတ်ချို့...
ခြံကံဒါး ဗွင်သညစ်... ဆိုင်ကယ်
ကိုယ်စီနှင့်... အိမ်ရှေ့ထိ မောင်
ထင်လာခဲ့ဖူး... ..

အထိတံခါးဖွင့်ပြီး... အထိ
အထိမှာ... အောက်သို့သို့
ဖွင့်နဲ့က... နှာခေါင်းထဲသို့
တို့ဝင်လာသည်...

လျှောင်ပိတ်ပြီး
အခု အသက်က ကောင်း
သူ... တံခါးတွေ ဖြတ်
ပေါက်တွေ... အကုန်
ဖွင့်ထားလျက်...
ဖွင့်ပြီး...

အောက်ထပ်မှ ဖွင့်လို့ရသည်
တံခါးတွေ အကုန်ဖွင့်လျက်၏...

အထိမှာသည်
တောင်တောင်
တင်းတင်း...ဖ...

အသုံးက...
သူ့အိမ်သူ အခြား
နေတာက...

အခု...အဖို့
တာဝန်တွေ...ငါ့ပန်း
ပေါ်...ချော့ကလာ
ပြီး...

လုပ်ပေါ့! လောကီကရ...
ဒါများ ပါးပါးလေးရယ်...
ဟိုအိမ်ကွက်ပါနဲ့... သိန်း
တစ်သောင်းခွဲ နှစ်သောင်း
လောက်က... အသား
လေးရယ်...

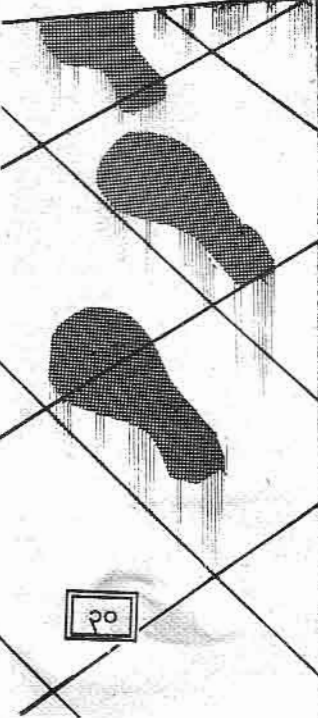
ဒေါ...မင်း...ဒဲ...
ကကယ် ထုတ်ချောင်း...
လေး...ငါ...လေး...နဲ့...
သွား...မလေး...သေ...
သွား...

မင်း...ကွာ...
ပြင်...လွှဲ...ချေ...
လေး...ထဲ...ဆယ်...
ပေး...ဆယ်...အ...
ကွက်...လေး...ငါ...
ရ...နေ...ဟာ...

ရ...လေး...
ကောင်း...က...
က...အ...ပို...
က...ရ...အ...

ပွဲ... ဦး...ဆောင်...
လေး...ဆီ...လေး...
အ...ထို...အ...
န...ပေး...အ...
မ...ရ...န...
သွား...လွှဲ...
သွား...

ဟုတ်...ဟုတ်...
ပွဲ...
ပွဲ...
ပွဲ...

ဟင်... မြေ...
မြေ...
မြေ...
မြေ...

ဗျေကား... ထုတက်နေသော... ဖွဲ့များ
ပေါ်တွင်... ဖိနှပ်ခြေရာများက...
ထင်ထင်ရှားရှား... ..

မင်းကလည်းကွာ
ခြေရာပဲဟာ... ရှေ့ရိုက်
ထားလို့... လက်ဆတ်
တယ်... ပြောနေရ
လား...

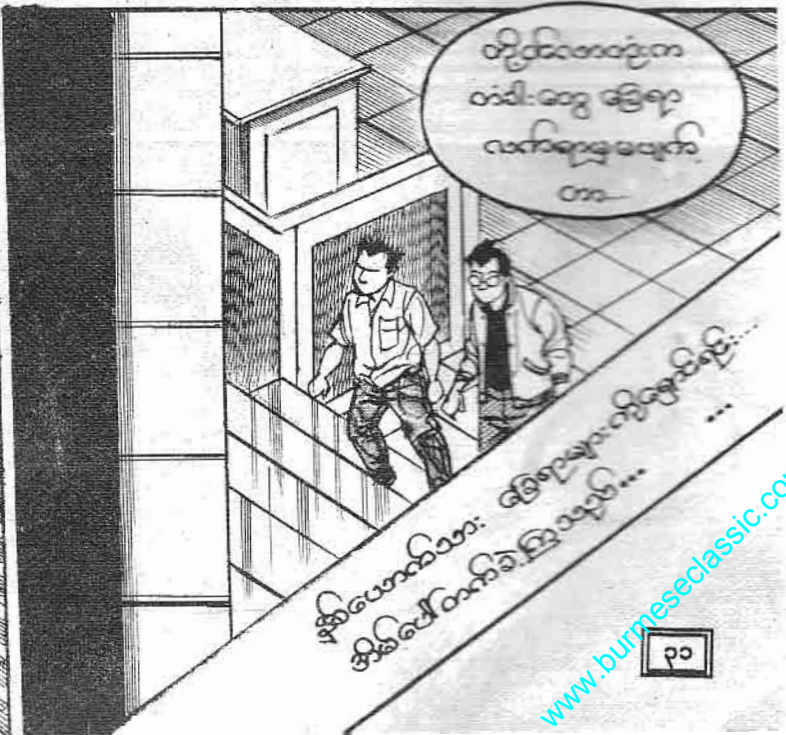
လက်လက်
ဆက်ဆက်ကြီး
ကွ...

ဟော့ဟော့...
သိပ်ကြောသေးသလို
ပြောတာ... ခြေရာက ထင်ထင်
ရှားရှားကြီးရယ်... သိပ်ကြောနေတဲ့
ခြေရာဆို... ခုတ်နှိပ်တက်တာနဲ့
မှိုက်သွားမှာ-

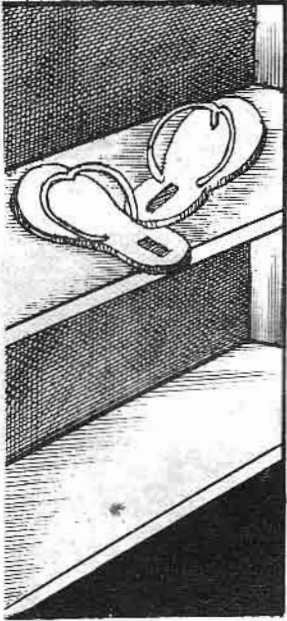
အင်း... အဲဒါတော့
တုတ်တယ် သူ့ချီးထိ
သွားလား မသိဘူး...

တိုက်လေးတိုက်
တံခါးတွေ ခြေရာ
လက်ရာတွေပျက်
တာ...

နှစ်ယောက်သား ခြေရာများကိုလှောင်ရင်...
အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့ကြမယ်... ..

ခြေရာများက...အိမ်ပေါ်
ထပ်ထိ...တောက်လျှောက်
ရှိနေသည်...အပေါ်ထပ်
ကြမ်းခြင်တွင်လည်း...
ဆက်ပြီး တွေ့နေရ၏...

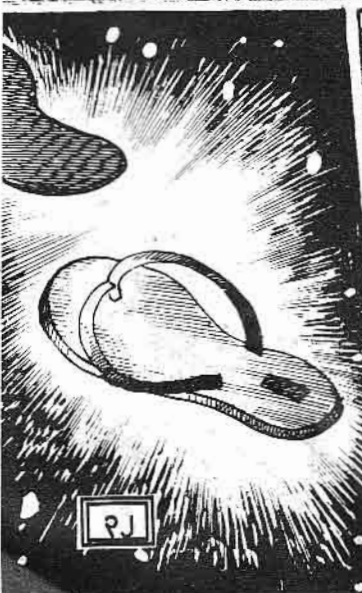

နေ့ကဆုံး: ဖိနပ်စင်မှာ ခြေရာဆုံး
သွား၏...ဖိနပ်စင်ပေါ်မှာ ဖိနပ်က
တစ်စုံတည်း: ထီးတည်းကြီး:...

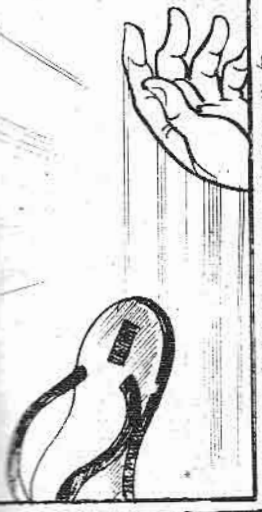
ကွက်တိတ်
အလှူတုတ်...ဗျက်
ဒါ သူ့ခိုးခြေရာ
မဟုတ်ဘူး...

မိုးလုံး: ဖိနပ်တစ်ဖက်
မရှိ... ဖိနပ်ခွာနှင့်ခြေရာကို
တိုင်း၍ စစ်ဆေးကြည့်ပါသည်..

အား...
ငါ့အား...

မိုးလွှဲ အနယ်ကို
လွှတ်ချင်တယ်...

ဒါ... ဒါဆို...
မင်း အဘိုးမေတ္တာ
ဘူးပေါ့...

ငါ့ကိုမြှောက်ရင်...
ခုံးသွားတာတု... ဟုတ်ချင်
ဟုတ်မှာပေါ့... ဒုတိယကို
သွားကန်တော့မယ်...
ကုသိုလ်ဂုဏ်အဖွဲ့
ဝေမယ်...

ဒါဆို
ပြီးသွားမှာ...
ဘာလဲ... မင်း
ကြောက်လို့
လား...

ဟင်အင်း
ကြောက်တယ်လို့
မဟုတ်ပေမယ့်... စိတ်ထဲ
ကတော့... တစ်မျိုးကြီး
ကွ...

ထားလိုက်ပါကွာ...
အခုဘယ်သူလဲဆိုတာ...
သိရပြီပဲ... အမျိုး... အရင်း
ကြီး... ကွ ဘာမှလုပ်မှာ
မဟုတ်ဘူး...

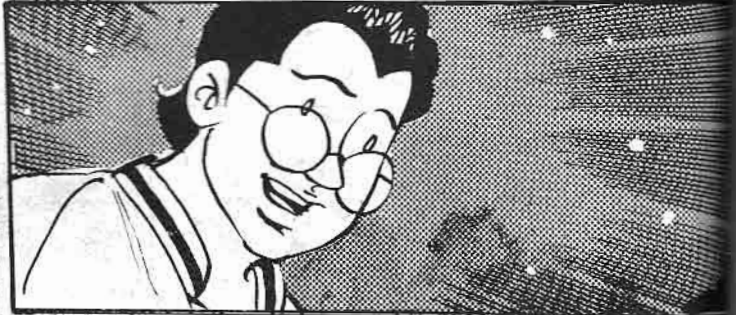
ဒါပေမဲ့...
တစ်ခုတော့ မှီတယ်...
အဘိုးက အိပ်ဖျော်
တတ်တာကွ...

ပွဲကြီး: စကား အဆုံး မှာပဲ...
မိုးလုံး: မုဆိုးကျွတ်ကျွတ်...အဖတ်...

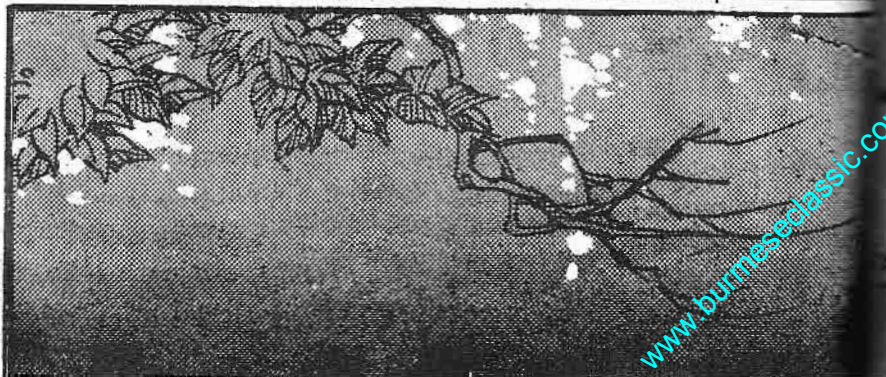
ဟား...ဟား...
ဟား...ဟား...
အဲဒါ...မင်းကို...ငါ!
အာဟိုး...နိုက်ဆက်
ရခိုင်...

ရှေးဦးပျောက် အာဟိုး... ဘယ်လိုတွေ နောက်ပြီး ချစ်ဖတ်
သေး... အာတွေ အကျင့်ပစ် ရ များတော့ သေချာနေပြီ...

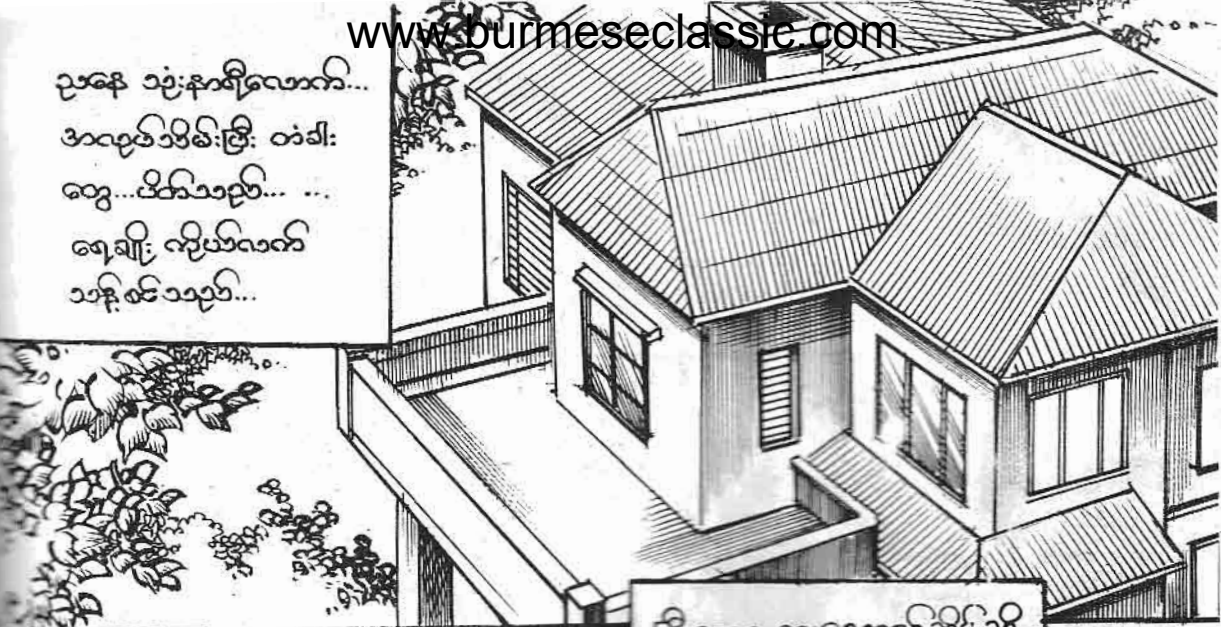

ပွဲကြီး: နှင်း မိုးလုံး
ဖွန်ခါ တံဖြက်စည်း
လှူပြီး... တစ်အိမ်လုံး
အား... သန့်ရှင်းရေး
လုပ်ကြသတည်း...

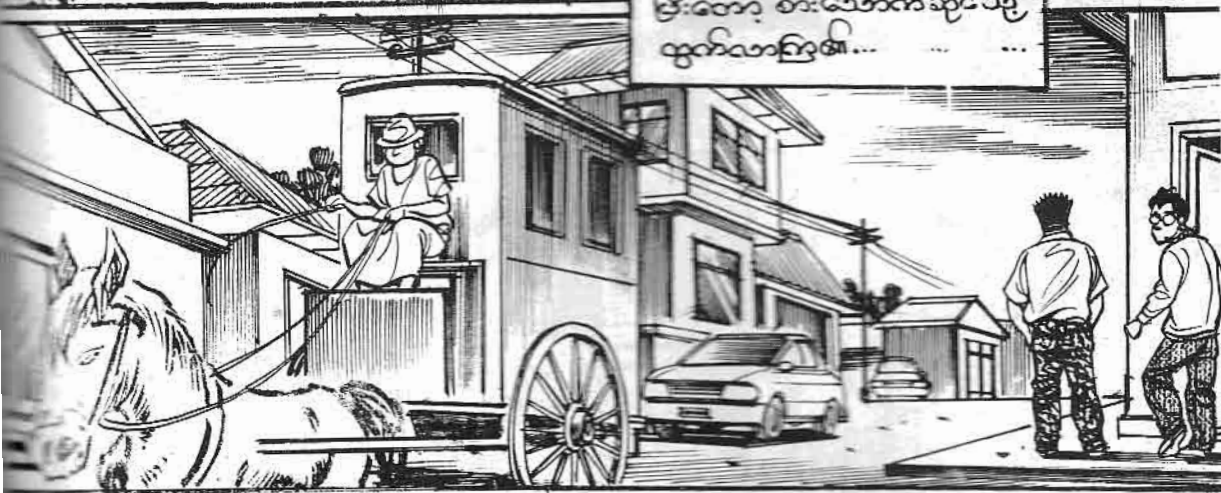
အာဟိုး... ဘာမှ...
အနောက်အဖတ်
မပေးတော့... ..

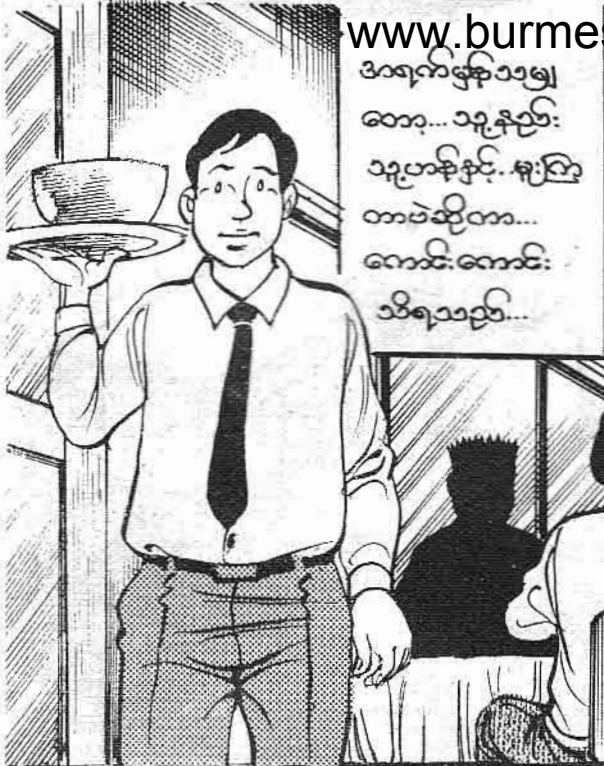
ညနေ ဘွဲ့နာရီလောက်...
အလုပ်သိမ်းပြီး တံခါး
တွေ...ပိတ်သွင်း... ..
ရေချိုး လိုက်လက်
သန့်စင်သွင်း...

ဦးတော့ စားလောက်ဆိုပဲ ဝင်
ထွက်လာကြ၏... ..

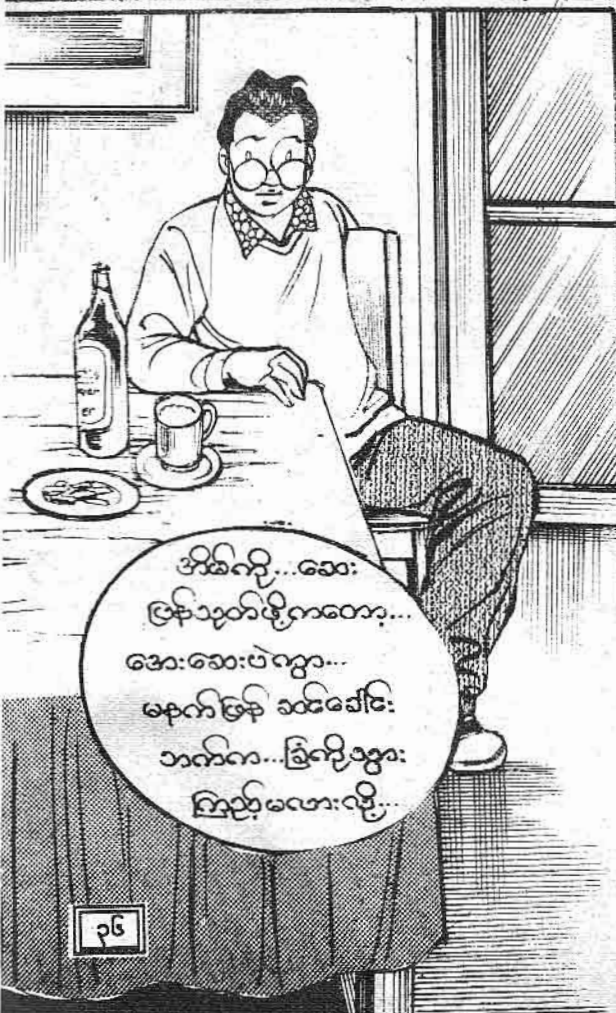
ဦးခဲ ဝေါရဒါ အရက်ကို
သက်သာ ခြောက်ဖွဲ့ ...
ကြော်နင်း... ခြည်း... ..

ဒါရက်မှန်သမျှ
တော့... သူ့နည်း
သူ့လာနည်း... မပြု
တာပဲဆိုတာ...
ကောင်းကောင်း
သိရသည်...

ငါ ဒီမှာ...
နှိပ်ရက်သုံးရက်
လောက်ပဲ နေနိုင်မှာနော်...
မင်းဘာတွေလုပ်ပြီး
မှာလဲ...

အိမ်ကို...ဆေး
ဖြန့်သွက်ဖို့ကတော့...
အေးဆေးပဲလွှာ...
မနက်ဖြန် ဆင်းခေါင်း
ဘက်က...ခြံကွဲသွား
လျှပ်မလေးလို့...

ကောင်းတယ်
ခြံကွဲ ငှားထားတာ
လား...

ဟင့်အင်း
ခြံစောင့်ငှား
ပြီး... နှိုက်ခိုင်း
ထားတာ

ဒါဆို စကား
ဖြောင့်ရပြီးမယ်
အာထောက်အထား
တွေ... ပုဂ္ဂိုလ်...

အဘိုးဆွဲလုံးက...
အဖေနဲ့အမေလာကြသေး
တယ်လေ...ကပ်လ ကပ်ခါ...
စိုက်ခင်းကရတဲ့ငွေ...ဘာက
လွှဲပေးတယ်တဲ့...

အားလုံး
စနစ် တကျတော့...
ချစ်ထားပုံပါပဲ...

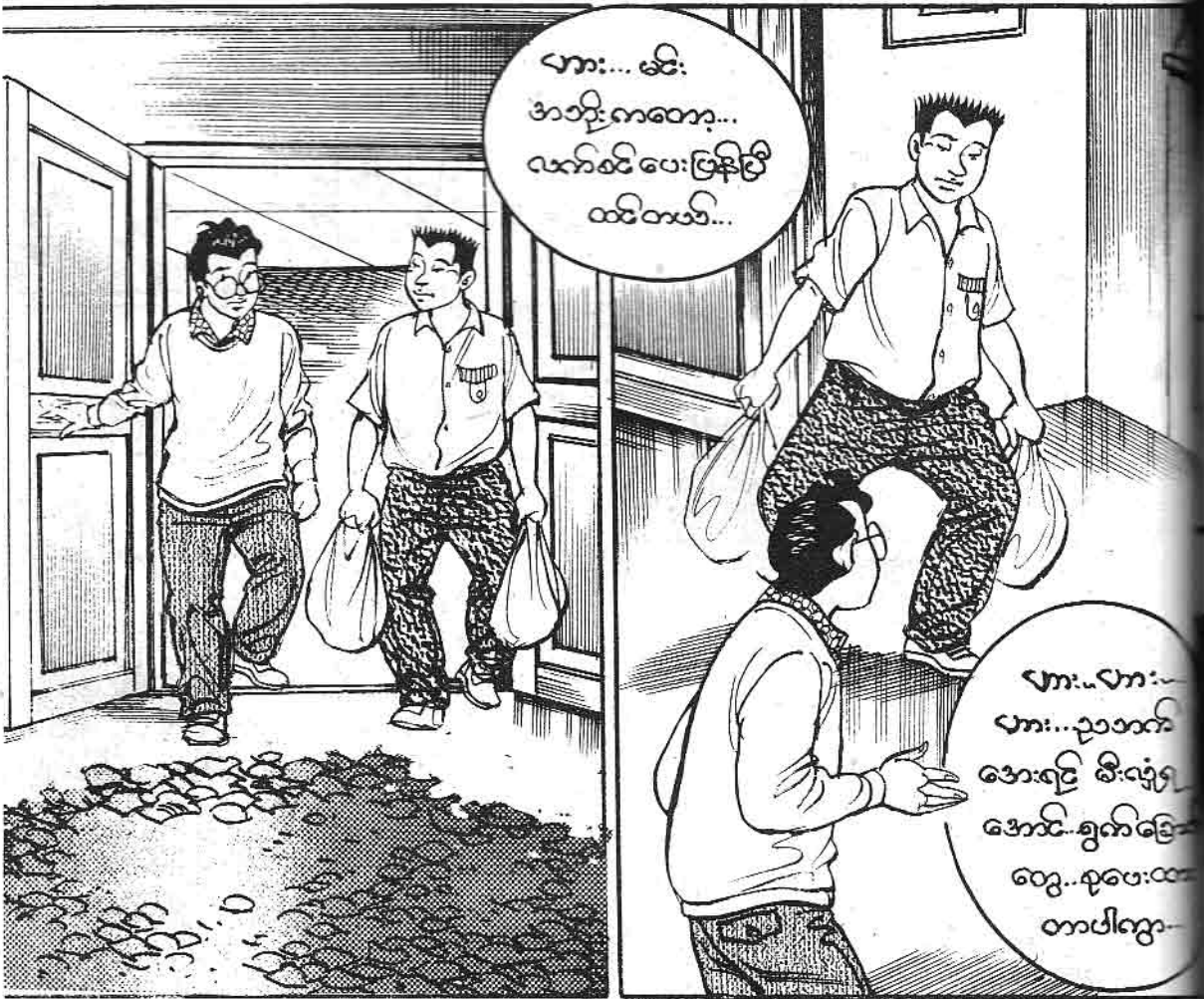
ကော်သေးတာ
ပေါ့...

သောက်ပြီးတော့...
တရက်ဟင်းလျာနှင့်
ထမ်းဖြူကို နောက်စာ
ဥပမာ ပေါင်းစားလို့က
ကြသလို့... ..

ဥပမာနှင့် အရေးပေါ်
သောက်ပြီး... ဟိုက
ကော်မရွက်နာသုံးလုံး
နှင့်... ပိုင်နိသုံးလုံး
ထပ်ပြီး ဖြန့်ခွဲကြ
သလို့... ..

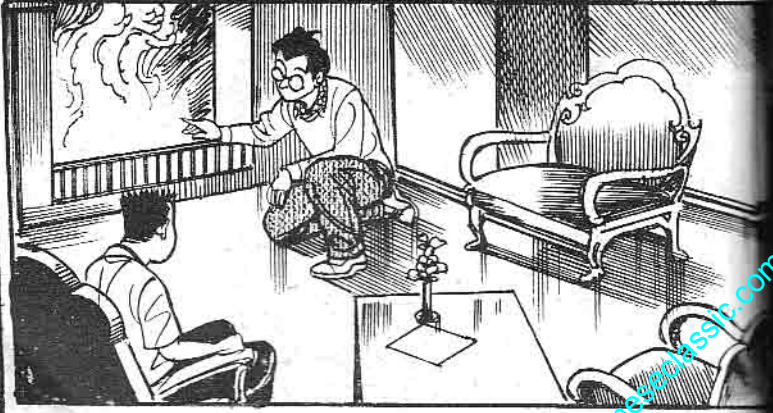
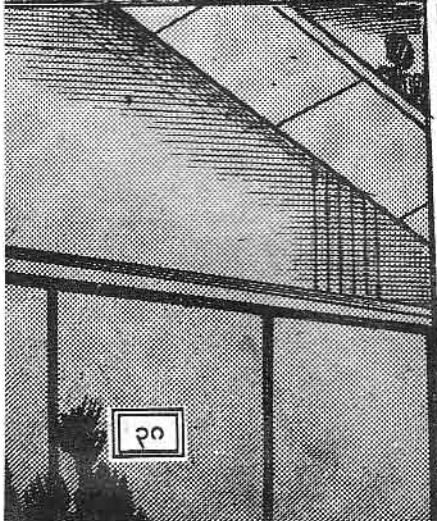

ဗား... မင်း
အဘိုးကတော့...
လက်စစ်ပေးပြန်ပြီ
ထင်တယ်...

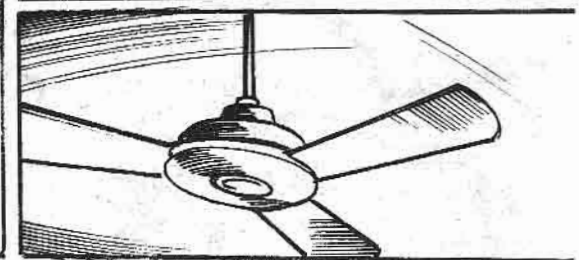
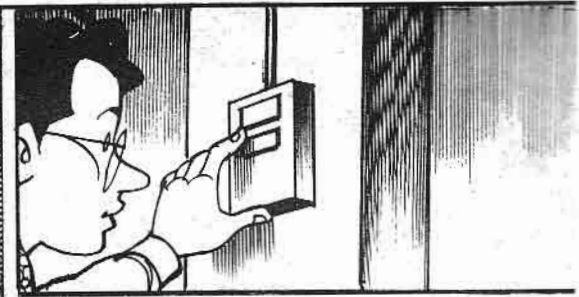
ဗား.. ဗား..
ဗား... ညာဘက်
အေးရင် မီးလှုံရှ
အောင်... ရွက်ခြောက်
တွေ.. စုပေးထား
တာပါလား...

ပြုလုပ်... စိတ်အနေအထိုင်အယှက် မဖြစ်သလို... မီးလင်းဗိုလ်... ရွက်ခြောက်တွေထည့်ကာ... မီးလှုံ
လှိုက်သလို... အိုဇွန်း... ပေါက်ပြီးနေကာ... မေမြို့... ညာချမ်း... မီးလှုံ... ရတနာ... ယော...

ခွေးတလုံးလုံး ဖြစ်နေတော့၏...

တစ်ခုခုဖြစ်လာတာ မဖြစ်ဘဲ ချစ်တဲ့ ဖွဲ့ထုတ်နေပါ...
ဗိုးလင်းက ပြတင်းပေါက်များ လျှောက်ဖွင့်ပြီး...

ပွဲကြီးက မျက်နှာကြက်မှ... ဖန်ကာများကို ဖွင့်ထားသလို...

ဗွီး...
ဘေးကင်းစားစား
လေးတွေတောင်း...
ဘယ်ရောက်သွား
မုန်း... မယ်ဘူး...

ထပ်ချပေါ့ကွ...

ကော်ဗရင်နာ တစ်လုံး ဖွင့်ချို့.. ဆက်သား
မြောက်နှင့် အချိန်ထပ်တင်ကြသလို...

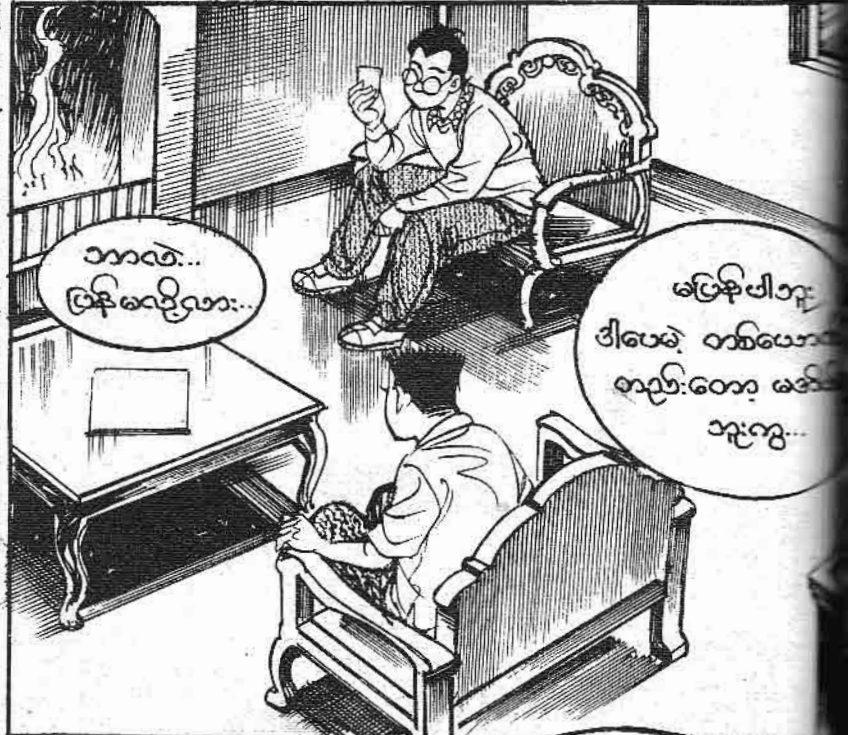
သောကရဋ်...
စားရဋ်:....

မင်း...ဒီမှာ
နေထိုင်ရော ဖြစ်ပါ
လော့...

ဖြစ်ပါတယ်ကွာ
ခွဲဟာက...တခြား
သူနဲ့...မဟုတ်
တာ...

ငါတော့...
မနေချင်ဘူး...

ဘာလဲ...
ဖြန်မေတ္တိလား...

မဖြန်ပါဘူး
ငါပေး တစ်ယောက်
ရည်းတော့ မခံ
ဘူးကွ...

ဖြစ်တယ်လေ...
တစ်ခုတော့ ချိတယ်...
ခြေငြိမ်ငြိမ် လက်ငြိမ်ငြိမ်
အိပ်...မင်းတို့က အိမ်တော့
သည့်တွေဆိုတော့...ဖြောင်
ရတာ မဟုတ်ဘူး...

ဒါ့က...ကား
ကား...ကား...ကား...

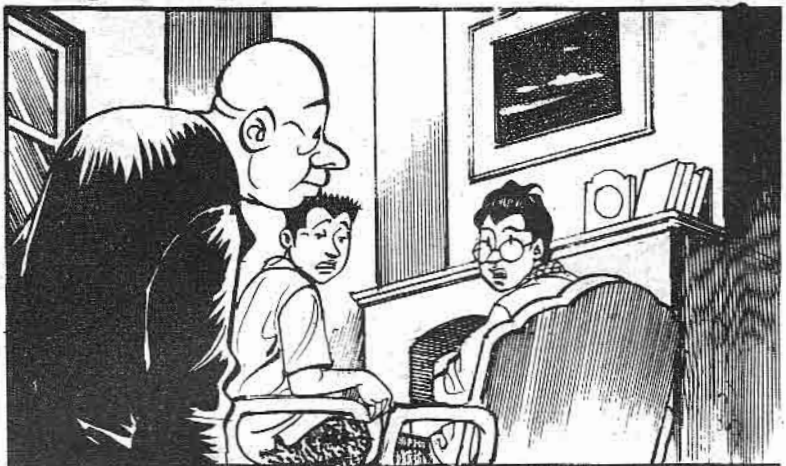

ဒီကံကလေး
ဗျ...

ဘာ...ဘာဖြစ်
တာလဲ... မိုးရေ
ကလေး...

ပွဲကြီးလည်း လှည့်ကြည့်ပြီး ထိခံစား ချွေး၏...
မြေပိုက်ရသလိုက...ပုံဆွဲ ဖမ်းဆီး ခါးကွန်းကွန်းနှင့်...
အားပေးတဲ့ ကံပေမာကံ... ..

အဲ... အဲဒါ...
ဆီးအားပေး သရ
လား...

မဟုတ်ဘူး...

လူလေးတို့
လန်ဒန်... ကြီးလား...
အဘဏ် ဟိုဘက်
ခြံက... ဦးစွန်ဆာ
ပါ...

ဪ... ဟိုဘက်...
အဘ... လာ...
ထိုင်ပါဦး...

ခါးကုန်း အဘဦးအိုက သူတို့နှင့်
အတူ ဝင်ထိုင် သူဌာ... ..

နေ့ဆင်းကတည်းက
လူချောင်းနေတာတွေ
လျှံ... လာမိတ်ဆက်လာ
ပါ... လူလေးတို့က...

ကွန်တော်က
ဒီအိမ်မှာပိုင်ရှင်ရဲ့
မြေးပါ... ဒီအိမ်ကို
အမွေရလို့... နေဖို့
ပြောင်းလာတာ

ဪ... ဪ...
ကောင်းပါလေ့...

အဘ...
ဆောက်တက်
လား...

မဆောက်တက်
ပါဘူး... ဒါနဲ့ ဒီမှာ
သေရဲခြောက်တယ်ဆိုတာ
ကော... လူလေးတို့
သိလား...

ဗျာ... ဗွတ်...
ဟုတ်ကဲ့... သိပါတယ်...
ဘယ်လိုများ ခြောက်
လို့လဲ...

အဲ... ခြောက်တယ်
ဆိုပေမယ့် သိပ်ခဏ်းစဉ်း
ငါးငါးတော့ မဟုတ်ပါဘူး...
အကောင်အထည်လည်း မဖြာ
ပါဘူး... စတဲ့ နောက်တံ့
သဘောမျိုးလောက်
ပါပဲ...

ဒါပေမဲ့ လူငြော
များတော့... စကားဆိုတဲ့
အတိုင်း ကားသွားတာ
ပေါ့...

ခုလို သတိပေးတာ
ကျေးဇူးပါပဲ... ကျွန်တော်
မခြောက်တက်ပါဘူး
အဘ...

ခါးကုန်း အဘိုးအိုမြောက်က နားထောင်ရဦး... ပွဲကြီး အရက်မော့သည်... ငြိတော့ အဖြည်းကို နှိပ်၏...

အဲဒါ ကောင်း တယ်... တကယ်တော့ သူ့စဉ်က... သနားစရာပါ... လူတွေထွန်း ယိဇာ... စားရ၊ တောက်ရ၊ ရှာတာ လေ...

ဟာ... ဘယ်က လာ... ငါ နှစ်ဖက်ပဲ ငါးရသေးတယ်

ဟင်... ဟာ... မိုးလွဲ... ဆက်သား ခြောက်တွေ... ဘယ် ရောက် ကုန်တာလဲ... မင်း တီး ယိလို့ကိတာ လား...

အေး... အဲဒါ ဒီအိမ်က ဗရလောက သား... စား သွားတာ...

ခါးကုန်း အဘိုးအိုမြောက် အရက်မော့သည်...

ဟုတ်ပြီလေ...
 ဒီအိမ်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်
 ရှိတယ်ဆိုလည်း ငြိမ်းအေးရာ
 ပါဘူး... အဲဒါ ကျွန်တော် အဘိုးပဲ
 ဖြစ်မှာ... ရတနာ ဘာမှ မပုန့်...
 အဘ တစ်ခုပဲ ကုည့်...

အေး...အေး...
 ရှာပေးမယ် လူလေး...
 ကဲ...ကဲ...သောက်ကြ...
 သောက်ကြ... အဘ
 သွားမယ်...

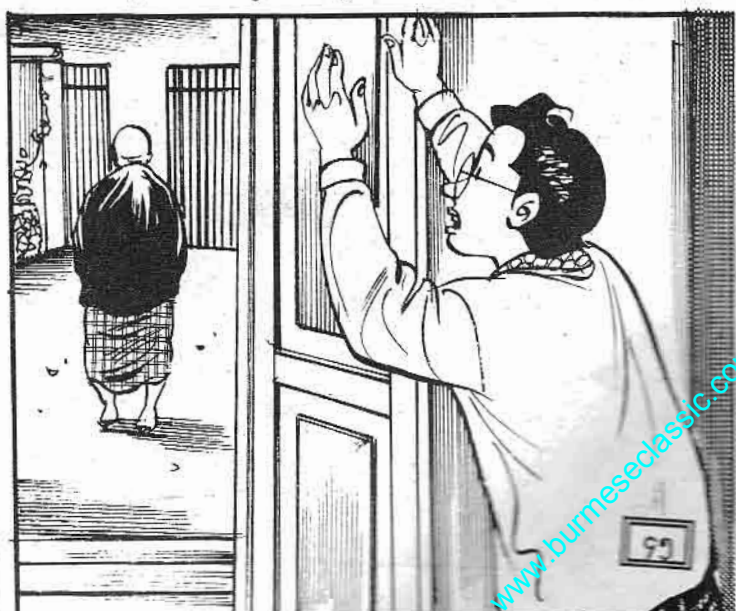
ဖြော...
 လူလေး...

ဟုတ်ကဲ့...

ခါးကနဲ အဘိုးအို ထွက်သွားသည့်နှင့်...တံခါး
 အားလုံး ဖိတ်လှိုက်သည့်... ..

ကျွန်တော်
 ခြံရံခြင်း...
 အလုပ်သမားရှာ
 လေးပါ..

အဖို့... ချိုတော့အော်လည်း
ရေနှံသာ ရေချိုနီကိတ်အော်
ခက်အော်ကြာလည်း...

အဖေက ကျွဲခြံသွားမှ အိမ်ရာအထူး ဝင်ခွင့်ရ၏... ဘာဆိုတာမှ
မဟုတ်ဘူး... ..

သူတို့ ခုတင်ကို ဟတ်ဖြီး... အဘိုးလမ်း ဈေးကန်ရောက်ကြောင်း... မမြင်မတွေ့ကြတော့...

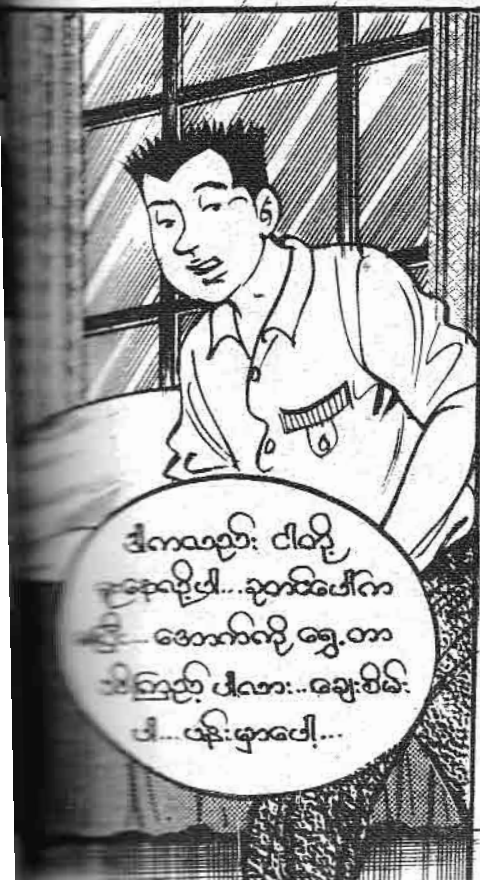

မနက်လမ်းဝေး...နှစ်ယောက်
စေ့...ခွတ်အောက်မှ ဝှိုးထွက်
ချီကြရသလို... ..

မင်း အသိဉာဏ်
အထောက်အကူ
တာပဲ...

ဒါဟဲ့...
ဆေးရိုးကွာ...
ခွင့်ကွတ်လုပ်ပါ...
ရည်ပျက်ဆင်းပျက်
ခြောက်လှည့်မောင်း
ထုတ်တာမဟုတ်
လို့...

ဒီကလည်း ငါတို့
အောင်လို့ပါ...ခွတ်ပေါ်က
မို့...အောက်ကို ရွေ့တာ
ပဲ...အောက်ကို ပါလား...ချေးစိမ်း
ပါ...ဖမ်းမှာပေါ့...

ဒေး...ဒါလည်း
ဟုတ်တာပဲ...ကဲ
ကဲ...ဆင်းခေါင်းကို
သွားမဟုတ်ကွာ...
လှုပ်...လှုပ်...

သူတို့ တက်သုတ်ချက် မျက်နှာပေးကြပါ...

အာရုံစိုက် ပန်းပင်စာ

ဆယ်ခေါင်းရွာရောက်တော့
ဦးအိုင်ကံမောင်း အာရုံစိုက်
လှည့်သလှည့် ခြံကိုမေးမြန်း
စုံစမ်းရသလှည့်...

တိတိကျကျ ညွှန်ပြကြသဖြင့်...
ဆိုက်ဆိုက်ခြံကခြံက ရောက်လာ
ကြသလှည့်... ..

ပန်းမျိုးစုံပိုက်ဆင်းကြီးက ဟီးထထနေ၏... ဒါ သူ့ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
ရရဦးကသလှည့်...ခြံပါလားဟု...များကဖြစ်တွေ့ရဦးကရတော့...
ဗွကြီး အာဟိုင်းမယ် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သွားသလှည့်...

မိန်းကလေးက... လှမ်းမြင်နေရသည်... ခြေထဲမှ အိမ်လေးဆိုသည့်... ဦးတည် လာခဲ့ကြသည်... ...

အိမ်လေးတွေ ကွက်လပ်တွင်... မိန်းကလေးတစ်ယောက်... ဦးတည်လေး ဖြစ် ကျိပ်ပာထဲ ဆေးရည် များဖြည့်နေတာ မတွေ့သည်...

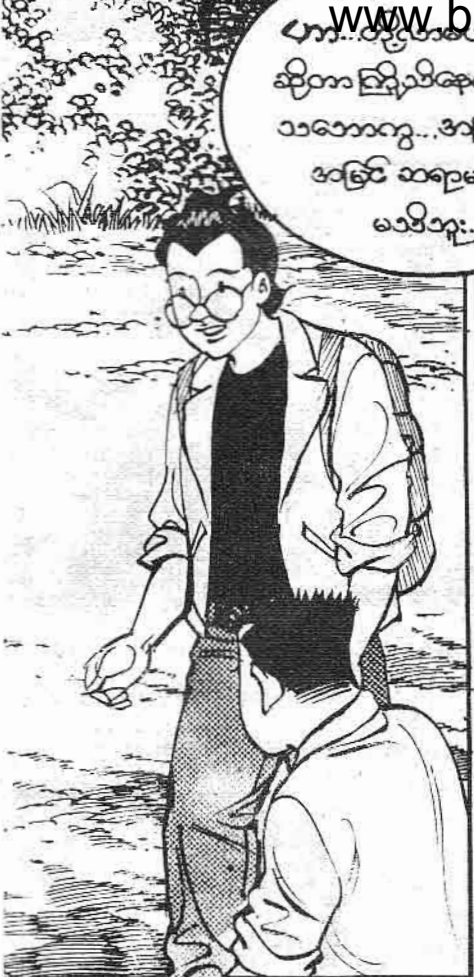

ဦးရှား... ဟိုလေး...

ဤ... ရှင်တို့ ရောက်လာကြပြီ လား...

ပွဲကြီး စကားအစမှာ... မိန်းကလေးက ဦးအောင် စကားတွေ ပြောလာခဲ့ပြီး အံ့အားသင့်ပြီး... ငေးကြည့်နေမိကြ၏... တိုင်းရင်းသူ မိန်းကလေးက မြေဧကနှင့် သဘာဝအတိုင်း လက်ခံတတ်စွာ လှနေသူလေး ဖြစ်၍... ပွဲကြီး လေးကောင်... အပီ ငမ်းနေလိုက်သည်... ...

ဟာ... တွေဟာ...
ဆိုတာ ကြည့်ပါနော်...
သဘောကွ... အခြား
အခြေ ဆရာမလေး
မသိဘူး...

ဘာရှင်...

ဗျာ... ဟိုဒင်း...
ဘာ... ဘာမှ မပျက်တော့
ပါဘူး... ဒီလိုပါ...
ကျွန်တော်တို့...

ပွဲကြီး စကား
မဆုံးဆဲ...
မိန်းကလေးက
လက်ကားဖြင့်

သိတယ်
သိတယ်... ကျွန်ုပ်တို့
ဖော်ပြ... လာခဲ့ကြတာ
မပျက်လား...

ရှင်တို့မှာ
နှိုက်ဆဲ... အတွေ့
အကြုံကော... ခြုံရ
လား...

ဗျာ...

ရှင်တို့... နှိုက်ဆဲ...
ဆေး... ဖြေး... ဖြေး... ပန်း... ရှု...
အလှုပ်... လှုပ်... ဖြို... ဖြို...
မို... လား...

ဟဟ... အင်း...

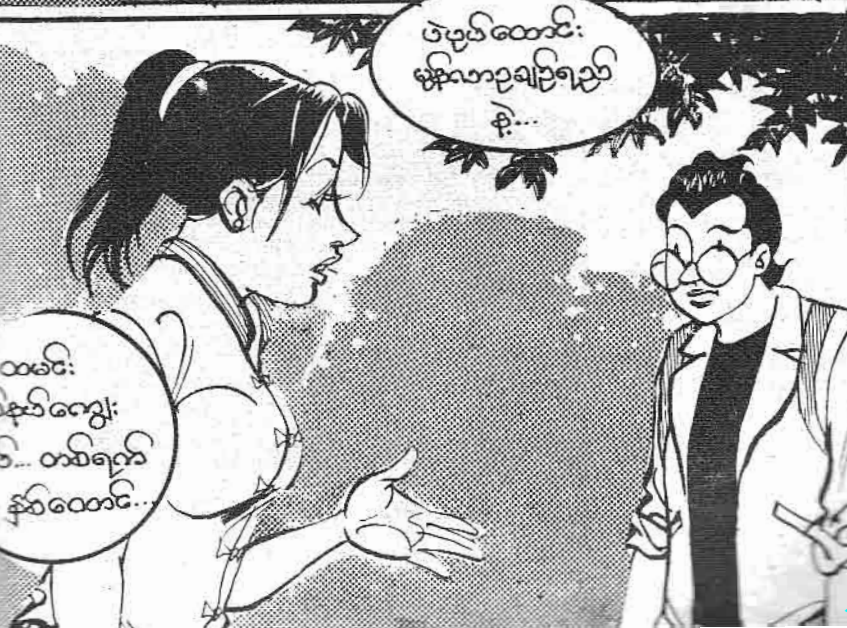

ဘယ်လိုတာ
တွေ့မှန်း မသိဘူး...
အခုရင်ကောင်ရင်ကောင်
နဲ့...

ဒေါ်ကန်နေ့သည် ပုံစံလေးကလေး... ချစ်စရာကောင်းနေသဖြင့်... ပွင့်လှီ ငါ့သည်... ရော့ဟောင်
ခေါင်းညှိတ်ရင်း...

ငြိမ်းခင်းအတွေ့
အကြံရှိပါတယ်...
ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လို
မှားလဲ... နေ့စားလား
ပွဲကပြတ်လား...

ဖဲပွဲကောင်း
မုန်လားခွချပြရည်
နဲ့...

ထမင်း
တစ်နပ်ကျွေး
မယ်... တစ်ရက်
နှစ်ကောင်...

ပွင့်လှီ...
အလဲငြိမ်းသင်...
ဖောနေတာကို
ကြည့်ပြီး...
မိုးလုံး
အံ့ညွှန်နေပါ

မဆိုးပါဘူး...
ဒီနေ့ စဆင်းရဲ
နာလား...

ကောင်းတာပေါ့...
ရှေး... ဦးသတ်ဆေးစပ်
ထားတာတွေ... ဒီထဲဖြည့်ပြီး
စပြန်ကြတော့... ပစ္စိကပ်ပေးမယ်
ဘာလုပ်နေတာလဲ
လာလေ...

ဗျာ... ဟွတ်
ဟွတ်ကဲ...

မိုးလုံ့ မဆိုးမဆိုင် အဟောင်းခံလျှောက်ရအောင်...
မကျေမနပ်နှင့်... ပွင့်လင်းကို ကြည့်မိတော့...
မုက်စိ မှိုတ်ဖြူ...

ဒါနဲ့ပဲ မိုးလုံ့လည်း ဦးသတ်ဆေးဖြန်... တစ်ရံသာ
နား... နား... မှတ်တတ်သည့် လျှောက်ရအောင်...

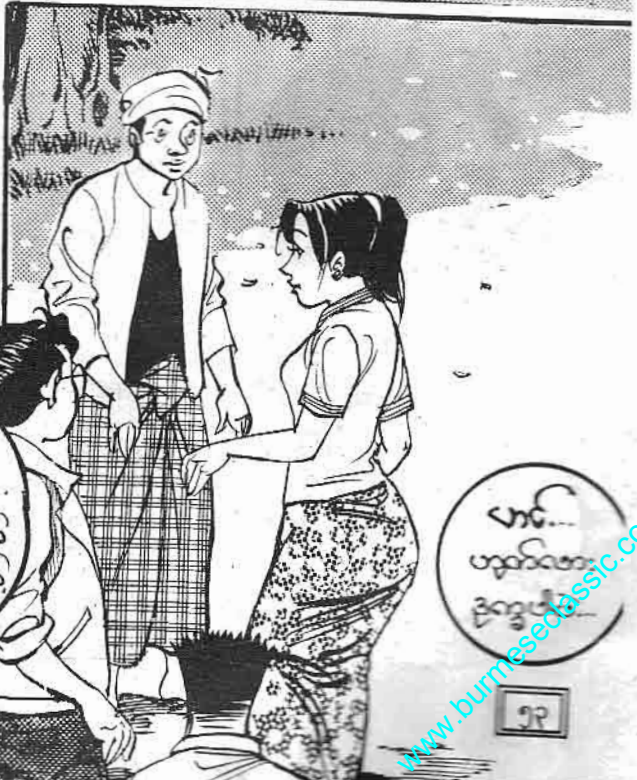
ထိုစဉ် ခြံတံ့၍ ထော်လာရီတစ်စီး ဝင်လာကာ တွေ့ရသည်... အနားရောက်တော့... ထော်လာရီ မော်ဒ်လာသည် လူကြီးက... ..

သူတို့ ဘယ်သူတွေလဲ သမီး...

နေ့စား... အလုပ်သမားတွေ အဖေ... အခုပဲ ရောက်လာတာ...

ဤကဗျာ အပတ်... မလည်း ဖြစ်ကုန်... ခုနစ် နှစ်... ပြီး... သနပ်လျှက်စဉ်...

သူဌေးဆီ ဖွန်းဆက်တာ... အဆင်မပြေဘူး သမီး... နောက်ကို ဖွန်းဆက် ပါနဲ့ ပိုင်ရှင်လာလိမ့် မယ်တဲ့...

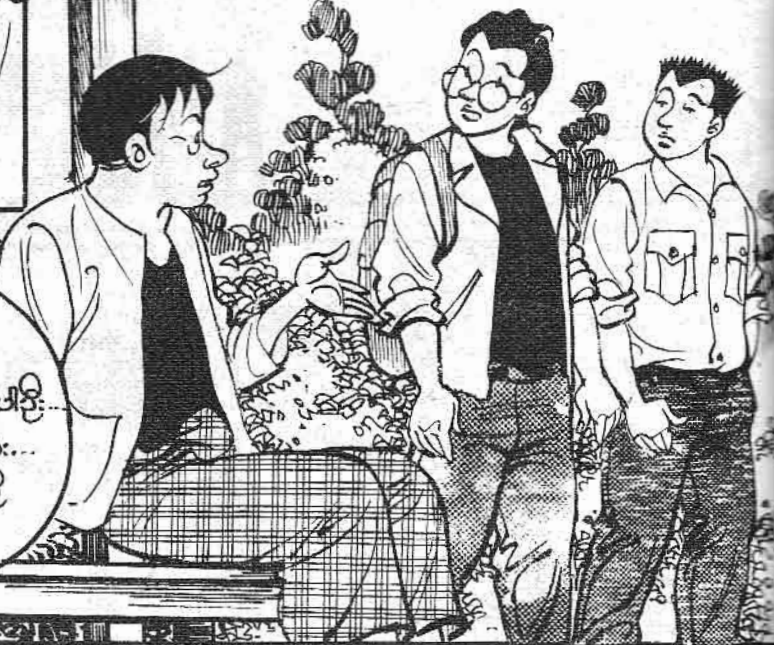
ဟင်... ဟင်... နှစ်ပတ်...

ဟာဟာဟာ
သမီး... ပို၍ရှင်မြောင်း...
ဒွားတော့... တို့တွေ
ဆက်လုပ်ခွင့် မရပါ!
မလား... အဲ...
...

အတိုင်း... စကား... ရွေး...
အာဇာနည်ကို ရှင်... မြေရန်
ဟန်ဖြင့်...
...

ဟေ့... မင်း... တို့...
အလုပ် ဒွား... လုပ်ကြ
တော့လေ... မြောက်မင်း...
နာမည်လေး... ဘာလေး...
မင်း... တို့ကို ဘယ်လို
ခေါ်ရမလဲ...
...

ဟေ့... ဒါ... ဒါဆို
မင်း... ဘယ်က...
လာတာလဲ...
...

ဗျာ... ဟုတ်ကဲ့...
ကျွန်တော်နာမည်
ပွဲကြီး... ပါ...
တာရာပွဲကြီး

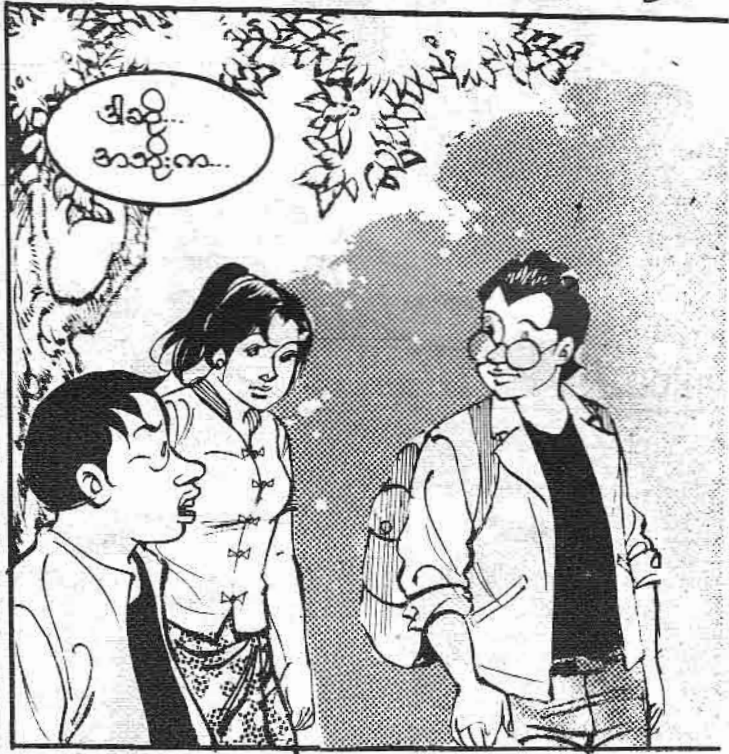
ရန်ကုန်က
ပါ...
...

ဟင်...
...

အဖေ
ဘာဖြစ်လို့
လဲ...

ဒါဆို...
အဘိုးက...

အဘိုးက...
ဦးဒဇာ... အဖေက
ဦးတုတ်ကြီး... ကုန်တော်
က... ပွဲကြီး...

ဦးအိုက်မောင်
ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်သွား
တော့သတည်း...

ဒွက္ခပါပဲ...
မှားကုန်ပြီ သမီးရဲ့
အဲဒါ... ခြံပိုင်ခွင့်...

၅၁

ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် ခြင်းပြသည်... အဘိုးကြီး၏
စကားကြောင့်... မိန်းကလေးလည်း... အံ့ဩသွား
သည်... သို့သော် မယုံသက်နှင့်...

အို... ဒီရုပ်တွေ
လား... ခြင်္သေ့ရုပ်
သုဉ်း... ဖြစ်တာ...

ရပါတယ်
ဦးလေး... ဦးလေးက
ဦးအိုက်မေးဆီ
နော်...

ဟွတ်ပါတယ်
ကွယ်...

ကွန်တော်ကို
ရောက်ရောက်ချင်...
ဦးရဲ့ သမီးက... အလယ်
သမား ဖုတ်ပြီး... မေးပြီး
နေတော့... ကွန်တော်
လည်း... နောက်ချင်
တာနဲ့...

အလျှောက်အင်
ရောက်ရောက်
ခွင့်ပြုအိမ်သွားတာ
ပါ...

အားနာ
လျှောက်တာကွယ်...

ရပါတယ် ဦးလေး
ဒီက ညှိမလေး၊ မယုံသင်္ကာ
ဖြစ်နေပြီလည်း... စစ်ဆေး
ကြည့်ရဦးရပါတယ်... စာရွက်
စာတန်း အပြည့် အစုံ
ပါပါတယ် ဆိုချာ-

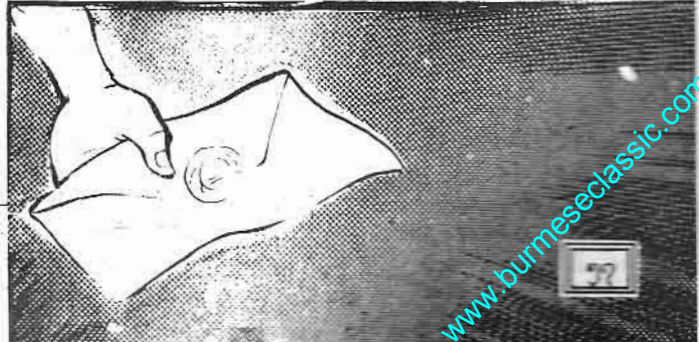
အိမ်ပေါ်
ကြွလာပါဦးကွယ်...
ကြွပါ...ကြွပါ...

ဦးအိုက်မောင်...
တချိန်လေး...အိမ်
ခေါ်နေသဖြင့်...
ပွဲကြီး လှို...အိမ်
ပေါ်...တက်ခဲ့ကြ
သည်... ..

ဘတ်ဆတ်ကြီး
အလှူမလေးလည်း
ပါတာ၏... ..

အိမ်ပေါ်တွင်... ပိုင်းတိုင်းပြီး... ပွဲကြီးက... ဂျော့ဗို
အိတ်ထဲမှ... စာရွက်အစာနဲ့ အထောက်အထား
များ... ထုတ်ပြုသည်...

အဖေနှင့် သမီး တစ်ယောက်တည်း
ထိခံစား ငြိမ်းငြိမ်း... ..

ဒါဆို... ရင်က
ပြီး အင်အား ရှေ့
ပေါ့...

ဟွတ်က...

မြေးဖြစ်ရင်
ပိုင်လုံစာ သက်သေ
ကော... ရှိလား...

ပွဲကြီး ရယ်ချင် သွား သည်... ဦးအိုက်အောင် ကတော့
မျက်စိ မျက်နှာ ပျက်နေပြီ... ..

ပွဲကြီး သည်... သဘောကျစွာ ဖြစ်... လိုရမယ်ရ
ထည့်လာသော... မိသားစု ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ပြ
လိုက်သည်... အဘိုး ဆီ နောက်ဆုံး ရောက်ခဲ့
သည်... နှစ်က... အဘိုး... အဖေ အဖေနှင့်... ပွဲကြီး...
အတူ ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံဖြစ်သည်...

ထိုဇာတ်ပုံကိုကြည့်
ပြီးမှ... တိုင်းရင်းသူ
မိန်းမလှလေး...
မျက်နှာကြောလေး
သွား၏... ..

အခု...သူငွေ
ဒီခြံကို ဘာလုပ်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ထားပါ
သလဲ...

ဒီအလိုင်းပဲ ဆက်လုပ်
ကြပါ... ကျွန်တော်... ရှေး
ဟိဗို... စိတ်ကူး မရှိပါဘူး...
ပန်းစိုက်တာ မကျိတ်ရင်...
ကော်ဖီ ဖြောင်းစိုက်ဖယ်...
ဒီလောက်ပါပဲ...

အခုတော့...
လှည့်ထိုး ကျိန်းလှည့်
အောင်... လေ့လာဦး
မှာပါ...

ကဲ... ကျွန်တော်
ခြံထဲထိုးကြည့်
ပါရအောင်...

ဟင်း...
ဒီလိုဆိုရင်တော့...
ကောင်းပါလေ
သူငွေရယ်...

ပြောစရာတွေ ကုန်ပြီ
ဆိုတော့... ..

ဟွတ်ကဲ
ကြည့်ပါ သူ့အား
ကြည့်ပါ... ကျုပ်ရိုက်
ဖြပါမယ်...

ပွဲကြီးက... ဦးအိုက်မောင်၏ သမီးကို ဖြုဖြု နှုတ်ဆက်ဌေး...
အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့သည်... ဦးအိုက်မောင်အတူ ရိုက်ပါလာ၏...

ပွဲကြီးတို့ ဆင်းသွားသည်နှင့်... အိမ်ခန်းထဲမှ
ရုတ်တပောက် ထွက်လာသည်...

သုက...
ဦးအိုက်မောင်...
သား... နန်းကြွယ်
၏... အစ်ကို...
စိုင်းယု...
ဖြစ်၏...

ပိုင်ရှင်
ရောက်လာပြီတဲ့...
ဟွတ်လား...

ဟွတ်တယ်
အစ်ကို...

တောက်...
ရှုပ်ရှုပ်ပက်ပက်
ဟွတ်...

ပုဇွင်းက...
ဗျစ်တောက်
ဗျစ်တောက်
ပြောရင်း...
အိမ်ပေါ်မှ
ဆင်းသွား၏...

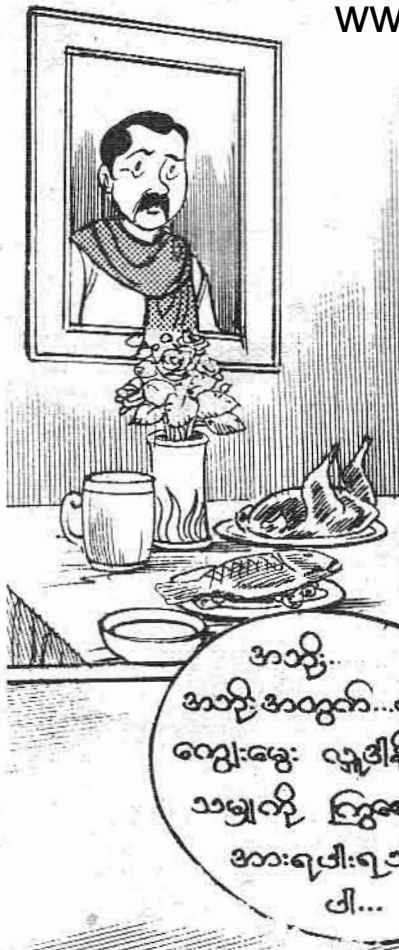
ဒီကောင် ခြံပေါ်က...
ဟိုအိမ်ကြီးမှာပဲ...နေတာ
ဖြစ်ရမယ်...ဒင်း အဲဒီမှာ ဆက်
နေနိုင်အောင် လှုပ်မှု ဖြစ်မယ်..
ငါ့စားပေါက်တွေ အကုန်
ပိတ်ပြီ...

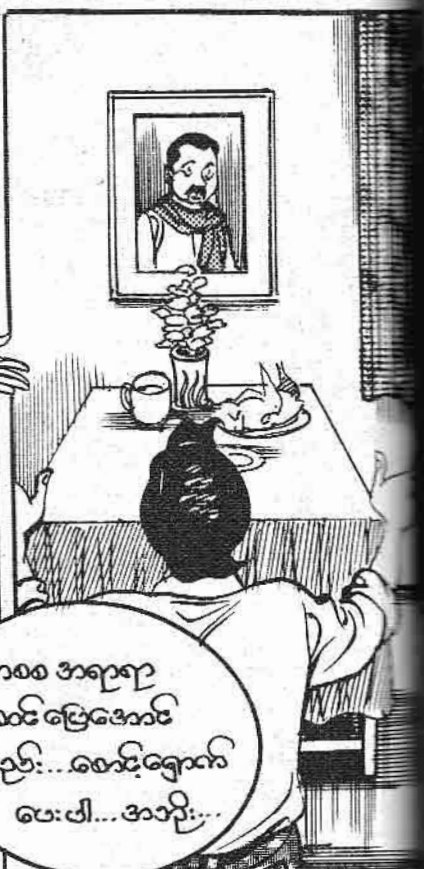
ပုဇွင်းက အထက်မှာတစ်ဆင့်... ဗိုင်းရှင်များထံ ငွေလွှဲ ဗိုင်းရှင်များအားရအပ်သောအခါကို ပစ္စည်းအစ
ဖြစ်အပ်... ထိုငွေထဲမှ ဖြတ်ခုတ်ပြီး သူ့ဗိုင်းရှင်သလောက်သာ... ဗိုင်းရှင်နေခွင့်ရက... အခု
ဗိုင်းရှင် ရောက်လာပြီဆိုတော့... သူ့စားပေါက် ပိတ်ပြီပေါ့...

ပွဲကြီးကတော့.. သူ့ပြိုင်ဆိုင်ကို ကြည့်ကာ ကြည့်နေ
သဖြင့်... ထို့အဖြစ်တွေကို မသိသိတော့...

အဘိုး...
 အဘိုးအထွက်...ဟဟ
 ကျွေးမွေး လှူဒါန်းထား
 သမျှကို ကြွေးတောင်းပြီး
 အားရပါးရ အံ့အံ့ဆောင်
 ပါ...

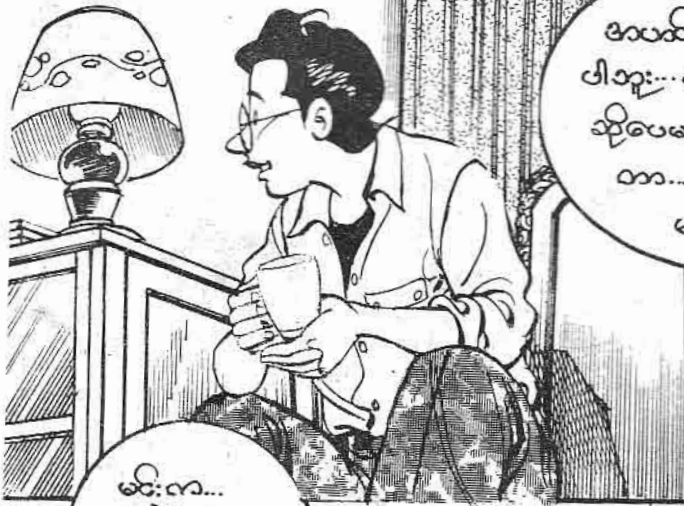
အဖေ အရာရာ
 အဆင်ပြေအောင်
 လေ့ဉ်း... စောင့်ရှောက်
 ပေးပါ... အဘိုး...

အဘိုးအထွက်... အားရစွာ ငြင်းဆင်းပေးပြီးမှ... သူတို့
 စားပိုင်း တောက်ပိုင်းကို စင်္ကြာပေဉ်း... ..

မိုးလုံး... ဝရဲနိကာဇ
 ငြိမ်ဝပ်လာရင်း...
 ဗုဒ္ဓ ပိတ်လို့ကား ငြိ
 နောက်... ..

မိန်းမကလေး
 ပြီး... ဖွစ်နေပြီ...
 ငါမနက်ဖြန်ဖြန်
 ဖြစ်သော်လည်း...

အပန်း... ငါမငြင်း
ပါဘူး... အချိုင်းပန်းလေး
ဆိုပေမယ့်... ဖူးအိနေ
တာ... မင်း အကြင်ဖဲ
မဟုတ်လား...

မင်း... ကာ...
မနုမနု... မတွေ့ဘဲ
ရှမ်း... မနုတွေ့နေ
ခြံကိုး...

ဒါပေမဲ့ ဘယ်ဟာမှ...
မခွဲဘူး သူငယ်ချင်း... ဟို
သူငယ်ချင်းထဲကလို့ပဲ...
ယောက်ျား... ရ... သတင်းတိုင်း
မုန့်လာထုပ်... မုန့်လာထုပ်...
ဆိုသလို ဖြစ်မှာ...

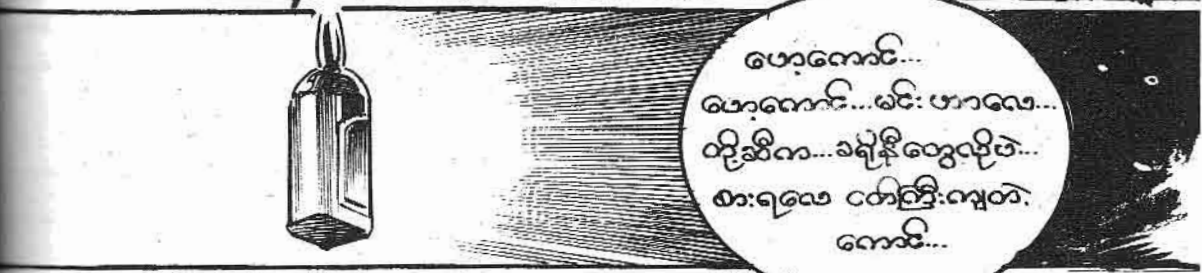
အေး... မဖြစ်ခင်တော့...
ညှစ်ချင်စရာ... အလေး...
ချစ်ချင် စရာလေးပါလား...
ငါတော့ ဆွဲဖိ (စေ့)
မလားလို့...

မဆိုးပါဘူး
အိမ်မှာလည်း သွေး
ဓာတ်ပုံချိတ်ထားတယ်
အသားဖြူ ရုပ်ချော...
ဖရဲနိုကလည်း သူ့...
နဲ့ နှိပ်စားလို့ပဲ

ငါကောင်
ကြွက်သာနဲ့ ရှေးဦး...
ကာလသားချက်လေး
ချက်စားချင်နေတာကွ...
ဟား... ဟား... ဟား...

ဟေ့ကောင်...
ဟေ့ကောင်... မင်း ဟာလေး...
ဝါဦးဆီက... ခရီးနီတွေလိုပဲ...
စားရလေ တော်ကြီးကျွတ်...
ကောင်...

နှစ်ယောက်သား
ကုန်ပစ္စည်းဖိုရမ်တွင်...
အလွတ်သဘော...
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း...
ဆွေးနွေးကာ...
တဟားဟားရယ်ကြိုခါ...

ဦးတော့... အရက်ဖြည့်ဖို့... ပုလင်းကို
ဆက်လှမ်းလှိုက်သည့် အင်္ဂါနားတော့...

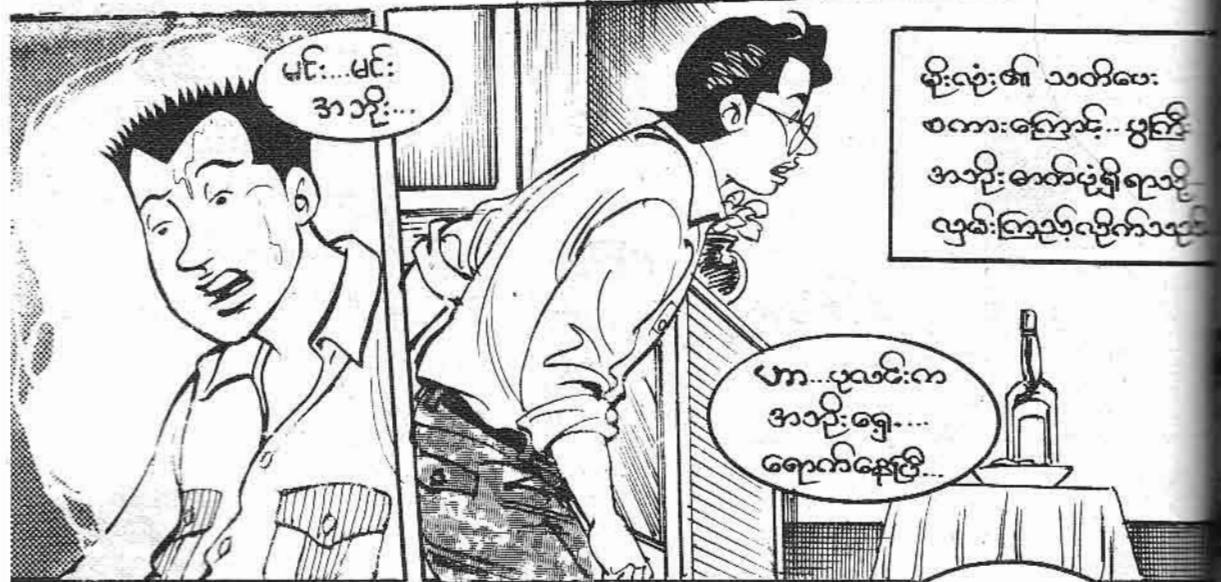
ဟင်... ဟက...
ဟေ့ကောင်... ပုလင်း
ပုလင်း... ဘယ်နေ့က
သွားတာလဲ...

၆၅

ဧည့်ခန်းစားခွဲပေါ် အမြဲညှိုးပန်းကန်တွေသာ... ဗိုက်တွက်
လှန်ခဲ့၏... ဗုလင်းက မရှိတော့...

အနီးတစ်ထိုင်တွင်... ပွဲကြီးတို့ ရှာသည်... မတွေ့... ဗုလင်းပျောက်ပုံ ထူးဆန်းလွန်းသဖြင့်
တဖန်တပြု ဖြစ်နေခြင်း... ..

မင်း... မင်း
အဘိုး...

မိုးလုံး၏ သက်ပေး
စကားကြောင့်... ပွဲကြီး
အဘိုးဇာတ်ပုံရှိရာသို့
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်

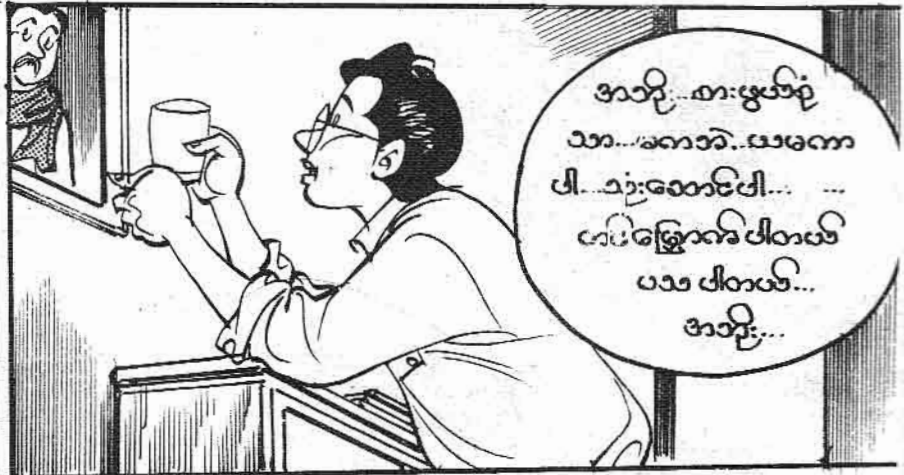
ဟာ... ဗုလင်းက
အဘိုးတွေ...
ရောက်နေပြီ...

ဒင်း... မင်းက
စားစရာပဲ... ဆက်သ
တာကို... ဒေါက်စရာ
မှ... ပေါ်တဲ့ဟာ...

အေး...
ဟိုက်သားဟ...

ပွဲကြီး... ဖန်ရွက်လွတ်တစ်လုံးယူ၍... အဘိုးထံ သွားရပြန်သည်... အဘိုး မသွားသည်
ပုလင်းကို ယူကာ... ဖန်ရွက်ထဲ အဖြည့်ဖြည့်၍... ဆက်သလိုက်၏... ..

အဘိုး... စားဖွယ်စုံ
သာ... ဆာဘိ... ယမကာ
ပါ... သုံးဆောင်ပါ... ..
မာပီမြောက်ပါတယ်
ပသ ပါတယ်...
အဘိုး...

ဦးမှ ပုလင်းဆွဲဦး
မိုးလုံးဆီပြန်လာ
ခဲ့၏... ..

မင်းအဘိုးကတော့
စံပဲကွာ... သူ့ဖျော်တတ်
တယ်ဆိုတာ ငါတော့
ယုံသွားဦး...

ဒါ အကင်းပဲရှိသေး
တယ်... လူ့ဘဝတုံးက...
ဒီထက်ဆိုးတယ်ကွ... ငါထို့
လက်စပ်ပေးတာလည်း
ခကာ... ခကာ...

လူ့အဝတ်က...
လက်စပ်ပေးတာ
ပြဿနာမရှိဘူး... အခုနေ
အကြီးအကျယ် လက်စပ်
ပေးရင်တော့...

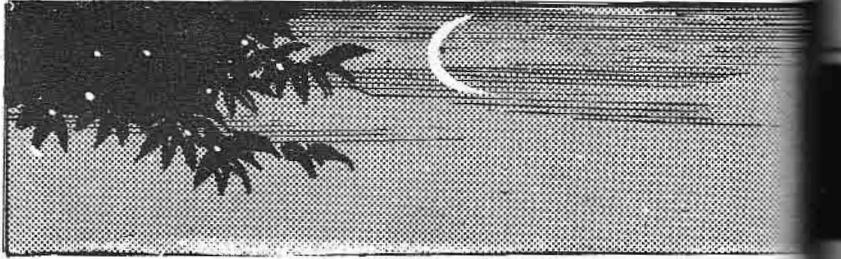
ငါထွက်ဗြေ:
မှာနေနီ...

အေးပါလွှာ...
အဘိုးလက်စပ်ပေးရင်
လည်း... ငါ့ကိုပဲပေးမှာပါ...
ကဲ... သောက်... သောက်...
ဒီတစ်ခါတော့ ဗုလင်း
ပျောက်မှာမဟုတ်
တော့ပါဘူး...

နှစ်ယောက်သား...
တက်ညီလက်ညီ
သောက်လို့ကဲကြတာ
ပုလင်းက ဖင်ကပ်
သား... ကျန်တော့၏...

အတော်လည်း ကွဲနေကြပြီ...
ဝိုအချိန်မှာ တဖက်ဖက်
အသံကို ကြားကြရသည်...

ဘာလဲဟ...

အသံလာရာ စူးစမ်းကြည့်
မိမိသည် အဘိဇ္ဇာတော...
နှစ်ယောက်သား နောက်လုံး
တွေ... မြီးသွားကြသေးသည်

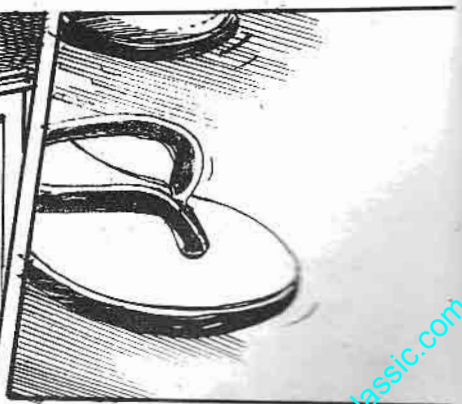

အိမ်ပေါ်ထပ် ဒီနပ်စင်မှ... အသုံး၏ ဒီနပ်က... လျှောက်အစဉ်
ခုန်ပေါက် သံလဲလာနေ၏... ..

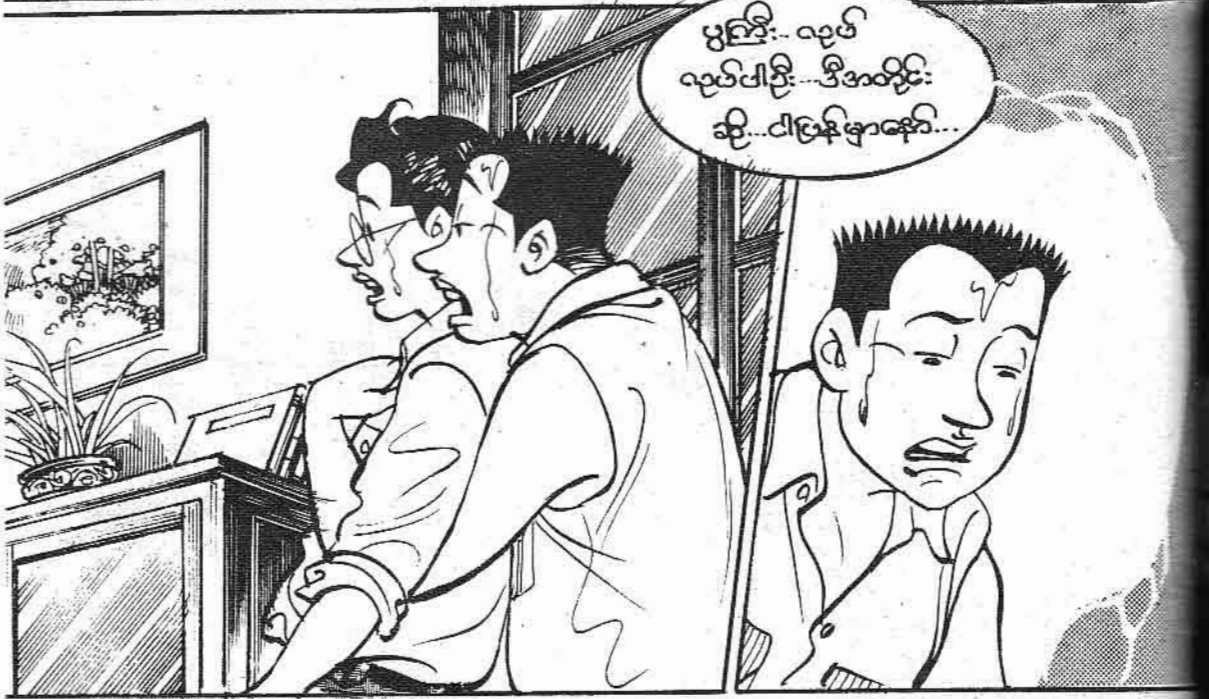

လျှောက်အသုံးရောက်
လှနိုး အဘိဇ္ဇာတော...
မိုးလုံး ထိုင်ရာမှထပြီး...
ပွဲကြီး နောက်သို့...
ပြေးဝင် မှန်းအောင်
သည်... ..

ပွဲကြီးလည်း ဒီနပ် နှင့် ဝေးရာသို့... နောက်ဆုတ်၍ ရှောင်သည်... ပွဲကြီး သီးကို ဖက်ထား
သော... မိုးလုံးလည်း... ပွဲကြီးလျှင် နောက်ဆုတ်သည်... ..

ဒီနပ်က မြေထဲသို့... ..

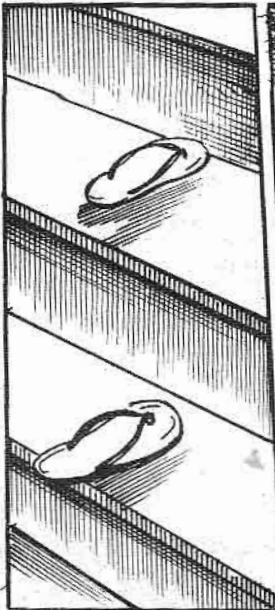
ပွဲကြီး... လုပ်
 လုပ်ပါဦး... ဒီအတိုင်း
 ဆို... ငါဖြန်မှာနော်...

မိုးလုံးက...
 ညကြီးမင်းကြီး
 တဖြိုးဖြန်မယ်
 ငြိမ်းခြောက်
 နေသဖြင့်...
 ပွဲကြီး
 အဘိုးကို
 တောင်းယူ
 ရတာပဲ...

အဘိုး... အဘိုးရေ
 တော်ပါတော့ဗျာ... ကျွန်တော်
 သူငယ်ချင်း ကြောက်နေပြီ
 သူဖြန်သွားရင် သားလေး
 မနေဘူးနော်
 ဖြန်မှာ...

ပွဲကြီး လောင်းဆိုမှသာ ထိရောက်၏... စောစောက ချိန်ပေါက်၍
ထုပ်ဆီးတို့တမ်း ကစားခဲ့သော... အာဘိုး၏ ဖိနပ်ရပ်သွားသည်...

ဦးတော့ နောက်ပြန်လှည့်ပြီး... တစ်လှည့်ချင်း... လျှောက်ပေါ်... ဖြန်တက်သွား၏... ထိုအခါမှ...
ပွဲကြီးလည်း... သက်ကြင်း ချိန်ငံတော့သည်... ..

တွေ့လား...
အာဘိုးက ငါ့ကိုချစ်ပါ
တယ်... ငါ့မြှော့ရင်.....
ချက်ချင်း ခေါင်းညှိတ်
တာ...

အေး...အေးပါကွာ...
ချိန်ကတော့ ဖစ်လဲကျ
တော့မတတ်... မူးနေတာ
အဲဒါတွေ ဖြန်လျော်ပေး ပွဲကြီး...
ဒီည အိပ်ပျော်ဖို့ တစ်ယောက်
တစ်ဖိုင်း လောက်ထပ်
သောက်မှဖြစ်မှာ...

ဒါကိုတော့ ပွဲကြီးလည်း သဘောကုသသည်... ဘယ်လိုပဲသွေးသားကော်စပ်သည် ဖြစ်စေပြီး
တော့... အခုလောလောဆယ်မှာ... အသုံးက ပိညာဉ်ဘဝ ရောက်နေခဲ့ပြီ... ...

အေးပါကွာ...
ကော်စရင်နာတစ်လုံးကျွန်ုပ်
သေးတယ်... အိပ်ခန်းထဲထိ
ပျံသွားမယ်ကွာ... လဲကျတဲ့
အထိ... သောက်ကြ
တာပေါ့...

အိုကေ...

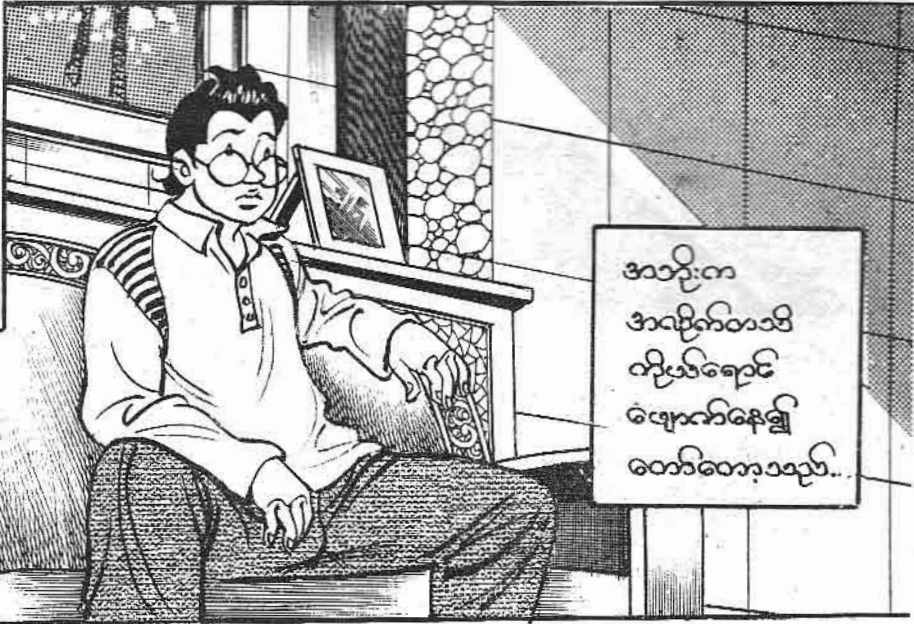
ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံး အရက်ဖုလမ်းနှင့် ရေခဲများ
လက်ကုန် အမြဲပေးများ သယ်ကာ... အိပ်ခန်း
ထဲသို့... ဝင်ခဲ့ကြတော့သည်... ...

အဘိုးကြီးအဖေ သရက်...

မိုးလုံး ဖြန့်သွားပြီး
နောက်... ပွဲကြီး...
နေရတိုင်းရတာ...
နည်းနည်းတော့...
စိုးရိမ်စိတ်ထင်မိ
သည်... ..

အဘိုးက
အသိဉာဏ်တစ်
ကိုယ်ရောင်
ဖျောက်နေ၍
တော်တော့သည်...

အဘိုးက အရိပ် အယောင် မပြသော်လည်း... အိပ်ရာက
နိုးခါနိုးမှာ... အိပ်မက်ပေးသည်... သူ့ရဲ့ ဗြင်ဟာရီစာအုပ်
တွေအောင်ရှာပါ... အဲဒီထဲမှာ ရတနာတွေပုံ ရှိသည်တဲ့...

ဘာရယ်မဟုတ်... တစ်ခုခုလုပ်
တာက... စိတ်သက်သာရာ
ရသောကြောင့်... သို့မဟုတ်
ရှာဖွေနေမိမိ... ၆၇

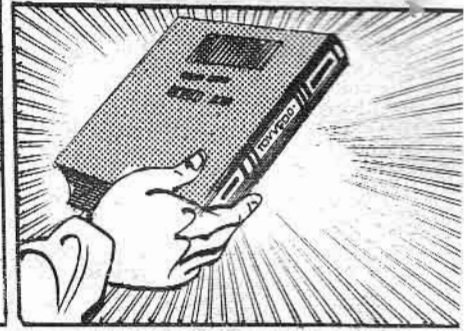
ပြင်း... ယေဘုယျာတွေ ဖွဲ့သလို... ဘိရိတွေထဲ မွှေနှောင်
သလို... ဘယ်မှာမှ မတွေ့... ...

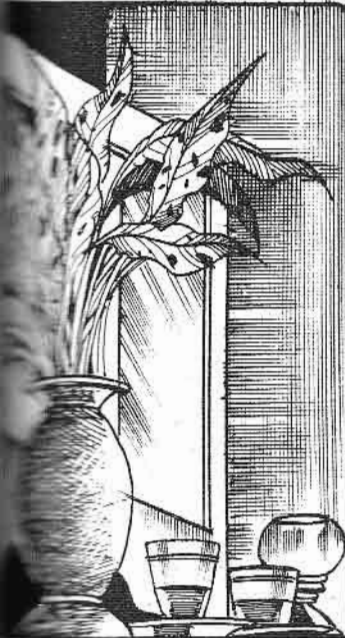
စိတ်ပျက်ပျက် နှင့်... ဘုရားခန်းဝင် ငြိမ့်
တော့ သလို... ပန်းတွေ ညှို့ ရေတွေ
မြှောက်နေတာ... တွေ့ရသဖြင့်... ပန်းအိုး
တွေ... ယူပြီး... ဆေးကြောသုတ်သင်တာ...
ငြိမ့်ကောင်းအောင်... ခြိတ်က ခွက်လှ
ပန်းတွေ... ထိုးသလို... ...

အဖေ့ကို ရှင်းလင်းတာ
သန့်ရှင်းရေး လုပ်၏...

ထိုအခါမှ အိပ်မက်ထဲက...အဘိုး၏ ဗြင်ပအာရိစ္ဆာအုပ်ကို တွေ့တော့သည်...

ဘုရားစင်ပညစ် ဖန်းတွေ
ဝေဖြီး...သန့်သန့် ရှင်းရှင်း
နှင်... ခြောက်လက်...
အရောင်ထွက်၍ ငြာညစ်ညစ်
စရာ ကောင်း သွား၏...

ခြောက်...အဘိုး...
အဘိုး...ဘုရားစင်ရှင်း
စိုင်းချင်တာများ...ဤဖန်
ပြီး...အိပ်မက်ပေးနေ
သေးတယ်...ခံပါဦး...

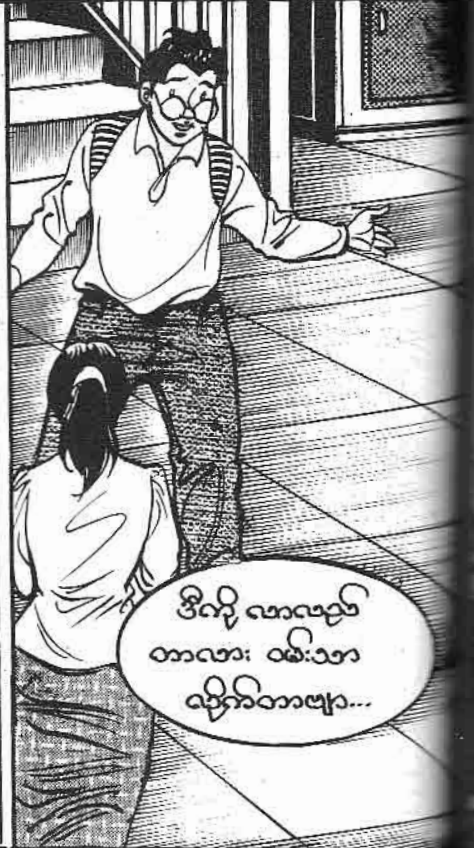
အဘိုး...ဉာဏ်များ
အဘိုး...ငြာချကာ...
အဘိုး...အုပ်ကို...
အဘိုး...ငြာ...ညှပ်၍...
အဘိုး...ဝယ်ဆင်း
အဘိုး...သည်... ..

ဟင်...
နိန်း... ငြိာမုံ...

ဟွတ်... ဟွတ်က...
သူငွေ...

ဒီလို လာလည်
တာလား... ဝမ်းသာ
လျှောက်တာများ...

ဖန်း... တွေ
ဈေး... မှာလာရောင်းရပြီး...
သူငွေ... သူ့အား... ဖန်း... ထိုး... ဖွဲ့
လာဖို့... ပေး... တာပါ...

အကောင်...
သူ့အား... ဖန်း... မရှိလို့...
စောစောက... ရွက်... လှ
တွေ... ထိုး... လျှောက်
ရတာ...

ပွဲကြီးက...
ပန်းကို...လက်
ကမ်းဒေသ...
နန်းကြာမုံ
ရှေ့ဘဦး တစ်လှမ်း
ဝဦး၏...

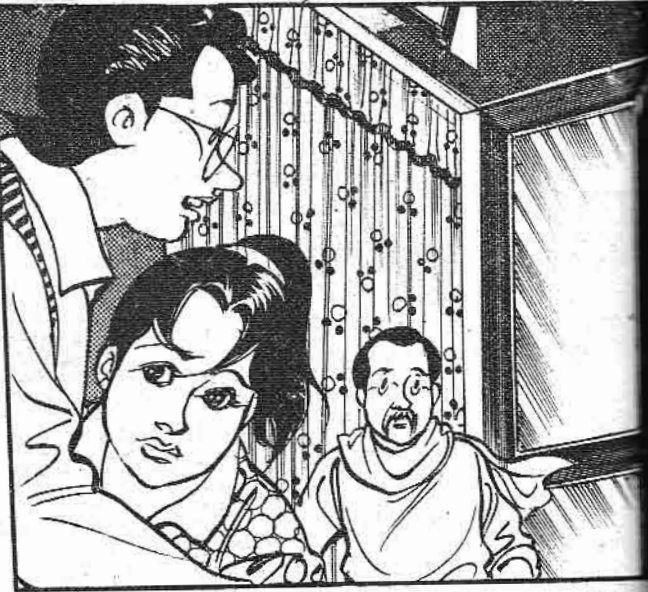
ထိုစဉ်မှာပင်...နန်းကြာမုံ
တစ်ခုခု ခလောင်တိုက်ခဲ
ဒေသ... ရှေ့ကို အားလွန်
ကာ... မှောက်လျက်လဲ
ဒေသ... ..

ပွဲကြီး ဆီးပွေ့ထားလျက်ရ၏...ပန်းတွေရော
လူပါ... သူ့ရှင်ခွင့်ထဲမှာ...

အထိအတွေ့က စွဲ... သစ်... ပျံ့နေချိန်...
ပွဲကြီး... ဣစ္စားခံရသလို မင်သက်မိကာ ဖက်ထားလို့ကပ်ပေလည်... လိုအချိန်မှာပင်
နန်းကြာမဲ့၏ နောက်တွင်... အဘိုး၏ ပုံရိပ်ကို ဖျက်ခန့်တွေ့ရသလည်... ..

ပွဲကြီး သဘောပေါက်သွား၏... နန်းကြာမဲ့ချောလဲ
တာ... အဘိုးလက်ချက်... ..

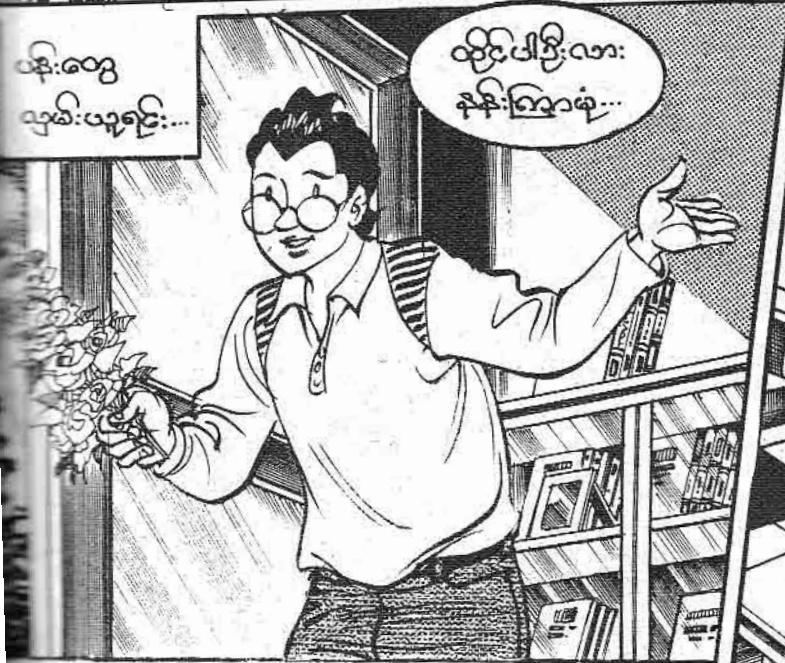
အချိန်တွေ
လိုအပ်တာထက်
ပိုကြာသွားချိန်...
ပွဲကြီး... မဂ္ဂတက်
ချင်... မဂ္ဂတက်ချင်နှင့်
မဂ္ဂတက်ပေးလိုက်
ရသလည်... ..

ဆော...ဆောရီး
နော်...လဲသွားဌာ
ဗျီးလို့...

နန်း: ကြာဆုံပညာပေး
ရှက်ကိုး ရှက်ကန်း
ဖြစ်နေရှာသည်...
ပွင့်ကို မယ်
ဘဲ... ဖန်း: တွေထိုး
ပေး၏... ..

ဖန်း: တွေ
လှမ်း: ပုဂံစဉ်း...

ထိုင်ပါဦးလား
နန်း: ကြာဆုံ...

ကြာဆုံ မြင်းဘဲ ထိုင်ထိုင်၍ ပွင့်ကိုး ဝမ်းသာအား
ဆည်း... မျက်နှာချင်းစိုင် ထိုင်မိစဉ်မှာပင်... ..

ဟို... ဟိုလေး... ဒါကို
လာလုံက... ဖြစ်ခဲ့တာတွေနဲ့
ကွန်မစ်... ဒါပြုအမှုတွေကို
ခွင့် ဂုဏ်ပေး... ဤတောင်ထိ
ခွင့်လို့ပါ သူ့...

ဒါဆို ကျွန်တော်က
လည်း... ကျွန်တော်ကို...
သုဋ္ဌေးလို့ မခေါ်ဘဲ... ..
ကိုတာရာလို့ ခေါ်ဖို့ ဖြစ်
တော့... ဖန်ပါရအေး...

ဟင်...

ဟုတ်ပါတယ်...
ကျွန်တော်က သုဋ္ဌေး ဟု
မဟုတ်တာ... အမေ့ရခဲတာ
လေ... ငြီးတော့လည်း... ဟို
တစ်နေ့က ကိစ္စကလည်း မဟု
လို့... ဖြစ်ခဲ့တာပဲဟာ...
တော့... ဖန်ပါရအေးလို့ပါ
သုဋ္ဌေး... ..

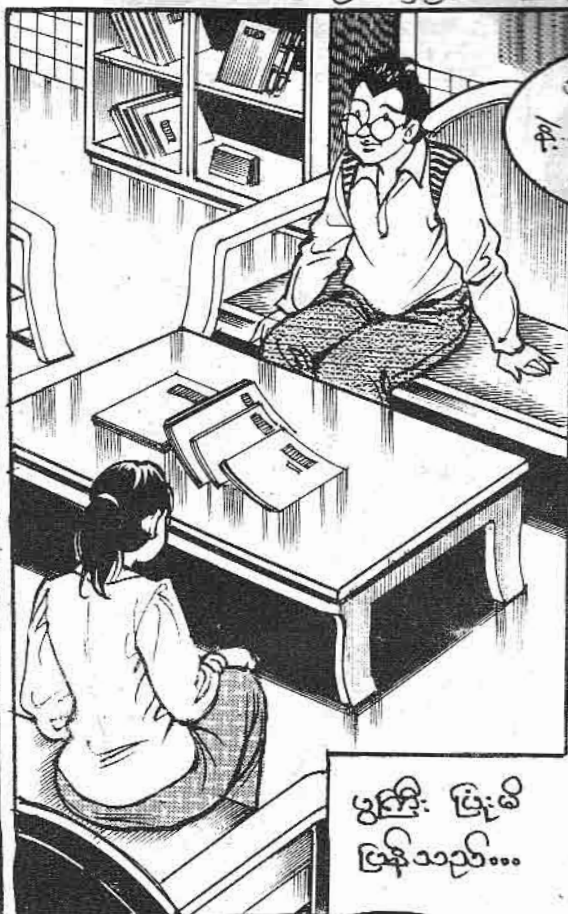
ဒါဆို
သုဋ္ဌေး...
ကိုတာရာ
ခွင့်လွှတ်
တယ်ပေါ့

ပွင့်... မော်ရွှေစွာ
မြိုးဖြူမိုက်ရင်း...

လုံ့...
ခွင့်လွှတ်ပါတယ်
နိနဲ... ကြာမုံ...

ဝမ်းသာလို့က်
တာ...ကိုတာရာ
ရယ်...

ဒါနဲ့ အိမ်မှာ
နဲ့...ကလေးတွေရော
မတွေ့ပါလား...

ပွဲကြီး ဖြူမိ
ဖြူနဲ့ သည်း...

ဒါဟင်း... ကျွန်တော်မှာ
အိမ်ထောင် မရှိပါဘူး... ဟိုနေ့
က... ပါလာတာ သူ့ငယ်ချင်း
လည်း... ဖြူနဲ့ သွားပြီ... ဒီမှာ
ကျွန်တော် တစ်ယောက်
တည်း... နေတာပါ...

ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး
ရှင်... ကိုတာရာ ခွင့်သွတ်
တယ်ဆို... ကျေနပ်ပါ ဖြီ...
ကွန်မင်္ဂို ဖြန့်ခွင့်မြို့
ပါဦး...

ဘာ...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...
ကြာမည်...

ဒီအိမ်မှာ... သူ
တစ်ယောက်တည်း
ရှိတာ... သိသွားပြီ
ချက်ချင်း... ထပြန်
သတိဟု... နားလည်
မိတော့... ရယ်ချင်
သွား၏... ..

အဲ... ဟို... ပိတ်လ
ကျေးဇူးတင်တယ်
သိလား...

ဘာလို့လဲရှင်...

ကွန်တော်
အာမွေရထား... တံ၊
ခြံခြံ... ကို ပြုစု
စောင့်ရှောက်ပေး
နေလို့လေ...

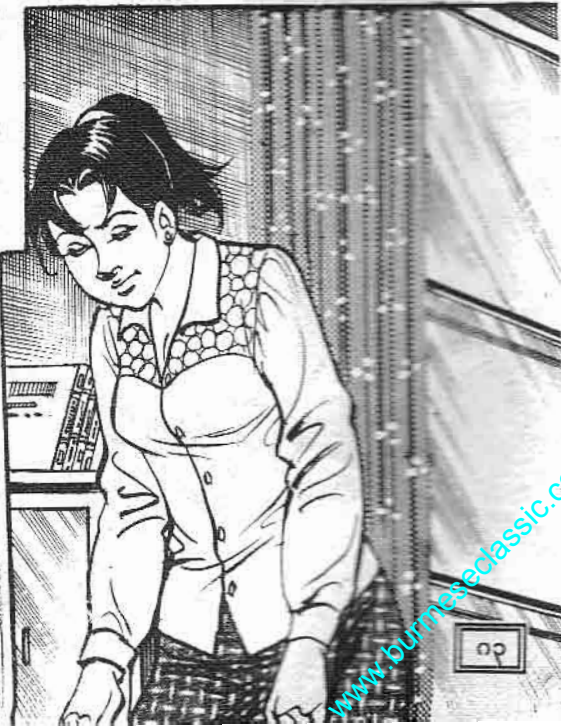
ဒါက... ကျွန်မတို့
မိဘား... ထမင်း... ဝတ်...
အလုပ်လေး... ကျွန်မတို့
ကသာ... ကျေး... နူး...
ရဲ့မှာပါ...

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်
ကျွန်တော်... နန်း... ကြွား...
တို့နဲ့ လာလည်မယ်
နော်...

ရှင်... အဲဒါ...
ကိုတာရော... ခြံလေး...
ကိုယ်ခြံကိုယ်လာတာ...
ကျွန်မ ကား... ဖို့...

အခြောက်...
မို့ပါဘူး

နန်း... ကြွား... စကား... အခြောက်... မတင်အောင် လှည့်
ခြေကား... ရှင်း... ထွက်သည်... ပွဲကြီး... မချင်... မရ
ဖြစ်သွား... အါ... ကြွား... မယိမသာ... နော်... လေး...
ညွှတ်... ချိတ်... ဆက်... ရင်း... လှည့်... ဖြစ်... သွား...
ကော... သည်... ..

နှစ်သက်စဉ်းစွာ ရှိသည်နှင့် အတူ... ထွက်ခွာသွားသော ကြားခုံ၏...
ဆောက်တိုင်း အလှကို... တစ်ရှိုက်မက်မက်... လှမ်းကြည့်နေမိ၏...
မိုးလုံး ဖြောင့်တင့်... ဘူးသီးနှင့် ဆိုသည်ထက်... ပြန်ကြားကာ...
မြို့စိစိ ဖြစ်သွားသည်... ...

ပြီးတော့ ကြားခုံ၏ ကိုယ်ပိုင်နဲ့ နှင့်... အထိ အထွေကို ပြန်လည် တာပေ သတိရပြီး
လက်သံဖြောင့်သည် အဘိုးအား... ကျေးဇူးစကား ဖြောင့်တင့်သည်... ...

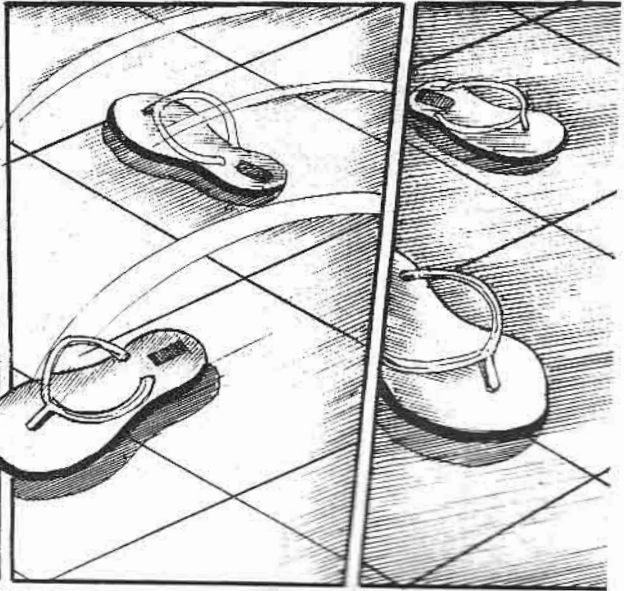
ကျေးဇူးပဲ အဘိုးရယ်...
အဘိုးကြောင့် သူ့ကို
ထွေးမွေ့ခွင့်ရတာ... ဆောက်
လည်... သူ့ကို... ဆက်ကြမ်းကြမ်း
လေး... ဆွမ်း... ပေးပါဦး...

ပွဲကြီး: စကားအဆင့်များပင်...
ဖြောင်း: ခန့်ဖြည့်အောင်
နုရင်း: အုပ်စာ ခံလျှောက်ရ၏...

ဟာ... အဘိုး
လက်မပါ ခြေထောက်
လေ...

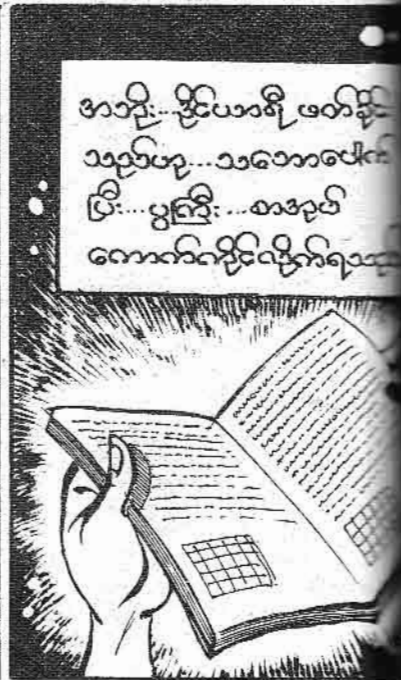
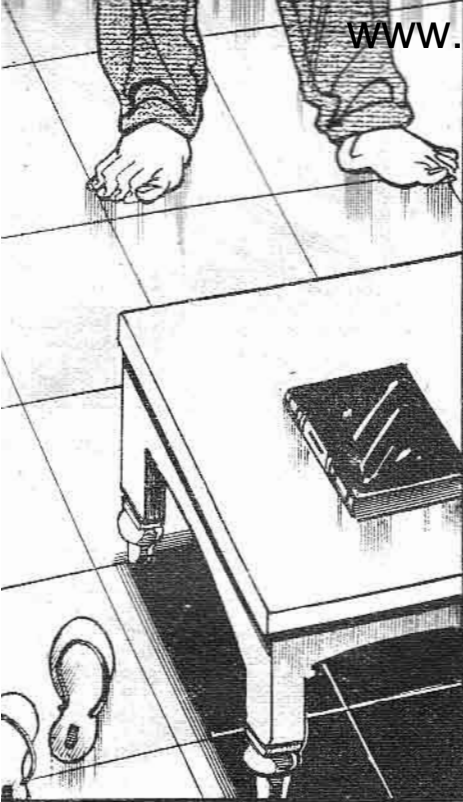
နာသွားသည် နေရာကို ပွတ်သပ်ခြင်း... ပွဲကြီး:
ဖြောင်းလျှောက်လော့... တံခါး အကွယ်မှ... အဘိုး၏
ဖိနပ်နှစ်ဖက်... သွန်ပေါက်၍ ထွက်လာသည်...

ဦးတော့ အိမ်ထဲ ပြန်
ဝင်သွား၏... ပွဲကြီး:
ထိုဖိနပ်နှစ်ဖက်ကို...
လျှောက်သွားသည်...

အားပေးအားပေး... စားပွဲအနီးတွင်
ရယ်သွားသည်... စားပွဲပေါ်တွင် နိုင်ယာရီစာအုပ်ရှိနေ၏

အားပေး... နိုင်ယာရီ ဖတ်ခိုင်း
သည်ဟု... သဘောပေါက်
ပြီး... ပွဲကြီး... စာအုပ်
ကောက်ကိုင်လိမ့်ကိရသည့်

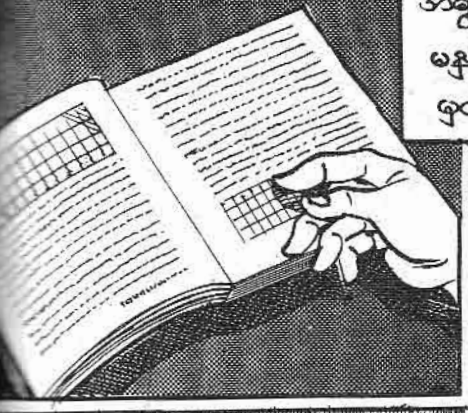

နိုင်ယာရီ ဆိုသည်အတိုင်း... အား
၏... အတွင်း... ရေးတွေကို... သိခွင့်
ရသည်... ..

အိမ်ထောင် သက် နှစ်လေးဆယ် အပြည့်တွင်... အသွားခရီး... သက်ရောက်မှု
ရေးထားသည် စာချက်အတွင်း... အသွားကို ဖုံးပန်းသည်... အဖြစ်လေး တစ်ခုကို
တည်ရေးထားတာ... ဖတ်ရပြီး... ပွဲကြီး ကျွဲခွဲ ဖြစ်နေသည်... ..

စာစုကို ဆက်လျှောက်... အဘိုးအဖေ (၄၄)နှစ်
အရွယ်က... ဒါ့မီကို အလည်လာသော... အဘွား၏ လှူ
မနင်းခြင်း... အဘိုး ကျွန်ုပ်တို့ ငြိမ်စည်ခဲ... နားကိုပါ
မှတ်တမ်းပေး ဝန်ခံသော... ယနေ့ထားတာတွေရပြီး...

အဖား...
အဘိုးလည်း ခေမာ
မပျက်ပါသေး...
တကယ်ပေးကမ်း
တာကိုး...

ပွင့်လင်း မှတ်ချက် မဆုံး...
နားရှင်း အုပ်စု ခံလျှောက်
မြန် သတင်း... ..

ဟဟ... အဘိုးနော်
လျှန်နေပြီ... အဘိုး
မကြိုက်ရင်... မဖတ်
ဘူး... မရိုက်နဲ့တော့...
ရတနာဖြေပုံ...
အကြောင်းပဲ
ဖတ်မယ်...

ဖြေ...
ဟဟ...

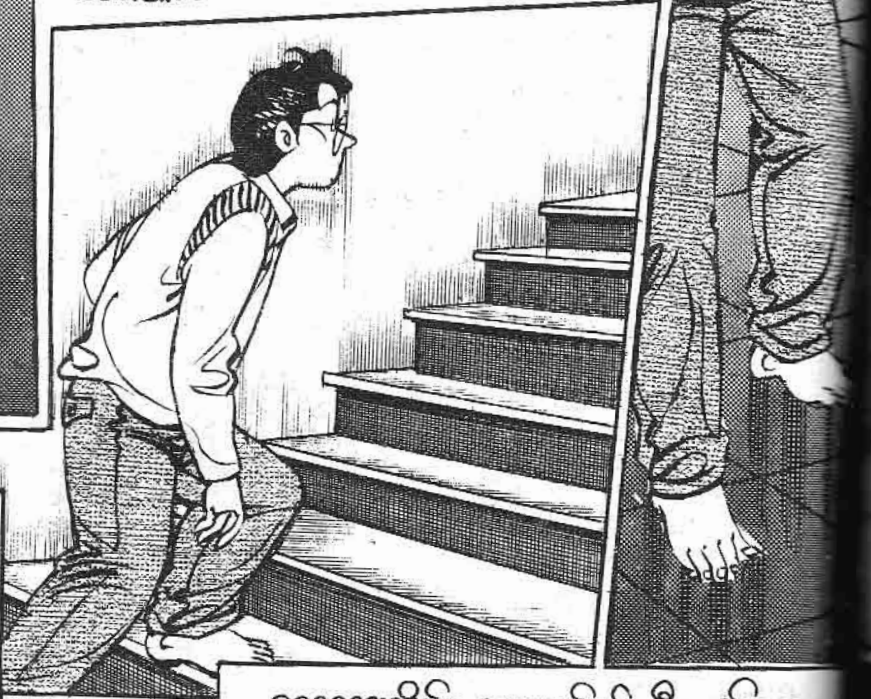
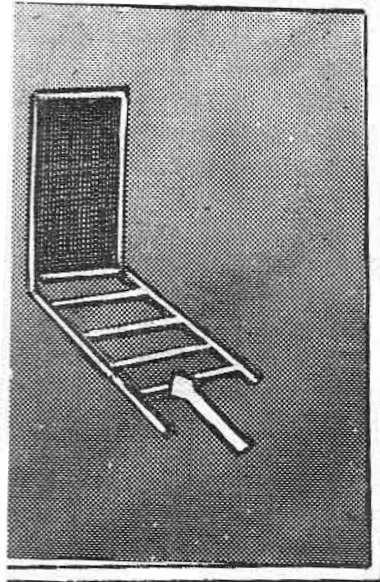

ပွင့်လင်း ခြေက... ဆန်အောင် ထား... နေရာ
စာအုပ်ကို လျှန်လျှော့ ရှိ... ဖြေပုံအတွက်
ရှာဖွေ၏...

တစ်နေရာတွင်
စာမျက်နှာနှစ်ရွက်
ခွဲ၍... ခြေပုံတစ်ခု
ရေးထားတာတွေ
သည်... ..

လှေကားအတိုင်း တက်သွားရန်... ဩ... ဩ... ဩ... လှေကားထိ
မှ... ဥပဒေအက်သို့ ကွေ့၍... ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ် ပျောက်ရန် ဥက္ကဋ္ဌ
ထား၏...

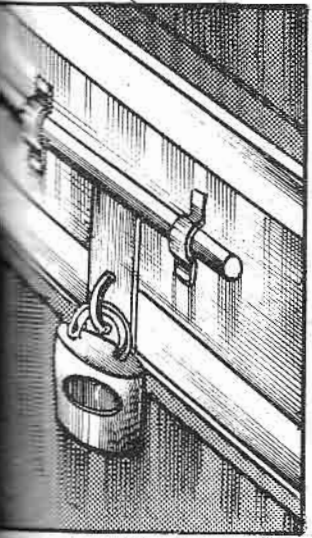
စိတ်ဖြူလက်ဖြူ
ရှိသော... ပွင့်ပြီး...
လှေကားအတိုင်း...
ဖြေတက်လာခဲ့သည်။

လှေကားထိပ်မှ ဥပဒေအက်သို့... ဦးတည်ကာ

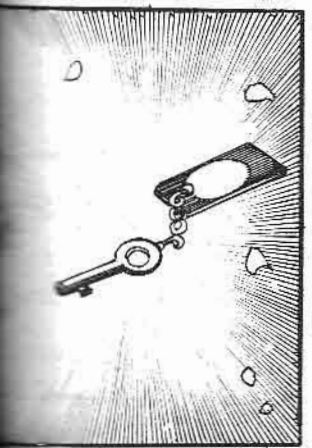

ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ် လှမ်းလျှောက်တော့ စတင်
တံခါးဝသို့ ရောက်လာသည်။

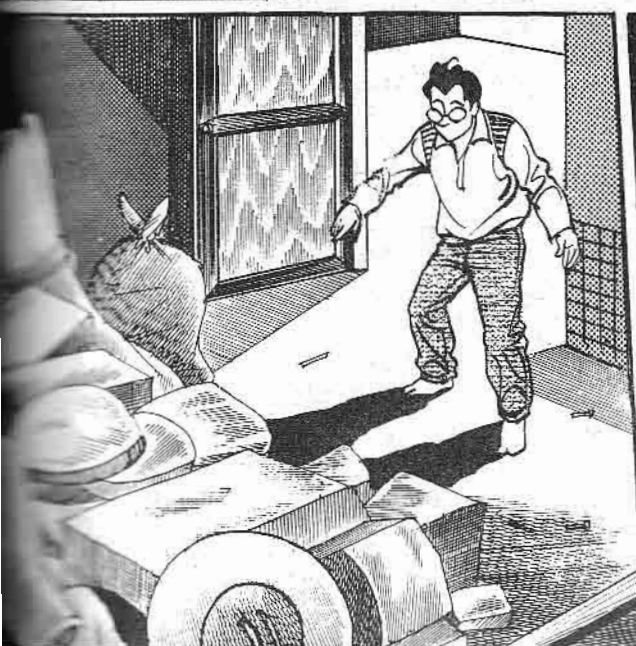
တံခါးက သော့ခတ်
ထားသည်... ..

ဖေ့ပုံပွဲနဲ့ ဖြန့်ကြည့်တော့... ခြေအောက်ဖုံကို လှန်ပါဟု ရေးထား၍
ပွဲကြီး ဆွဲလှန်လိုက်သည်... ခြေအောက်ဖုံ ဖောက်ကိစ္စနှင့် သော့... ..
တစ်ချောင်းတွေ့သည်...

ထိုသော့နှင့် တံခါးမှ သော့ခလောက်အား ဖွင့်သည်...တံခါးဖွင့်
လိုက်သည် အချိန်နှင့်ပင်... ဖြန့်တင်ထား... ထောင့်... ထောင့်... သော့... ..

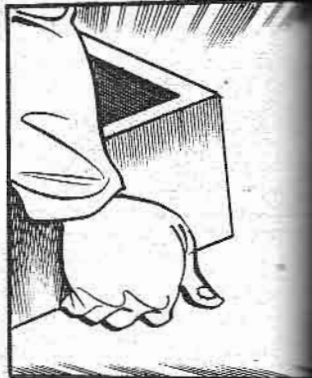
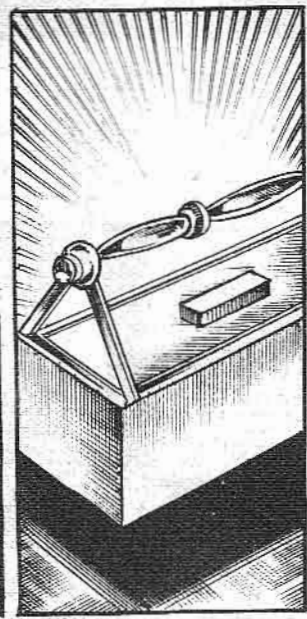

အခန်းထဲမှာ ဖွင့်ထားသော...
ရှည်ပွဲနေ၏...

အတ္ထုန်း: ဆက်ဖတ်ကြည့်ရဉ်... လက်သမား:
သုံး... သစ်သား:သေတ္တာကို... ရှာပါဟု...
ရေးထား: ဖြစ်သည်... ..

သို့နှင့်... ဗွဲကြီး... အခန်း: ထဲထဲကာ...
လှန်သော ရှာကြည့်သည်... ..

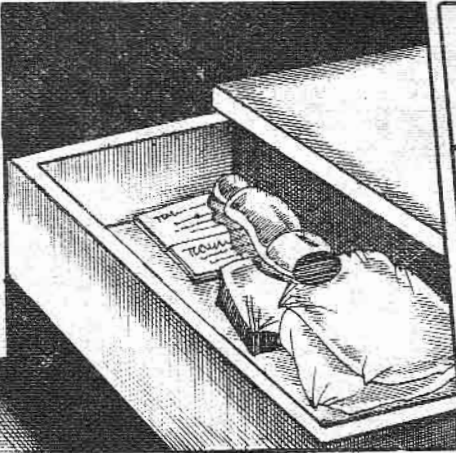
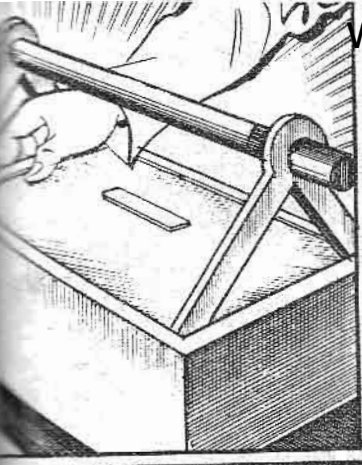

ဆယ်မိနစ်လောက်မှာ...
သံသေတ္တာဖောက်...
တစ်လုံးထဲမှာ... လက်သမား
သေတ္တာကို... တွေ့သည်

အခန်း: ထဲမှာ...
အသက်ရှူဖြူ...
မဝသဖြင့်... သို့
သေတ္တာကို... ဆွဲ
ဖောက်ထုတ်ပြီး
ခိုး... လာခဲ့၏...

ဒောက်ကယ် ရှောင်မှ... ထိုဒေသတွင် ဖွင့်ကြည့်သည်...

သံချေးတက် သံချိုးစုံ တူအာကျိုး တစ်လက်... ပေဘူးပေောင်း တစ်ခုနှင့်... ဒေသရှိရောင်
စာအိတ်တစ်လုံး ထွေ၏... စာအိတ်ထဲမှာ... ရတနာတွေ ထည့်ထားလို့ ရေ... အချိုးရ
တွေ့လက်မှတ်များလားဟု တွေးကာ... ဝမ်းသာအားရနှင့်... စာအိတ်ထဲမှ... စာရွက်ကို...
ထုတ်ယူကြည့်သည်...

အဖိုးတန် စာချုပ်
စာတန်းများ မဟုတ်
ဘဲ... နောက်ထပ်...
ရတနာတွေအညွှန်း
တစ်ခု ဖြစ်နေလေ၏...
ပွင့်ပြီး... စိတ်လေ
သွားပြီး... ..

ဟား... အချိုး
တလည်း... နောက်စရာ
ဆို... ကြုံနေနေကန်နေ
တယ်... ဒါ... စိတ်ညစ်
လာပြီနော်...

ရယ်သံထဲထဲ ကြည့်
ထည့်တဲ့... ခင်မိ

ဒီလိုနဲ့... ပျင်းရိစရာ မနေတော့ကို ဖြစ်သနားခဲ့ပြီး နောက်... စိတ်သာယာလာပြီး... ရိက္ခာရရှိခဲ့
ရည်ရွယ်ပြီး... စိုက်ပျိုးရေးခြံသို့... ထွက်လာခဲ့၏... ..

ခြံထဲသို့ အဝင်ဝမှောင်... စက်တံ
နဲ့... လူ့ကစားပေးတာ... သူ့ကို...
သုခရည်၊ ကြည်ညိုသွားတာ သတိ
ဖြစ်သည်... ..

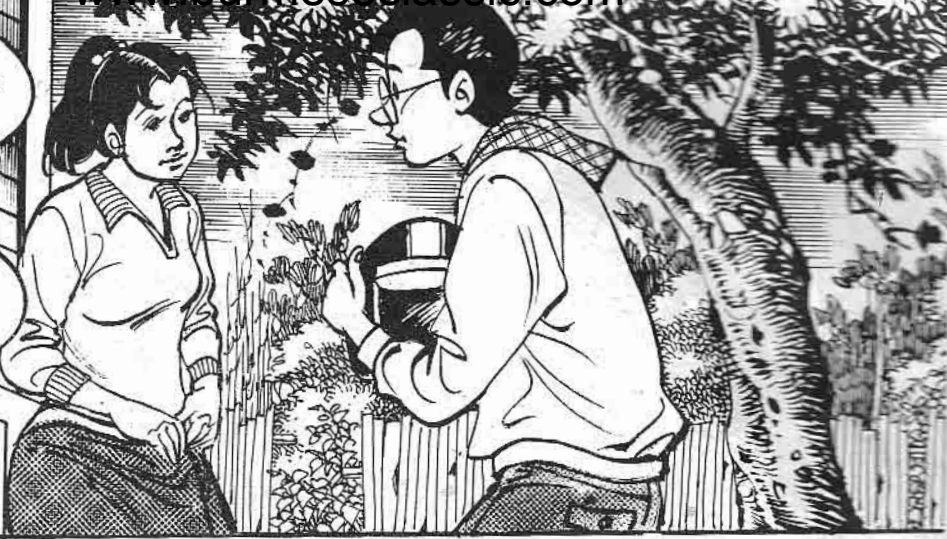

အိမ်ပေါ်မှာ ဆင်းလာသည့်
ကြားနာမှုကို လှမ်း ဖြစ်မိ၍...
လို့လူ့အား ဂရုမစိုက်ဖြစ်
တော့... ဆွစ်ရသည့် ရွှေဇွာ
ဆိုင်ကယ်ကို ထိုးရမလိမ္မော်
ပြီး... ဖြိုးဖြိုးလိမ္မော်၏... ..

၉၂

ခြံကို...
လာကြည့်တာလား
ကိုတာရှာ...

ဟင်ဒ်...
ကြာမဲ့ကိုလား
ကြည့်တာ...

ကြာမဲ့ လွန်သွားသဖြင့်... ပွဲကြီး... ဝိုက်ဝန်းနှင့် မတိတိကင်းဖြီး... စကား
မဆက်ဖြစ်တော့ဘဲ... လျှော့ချ လိုက်ရသလို...

ခြေတံ... ကြာမဲ့ကို
အလှည့်လှည့်ရတာ...
အဆင်ပြေရလားလို့
လာကြည့်တာပါ...

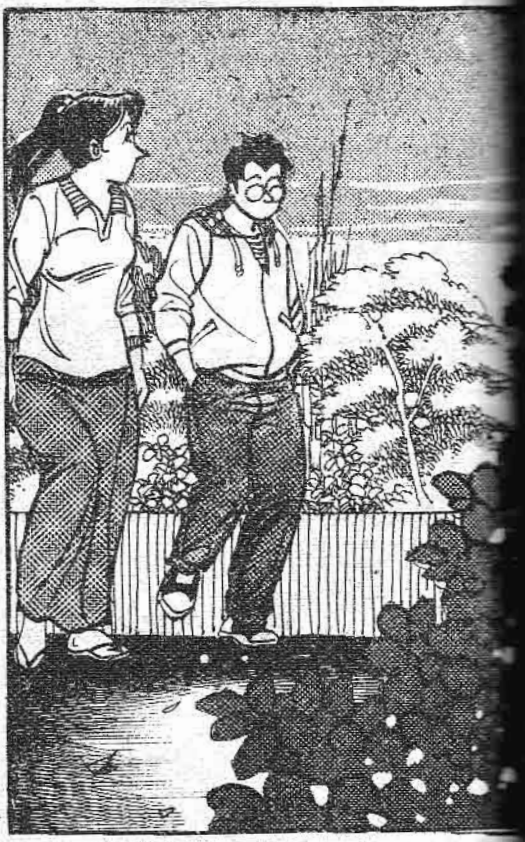
ခြေတံ... ဟုတ်ကဲ့
အဆင်ပြေပါတယ်...

နာမကံမှာ ပစ္စုပ္ပန်ကော... ဖခင်ခင်...
အထူး လျှောက်ဆိုခြင်းပင်... ပစ္စုပ္ပန်...
ကြာရုံကို စိုးစိုးကြည့်ရအောင်... ..

ခြံထဲမှာ
ငြိပ်ထားရမယ်...
အဲဒီလို သွားခြင်း
မဟုတ်လေ...

အင်း...
ကောင်းသားပဲ...

အကြည့်ချင်း သုံးတော့...
ကြာရုံ ခေါင်းငုံ့သွား၏...

ကွန်ကော
တော့... တအားချစ်
သွားပြီဗျာ...

ရှင်...

ငြိမ်းနဲ့အိ အထိတ်
တလနဲ့... မျက်စိနဲ့...
တွေ့လိုက်ရင်... သနား...
သွားတာ... ..

ဟုတ်...
ဟုတ်ကဲ့...

ဒါနဲ့... ငြိမ်းနဲ့အိ...
ဖြေပေး... လေ့လာ...
ပို... လိုက်ဖက်... ပါလား...
ကျွန်တော် ဘယ်မှ
မရောက်သေးလို့...

ရှင်... အဲ... အဲ...
ကျွန်မ အားတော့
ဖြောင့်ပါတယ်...

ဖိုလောကီဆို ပထမနေအတွက် လုံလောက်ပြီဟု...
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏... သူတို့ လျှောက်လာခြင်း... ပန်းပင်
တွေကို... တပည့်တယ နှစ်ဆေးနေသော... ဦးအိတ်မောင်
ထံ... ရောက်လာကြ၏... ..

ဦးအိတ်...
အိတ်... ခြေထောက်ရယ်...
အိတ်... ခြေထောက်... တွေရယ်
ဒေသခံတွေရယ်... အားလုံး
ကို... မျက်စိနဲ့... ဖြေလို့
ဖြောင့်တာပါ...

ဟာ...ဝခုဋ္ဌး
တြိလာတာကို...

ဦးလေးရယ်...
လွန်တော့ကို ဝခုဋ္ဌးလို့
မခေါ်ပါနဲ့...လွယ်ဖော်ကို
ဘက်တွေလို့ ဘဘောထား
ပြီး...ရင်းရင်း နှိးနှိး
သက်သံပါဗျာ...

ဗျာ...
ဟုတ်ကဲ့...
ဟုတ်ကဲ့...

ဒါနဲ့...ဦးလေးတို့
ဒီမှာ အလွယ်ရဖွယ်ရတာ...
အဆင်ပြေရဲ့လား...
စားလောက်သောက်
လောက်ရဲ့လား...

လောက်ငှါ
ပါပဲဗျာ...

ဟိုလေး...
ဖြေငြိအေးတို့...ဦးသတ်
ဆေး...ခွက်ဖြန့်ဆေးတို့
ကော...ရှိသေးလား...

အဲဒါ...ပြောမလို့
ပါပဲ...ဒီနေ့အားလုံး
ဝယ်ရတာမယ်
လေ...

ဟွတ်လား
ကော်ကြာမှ... ဦးလေးနဲ့
ကျွန်တော်... ထွက်ဝယ်
ကြတာပေါ့!...

အခု... ဒီမှာ...
ပျားလိမ္မော်နဲ့... ကော်ဖီ
ဗိုက်တာတွေ ခေတ်စား
နေတယ် ကိုတာရှာ...

အဲဒါ... ပြောင်းပြီး
လွယ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒများ
ရှိမလား... လို့...

ကြာမှာ... လွယ်နေ
ကိစ္စ... ဝင်ရောက်
ဆွေးနွေးလာ၏...

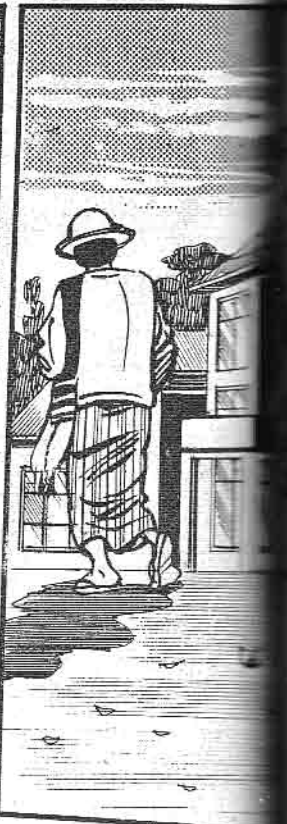
ဟွတ်ကဲ... ကော်ဖီရဲ့
အကျိုး အမြတ်နဲ့... စာဖတ်
စကား... ကျွန်တော် ဖွဲ့
ပြီး... လေ့လာကြည့်ပြီး
မယ်လေ... ကော်ဖီက
ဗိုက်ဗိုက်ရင်... ကော်ဖီ
ပြောင်းလွယ်မှာပေါ့!...

ဟွတ်ကဲ
လွယ်တဲ့ လေ့လာ
လေ့လာတာ
ကော်ဖီ... မယ်...
ကိုတာရှာ...

ပွဲကြီးနှင့် ဦးအိုက်မောင်တို့ သားအဖ
စိုက်ဆင်းထဲ... ရွှေကန်ကြည့်ရင်ထဲထဲ
ကြည့်သည်...

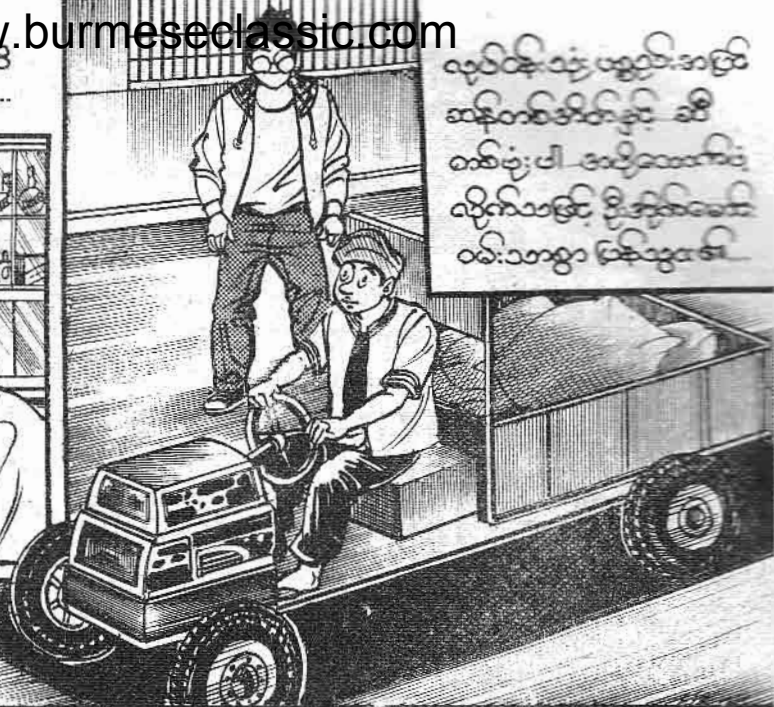
ရေမြေကောက် ဦးအိုက်မောင် ဗိုရွှေလှိုင်အပ်သည်ဟု
သုံးသပ်မိ၏... ထိုနှင့် စိုက်ပျိုးရေးသုံး ပစ္စည်းများ ဝယ်
ပွဲကြီးတို့ ထွက်လာကြသည်... ..

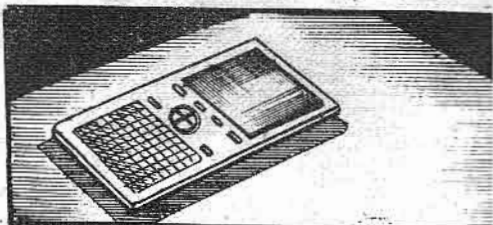
ပွဲကြီးက ဆိုင်ကယ်
ဦးအိုက်မောင်က
ထော်လာရုံနှင့်...
ပြင်ဦးလွင်သို့ ထွက်
ကြွ၏... ..

ခြုံငုံပေါ်ကဆိုင်မှာ လိုအပ်တာတွေ
ဝယ်ယူ ဖြည့်စေ့ပေးသည့်... ..

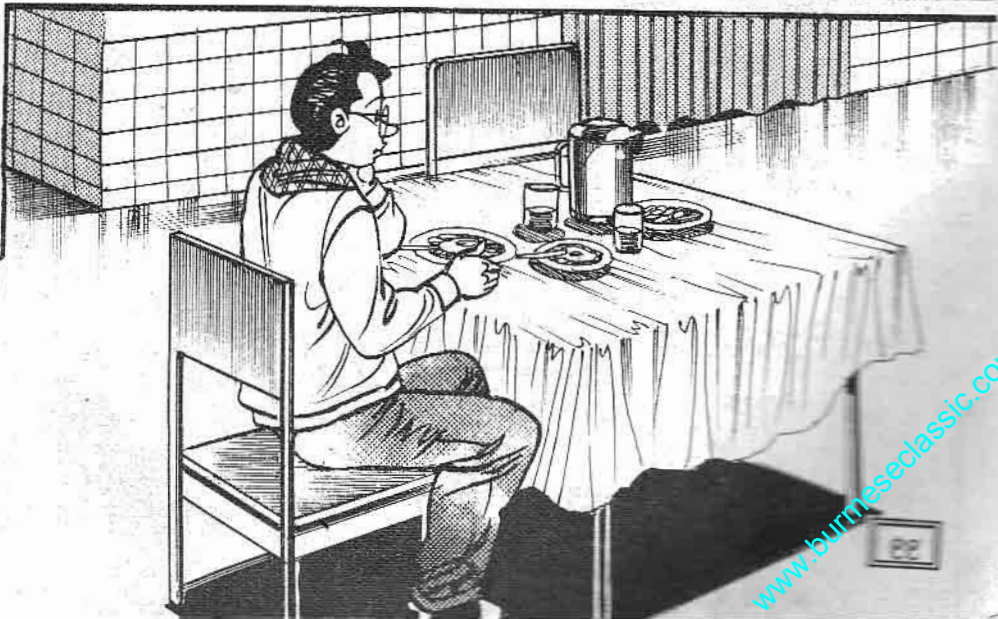
လုပ်ငန်း သို့မဟုတ် အခြား
အခွင့်အလမ်းတို့ကို ဆီ
တစ်ဖွဲ့ပါ အပိုအသက်ပေး
လိုက်သဖြင့် ဦးနှောက်ခေါက်
ဝမ်းသာစွာ ပြန်သွား၏...

ဖွဲ့ခြင်း ဆိုင်ဝယ် ဆိုင်ဝင်ကာ ထမ်း
စားစဉ်... ဆိုလှုံ့ထံမှ ဖြူးလာသည့်...
ဒီအပတ် စနေ ဝန်ဆောင်မှု... သူတော်
လာခဲ့မည်တဲ့... ..

အဆင်ပြေ
အသေး ဖွဲ့ခြင်း
အသက်ပေး
သွား၏... ..

သိမ်နောက်တံ အား

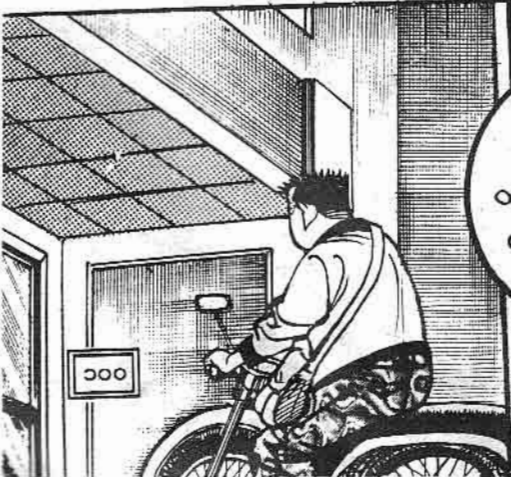
အဘိုး၏ လက်သမားသေတ္တာထဲမှ... ရတနာ မြေပုံကို ပွဲကြီး
ဖက်ထားခဲ့သော်လည်း... ညာစဉ် အိမ်မက်ပေးနေသဖြင့်... မြေပုံကို
အသေအချာ ထုတ်ကြည့်ရပြန်သည်... ..

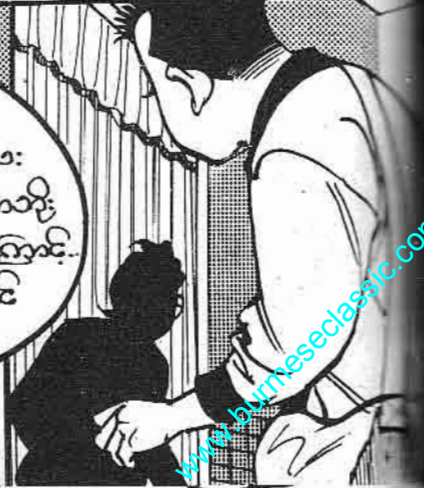
ဒီတစ်ခါ မြေပုံက အိမ်ကြီးထဲထဲ
ရွှါ-ခြံထဲသို့ ညွှန်လားသည်-
ရေးဆွဲထားတာတွေကလည်း
ဝက်ပါလို့ ရှုပ်ထွေးနေ၏...

မြေပုံကို ကြည့်၍ ခေါင်းစားနေစဉ် ဆိုင်ကယ်သံ ဝါဖွန်းဖွန်းနှင့်...
အထူး မိုးလုံ့ ရောက်လာသည်... ..

ဟာ... ပွဲကြီး
မင်း အသက်ရှင်နေသေး
တယ်နော်... ငါက မင်းအဘိုး
ပေးတဲ့ လက်စပ်တွေကြောင့်...
မင်း ရော့ သွားပြီထင်
တာ...

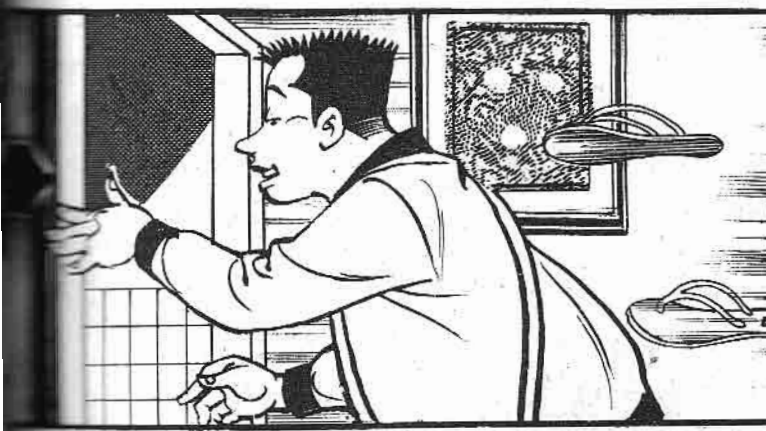
အဘိုးက
ငါ့ကိုလှည့်လော့
ကွ...

ဖွဉ်း: လိုယို ပြောပြက်ထိုမှင်... အိမ်ပေါ်
ထပ်စု... ဖိနပ်တစ်ရစ် ခုနိချာဟကာ... နိုင်ငံ့အား
လျှက်ကနီတော့ယဉ်...

နိုးလုံး: အကနီမခံရအောင် လှည့်ပတ်ဖြော့ကာ ရှောင်တမ်းယဉ်... သူ့ကိုကြည့်ရတာ
ကြောက်လန့်နေပုံတော့မရ... အဘိုးနှင့်အဖျိုင် ဆော့နေယလျီချီး ဖြစ်နေယဉ်... ..

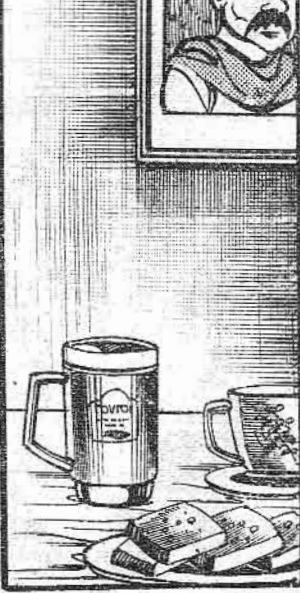
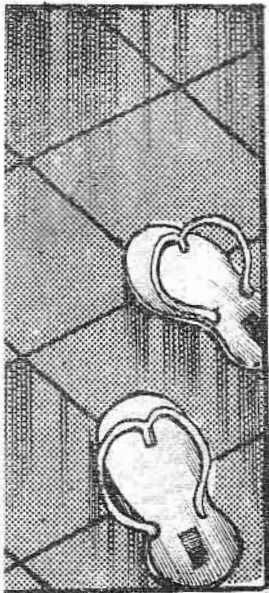
လွန်တော်
နောက်တာ အဘိုးရဲ့
ဆော့ချီး ဆော့ချီး
အဘိုးဇာတွက်...
စားစရာယူလာ
တယ်...

နိုးလုံးက
ဖြော့ထွားရင်းပင်
ဆားလွယ်အိတ်
မိမိ အသား
နွှဲက...တစ်တွဲ
ညှပ်ကြကာ...
မေ့ပစ်... ..

အဘိုး၏ ဖိနပ်
ငြိမ်သွားသည်...

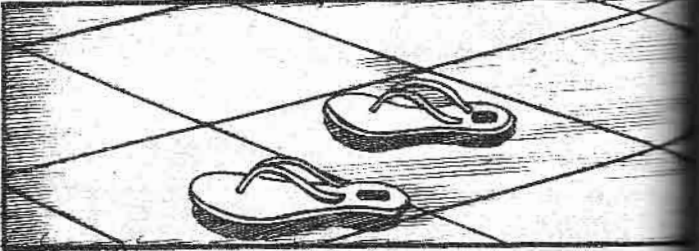
မိုးလှလာ... အသားတွဲကို အဘိုးအော်ပုံတွေ
တွင်... တရားတရား ချထားလျက်ရှိ... ..

ကြွေချောက်ပါ...
သုံးဆောင်ပါ... ပါးတီး
ဖြင့်ပါ... အဘိုး ယာ
ပါတယ်...

မှောင်ပါတယ်
ခင်ဗျာ...

ဖိနပ်နှစ်ဖက် ဟန်ချက်ညီညီ...
ရွှေဖျားသွားကာ... အော်ပုံတွေမှ...
အသားတွဲနားတွင် ရပ်သွားပြီး
နောက်... တစ်အိမ်လုံး ငြိမ်သက်
သွားတော့၏... ..

ထိုအခါမှ မိုးလှသည်း
အေးအေး လျှင်စွဲရသည်...

မင်းဟာတွေ
လှုပ်နေတာ
လေ!

ပွဲကြီးက...
အားပေးရန်
ရတနာ
ဖြေပုံ
အကြောင်း
ကို... ရှင်းပြ
လိုက်သည်...

ဟာ...
မင်းတော့... ပွဲကြီးရဲ့
ပွဲရင်းပေါ့ ဟုတ်လား
ပွဲကြီး...

ကုသိုလ်ကံ
ကောင်းချင်တော့လည်း
ဆက်ဆံပုံကိုပါပဲလား...

လားလောကွာ...
ငါ့ပါ ကုသိုလ်ကံပေးမယ်...
လွယ်...လွယ်... သွားမယ်
ရှာမယ်...

မိုးလုံ့က အားတက်
သရော ဖြောလား
တော့... ပွဲကြီးလည်း
ဟုတ်နေရင် အမြတ်
ပဲဟု... ထွက်ချို... ဖြေပုံ
ဆိုတာ အိမ်ထဲမှ
ထွက်လာခဲ့၏...

အာရုံဆွဲ
လျှောက်ထားထိအားပေးရ...
ဖြေလှမ်း ငါးဆယ်တံ
ရွှေတည်တည်ကို
လျှောက်ရမှာ

မင်းဦး မှန်မှန်
လျှောက်သတည်း...
မိုးလှဲက...
အားတက်သရော
ရေတွက်ပေးသတည်း...

၁, ၂, ၃, ...
----- ၄၇,
၄၈, ၄၉, ၅၀ ဟိုး ရာဇီ
ရဇီ... ငါးဆယ်ခြောက်ခြံ
ဆက်ဖက်...

ကောင်ဘက်သို့
မျက်နှာမူ၍... ခြေလှမ်း
ပေးဆယ်...

ခြေပုံညွှန်း
အတိုင်း... မိုးလှဲ
က... နံပါတ်မှတ်
၍... ဆက်...
လျှောက်၏...

သုတို့ ထီးရှားပင်အောက်
တည့်တည့်သို့ ရောက်
လာသတည်း...

ကဲ... ဘာလဲ...
ဒီနေရာမှာ တုန့်
မှာလား...

မဟုတ်သေး
ဘူးလား...

နောက်အရပ်သို့...
ခြေလှမ်းတစ်ရာလျှောက်
ရပြီးမှာ...

လှုပ်ပါလော့
သိပ်မကျေနပ်လော့
ငါတို့...

ဟား...မင်း
အသုံးတလစွမ်း
မောင်းလှချည်းလား
ဒီမှာလျှော့တွက်
တော့မယ်...

ပွဲကြီး ဖြောင့်
သတင်းနှင့်
ခြေလှမ်းတသွယ်...

မိုးလုံ့ မကျေနပ်
နှင့်... အမှတ်စဉ်
ရေတွက်လာ၏...

ဟင်...
မိလ္လာကနိကြီး...

တဖားဖားရယ်
သတိ...မိုးလုံးက မျက်နှာ
ရှင်ခေါက်ချိုး... ...

ဟား...ဟား...
ဟား.....အသိး
လက်စင်ပေးခြစ်ဖြဲကွ...
မောင်ထွင်းကို ရတနာ
ဖြေပုံဆိုပြီး နောက်
သွားတာ...

မိုးလုံးက ဖြေပုံကို သေချာ ယူဆလို့လျက်သတိ...

ဖြစ်မင်းပါဦး
အဲဒီဖြေပုံ...

ဟား...ဟောင်းသေး
တူကွ... ဒီမှာထွေးလား
ဒီလေးထောက်ပုံက...မိလ္လာ
ကန်ကွ...ပြီးတော့ ဒီမှာ
အသိးလေး... အဲဒီအသိး
လေး...ဖြစ်ထားတဲ့နေရာကို
တူးချင်းတာကွ...

ပွဲကြီး ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့တော့ မိုးလုံးဖြောတာ
ဟုတ်နေပေမယ့်...

ကဲ... ဒါဆို
ငါတူဗွင်း... သွား
ဟုတ်ပြန်မယ်...

မင်း နေရာ
အဝီအလျဉာ
ထားလိုက်...

အေး... အေး...

ပွဲကြီး အိမ်ဘက်ကို ပြေးထွက်သွား
တော့... မိုးလုံး ကိစ္စကန်နားမှာ...
တကုန်းကုန်း နှင့် အလှည့်ရှုပ်လှုပ်ခဲ့သည်..

အခုတုန်း အခု...
အရှေ့အောက်တောင်ဆို
တာ... သေချာပြီ...
ဒီနေရာဟဲ...

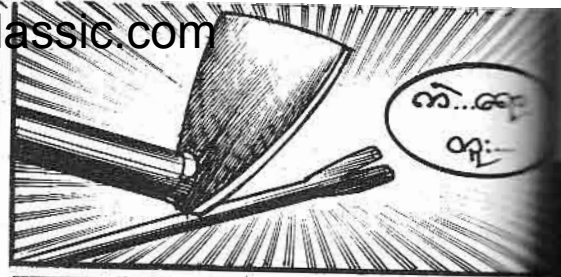

မိုးလုံး တစ်ယောက်...
အရှေ့ အောက်
တောင် ဖြောက်...
အရပ်များကို သေချာ
စူးစမ်း၍ တွေ့ရမည်
နေရာကို တွက်ချက်
နှင့် ဖြစ်ပြီး အခု
အထူး ထူးထူး

ပြင်္ဠာ...
တုခွင်း...
ပေါက်တု...
ထမ်း...
အပြေး...
ဖြန့်လာသည်...

ကဲ...
တု...

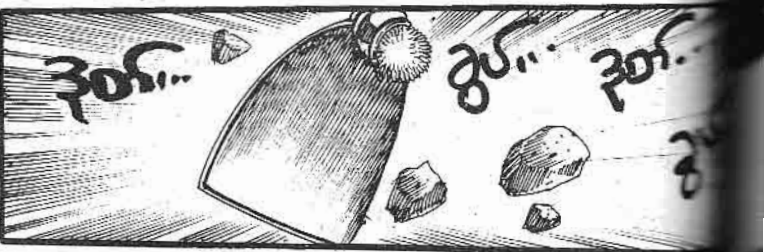

ရတနာတွေ
ရခင်...
ရှယ်လာ...
နော်...

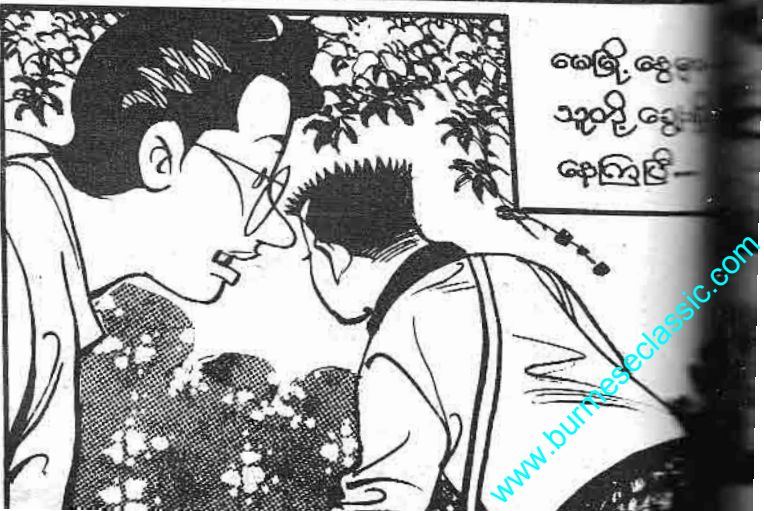
အေး...
လုပ်...
တု...

သူတို့ မိလ္လာကန်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတစ်ဖက်တွင်
အားပစ္စည်းများကို တူးဖော်ကြသည်...

ဒုတ်... ဒုတ်... ဒုတ်...

မေ့...
သူတို့...
နေ့...

နာရီဝက်ခန့်
အခြားတွင်...

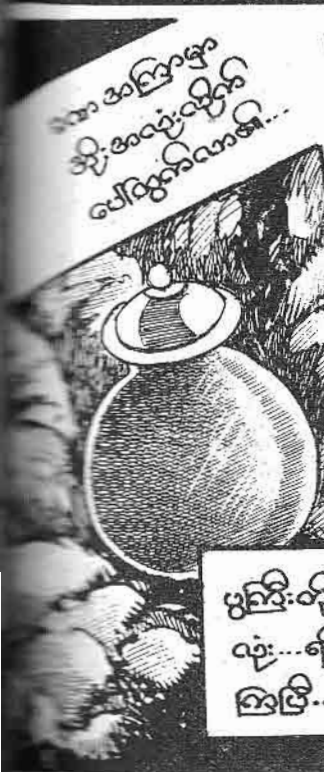
ဟာ... ပွဏ္ဏိ...
ဟိုး... ဟိုး... ရာဇ်
ဝိဇ္ဇာတော့... ကွဲ...
လိမ်မယ်... ဟိုမှာ...
အိုး... နှုတ်ခမ်း...
တွေ့လား...

အေး... အေးဟ...
ရတနာအိုးတော့
တွေ့ပြီဟေ့...

ပွဏ္ဏိတို့ အိုးဟာလည်းကို တူရှင်းနှင့် အာဟာရစ်တူ
ကား... မြေစာခဲများကို လက်နှင့် ယက်ချို ဖော်ထုတ်
ခြားယှဉ်...

ဟာ အခြားမှာ
အိုးအလုံးလျှောက်
ပေါ်ထွက်လာ၏...

ပွဏ္ဏိတို့ နှစ်ယောက်
လုံး... ရင်ခုန်သံမြန်နေ
ခြားပြီ... ..

မိုးလုံးက အိုးကို
လှူတန်းက မြေ
ကွင်းထဲမှ မှုတ်ထုတ်
သတိ... ..

စုပေါင်းပညာ၊ စုပေါင်းဇွဲနှင့် ဇွဲထားပြီး ရွှံ့နှင့်မဲကာ အသေအချာ ပိတ်ထား၏... ..

စုပေါင်းဇွဲ ပတ်လည်ရွှံ့ရွှံ့များ လို... လေ့ကျက်စီ အချွန် တစ်ခုနှင့်... ဆိုးကောခြစ်ထုတ် လိုက်သည့်...

စုပေါင်းဇွဲ လှိုင်ထား သော... ပွဲကြီး လက်များ တအာတ်ဆတ် တွန်ဆေ၏... မိုးလုံးအား... တိုင်ပင် သလို... ကြည့်လိုက်ရင်...

ကဲ...ဝမ်း ထူး သီးဆီ...ဇွဲ မေ့...

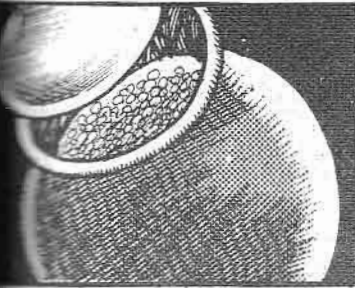
အိုကော...

ဘယ်အိတ်... ၀၈...

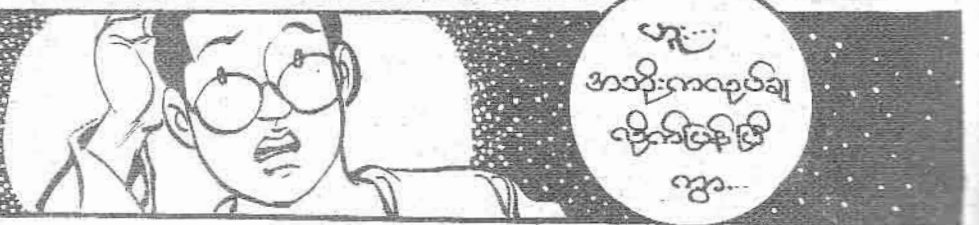
၀၇...

၀၆...

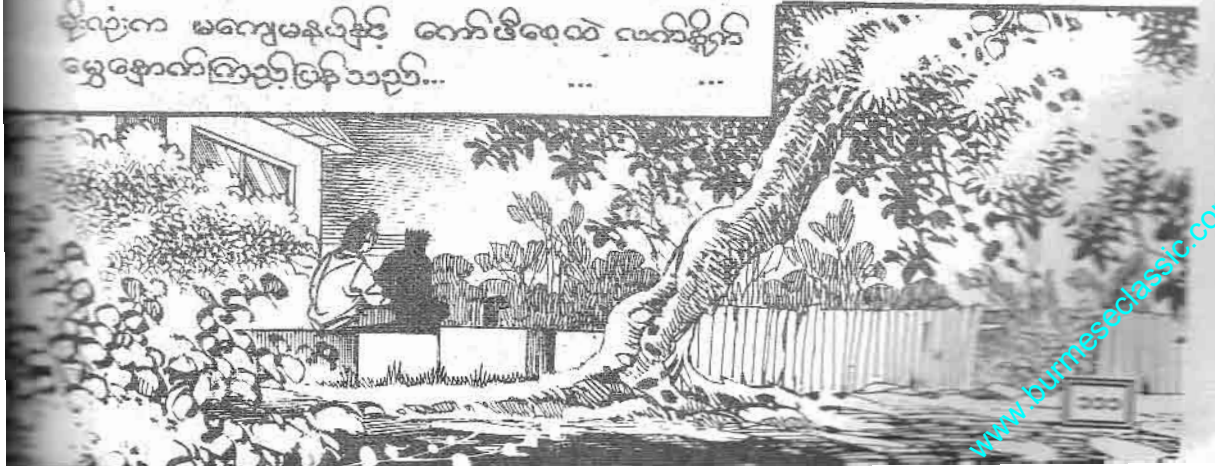
အဖုံးကို ဆက်ခနဲ ဖွင့်
ပြီး... ဖြင့်တူ ငုံ့ကြည့်
လိုက်ကြ၏... ..

မိုးလုံးက... အိုးဝတ်မှ
အစေ့လေးများကို
ကောက်ယူ ကြည့်
လိုက်သည်...

မိုးလုံးက မကျေမနပ်နှင့် ကော်ဖီစေ့ထဲ လက်နီက
ရွှေ့နှောက်ကြည့်ပြန်သည်... ..

မိုးလွန်း လာကုန်နဲ့ ဆွဲထုတ်တော့... ပလပ်စတစ်ဘူးခွံတစ်
ပါလာပေမယ့်... ပလပ်စတစ် အကြည့်ရောင်ကြေးရွှါ... အထဲ
မှာ... စာရွက်ပေါက်တစ်ခု ရှိနေတာ တွေ့ကြရပေမယ့်...

မိုးလွန်းက လှိုစာကို ထုတ်ယူပြီး ပွဲကြီးလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တာ...
ပွဲကြီးက စာကိုဖြန့်၍ ဖတ်လိုက်ပေမယ့်... ..

ငါ့ဖခင်
မင်းတို့ခေတ်မှာ ကော်ဖီက
ရွှေ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်
ကော်ဖီခေတ် အမွေပေး
ခံတယ်... ကော်ဖီနဲ့
ရတနာပွဲမှာနိုင်ပါ
စေတယ်...

တကယ်တော့... ခြောက်ရက်... နှစ်ရက်... နှစ်လ... နှစ်နှစ်...
ဒီကောင်လေး... အဘိုးက လက်ခံ ပေးသွားပြန်ပြီ-

မိုးလုံး စာကို ယူဖတ်ပြီး... မျက်နှာကြီး အိုး မှန်ထားသလို ရှုကွသွားပေ၏...

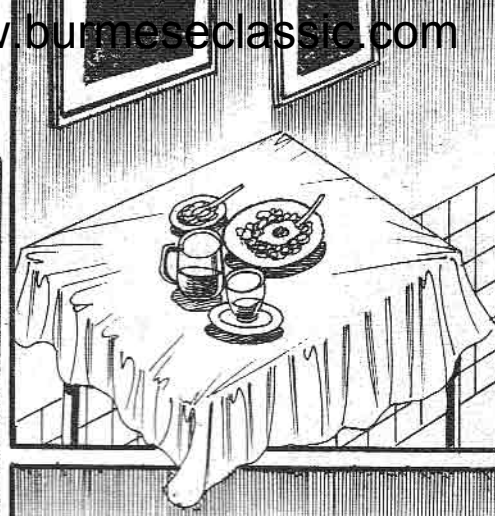
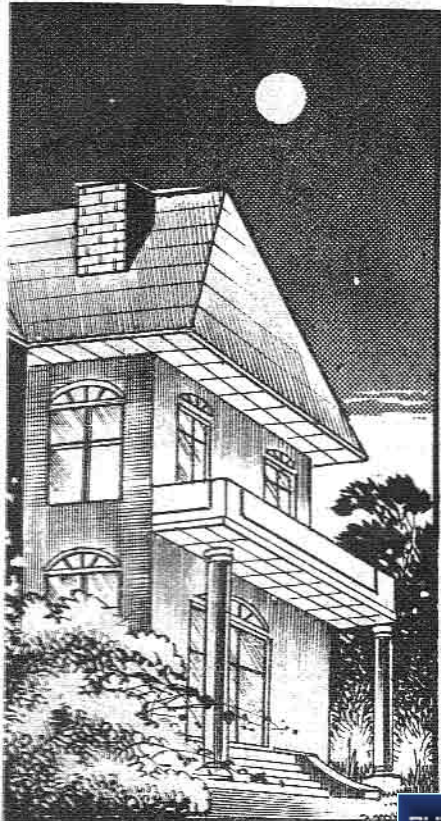

ငါ ရယ်ယာ
မခွဲတော့ဘူး မိုးလုံး
ဆီးပဲ အကုန်လုံး
လှိုက်တော့...
မင်းဘိုးအေ
ပေးတာကို မင်းပဲ
ယူမော့... ဆီးတဲ့ဗု
ပဲ...

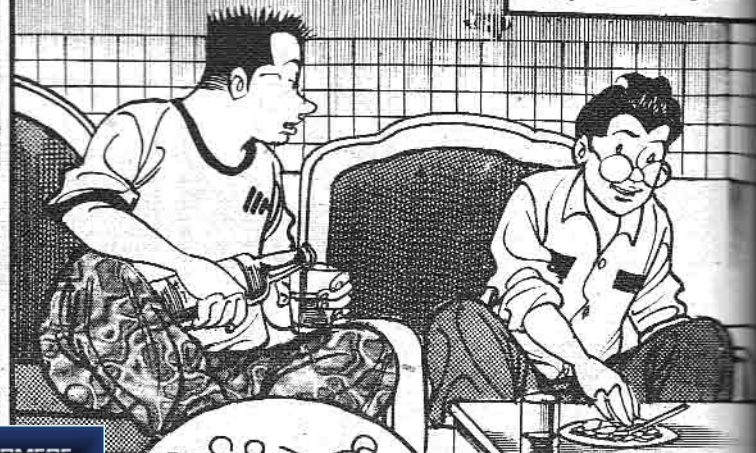

မိုးလုံး တင်းနေပုံကို ကြည့်ကာ ပွဲကြီး တဟားဟား
အော်ဟစ်ရယ်မိသည်... ကြော်... သိပ်နောက်ထဲ
အဘိုးပါပဲလား... ..

နေညိုညိုမှာပင် ဖွဲ့ကြီးတို့
သောက်ဖွဲ့ စတင်သည်...

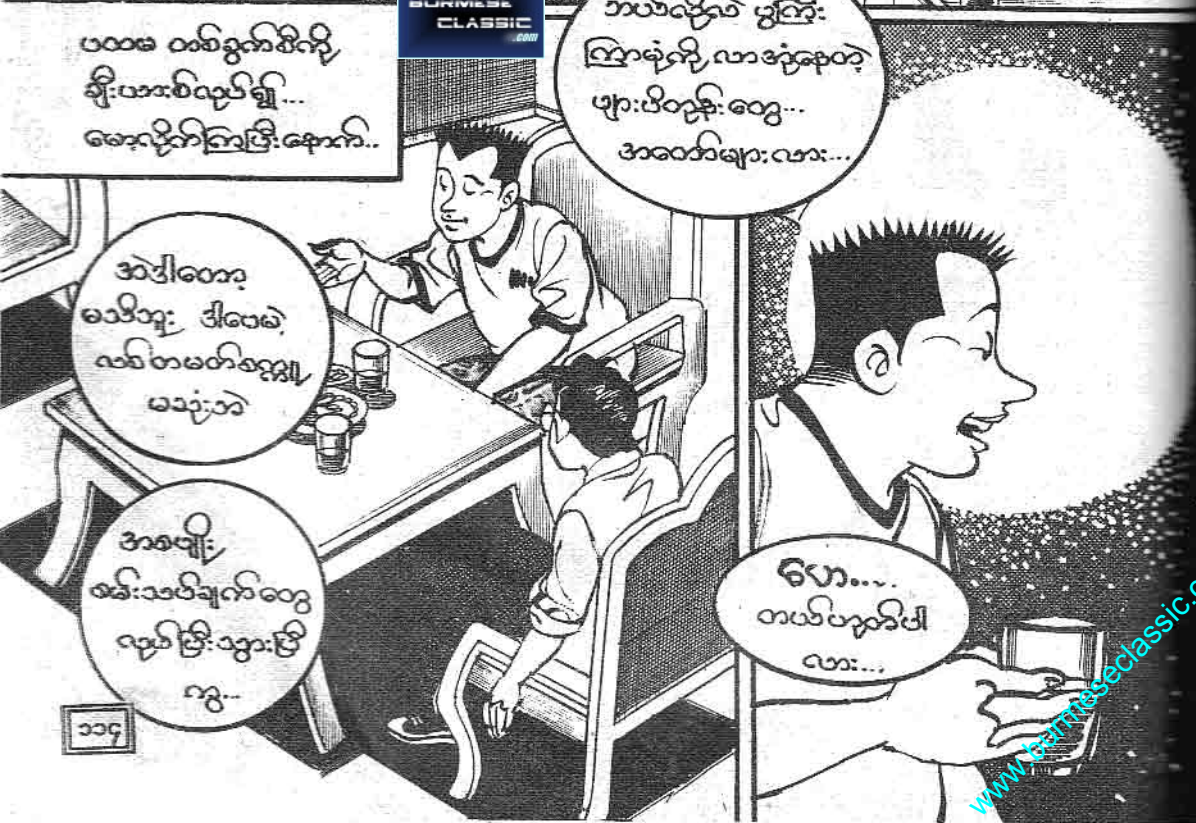
အသိုင်းအတွက်
ငြိငြိ ဖျားဖျား
စားသောက်စရာ
များ... ပဿထား
သည်... ဒါမှ...
အနေအထား
မရှိ... သက်ရောက်
စည်းစိမ် ခံစားဖွဲ့
ရမှာ ဖြစ်သည်

BURMESE CLASSIC

ပထမ တစ်ခွက်စီကို
ချိုးပေးစိလှုပ်ချို...
ခေးနိုက်ကြာပြီးနောက်..

ဘယ်လိုကံ ဖွဲ့ကြီး
ကြာမဲ့ကို လာအံ့အေတဲ့
ဖျားပိတုန်းတွေ...
အလောကများလား...

အဲဒါတော့
ခေတ်ဆန်း ဒါပေမဲ့
လစ်တမတ်တွေ
မသုံးဘူး

အစချိုး
ခမ်းသစ်ချက်တွေ
လှုပ်ပြီးသွားပြီ
ကွ...

ဟေ...
တယ်ဟော့ပါ
လား...

ပွဲကြီးက အဘဦးကောင်းမွန်နဲ့ ကြားရမှာပဲ... အကဲလှိုက်ရခဲ... မထိခံရဘဲ ထိခံရတယ်...
ရဲဘဲသဲ ရွတ်စကား စပြီး ငုံ့ချားကို... Replay ဖြစ်လှူငွေလှိုက်မိ...

တစ်တယ်ကွာ...
စိတ်ဝင်စားမှု အစဦး
ကာလမှာ... ပယ်ပယ်
နယ်နယ် အကဲလှိုက်
ရလှူငွေ...

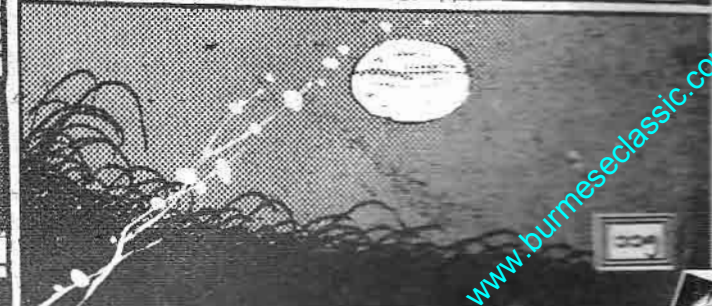
အေးကွာ...
အခုထိ...
တသသပ...

BURMESE CLASSIC .COM

မင်းအနေအထားနဲ့
ရှုလေ့အင်္ဂါတယ်လေ...
နောက်ကော့လည်း ဘာမှ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်း
သိလာပါလိမ့်မယ်...

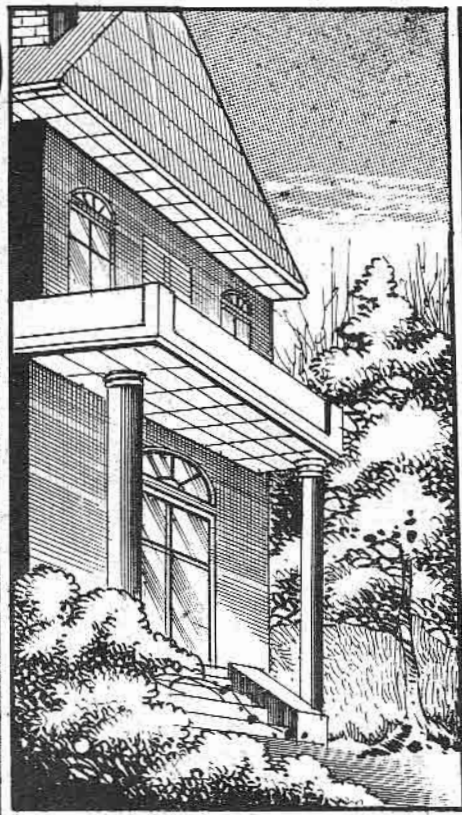

အဲဒါက... နောက်
ကိစ္စလေ... ငါတော့
အဲဒီအတွေ့ရတာ
ကို... ရင်ထဲ
တစ်ခက်လုံး
သိမ်းထားတာ...

မိုးလည်း... အချစ်... အချစ်... အချစ်... အချစ်... အချစ်...
ပွဲကြီး... တဟား...ဟား...ရယ်...သေချာ... ..

သိမ်း...ဟေ့...
သိမ်း...ရင်ထဲမှာ သိမ်း...
ရတနာ...ဖိတ်...မချ...ရင်...
ဘာ...အာ...အာ...
လို့...က...
...

ပွဲကြီးတို့... စား...ကောင်း...သောက်...ကောင်း... ဖြစ်...နေ...သေချာ...အချစ်...
မှာ...ပင်...ဖြင့်...ဦး...လွှင့်...ကို... အ...ဈေး...က...ငါ...မျိုး...သွား...၏...ကို...အ...
အား...ကို...နှင့်...ခြံ...ထဲ...သို့... သ...ရ...သွား...ကောင်း... ဝင်...လာ...သေချာ...
...

BURMESE CLASSIC .COM

သ...ရ...သွား...ကောင်း...
ဆင်...ထဲ...အောက်...တွင်...
ချောင်း...ရို...ကား...တီး...တို့...
တို့...ပင်...ကြွ...သေချာ...
...

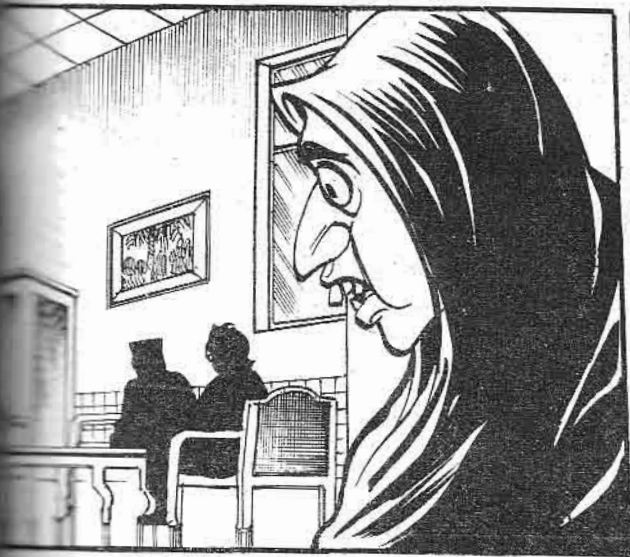

တိုင်းအံ့ဖြိုးမှာ...
သရဲနှစ်ကောင်...
ဆင်ဝင်မှ တစ်ဆင့်
ဝရန်တာသို့ တွယ်
တက်သွား၏...

တစ်ကောင်က အောက်မှာ
စောင်း (န) သို့... ..

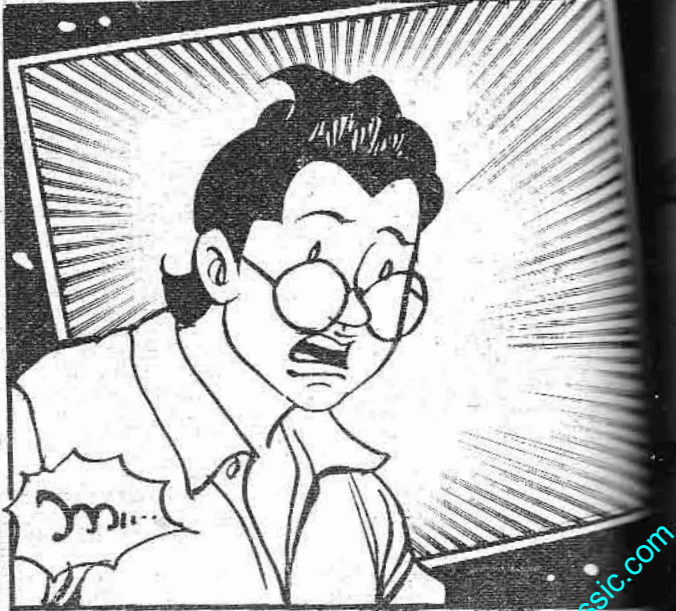
ဝရန်တာပေါ် ရောက်သွားသည်... သရဲနှစ်ကောင်... ဖွင့်ထားသည်...
တံခါးမှ တစ်ဆင့်... အိမ်ထဲ ထဲသွားသည်... ..

ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံးက အောက်လိုက်ကောင်...
ပွားလို့ ကောင်းနေပေ... သရဲတစ်ကောင်က...
အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာပြီး... ဘီရိုအကွယ်
မှာ... ထဲပုန်းသည်... ..

သရဲသုံးကောင်လေး
သက်တမ်းအရှည်တွေနဲ့
အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပြီ...
၁၁၇

ပွဲကြီး ပွဲကြီး... အခုလိုပဲ... အခုလိုပဲ... တစ်ဖက်
ကောင်းကင်ထဲ... ချိတ်က... လွှတ်သွား...
ခွက်များ... အခုလိုပဲ... အခုလိုပဲ... ..

ဟေ့ကောင်
ဘာကို အသားလွှတ်
ထရယ်ရတာလဲ...

ငါ့ရယ်သုံး
ပွဲကြီး...

နှစ်ပေးကံသာ... မျက်လုံးချင်း...
တစ်ဖက်ကလေး... ကြည့်မိကြပါ...

ပွဲကြီးနဲ့... မျက်နှာချင်းဆိုင် အိမ်အဝင်တံခါးပေါက်မှာ... သရုပ်ကံကောင်းကို အတိအကျ ဖြစ်လျက်ရသည်...

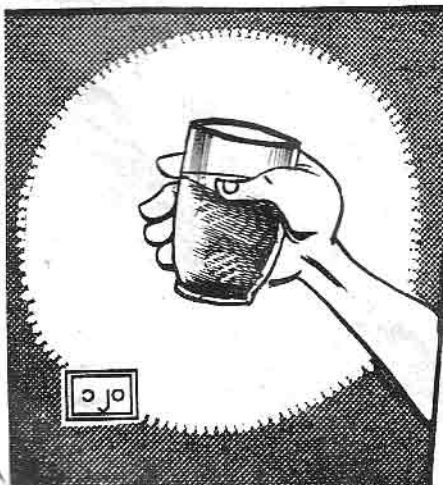
ဒီကံခါ... မိုးလုံးလှည့်
လှည့်၏... သာသန့်သာသန့်
မရှိ... ..

ဘယ်လိုလဲ
ပွဲကြီး... မင်း...
နေကြလား...

ဟေ့ကောင်း
တကယ် ခြောက်တာ...
အားနည်း ဖောက်တာတော့
သေချာတယ်... ပုံဆွဲ
ယန်းဆိုးနဲ့ တကယ်
ဖြောင့်...

တကယ် ဖြစ်ဆိုင်ကော... မိုးလုံး အသည်းတုန် အူတုန် ဖြစ်သွားပြီး အရက်ကို ကမ်း
ကတန်း ကောက်မော့သည်...

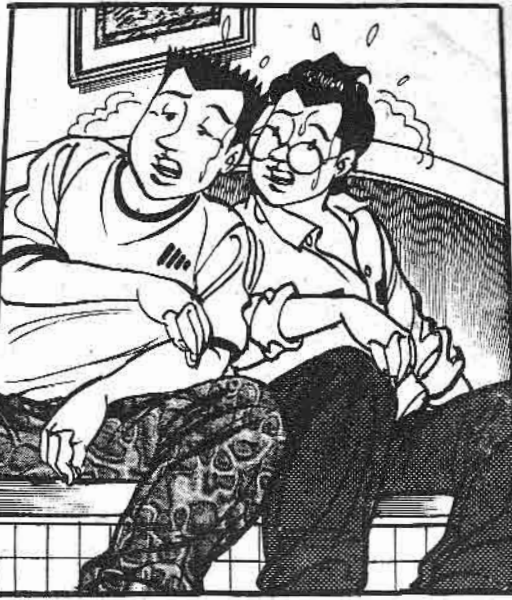
ပွဲကြီးလည်း အားကျမခံ ယူသောက်လို့ရ၏...

ငါတို့
မူးနေလို့... များ
လား... ပွဲကြီး...

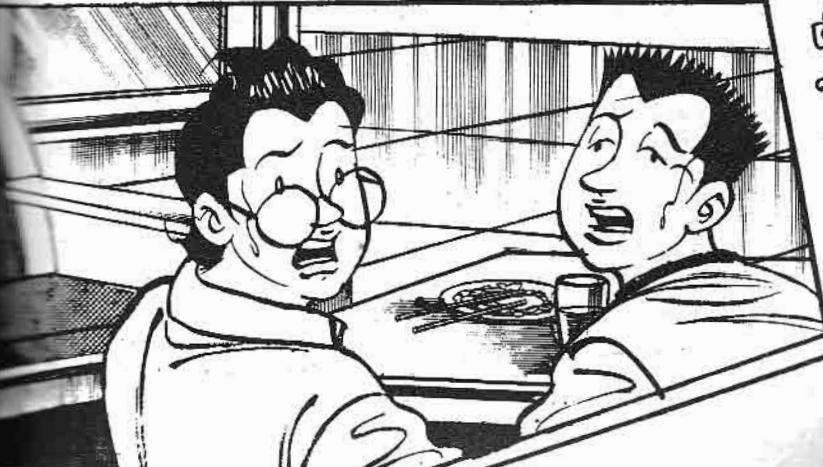
အတိအကျမို့
နေသလို... ခြံကိုတွေ့
တာလည်း အမှန်
အတန်ပါကွ...

မိုးလုံး သွေးပျက်
သွားဟန်နှင့်... ပွဲကြီး
ထိုင်နေသည်...
နှစ်ယောက်ထိုင်ခဲ့
သလို... မြောင်းထိုင်
သည်... ..

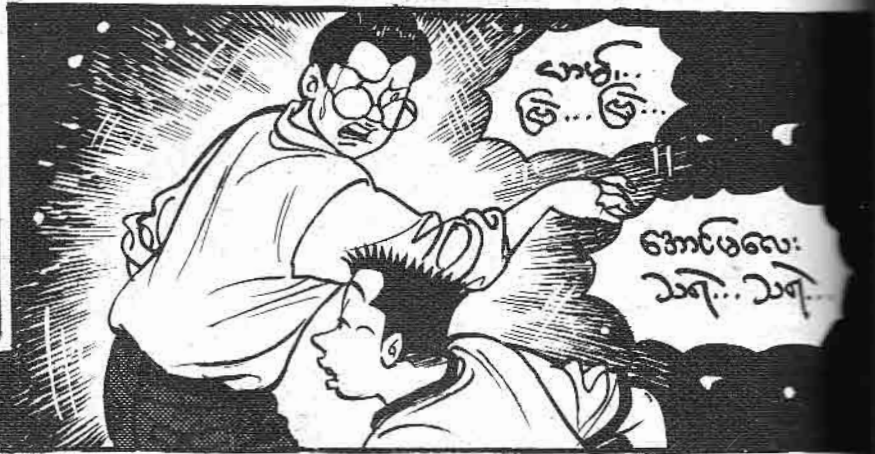

နှစ်ယောက်လုံး အထင်အမြင်အတိုင်း ဖြစ်ပြန်ကြသည်အခိုက် အတိုင်း အကွယ်မှ သရဲ
ထွက်လာတာ... ပွဲကြီးတို့နောက်တွင် ရပ်ဆိုင်းသည်...

ပြီးတော့ နှစ်ယောက်လုံး
လို... လက်ဝှေ့သည်...
ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံး လှည့်
အကြည့်တွင်...

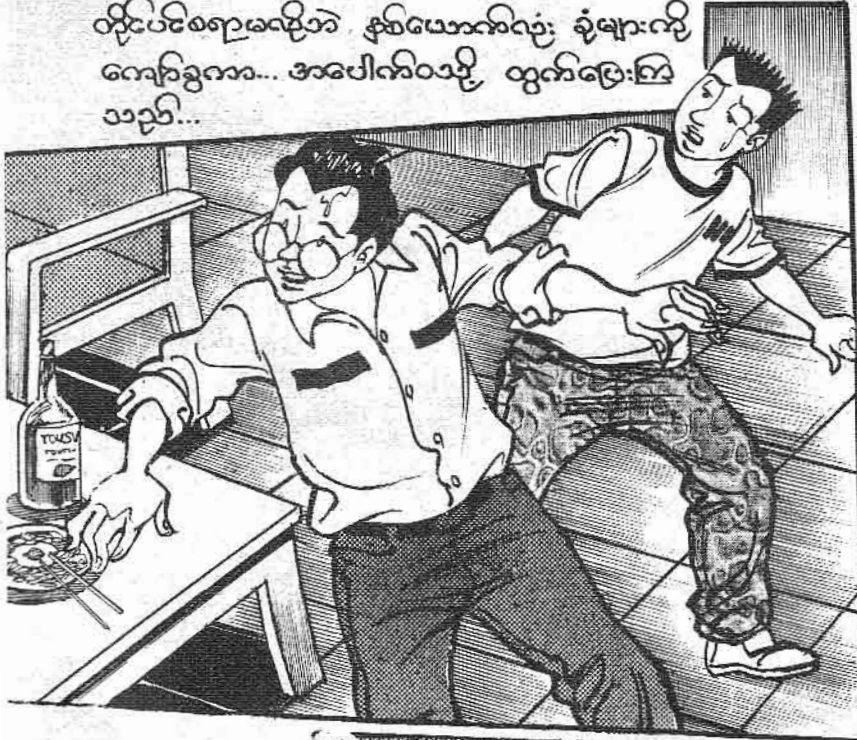
မြိုင်: တစ်ကောင်ကို အနံ့ကပ် တွေ့လိုက်ပြန်လေ၏

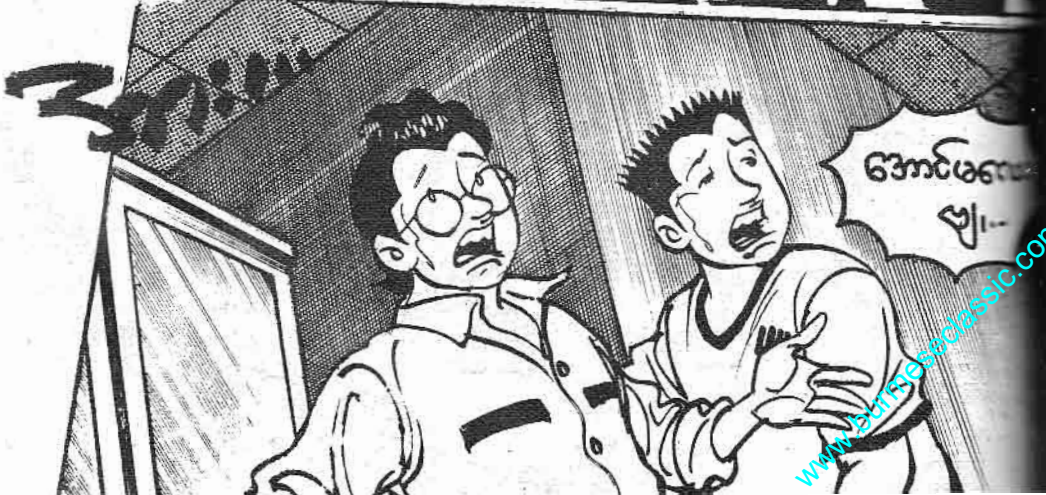
ဟာ...
ဟိ... ဟိ...

ဒေါက်တာလေး:
ဟာ... ဟာ...

တို့ပင်စရာမလိုဘဲ နှစ်ယောက်လုံး ခုံများကို
ကျော်ခွဲကာ... အပေါက်ဝသို့ ထွက်ပြေးကြ
သည်...

အပေါက်ဝမှ
လည်း... မြိုင်
တစ်ကောင်ထဲ
စိ: ကြိုနေ၏

ဒေါက်တာလေး
ဟိ...

အခြေအနေ မကောင်း၍ နောက်ပြန်လှည့်ရသည်... ဧည့်ဆင်းတံဆွာ သာရဲ မရှိတော့၍
အားတက်သွားပြီး... လေ့လာအတိုင်း အိမ်ပေါ်ထပ်သို့... ပြေးတက်ကြ၏...

အပေါ်ရောက်၍ အစောမြေစဉ်မှာပင် အိပ်ဆန်းတံဆွာ...
သာရဲတစ်ကောင် ထွက်လာပြန်သည်...

သာရဲ... သာရဲ
သာရဲမျိုး
လာပြီဦး...

ကယ်တော်မူ
ပါ...

အသန့်ဆုံး သာဓကရန်မှ လွတ်ရန် အောက်ဆင်း၍ ဟန်ဖြင့်တော့လည်း... ဧည့်ဆွမ်းနှင့် အိမ်ပေါက်ဝဏ္ဏာ... သာဓကကော်စီ ခေါင်းနေတာကို ဖြင်ပျက်ရသဖြင့်... အကြောက် လွန်ပြီး ရေခဲသွား ငြာတော့၏..

ပွဲကြီးကို သတိလစ်သွားမှတ်... သာဓကခြောက်ခံရသည့် ဘေးမှ... ကင်းဝေးသွားတော့သည်...

သာဓကသုံးကောင် ဧည့်ဆွမ်းမှာ ဆုံပြီး... သက်ငါးချင်းချိတ်၍ အောင်ပွဲခံသည်... ..

သရဲဗြာဟ္မဇကောင်က သူ့မျက်နှာသူ့
ဆွဲခွာလိမ့်ကလေး... နန်းကြွားမုံ၏ အဆီကို
ဦးပူဖြင့် ဖြစ်နေလေ၏... ..

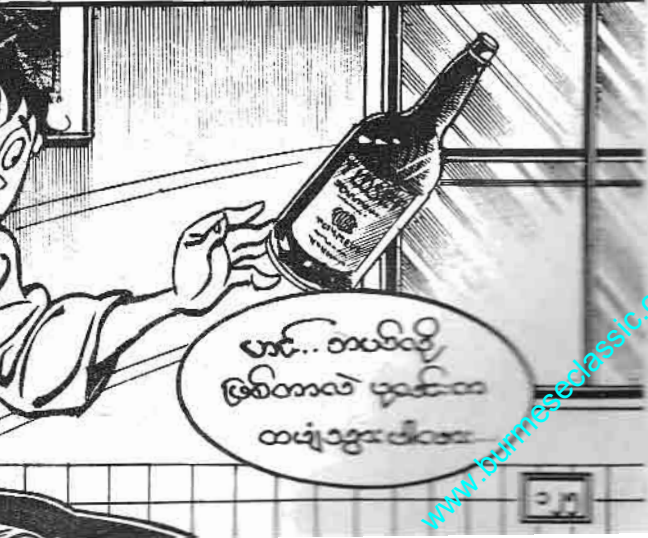
ကျန်သရဲများလည်း... သူ့ဝှံ့၏ သရဲပုံ
သင်္ကြန်မျက်နှာဖုံးများကို ခွာချလိမ့်သည်...

ဒီကား...
စားရက်ကောင်းကြုံဖို့...
အရက်အကောင်းစား
တွေကွ...

...ပင်စင်ပျက်စီး
...လှောင်ပေးအက်...
...ကို လှမ်းဆွဲသည်...

ဗုဒ္ဓ၏က လေထဲပျံဝဲကာ... ဖွက်ပြေးသွား၏...

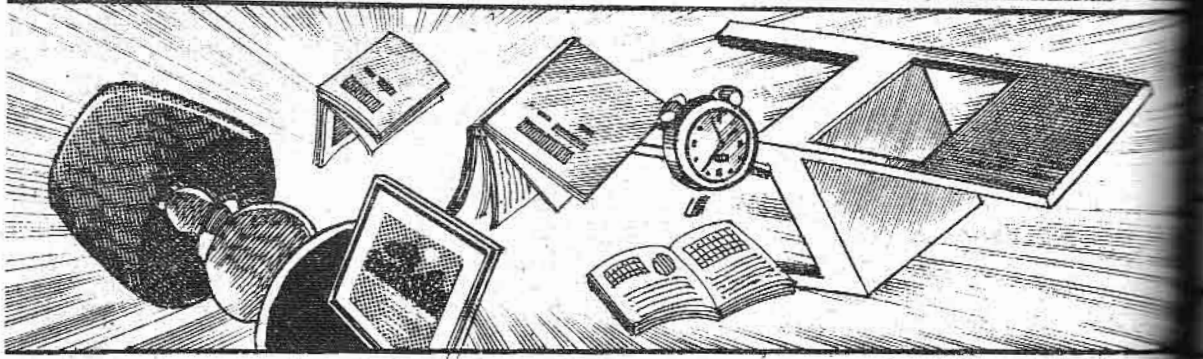
ဟင်... တယ်လို့
ဖြစ်ကလဲ ဗုဒ္ဓ၏က
ထည့်သွားပါကွ...

မင်းစင်စား သာရ
သုံးကောင်...စာအုပ်
တစ်ချို့...ဖြစ်သွားမိက
တွင်...သူတို့နှစ် ဖိနပ်
တစ်စုံစုံ ပြေးလာတာ
မြင်လျက်ရပြီး...

သ...သာရ...
ငါတို့ကို တကယ်
သာရခြောက်နေပြီ...

ပုဂံငါက အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြစဉ်မှာပင် အဆန်းထဲရှိသရွှေ...ပစ္စည်းတွေ ဒားလုံး
လေထဲ ခြောက်တက်၍ ပျံဝဲနေသည်... ..

ဘုရား...ဘုရား
သာရ...သာရ... ဒါ...
သာရအောင်...

အောင်မောင်
ခြောက်ပါပြီ
သာရပေး
အောင်မောင်
ပါဘူး...

သာရအောင်တွေ သာရအောင်ကို ခြောက်ဖမ်း
အိမ်ထဲမှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားကြသည်...

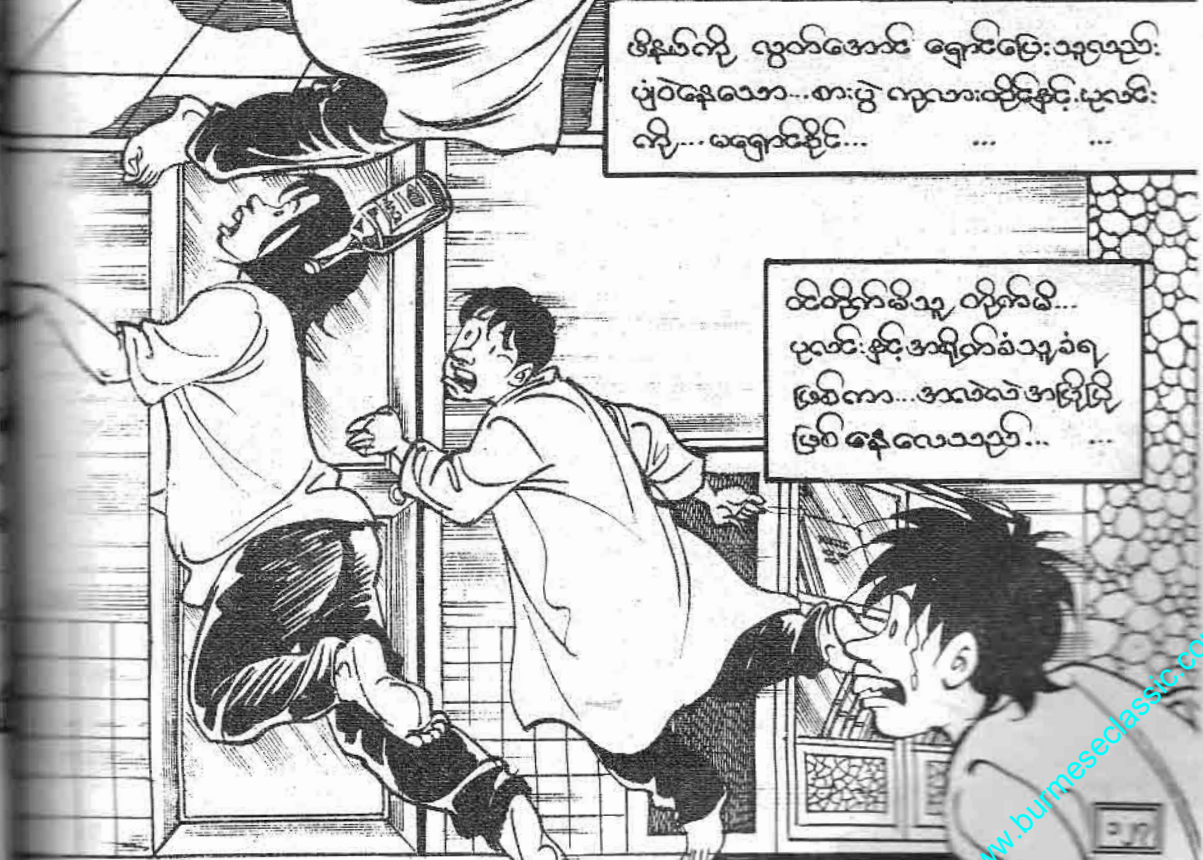
သင့်အဖေက...
အာဂ္ဂုန်မပေး...

ဖိနပ် နှစ်ဖက်နှင့်...
ပိုက်နက်ကန်ကောက်
သွားမော်...

ဖိနပ်ကို လွှတ်အောင် ရှောင်ဖြေးသူလည်း
ပျံ့ဝနေသော...စားပြွ ကုသားထိုင်နှင့်...ပုလင်း
ကို...မရှောင်နိုင်...

ထိတိုက်ခဲသူ လှိုက်ခဲ...
ပုလင်းနှင့်အာဂ္ဂုန်ခံသူခံရ
ဖြစ်ကာ...အာဖေဖေအငြိငြိ
ဖြစ်နေလေသည်...

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖေးမပြီး... ဆူညံသံများကို ရှောင်သည့် အခါမှာ...

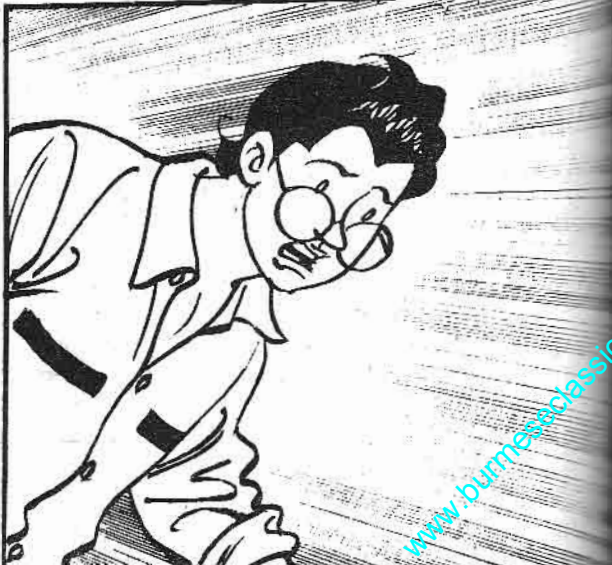

ဟင်...
 ဘယ်သူတွေ
 လဲ...

ဘာဖြစ်နေ
 တာလဲ...

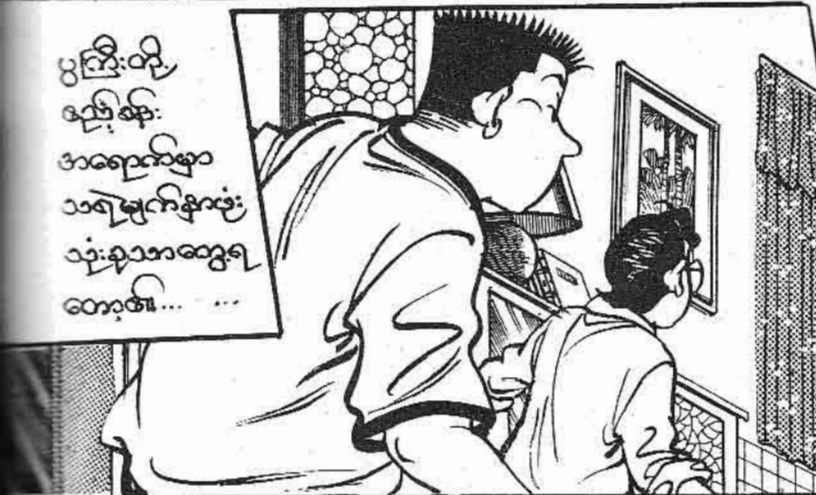

တွေ့ကြည့်တာထက်... ဖြေကြည့်တာ မိုချို...
 သေချာသည်မို့... ပွဲကြီးတို့ အိမ်ပေါ်မှာ
 ဖြေးဆင်းလာကြ၏...

သရဲဒုက္ခ... အိမ်မှာ
တွေ့ပါ... သတိရဟာ
ပြီး... ခြေချ...
အပေးအကမ်း
သရဲတွေ... အနာခံ
ပြီး... အလွတ်ရမိ
က... ထွက်ခွာ... ငြိ
တော့သည်...

ပွဲကြီးတို့
ပွဲကြီးစိုး
အရောက်မှာ
သရဲမျက်နှာပွဲ
သုံးခုသာတွေ့ရ
တော့၏... ..

လေးထဲ မှတ်နေသည် ဖတ္တည်းများလည်း နေသာ
တကမ္ဘာ ခြေခြေသွားသည်... ..

စောစောက
သုံးကောင်စီလုံးက
သရဲဒုက္ခတွေ
ကွ...

ဘယ်က
ရောက်လာတာလည်း
မသိဘူး...

အဘိုးနဲ့တွေ့လို့
ဘဝနဲ့ ဖော်ပြားတာ
ဒီကောင်တွေ... ဘာ...
အကြံအစဉ်နဲ့လာ
တာပါလိမ့်...

ဘာအကြံနဲ့ပဲ
လာတာ... သူတို့
ဖော်ပြား ဖြစ်တာတော့
သေချာတယ်... အဲဒါ
မင်းအဘိုး ကျေးဇူးလွှ
သိလာ....

သိပါတယ်...
မို့လုံးရယ်...
သိပါတယ်...

ပွဲကြီး အဘိုး... ဓာတ်ပုံရှေ့ သွားတာ...

အဘိုး... ဘာကိုတို့
ဘေးမသိရန်မခံအောင်
ဖော်ပြောကိစ္စ... အထွက်...
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘိုး
ရယ်... နောင်ကိုလည်း...
ဒီလိုပဲ ဖော်ပြောကိစ္စ...
ပါနော် အဘိုး...

အဘိုးကို ရေးရေး
ခဏား ပြောပြီးတော့...
ပွဲကြီးတို့ ကျန်ခြောက်
ဖြတ်ကြသတည်း... ..

ဆော့ဆော့က သရဲပြောက်
ခံရမှတို့ ဖြန်ပြောပြီး
တဟားဟား ရယ်ကြ၏...

ရှေးလျှောက်...
မင်း သတိထားရတော့
မယ်... ပွဲကြီး... ဒီကောင်တွေ
ပစ္စည်း ခိုးချင်တာလား... မင်းတို့
နှင်ထုတ်ချင်တာလား
တစ်ခုခုပဲ သိလား...

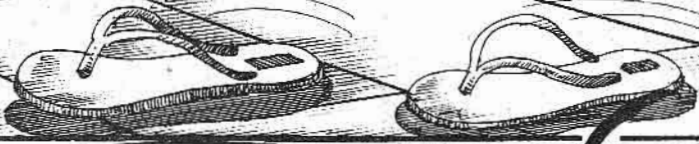
ဒေးပါလွာ...
ကော်သေးတာပေါ့...
ငိုက်ခံဝေတွေ ဒေးလုံး
ဘက်မှာဆိုလို့...

အဟင်း နှိုးကြားခုံ
ကိစ္စလည်း မင်းအဘိုး
ကို... ဒါကုသတည်းလား
ရှင်... ဖြန်ဖြန် ငွေသိင်
မယ်... ထင်တာပဲ...

ထိုက် အားပေးပါ ဖိနပ်
ဒုက္ခသည် လျှောက်လား
ဒါကို ဖြေရှင်း ပွဲကြီးက

အေး...
အဲဒီ အခြေ
မဆိုးဘူးကွ...

အဟဲ... ချစ်လှစွာသော
အားပေးဆီများ ရတနာတွေ အဆွေ
ပေးရင် နေပါ... နန်းကြွားမုံကို
ကွန်တိုက်သော ဖြစ်အောင်သာ
လုပ်ပေးပါ...

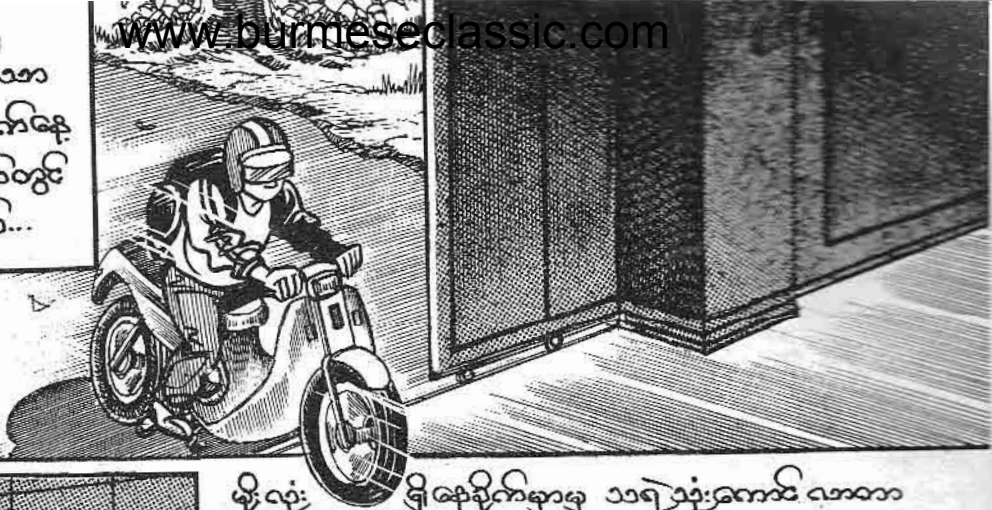
ကျေးဇူး
မမေ့ပါဘူးများ...
အဟဲ...

ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံးတို့ နှစ်ယောက်
နားရင်း ဒုပ္ပယ်ခံလျှက်ရတော့အ

ဟား နဲ့ ဟား...
www.burmeseclassic.com

မိုးလုံး တစ်ညသာ
ဒါပါပြီ။ နောက်နေ့
နေ့ခင်း လောကီတွင်
ပြန်သွားသည်...

မိုးလုံး မှီနေခိုက်မှာမှ သာရ်အုံးကောင် လာတာ
ကိုပဲ... ခြံဖန် ကျေးဇူး တစ်နေရာ၏... ..

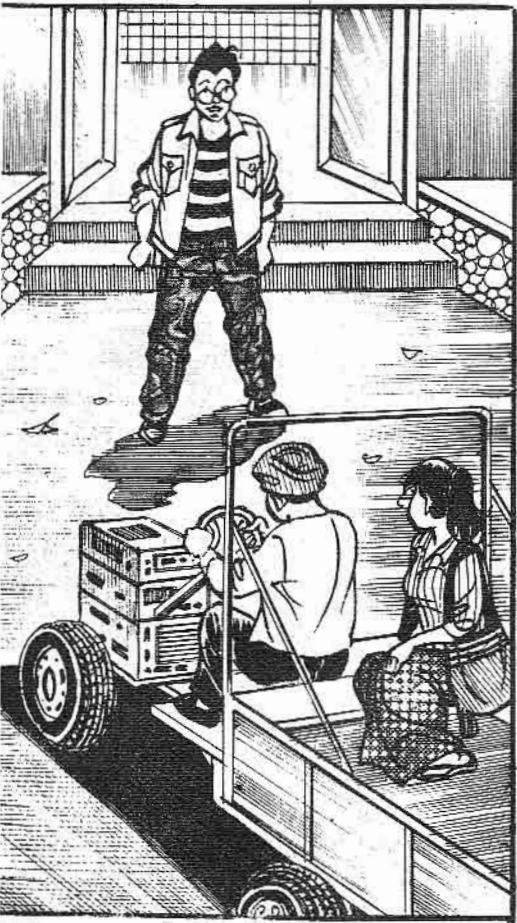

ဒီနေ့တော့ တစ်ပောက်တည်း မှီတော့သည်မို့... တံခါးတွေ ဖိဆေးစဉ် ခြံထဲ
ထော်လာဖို့ တစ်စီး... တစ်လာတာ တွေ့လိုက်သည်... ..

ဟင်...
နန်းခြံခံတို့...
သာအာတွေထင်
တယ်...

ပွဲကြီး အိမ်ရှေ့ ထွက်ကြည့်ရအောင်
နိနဲကြာမုံကို တွေ့ရသဖြင့်...
ပွဲကြီး... ပျော်သွားသလည်း...

တော... ဦးလေးတို့
အလည်လာကြတာ
လား...

လဆန်းရက်လေး
ကိုသာရဉ်း ဗိုက်ဆံ
တွေ... လာရင်းတာ...
အခုငါကတော့... ဘာကိစ္စ
တစ်ဆင့်ပဲ ငွေတာ
လေ...

ပြော... ဗဟိုလား...
အိမ်တိုက် ပဟာရောင်...
လာမို့မို့... ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်ဗျာ... အိမ်ထဲဝင်
ကြပါဦး...

ဦးအိုက်မောင်နဲ့ နှင်းကြာမုံ...
အိမ်ထဲ ဝင်လာကြသလည်း

ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်ကြားပြီးနောက်...
ကြားမှုံက... လွယ်အိတ်ထဲမှ...
ဗိုက်ခပ်ထုပ်များ... ထုတ်ယူနေ၏...

ဦးအိုက်ကောင်းက...
လယ်ဂျာစာရင်း
စာအုပ်ကြီး ထုတ်ယူ
က... ..

ဒီမှာ... စာရင်းတွေ
ထိခေး ကြည့်ပါ
ဦးဗျား...

သေဗွဲပါဘူး...
ဦးလေးရှာ... အစဉ်က
လည်း... ဗိုက်ခပ် လွယ်...
က... မဟုတ်လား...

ကွန်တော်...
ယုံကြည်ပါ
တယ်...

အားအဖတွေ အချင်းချင်း ကြည့်ပိုက်ကြသော်လည်း...

ဒါဆိုလည်း...
တွေတွေ လက်ခံပါ
ဆိုတာရှာ... အားလုံး
လေးသိန်း ခွဲပါ...

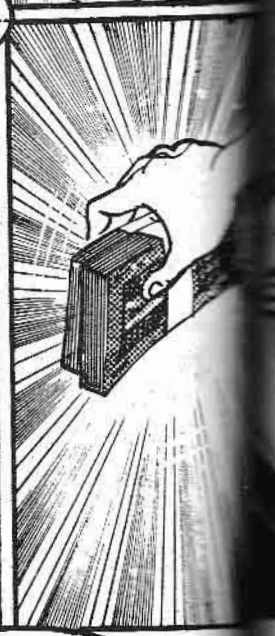

ကြာမှုံက
ထုတ်ယူခေး
ထုတ်ပေးပါ

မထင်တော့ဘူး...
ပါအုန်း...

အခုက...
ဘယ်လောက်
ရခိုင်လဲ...

တစ်သိန်း... ဖွဲ့ပါ...

ပွဲကြီးက... သူ့
ရှေ့မှာ... မိုက်ဆံမဲ့
ထဲမှာ... တစ်သိန်း
ထုပ်... နှစ်ထုပ်ကို
ကြာမဲ့လောက်ထဲ
ထည့်ပေးလိမ့်မိ...

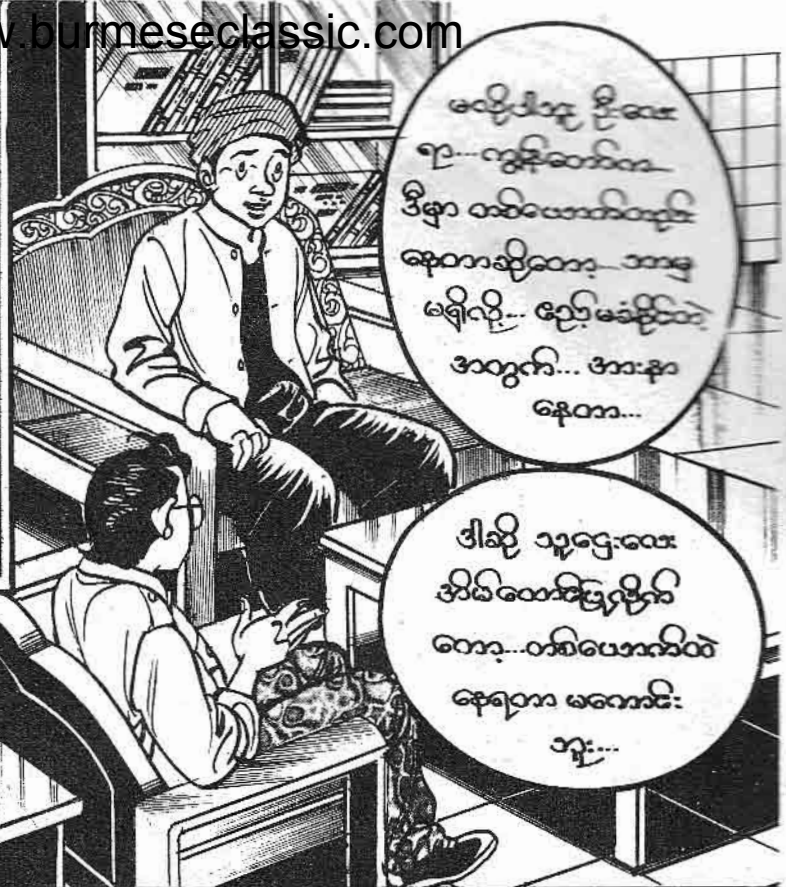
နောင်ကိုပစ္စည်း
ဒီလိုပဲ ကြီးကြီးစားစား
လုပ်ပေးကြပါဦး...
ကျွန်တော် မိုက်ဆံ ရသလောက်
ကြာမဲ့တို့ အတွက်မိုက်ပေး
မှာပါ...

ကြာမဲ့နဲ့...
ဦးအိုက်မောင်
တို့... အပြုံး...
တွေ... ရေခဲ...

ကျေး... ကျေးနဲ့
တစ်ပါတယ်များ...

ပေါ့ပါအံ့ ဦးလေး
ရှာ... ကျွန်တော်က
ဒီမှာ တစ်ယောက်တည်း
နေတာဆိုတော့... ဒါမှ
မရှိလို့... ဧည့်ခံခိုင်း
အတွက်... အားနာ
နေတာ...

ဒါဆို သူငွေလေး
အိမ်ထောင်ပြုနိုင်
တော့... တစ်ယောက်ထဲ
နေရတာ မကောင်း
ဘူး...

စွဲကြီးက...
ဗြာရ်ကို
တစ်ချက်
စိုက်ညှိရဦး...

အဟဲ့...
ကျွန်တော်ကလည်း
အဲဒီလို စိတ်ကုန်တာပဲ
ဗျ... ဒါပေမဲ့... မတွေ့လေး
တော့... ဦးလေးဖဲ...
သင့်တော်တဲ့သူရှာလေး
ပါလား ဗျာ...

ဦးလေး... ရှာလေး
ရမယ်... ဟုတ်လား...
ဟား... ဟား... ဟား...
စိတ်ချများ... ဦးက အဲဒါမျိုး
သိပ်ဝါသနာပါတာ...

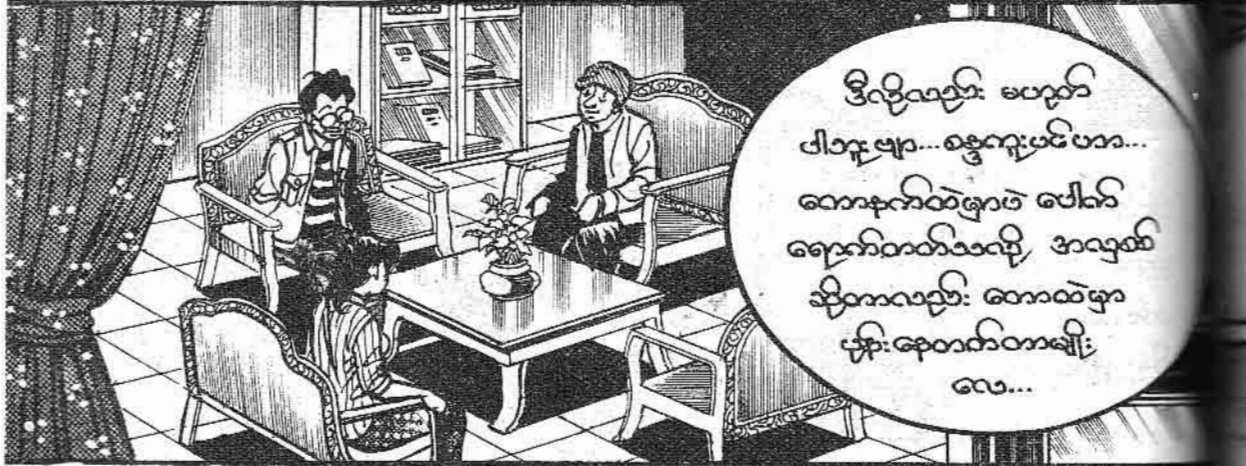

အို...အဖေကလည်း...
ဘာတွေလျှောက်ပြောနေ
တာလည်း... ပညာတတ်
သူတွေ... တစ်ယောက်
အတွက်...

ဒီခါကောင်ဘက်
ကို...အဖေရှာပေးလို့
ဖြစ်လား...အဖေ
သိဟန်ဆိုလို့ တောသူမ
တွေပဲ... မှီကလေး...

အဲ...ဟုတ်သားပဲ
သူတွေက တောသူမကို
ကြိုက်တာမှပေးမှာ
တာ...

ဒီလိုလည်း မဟုတ်
ပါဘူးဗျာ... မိစ္ဆာကူးပင်ဟာ...
တောနက်ထဲမှာပဲ ပေါက်
ရောက်တတ်သလိုပဲ၊ အလွယ်
ဆိုတာလည်း တောထဲမှာ
ပျားနောက်တာမျိုး
လေ...

ကြာမှ ငြိမ်း...ခေါင်းငုံ့သွားတာတွေမျိုး...
ပျက်စီး ကျေနပ်သွား၏... ..

လက်ဝဲအင်တော့...
ကိုယ့်ဆရာက...ကျွန်
ကလေး... ဖေဖေ...တော့သူ
ဆိုတဲ့ စကားကို အလေး
ထားတဲ့ သူကိုး...

အဟဲ...
ဟုတ်ပါတယ်
ဦးလေး...

ဒါဆိုရင်တော့
အဆင်ပြေပါတယ်ဗျာ...
ဦးတို့ရွာမှာ... အဲဒီလို
မိန်းကလေးတွေ အများသား..
အားလုံး အဆေးသင်ခဲ့တော့
ဘွဲ့ရကြတာပဲလေ...

ဟုတ်ကဲ့...
တွေ့တော့လည်း ငြော
ပေါ့... လေ့လာကြည့်ဖယ်
လေ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်..
စကား မလွန်မိစေ
ဖို့ပေါ့...

ဦးသတောပေါက်
ပါတယ်ကွယ်...

ကဲ... အလေ့
သွားဖို့ ခုနကပြန်
ဆိုတာပဲ မိုးချုပ်မှ
ရှောင်မှာ...

အဲ...ဟုတ်သား
ကဲ... ဆရာလေး
ခွင့်ပြုပါဦးနော်

သားအဖတွေ ထပြန်ဖို့ ဖြစ်တော့... ပျဉ်း
ဘာမှ တေထာ်ခိုင်ဘဲ... ထေထာ်လာလို့နားထိ
လိက်ဗို့ရသည့်...

ပြော... ကိုယ့်ဆရာ
မနက်ဖြန် ဒါမိနာ...
မနက်စာလာစားပါလား...
ရှမ်းဒေသ စားစရာနဲ့လင်လင်
လေး... ရိုက်လေ့... ချင်
လို့ပါ...

ကျွန်တော့်ကို
ထမ်းစားဖိတ်တာ
ဟုတ်လား... ဟား...
လာမှာပေါ့ဗျာ...

ခိုင်ထမ်း
တင်းပဲ စားနေရ
တာ... ငြီးငွေ့ရဖွန်း
လို့...

ပျဉ်း ဝမ်းသာအားရ လက်ခံလိက်မိ
သားအဖတွေ... ညှိနှိုင်း ငြီးတော့... ..

လိုတာရာ...
ဆယ်တစ်နာရီ
လောက်... လာရင်
အဆင်ပြေပါ
တယ်...

ဟုတ်ကဲ့ပါ
ကြာနဲ့... မနက်ဖြန်
ဖာတွက်... ကျွန်တော်
ဝမ်းနဲ့ ခြားပြီး ဖြင့်ဆင်
ထားလို့ပါ
မဟုတ်ပါ...

ကြာနဲ့ကို ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ဖြစ်သွားကြ၏... သူ့ကိုပျောက်
ကွယ်သွား သည်အထိ... ပွဲကြီး ချောငေးရင်း ကျန်ခဲ့သည်...

လူနဲ့ ပျောက်သွားတော်လည်း...
ကြာနဲ့ကို... ရွှေသမီး ဖြစ်ပြီး စိတ်က...
ရှင်ထံ အဖြစ်တွယ်... ကျန်ရစ်သည်...

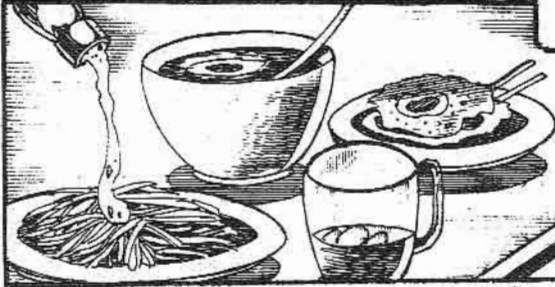
ငါ... သူ့ကို ချစ်မိ
နေတာ... သေချာပါပြီ...
ဖား... သိပ်ချစ်တယ်
ကြာနဲ့ရယ်...

ပွဲကြီး အိမ်ထဲ ငြိမ်ဝပ်လာ၏... မလုပ်ဘဲ ချစ်သောလည်း ပျော်
နေလျှင် ထပ်တော့မည်မို့... မီးနီရောက် ထဲခဲရသတည်း... ..

အဖြည်းချားချားလှုပ်ငြိ
ထမင်းစားတော့ဟု...
ရည်စွယ်ကား... ကြက်ဥ
လေးလုံး နွေ့စေ့ကြီး... မီး
လျှောက်၏... ..

ဆက်သားမြှောက်
နှစ်မြှောက်ကို
မီးလှောင်ပြီး... ထု
တောင်းကာ...
ဆီချွတ်ရစ်
သတည်း... ..

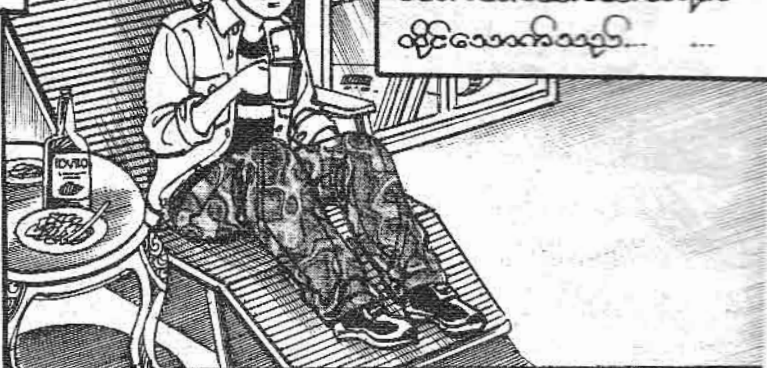

ခရစ်ချည်ပီးနှင့်... သခွားသီးကို အကွင်းလျှောက်လျှီးသတည်း
အချဉ်ရေ တစ်ဟုန်ကန်ထည့်သတည်း... ..

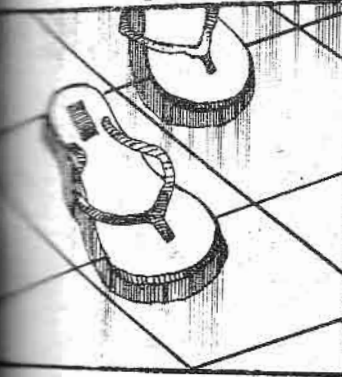

အားရစွာ ငြင်းဆော်ပြီးတော့... အားရစွာ
အတွက်... သာမန်ပင် ဦးချကာ... တစ်
ခြောက်လောက်ပါ... ..

တကယ်တော့ အာရုံကြောမှ...
ခလေးကီး ငြုတ်ရင်း... ..
ဒေးဒေးဒေးဒေး အာရုံ
လျှင်သောက်သလို... ..

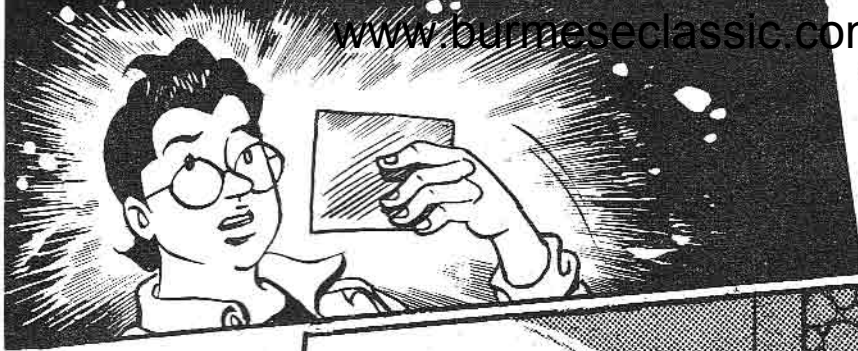
အာရုံနှင့်... ရေ လေးခွက်အပြင်... အခြားလုံးစုံ စားသောက်ပြီး သွားတော့... မိုက်လေးပြီး
ငြိမ်နေလေ၏... ထိုအချိန်မှာပင် အားရ၏ ဖိနပ်နှစ်ဖက် နှစ်ဖက်ကားပြီး သူ့ရှေ့ရောက်
လာသည်...

မောင်... မျက်စိ နှစ်ဖက်...
ထွက်သွား၏... အားရ
ဘာများ ဖြောင့်လျင်လို့လဲ
ဟု... တွေးနေစဉ်မှာပင်...

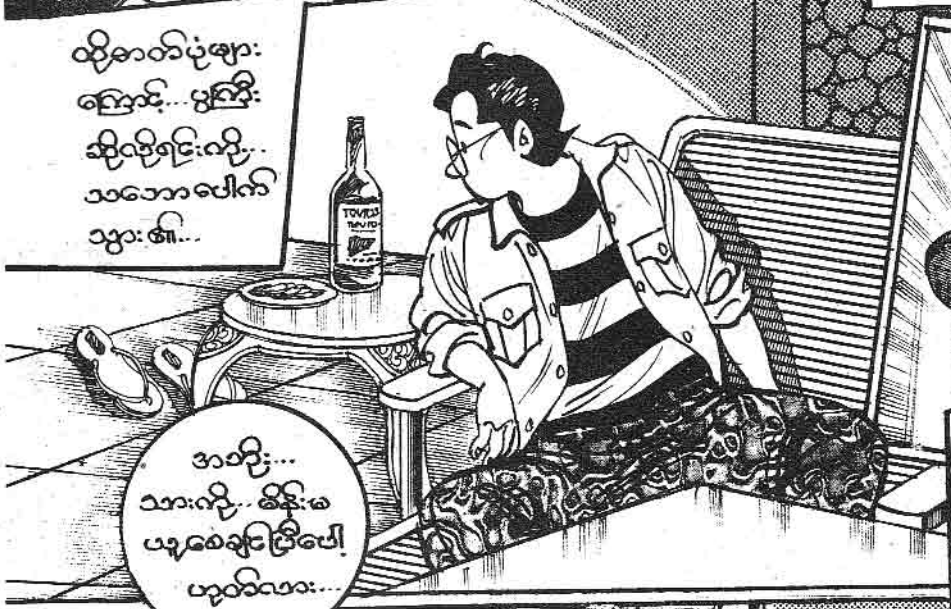

စားပွဲပေါ်သို့
တက်ရောက်
ထစ်ထစ်
ထစ်ထစ်
လေးသည်

ထူးဆန်းသည့်ကား... အားလုံး
မိလား... အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး... အားလုံး...

ထိုကားကား...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...

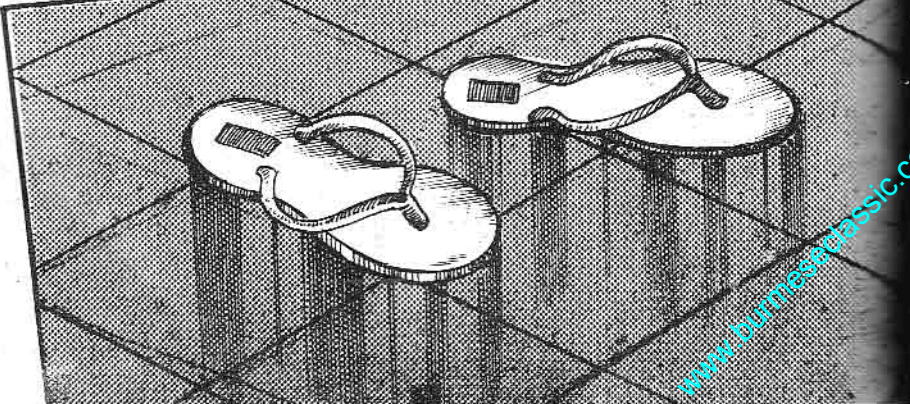
အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...

အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...

အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...

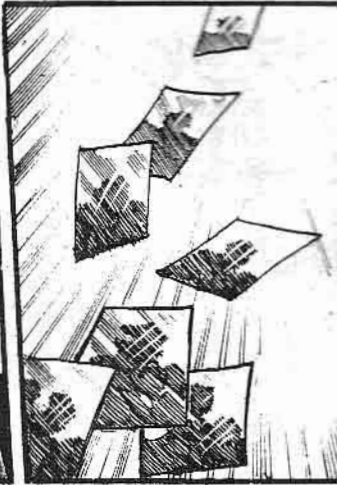
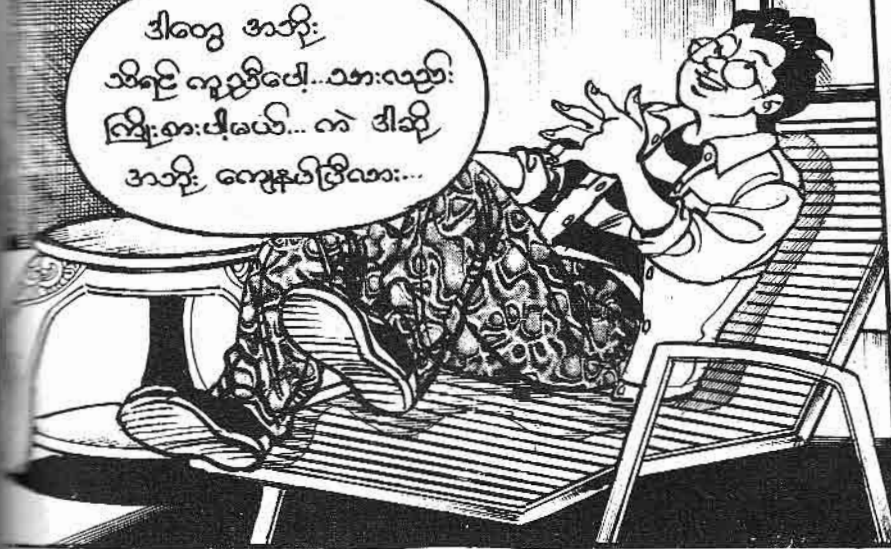
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...
အားလုံး... အားလုံး...

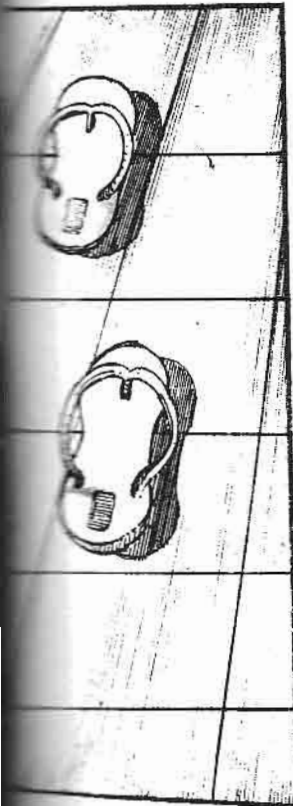
ပျဉ်း သဘောကျသွားကာ...လက်ခုပ်
လက်ပါးစီးရင်း... ..

စားပွဲပေါ်မှ မင်္ဂလာ
ဆောင်ခေါက်ပုံများ
လေထဲ ဗျံဝဲကာ...
ပျောက်ကွယ်သွား၏...

ဒါတွေ အား
သိရင် ကုတင်ပေါ်...သားလည်း
ကြီးစားပါမယ်... ကဲ ဒါဆို
အား ကျေနပ်ပြီလား...

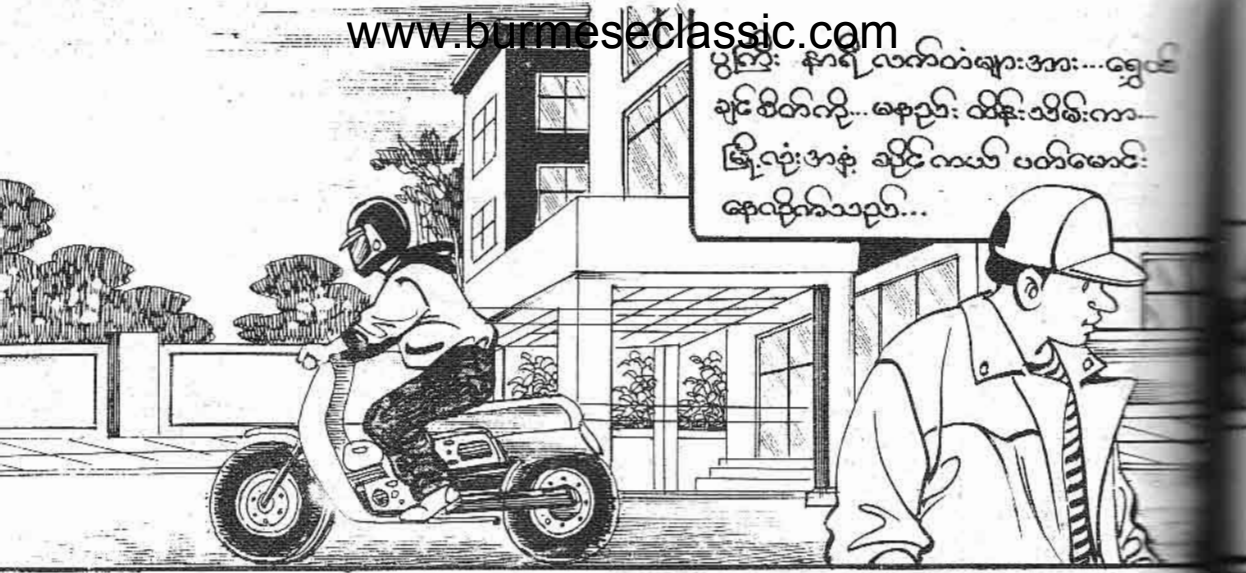
ဖိနပ် နှစ်ဖက်ကလည်း... သဘောကျ လက်ခံဟန်နှင့်... သူ့ဘုံဖိနပ် ဤရာ... ဖိနပ် စင်သို့...
လှေကားမှ တစ်ဆင့် ပြန်သွားလော့၏...

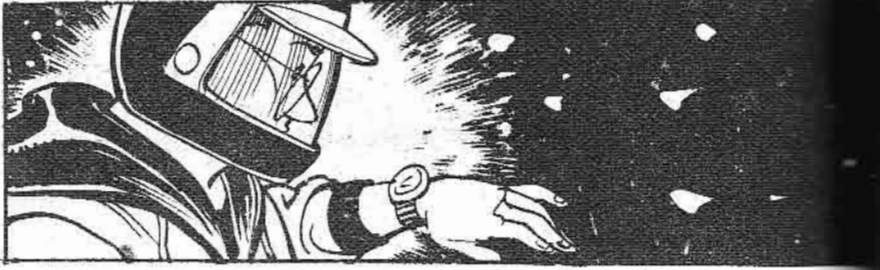
ပျဉ်းလည်း အနာဂတ်အတွက်... ချွေးလှဲချက်များ... မှု့ပွင့်လာ
သဖြင့်... အားရှ ကျေနပ်သွားပြီ... လတ်ဖောက်တို့ ဝှစ်ခန့်
ဆော့ချလျှက်လော့၏... ..

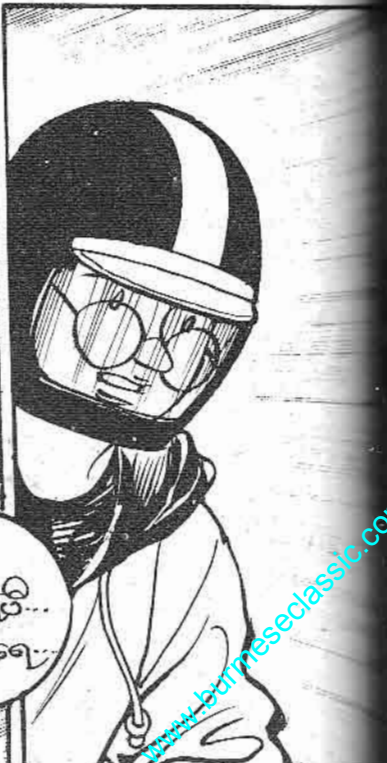
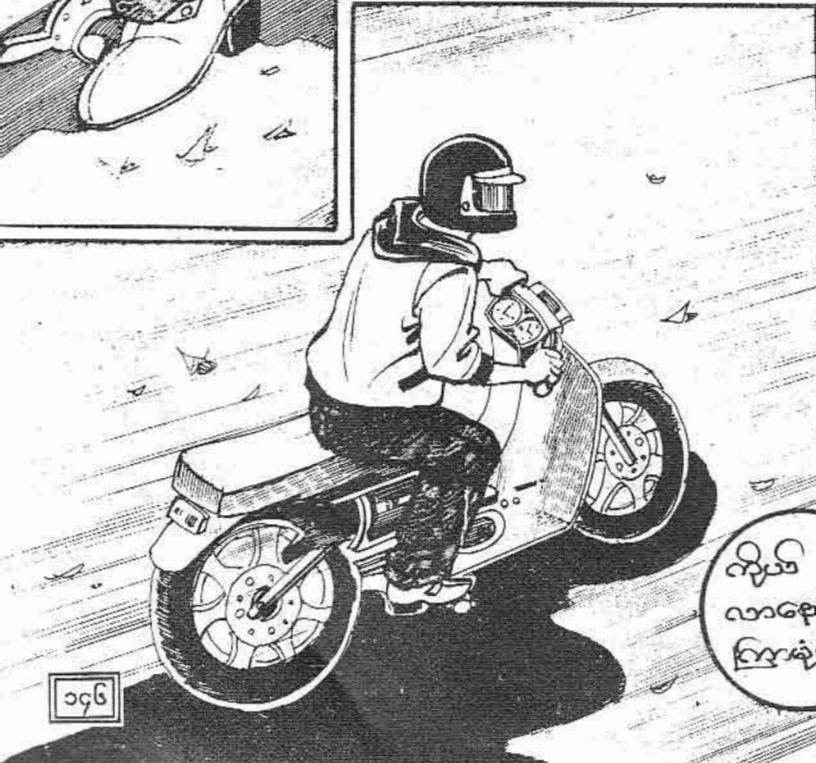
ပုဂ္ဂိုလ်: နာရီ လက်တံချားအား... ရွှေထံ
ဆိုင်စိတ်ကို... နေ့ဥပါး ထိန်းသိမ်းကာ...
မြို့လုံးအနှံ့ ဆိုင်ကယ် ပတ်စောင်း
နေလျက်သည်...

ဆယ်နှစ်ရှိခဲ့အောင်
စောင့်ရှောက်... ကမ္ဘာ
ပျက်စည်နေ စောင့်
ရှောက်... စိတ်မော
လွန်းလှ၏... ..

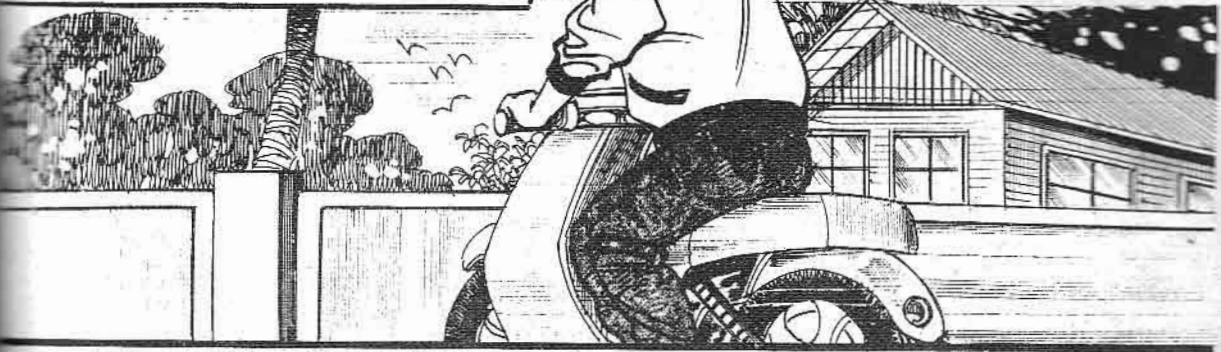

သည်: မခံနိုင်လောက်အောင် စောင့်ဆိုင်းပြီးသည် အင်အား
ပျောက်လွန်နေသည် အချိန်ကို ရောက်ပြီ ဖြစ်ပြန်... လိမ္မာလှစွာ
ကာ... ဆင်စောင့်သို့ ပြီးလာပြန်လျက်တော့၏... ..

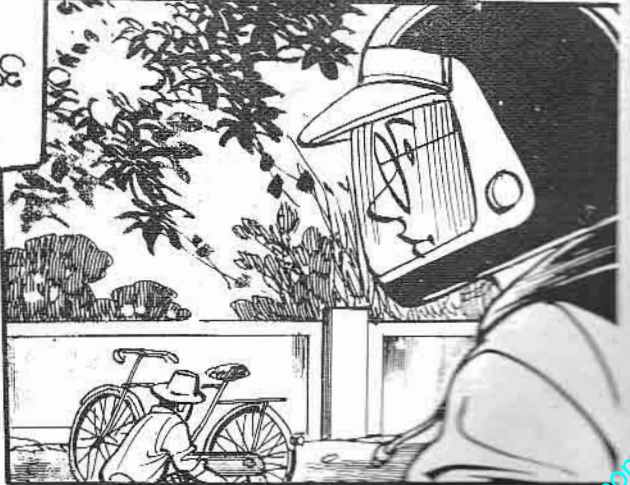
ကိုယ်
လာနေပြီ...
ငြိမ်းဆုံးရေး...

မိနစ် နှစ်သယ်လောက်... ခရီး နှင့်
ငြိမ်သည့် အခါမှာတော့... ဆင်ဆင်
ကို... လှမ်းမြင်လိုက်ရပြီ... ..

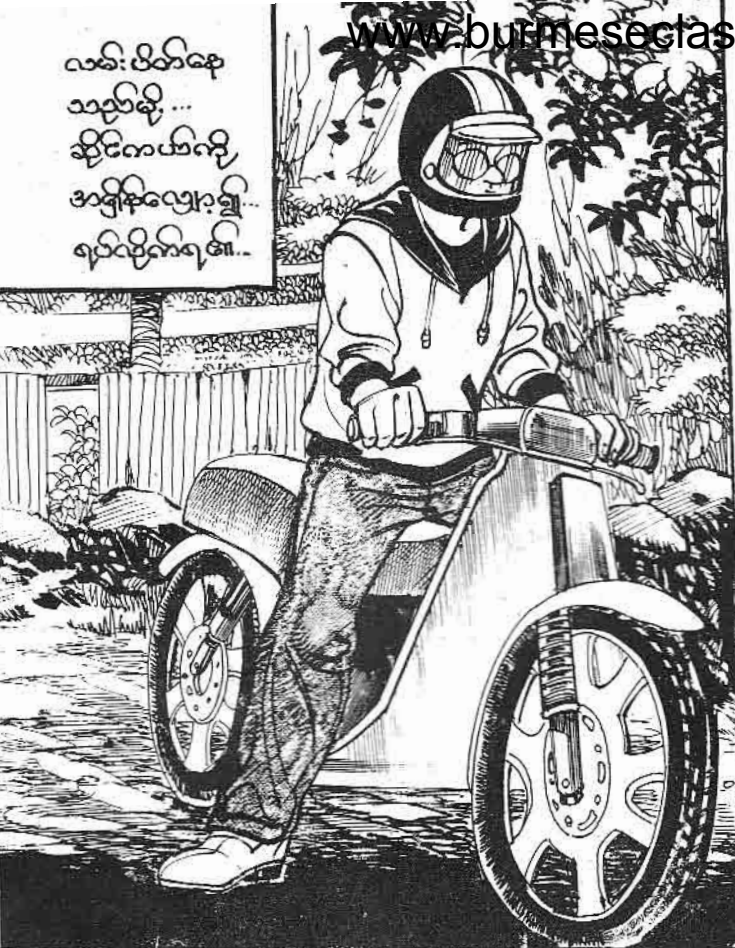
ပွဲကြီး ချွေးလည်
သည့်က... ..
ဦးအိုက်မောင်
တည်ခင်းသည့်
ထမ်းပွဲကို
သုံးဆောင်ရန်
မဟုတ်... ..

ကြွားမုံ၏ အသံကို ရှုခမ်းရှောသာဖြစ်
သည့်... ကြွားမုံကို အတွေးနှင့်ငြိမ် ဖြစ်ယောင်
ငြိ... မိနစ်ခင်းမျှရာ လမ်းသွယ်ထဲ ချိုးကျော့
ထင်လိုက်၏...

လမ်းကျဉ်းလေးတွင် တက်တက်ထင် ထင်နေသည့်
ကျနေသည့်လား မသိ လမ်းထဲထဲထဲ
ဖြူဖြူနေတာ တွေ့ရသည်

လမ်းပိတ်နေ
သည်မို့...
ဆိုင်ကယ်ကို
အချိန်ပေးရဦး...
ရပြန်ရအိ...

အကယ်၍ ငါ့အဖေက ဆိုင်ကယ်
လာတာ ခြင်္သေ့လည်း... ဖယ်
ပေးသဖြင့်... ပွင့်ကြီး စိတ်ထဲ
ထင်သွားသည်... ..

ထိုကဏ္ဍမှာပင် ကုတ်မိုးထက်ပို
ငြင်းထန်သော ရိုက်ချက်တစ်ခု
ကျရောက်လာ၍... ပွင့်ကြီး...
ဆိုင်ကယ်ပေါ်၌ လွင့်ကျသွားရအိ

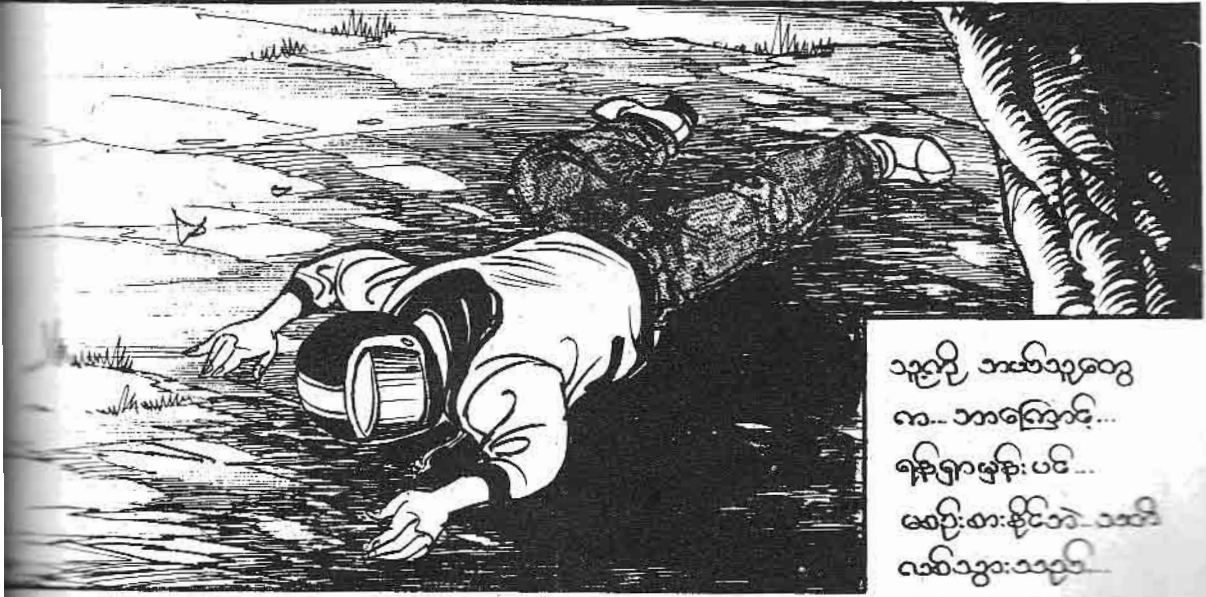

ဆိုင်ကယ် ခြင်္သေ့ကမ်း
ကံကောင်း သည်ဟုဆို
ရမည်... ..

နာကျင်မှု၊ ဝေဒနာကို သည်းခံကာ... ဗြဲနယ်ညီ ရှင်ဆိုင်နှင့်ဖွဲ့ ကုန်းထူလိုက်စဉ်...
ကျော့ကုန်းနှင့် နားထင်တွင်... နာကျင်မှုတွေ အမြင်အာထိန် ခံစားလိုက်ရဦးနေတာ

ရန်သူများကို ဖြင်တွေ့နိုင်ရန်... လှည့်
ကြည့်ဖို့ အားထုတ်စဉ်မှာပင်... အမြင်
အာရုံတွေ ဝေဝါးလာ၏... ..

သူ့ကို အထိသွေတွေ
က... ဘာကြောင့်...
ရန်ရှာမှန်းပင်...
ဖော်စားနိုင်ဘူး... သေထိ
လက်သွားသေဉ်...

ထမင်းပြွဲ ယပ်ခက်ပြွဲ၊ စောင့်နေသည်။
ကြာရုံ... နာရီကို ကြည့်ပြီး ကောင်း
ပေါက်လျက်သည်... ...

အဖေကို ခြောက်သွားဖဲ...
ဒီလိုလူမျိုးက... လာစားမှာ
မဟုတ်ပါဘူးလို့... ခုတော့
အလကား ဖြစ်နေပြီ
ဦး...

ခင်ကစောင့်ပါဦး
သမီးရယ်... အကြောင်း
ချိလို့ နောက်ကျတာ
ဖြစ်မှာပါ...

အဖေဟဲစောင့်...
သမီးတော့ ခြံထဲ
ဆင်းတော့မယ်...

ကြာရုံ မခရုတ်ပိတ်
ရှက်ပိတ်တို့ နှင့်... အိမ်
ပေါ်ခြံ... ဝှက် ဦးကျတာ...
ဆင်းလာခါ... သတိ...

ပိုက်ပျိုးရေးခြံသို့ သွားသည်လမ်းသို့
အကွေ့တွင်... ဆိုင်ကယ်တစ်စီး မြောက်
ဆုံတာကို လှမ်းမြင်မိ၏... ..

ဟင်...
ကိုတာရှာများ
လာ... ..

မိတ်ဖုသွားသည် ကြာမုံ . ထိုနေရာသို့...
ပြေးသွား၏... ..

ဆိုင်ကယ်နှင့် မလှမ်းမကပ်...
လှည့်စပေးကာ မြောက်လျက် လဲနေသည်... ..

ကြာမုံ ထိုမူကို
ပက်လက် အာနေအာတာ
ဖြစ်အောင် ဆွဲလှန်လိုက်၏... ..

ဟင်...
ကိုတာရှာ...
၁၅၁

အာရှောဇိကဗျာ... ပွဲကြီး အာဘိုးနှင့် ယင်း...
ဆုံအောင်... အာဘိုးက ဝတ်ရုံ ဖြုတ်ပြီး ထိုင်နေ...
နှင့်... မျောလှေ နေ၏...

ပွဲကြီး လှမ်းပေးပြီး ဖမ်း...
ပေးလျှင် မိမိလိုက်...
တဖြည်းဖြည်း စေ့ကွေး...
အောင်... ..

ပွဲကြီး အားလုံးရှာမိအောင် အောင် ဝတ်ရုံနှင့်... ထပ်၍... ဟစ်ဟစ် ခေါ်လိုက်မိအောင်

ခေါင်ဖတ်ဖတ် ကြားရသဖြင့်... ပွဲကြီး အားထက်
သွားကား... ကြီးစားပြီး မျက်စိကွဲ ဖွင့်ကြည့်ပါအပ်

ဟင်...
ကိစ္စကား... ကိစ္စကား
သတိရစားပြီလား...

စေလပါးပါး ခြင်ကွင်း ပြင်လော့အပ် အင်္ကျီမှာ ပွဲကြီး ပိုက်ဆံ ခြားသွား၏...

မုံ... ကြာမုံ
ကြာမုံ ဟုတ်ပါ
တယ်နော်...

ဟုတ်ပါလား...
ကိစ္စကား... ကွဲနစ်
ကြာမုံပါ ကိစ္စကား
နော့အရဲ့လားဟင်

အခု... ကောင်း
ကောင်း သွားပါပြီ...
ကြာမုံကို ဆွေလွှဲ
ရသိမ့်...

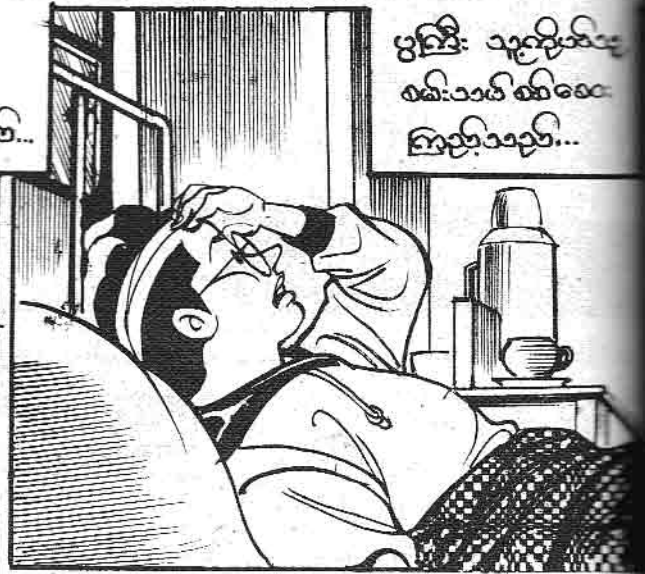
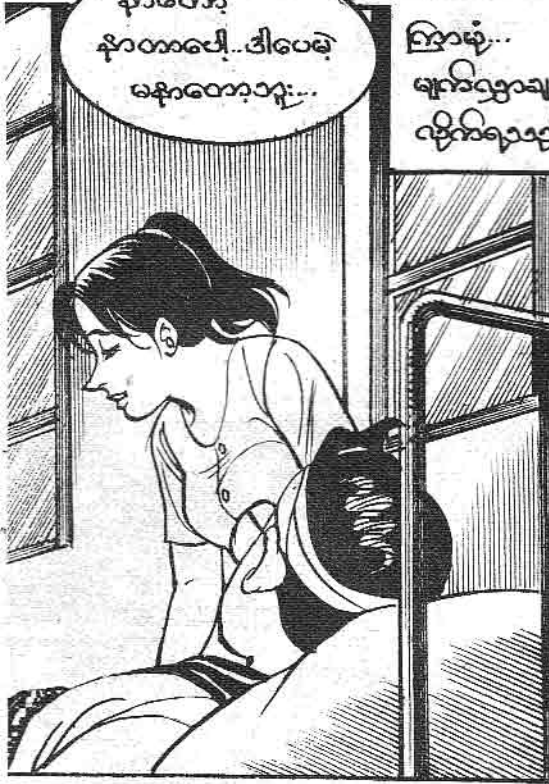
အိပ်... ဂိတ်တာရောဂါ
လေ့ရှိ... ဂိတ်တာရော့...
အထက်ရောထွေ အချားကြီး
ရထားတာလေ...

နာတော့
နာတာပေါ့... ဒါပေမဲ့
မနာတော့ဘူး...

ကြွားမို့...
မျက်လှည့်ချ
လှိုက်ရသလည်း...

ပွဲကြီး သူ့ကိုယ်လေး
စမ်းသပ် စစ်စေး
ကြည့်ပါသည်...

ခေါင်းမှာ ပတ်တီးနှင့်... နိဗ္ဗာန်မှာ ပလာစတိတ်နှင့်...
ပြီးတော့ ဥပမာပေးတာမှာလည်း စစ်ဖြုတ် ဖျတ်ဖြတ်
နေတာ... သတိပြုပါသည်...

၁၅၄

ထိုအချိန်မှာ...
ဦးအိတ်ကလေးနှင့်
အတူ... ဆရာဝန်
ဆရာမများ လိုက်
ကြည့်ပါသည်...

လူနာ သတိရနေပြီ
ဖြစ်၍ လိုအပ်သော
ဆစ်သေးစွဲများ ပြုလုပ်
ပေးသည်...

နာကျင်မှု ဝေဒနာ သက်သာစေရန် ဆေးထိုး
၍... သောက်ဆေးပေးသည်...

သုံးရက် လောက်တော့ ဆေးရုံတွင် နေရမည်ဟု ရှင်းလင်း ဖြောင့်ဖြား
လာ... အခြားလူနာများ ကြည့်ရန် ထွက်သွားသည်...

မသေကောင်
ပျောက်ကောင်
ကိုယ်ဆရာရယ်...

ကျွန်တော်
နေသာပါတယ်
ဦး...

သတိရလာတာပဲ...
ဝမ်းသာလှပါတီဦးများ... ဒီရက်ထဲ
ဒီနာမံ စိတ်အေးအေးနေပါ...
ကျည်တို့အား အဖ ကိုယ်
ဆရာကို ပြန်ဆောင်ရွက်
ကြမှာပါ...

ဟုတ်ကဲ့...
ကျေးဇူးပါတ်...

အဖေ... ယန်းတွေ
ငိုဖို့ နောက်ကျနေပြီ...
ကိုတာရာလည်း သတိ
ရလာပြီဆိုတော့... အဖေ
သွားလို့က်တော့လေ...

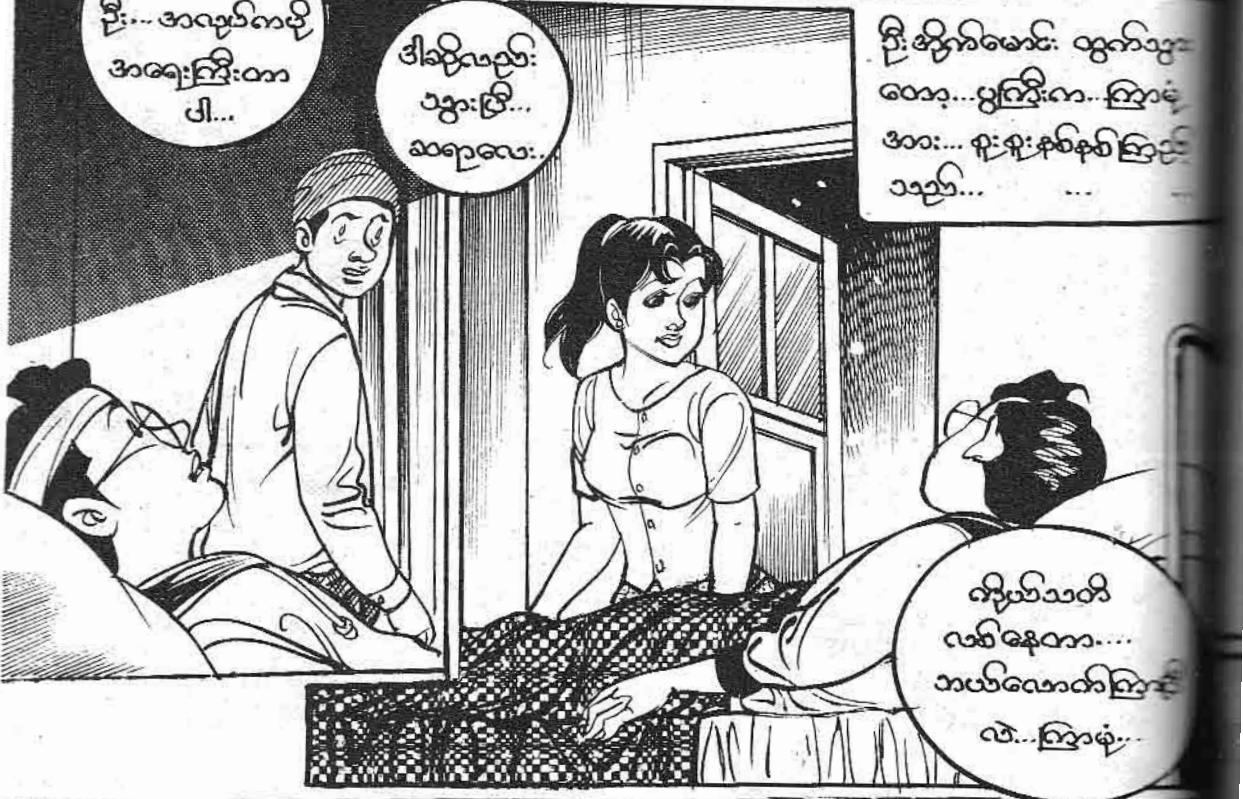
အေး...
အေး...

ဟုတ်ပါတယ်...
ဦး... အလွန်ကမ္ဘာ
အရေးကြီးတာ
ပါ...

ဒါဆိုလည်း
သွားပြီ...
ဆရာလေ...

ဦး... ဒီကိစ္စကလေး... ထွက်သွား
တော့... ပွဲကြီးက... ကြာမုံ
အား... စူးစူးနစ်နစ်ကြာ
သတ္တိ...

ကိုယ်သတိ
လစ်နေတာ...
ဘယ်လောက်ကြာ
လဲ... ကြာမုံ...

မနေ့က...
တစ်နေ့လုံးဆိုပါ
တော့...

ဒါဆို...ချက်ပြုတ်
ထားတာတွေ... ..
အလကားဖြစ်နေ
တာပေါ့...

ကိုတာရာရယ်
အဲဒါလောက်က...
နှမြောစရာလား...

နှမြောတာ မဟုတ်ဘူး...
ဤကဲ့သို့ထမင်းလက်ဆုံ
စားခွင့်လေး မရခဲ့တာကို
မခံစားနိုင်အောင်ဖြစ်
နေတာ...

ရှမ်းမလေး ဤကဲ့သို့ ပါးဖြင့်
နှစ်ဖက်က ဗိုဗျို ရဲတို့
သွား၏... ..

ဒါနဲ့...ကိုယ်
တို့...ဘယ်သူ
တွေက...ဘာကြောင့်
ခိုက်တာလဲ...

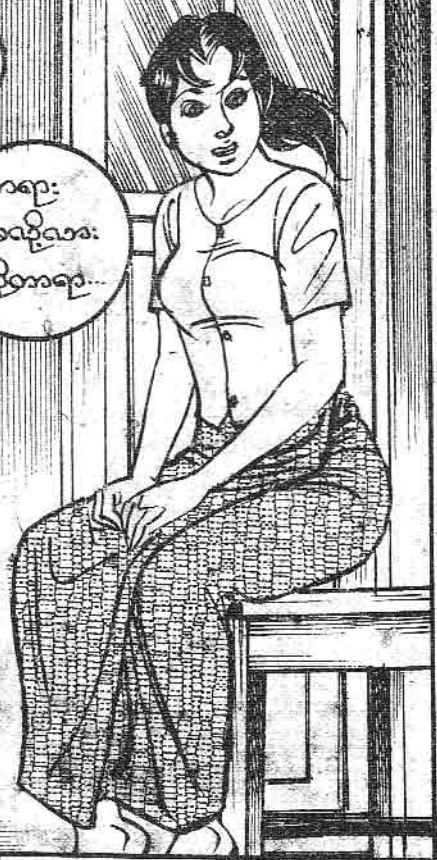
အဲဒါတော့...မယ်
သေးဘူး...ကိုတာရာ...
ရွာကြောင်းနားတော့...
တိုင်ချက်ဖွင့်ထား
ပါလား...

စုံစမ်းလေ့ရှိရင်
အဲဒီလူတွေကို
တွေ့ရင်တယ်...

တရား
စွဲမလို့လား
ကိုတာရာ...

ဟင်...ဟင်...
သူတို့ကို ကျေးဇူး
တင်ကြောင်း...ပြော
ချင်လို့...

ကိုတာရာ
ကလေး

တကယ်ပြောတာ...
သူတို့ ရိုက်ခတ်မှုအား ဆေးခွဲ
တက်ရတာ...ဆေးရုံတက်ရ
လို့လည်း... ကြာမုံနဲ့ ခုလို
ဆုံဆိုင်ရတာပေး...

ကိုတာရာ...
ဒါပဲ ပြောနေမယ်
ဆိုရင်... ကျွန်မ ဖြစ်
တော့မယ်...

အဲ...တော့ဦး...
တော့ဦး... မပြောတော့
ဘူး... မဖြစ်ပါနဲ့
ကြာမုံ...

ပွဲကြီး ပါးစပ်ပတ်၍ မျက်လုံးသာ
ဖွင့်ထားလိမ့်ကား... ဒီတော့လည်း
ကြာမဲ့ မဆေးကုတ်မေ့ဦးကုတ်ဖြစ်
လာ၏...

သို့နှင့် လုပ်မိလုပ်ရာ... လုပ်သလိုမျိုး အရက်ပွဲ ဗဟင်းယူ၍ ပွဲကြီး၏ ဥာဏာထက်
ပွဲနဲ့ပဲ ဒုက္ခရာကို ဆေးကြောပေးလိမ့်ကား...

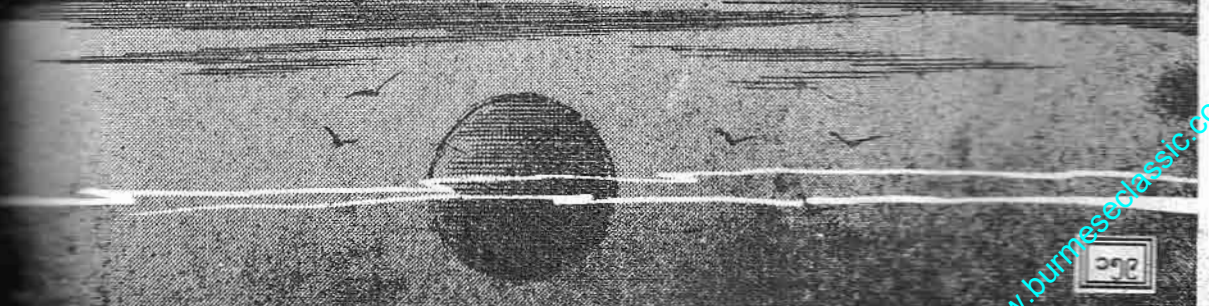
ဒားလားလား...
ဒောင်းမှလေးဗျ...
ဒား...

ပွဲကြီး ဒေသီသံကြောင့်... ကြာမဲ့
သဘောကျစွာ ရမည်မိတော့၏...

ဒီလိုသတ္တိနဲ့များ...
ချက်တဲယုတွေကို
ကျေးဇူးတင်နေရ
လား...

နာတာခံနိုင်
ထပ် ဆီတာကို
ခံနိုင်တာ
ကြာမဲ့ရဲ့

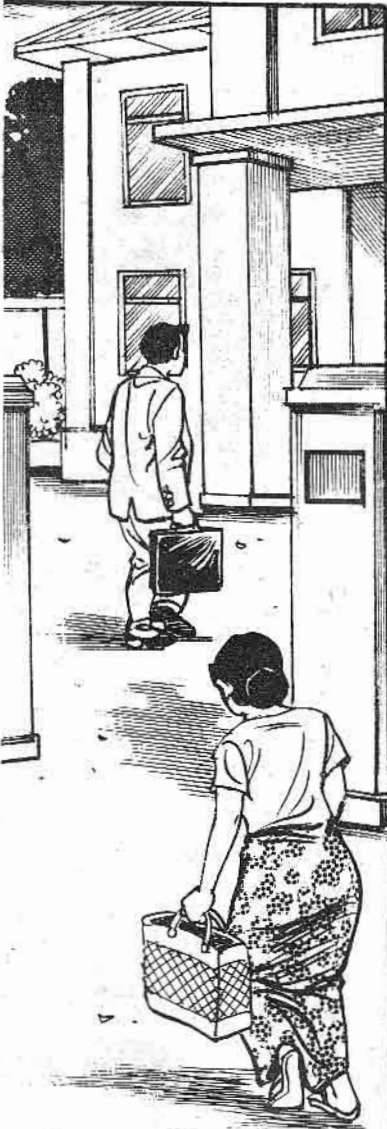

ဒီလိုနှင့် ပျော်စရာ
နှစ်ရက်တာကာလကို...
စေးရုံ မှာပဲ ဖြတ်သန်း
ခဲ့ရသည်... ဒီနေ့တော့
စေးရုံထဲသို့ ခွင့် ရမရ...
သိရမည် ဖြစ်၏...

နေ့ခင်း လောက်မှာ
ဦးဒိုက်မောင်...
မကောင်းတဲ့ ရေထဲ
လာသည်...

ကိုယ့်ဆရာ
ကို... ချက်တဲ...
တွေ... မိမိတဲ...

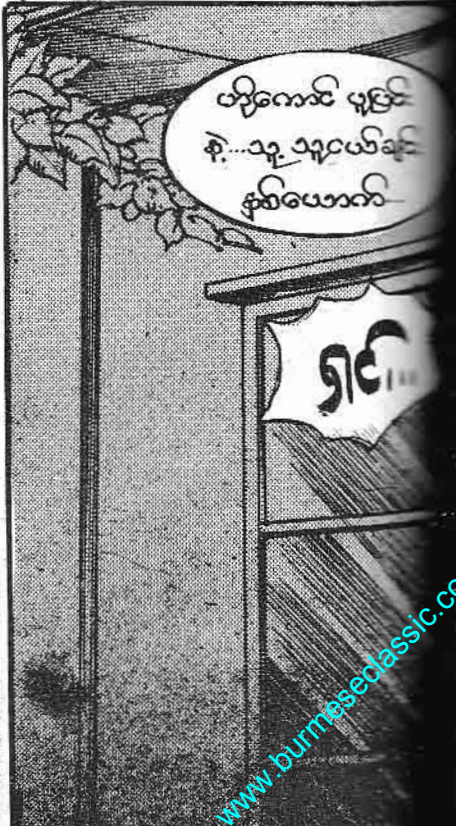

ဟင်...
ဟုတ်လား
ဘယ်သူတွေ
လဲ...

ဦးဒိုက်မောင် ဖြေဖို့ ဝန်လေး နေပုံရ၏...

ဘယ်သူတွေ
လဲ... ဒာဖေ...

ဟိုကောင် ပုဇွန်
နဲ့... သူ့ သူငယ်ဆိုင်
နှစ်ယောက်

ဟုတ်...
ဟုတ်ရဲ့လား
အဖေရယ်.

ဟုတ်တယ်...
မုန်းခြင် သက်သေ
နစ်ယောက်ကောင်
နို့တာ...

အင်း...
ဒြက္ခဗေဒ

ဒြက္ခဗေဒနဲ့...
ဒီလောက် ငြိမ်သော
ရှာတဲ့ကောင်... ..
ထောင်ကျမှ
မှတ်မှာ...

ကြာမုံတို့
သားအဖ
ပြောနေတာ
တွေကို ပွဲကြီး
နားမလည်ချို့...

ဦးအိုက်မောင်နဲ့ ကြာမုံ ခေါင်းငုံ့သွားသလို...
အတန်ကြာမှ... ဦးအိုက်မောင်က...

ကျုပ်...
ကျုပ်ရဲ့သားပါ...
ကိုယ်ဆရာ...

အဲဒီ ပုဒ်း
ဆိုတာက...
ဘယ်သူလဲဗျာ...

ဟ...

ကြာခဲ့တဲ့ မျက်နှာ
မျက်နှာရင်း အကြောင်း
ကို... သိတော့... ပွင့်ပြီး
အားလုံးအားနာဖြစ်သွား၏...

အဲ... ဒီ...
ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး
လွန်တော် အမျှပေးပို့
ချင်ပါဘူးဗျာ...

ဒီအတိုင်းသာ
ထားလို့ကပါ... ကိုယ်
ဆရာ... ဒါမှ ဒီကောင်
ဖြစ်သွားမှာ...

အင်း... လွန်တော်
လည်း... ဦးလေးတို့
မိသားစုကို... အားနာ
ပါပြီ... ဒီနေ့ ဆေးခန်း
ဆင်းဖြစ်အောင်ဆင်
မယ်ဗျာ...

အတော်
သက်သာနေပြီ
မဟာ...

အားနာလို့တော့...
ဇွတ်ခဆင်းပါနဲ့...
ကိုတာရာ... ဆရာ့နဲ့
ခွင့်ပြုမှု ဆင်းပါ
နော်...

ဆရာဝန်လည်း
ခွင့်ပြုမှာပါ...

ခွင့်ပြုတော့လည်း
ဆင်းပေါ်များ...ကဲ...
ခွင့်ပြုပြီးနောက်...ဟိုကောင်
ကို...စမ်းမှာသွား
တွေ့ရပြီးမှာ...

ဟုတ်ကဲ့...
ဟုတ်ကဲ့...

ဦးအိုင်ကမောင်: ထွက်သွားတော့ ကြွေခုံက
မျက်နှာနီနီနှင့် တောင်းပန်သည်... ..

ကျွန်မ အစ်ကို
ရမ်းကားထဲကိစ္စအတွက်
ကျွန်မကမဲ တောင်းပန်
ပါတယ် ကိုတာရော...

ရပါတယ်...
ကြွေခုံရယ်... အဲဒါတွေ
စိတ်ထဲမထားပါနဲ့... ကိုယ်
ဘယ်လိုမှ သဘောမထား
ပါဘူး... ခွင့်ပြုတင်ပါ
တယ်...

ကိုတာရာ... ခွင့်လွှတ်
လည်း... ကျွန်မ မျက်နှာ
မထားတတ်ပါဘူး... ရှင်...
ဒါ... မဖြစ်သင့်ဘဲ...
ကိစ္စပါ...

အဲဒါတွေ
အသားထား... ကျွန်တော်
ပြောချင်တာက...

ပွဲကြီး စကားမဆုံးဆင်
မှာပင်... ဆရာဝန်တွေ
Round လှည့်လာကြချီ--
ဆန့်တင်နဲ့ ဖြစ်သွား၏...

ဆရာဝန် အဖွဲ့
က... ပွဲကြီးအား
စစ်သပ်စစ်ဆေး
ချီ... ..

ညာနေပိုင်း...
ဆေးထုတ် ပတ်တီး
လဲပြီးရင်... ဆေးရုံက
ဆင်းသို့ရပါပြီ...

ဟုတ်ကဲ့...
ကျေးဇူးပါပဲ...
ဆရာ...

ဂဲ... ကိုတာရာ
ဒါခြေအနေကောင်း
သွား ငြိမ့်
ဟုတ်လား...

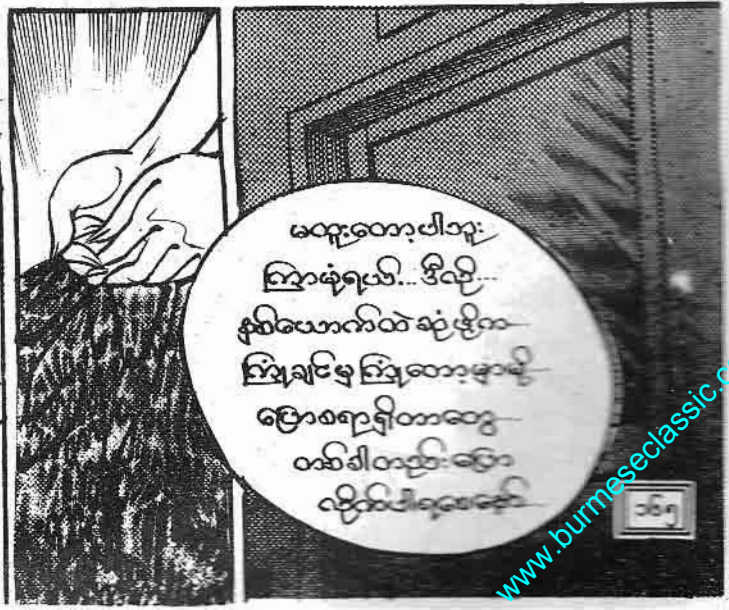
လူအခြေအနေ
ကောင်းလေတယ်...
စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ
တယ်... ကြွားနဲ့

တာဖြစ်လို့ပဲ
ကိုတာရာ...

အို...
ကိုတာရာက
လည်း...

ကြွားနဲ့ ခေါင်းငုံ့သွားကာ... အိပ်ရာခင်းစက်...
တွန့်ကြော့အောင်... ဆုပ်ခြေနေ၏...

မတူတော့ပါဘူး
ကြွားနဲ့ရယ်... ဒီလို...
နှစ်ယောက်ထဲ ဆုံဖို့က
ပြန်ချင်မှ ပြန်တော့မှာမို့
မြောစရာရှိတာတွေ
တစ်ခါတည်း မြော
လို့က်ပါရစေမိ

ကြွားနဲ့...
လူတို့ကို... ပြန်
တာကို... မခံရတော့
လို့လေ...

ကြာနံ ဗိုဦး
ခေါင်းငုံ့အား
တော့အပူပွယ်...

ကိုယ် ကြာနံကို
ပေးဆုံး ခြင်္သေ့မိဦး
ကတည်းက... စွဲလွယ်လမ်းလမ်း
ခြောက်စွဲစိရတာပါ... ကိုယ်
ကြာနံကို ချစ်တယ်...

ကြာနံကို
တစ်ဖက်ကလုံး
တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်
ပါရစေမောင်...
ကြာနံ...

ကြာနံ
ဘာမှ... ခြင်္
မမြောပဲ

ဖြောပါဦး
ကြာနံရယ်... တစ်ခုခု
ဖြောပါဦး...

ကွန်မ
ကွန်မ... ဘာဖြော
ရမှာလဲ...

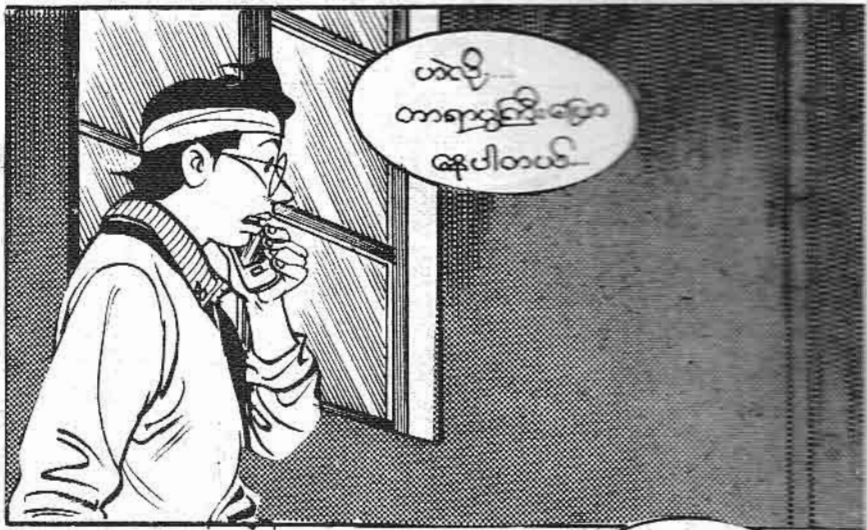
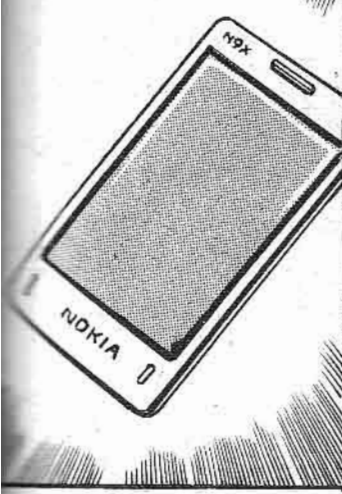

ကိုယ်ကို
လက်ခံနိုင်မလား
ဆိုတာပေါ့...

ကြာနံက...
မဂ်နာကြက်ထုံ
ကြည့်လိုက်...
ကြမ်းခင်းကို
ကြည့်လိုက်နဲ့
ဂလာမငြိမ်
ဖြစ်နေ၏...

တစ်ခုခု ဖြစ်တော့မလို့ ဟန်ပြနေသည့် အချိန်ကုန်ပစ္စည်း ဖုန်းက ထပြန်ပါသည်... ပွဲကြီး ဆင်တင်ထိုင် ဖြစ်ရမည်ဦး

ဟဲလို... တာရှည်ကြီးနော် နေပါတယ်

ဟေ့ကောင်... ငါပါကွ... ပွဲကြီးရ အခု-မင်းအိမ်ကို ငါ ရောက်နေတာ... မင်း ဘာပဲမှာလဲ...

အဟဲ... အိမ်မှာ နေရတာ ဖုန်းလို့ ဆေးရုံ သကာတက်နေတာ... မင်း ဆေးရုံရရှိဖို့က လာခဲ့...

ဟင်... ဆေးရုံ ပုဂ္ဂိုလ်း... မင်း ဘာဖြစ်လို့ လဲ....

လာသာလာခဲ့ ပါကွာ... တွေ့မှ ဖြော ဂြာတာပေါ့ ဟုတ်လား ဒါပဲနော်...

ပွဲကြီး ဖြစ်ပါကပြီး
စောစောကစကား
ကို... ဖြစ်သက်သဉ်...

ကြာမုံ၊ ခေါင်းယမ်း
သဉ်... ..

ကိုတာရုနဲ့...
ကျွန်မရဲ့ အဆင်အတင်
က... နီးစပ်နိုင်တာမို့
မဟုတ်လို့... ပိတ်လို့
မယဉ်ချင်ပါနဲ့
ရှင်...

ကြာမုံ...
ပြောပါဦး ကြာမုံ
ရယ်... ကိုယ်အပေါ်...
ဘယ်လို သဘောထား
လဲ... ဆိုတာ...

ကျွန်တော် အဝကို
ကျွန်တော် ဗိုင်းမယ်...
ကျွန်တော်က တစ်ကောင်ကြွက်...
ကိုယ်အဖေက ဆောင်းမိန်းမ
ယူဖို့... အရွေ ခွဲပေးလို့တာပြီ...

ကိုယ်အနာဂတ်
ကိုယ် ဗြဟ္မာနီး ခွင့်
ရှိတယ်...

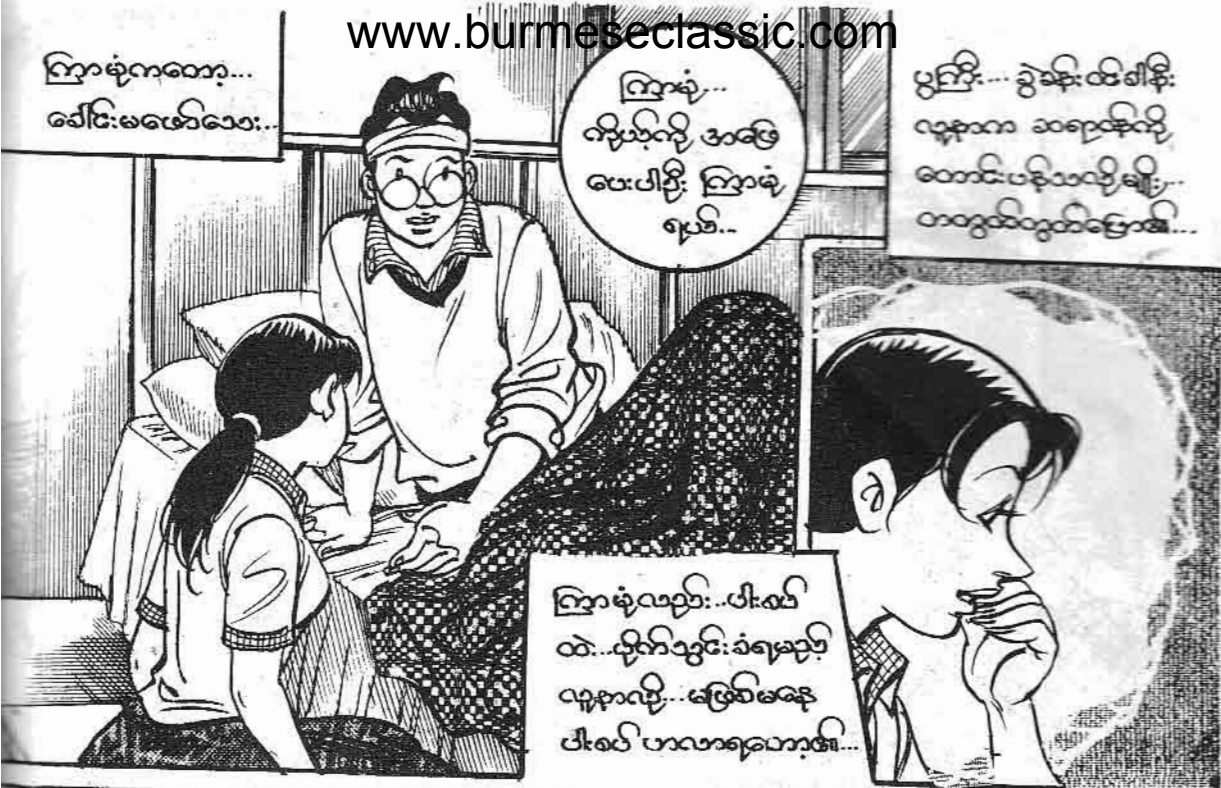
ပွဲကြီးက...
ကျွန်တော်
သုံးလိက်...
ကိုယ်သုံးလိက်
နှင့်... အပတ်
မလည်းအောင်
ပြောသဉ်. ၁၆၈

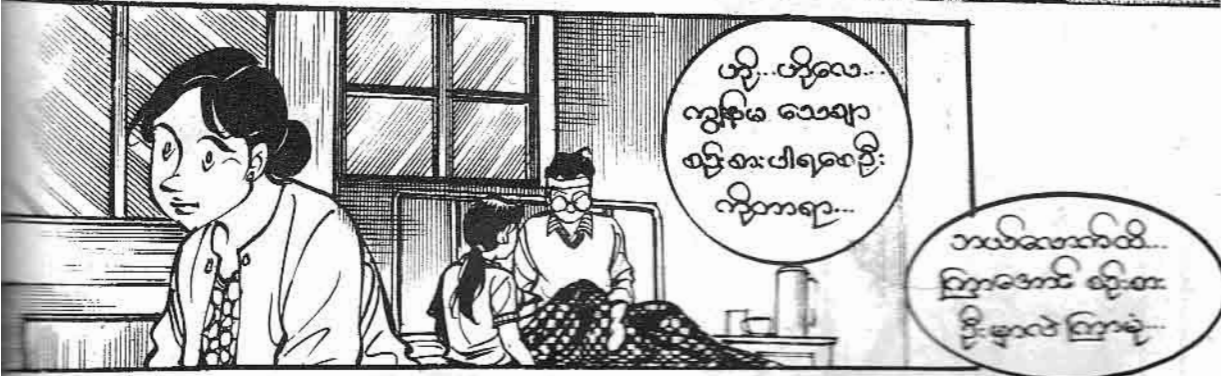
ကြာမုံကတော့...
ခေါင်းမဖော်လေး...

ကြာမုံ...
ကိုယ့်ကို အဖေ
ပေးပါဦး ကြာမုံ
ရှယ်...

ပွဲကြီး... ခွဲခန်း ထိခါနီး
လူနာက ဆရာထံကို
ထောင်းပန်းသလိုချိုး...
တကွထိလွတ်ကြောက်...

ကြာမုံလည်း... ပါးစပ်
ထဲ... ထိုက်သွင်းခံရမှာပဲ
လူနာလို... မဖြစ်မနေ
ပါးစပ် ဟာလာရမော့၏...

ဟို... ဟိုလေး...
ကွန်မ သေချာ
စဉ်းစားပါရစေဦး
ကိုတာရှာ...

ဘယ်လောက်ထိ...
ကြာကောင် စဉ်းစား
ဦးနောင် ကြာမုံ...

ဘဝနဲ့ ဆိုင်ကဲ
ကိစ္စဆိုတော့... အချိန်
အသင့်အတင့်တော့...
ပခုရနာပေါ့...
ကိုတာရှာရယ်...

ဟို...
ဟိုလေ...

အန်း: သေဆုံး
ခန့်မှန်းပြီး အချိန်
ကာလ တစ်ခု... သတိပြုကာ
ပေးပါလား: ကြားရုံ
ရယ်...

ဟာ...
ဟော့ကောင်ကြီး
ရှာဖွေရတာ
ကွာ... အေးရုံတစ်ခု
လုံးကို... နဲ့လို့...

ရှာတာရက် ထိရောက်လာလော့ မှီလုံးကြောင့်...
ပွဲကြီး ထပ်မံ၍ ဆန်ကန်တန် ဖြစ်သွားရပြန်သည်။

ရောက်လာဖို့
လား... ခိုးလုံး

အေး: နေ့စမ်းပါဦး
မင်းက ပတ်တီးအဖွဲ့
သားနဲ့... ရာထက်မင်းသား
လုပ်မလုပ်လား...

ဘယ်လို
ဖြစ်တာလဲ
ပြောပါဦး...

ဒါဟာ...
အချိန်ခံရ
တာလို့...

အင်း...အဖြေ
ကက်တဲ့ သူတွေ...
ပေါ်နေပြီဆိုတဲ့
သဘောပေါ့!

မို့လို့ စကားတွေ...
ပေးပို့နေတာပဲ...
အဲဒါတွေ... ငြိမ်သက်...
ပေးပို့... မှီလှောင်

ဤကဲ့သို့ ချစ်အေးမလို့ ရေခဲမလို့ ပာနီဖြင့်ကား... ချစ် ချစ် အေးအေး
ယခုက ထွက်သွားတော့၏...

ဘယ်လိုပဲ
ဆိုက်က ဤကဲ့သို့
ကား... မို့လို့ ငြိမ်သက်
ကလေး... ယခုက
အထူးအထူးပဲ ချစ်
ငြိမ်သက်

ပွဲကြီးက ဆောက်ဆုံး အခြေအနေပေါ် အသေးစိတ် မှီလှောင်
တော့...မို့လို့ ပါးစပ်ကြီးသွားပေလိမ့်

ဒါဆို...ဟို
သရဲသုံးကောင်
ကလေး... သူတို့ပဲ
ဖြစ်လိမ့်မယ်...

မိုးလုံ့ ဆက်စပ်တွေးပြီး ခြေ
လှိုက်မှ...ထိုက်ထွက်...ပွဲပြီး ဖြစ်မိ
တွေးမိတော့သည်...

ဖော့...အဲဒါ
ဖြစ်နိုင်တယ်...ဒါပေမ
အဲလို...နဂါးရားစရာ
ဘာအကြောင်းရှိလို့လဲ
ဆိုတာ မရှင်းဘူး...

သူ့အထက်ပိုက်ပွား
တက်ခဲ့ရုံနဲ့...ပတ်သက်
နေတာပဲ ဖြစ်မှာလေ
လွှာ...

ထိုစဉ်မှာ ကြာမုံ ငြိမ်
လာသည်ဖြင့်...ဆက်ားလမ်း
ကြောင်း...မပြောရသည်

တော်ကြာဆို
ငါဆေးရုံကဆင်းရ
တော့မှာ...

မင်း...
ညီအစ်ကိုမို့
လာ...

ဖော့...
မနက်ဖြန် ညနေမှ...
ဖြန်မယ်...

သူ့နားပြု ဆရာမလံမှ ဆေးရုံဆင်းခွင့်
လက်မှတ်ရရှိ...ဖြန်ဖြို ငြိမ်ဆင်ခြင်

သောရုံ
အောင်...
သော
မည်ရင်း...

ကြွားမုံ... သိပ်
ကျေးဇူးတင်တယ်... သိလား...
ကိုယ်ကို ဖြစ်စေမယ့်အောင်...
ကြွားမုံ... အခုအိပ်ဖို့...
နေပြီ...

ရပါတယ်...
ကိုတာရာ...

စကား မပြောသေးတာ...
ပြန်ဆက်ရဦးမယ်... ကြွားမုံ
စဉ်းစားဖို့... အချိန်တစ်လ
ပေးမယ်လေ... အဲဒါဆို...
အဆင်ပြေမလား... ဟင်...

ထပ်ပြီး...
ကျေးဇူးတင်ရအောင်
ပြီ... ကြွားမုံ... ကိုယ်
ရင်ခွဲခွဲ... ဖောင်
နေမယ်နော်...

ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့...
ဖြေလောက်ပါ
တယ်...

တစ္ဆေပျက်

မသောက်ရတာ... သုံးရက် ရှိသွားပြီ ဖြစ်သလို... မိုးလုံးလည်း... ရောက်နေသည်နှင့်...
ဆေးရုံတွင် အထိမ်းအမှတ်... သောက်ဖွဲ့ ကျင့်ပမ္ဗိ ဖြင်သည်...

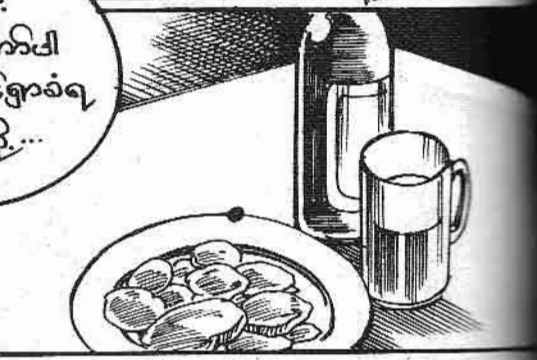

ဝယ်လာသည် အဖြစ်... စုံကို မိုးလုံး
တာဝန်ယူကာ... ဖြင်ဆင်ပေးသည်...

မိုးလုံး... မင်း...
မေ့နေပြီလား...
အဘိုးအဘွား...
ပသရဦး မှာ
လေ...

ပြော... အေး...
ဟုတ်သား... ကော်ဖီ
သေး... ကျွင့်ရွာခံရ
တော့မလို့...

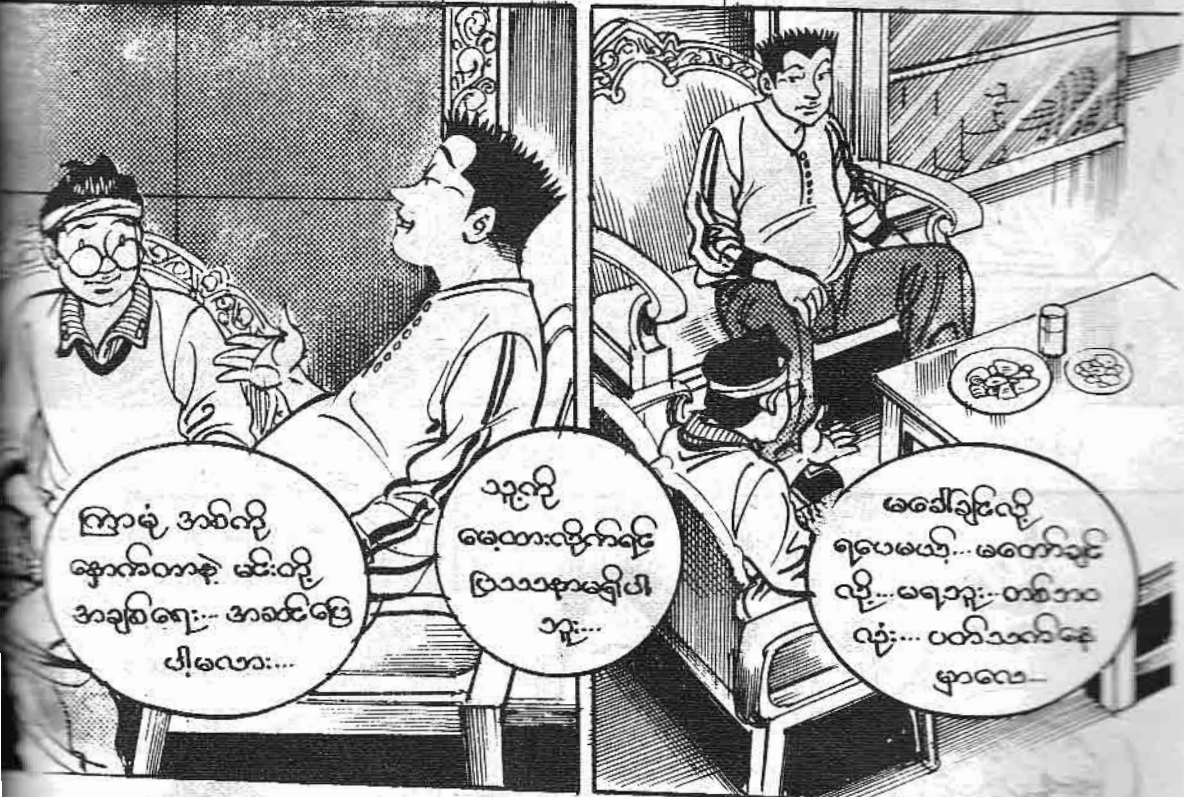
မိုးလုံး ပန်းကန် ငြားကြီး တစ်ချပ်နှင့်...
အသားစုံများ ခပ်ယူ ဦးချကာ...
အဘိုး၏ ဆာတ်ခွဲရှေ့တွင်... ဖြင်ဆင်
ပေးသည်... ..

အသိုင်း...ကြွပါ...
စားပါ ဒေအက်ပါ...
အကောင်းစားအရက်နဲ့
အမြဲတမ်းနဲ့ ဖြစ်အောင်ပြီး
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာနဲ့
ပသ ပါတယ်...

သားတို့ငှက်လည်း
စောင့်ရှောက်ပါ... အသိုင်း
ဖြူး... ဖြူးဖြူး... ဖိုး...
အောင်လည်း... ကျွန်
ဒါ

မိုးလုံးက... ခပ်နောက်နောက်... တင်ကြောက် ပသပြီး... အရက်ပိုင်းစကြမ်း...
အရက် ဝင်သွားသလိုနဲ့... မိုးလုံး ဟောင်းဖွား ဟောင်းဖွား ဖြစ်လာသလို...

ကြာမဲ့ အစ်ကို
နောက်တန်းနဲ့ မင်းတို့
အချစ်ရေး... အဆင်ပြေ
ပါမလား...

သူ့ကို
ခေထားလွှဲကရင်
ပြုသဒ္ဓါနာရီပါ
သူ့...

မခေါ်ခါးလို့
ရပေမယ့်... မကော်ခွင့်
လို့... မရဘူး... တစ်ဘဝ
လုံး... ပတ်သက်နေ
မှာလေ...

အဲဒါတွေ
မတွေ့ချင်ဘူး... ငါ
ကြာမဲ့ကို ချစ်တာပဲ
သိတယ်...

အင်း... ဒါဆိုလည်း...
အာဖြေရမှာအောင်... ကောင်း...
တော့... ပွဲကြီး... မင်း...
အာသာဏလည်း... သုံးထပ်
နား... ကပ်နေကြီး...

အေးပါ... အဲဒါ
တော့... စိတ်ချ... အခုရ
အခုယူမှာ... မပုန့်

ဒါဟာ... ဟား...
ဟား... ယုံတယ်...
အဲဒါတော့ ယုံတယ်...
မင်းက တိုကြီးလှ
နေပြီဟာ...

ပွဲကြီး ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်... ဝန်ခံလျက်ပါပဲ...

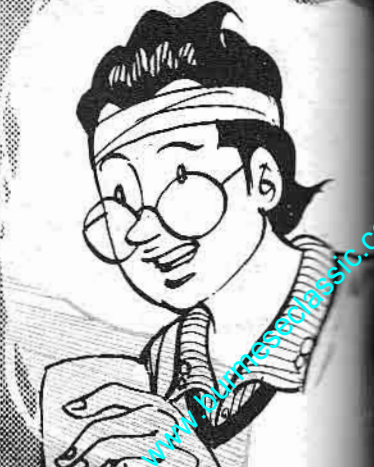

ကော်မရှင်နာကို အရသာ
ခံဖြီး... တို့... ဟူး... ခြောက်နင်း...
အာပူခြင်းကို... ဖြေတာပဲ...

မင်း... ဒီလိုပဲ
ဇွေး... နေရာလား...
စီး... ပွား... ရေး... တစ်ခုခု
လုပ်မှာလား...

အင်း... ယုံတယ်
တွေနဲ့ ဆက်သွယ်မယ်
ကား... ကောင်း... ကောင်း...
သုံးစီး... လောကီ ဝယ်ပြီး
စီး... လုံး... ပွား... မလား... လို့
တွေ့ထားတယ်

ကောင်းအားထဲ...
ဒီမှာ ဟိုတယ်လည်း
များတယ်... နိုင်ငံခြားအား
ပျော်အည်လည်း များ
တယ်... အိုကေ
မှာပါ...

စိုက်ပျိုးရေးခြံ
လှိုတော့... မရောင်းပါ
သုံးလွှာ... ကြာဆုံ အချစ်ကို
ရခဲ့ရင်ကောင်...

ဦးအိမ်ကောင်
အလွန်မိုနေပြီ ခြာ
လှိုအေးတယ်လေ...
ထိတွေ့လည်း အထိုက်
အလျောက် ရနေတာထဲ
မဟုတ်လား...

အဟင်... ခုကတည်း
က... မဟာအောင်...
ပေးကုန်အပ်ပါ... ကြောက်
နေပြီပေါ့! ဟုတ်အား...
ဒါကောင် ပေးကုန်အပ်
မေးထားတာနော်...

အိုကောင်
အခြေကောင် ထည့်
မကြောက်ပါနဲ့
ကွာ...

မိုးလုံးလည်း မေါင်းညှိတင်ပြီး
အရက်ကိုသာ အဖက်လည်း
နေလေ၏... ..

ပွဲကြီးလည်း အနိစ္စကံထံမှ ပယာဇ်ရောင်အရည်ကို
စိုက်ကြည့်ရင်း ရေခဲသုံးပေါ်မှာ ထိုင်နေသည့် ကြွားမုံ
ကို...မြင်ယောင် နေမိသည်...

ထိုစဉ် အာပိုး၏
ဖိနပ် သူ့နှာ့ရောင်
လာလာတွေ့၏...

အာပိုး...
ဘာဖြစ်စေ့ရှိ
လို့လဲ...

ပွဲကြီး အသံကြောင့် မိုးရုံးလည်း
ထလာသည်...

အာပိုး၏ ဖိနပ် လေ့ကားဆီ သွားနေကာ တွေ့ကြုံ...

မေးအာပိုး
ဖိတ်ကောက်နေ
တာကွ...

အဟင်...
ဟွတ်လိမ်မယ်
မင်း သူ့အတွက်
အရက်ကောသင်
ထားရဲ့လား...

သူတို့ ဝေဖန် သုံးသပ်နေတဲ့မှာပင်... ဖိနပ်က ပြုစီစဉ်တဲ့ ငြိမ်လှည့်လာသည်...

ဖန်ခွက်နဲ့ အမြဲညှိပါလော့...

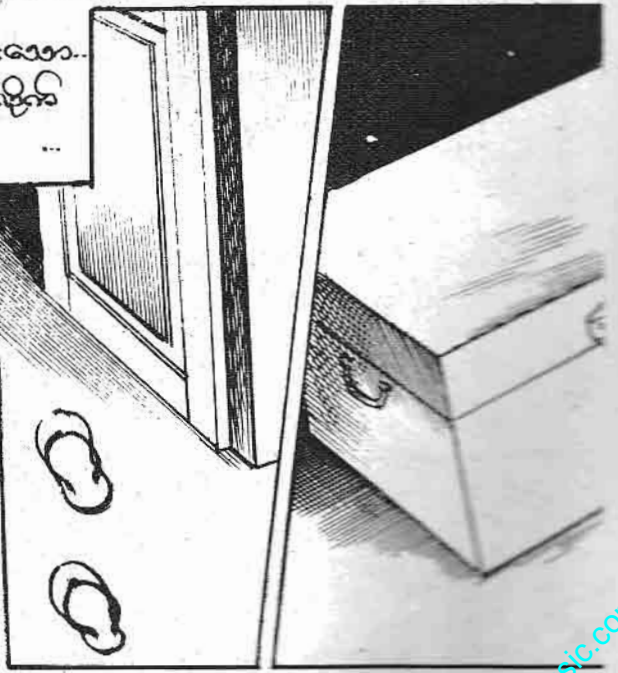
ပြီးတော့ လျှောက်ခွင့်ရဖို့ပါလော့...

အပေါ်ကပ်လို့ လျှောက်ခွင့် ခေါ်နေတာ ဖြစ်မယ်...

အင်း... စမ်းကြည့်တာ ပေါ့...

လျှောက်ပေါ် တက်သွားဖော... ဖိနပ်နောက်မှ... သူတို့လျှောက် သွားကြသည်... ..

ထိုဖိနပ်က အိမ်ထဲကပ်ပြီး သွင်း လေ့ရှိတာဟောင်း တစ်ဖုံတွေပေါ့ ရပ်နေသည်...

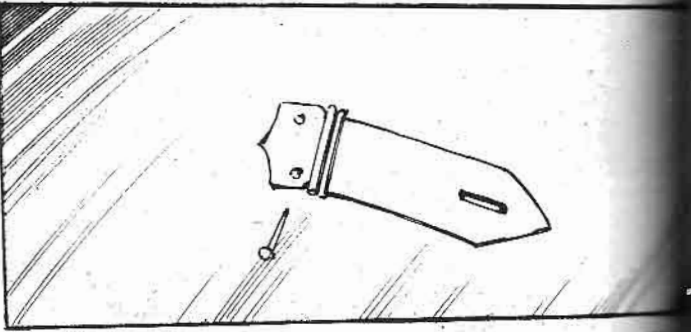
ဟာ... ပွဲကြီး
မင်းကို မင်းအားပေးက...
ရတာနာတွေပေးမလို့ကွ...
ဒီသေတ္တာထဲမှာ ရတာနာ
တွေ... သိမ်းထားတာ
ထင်တယ်...

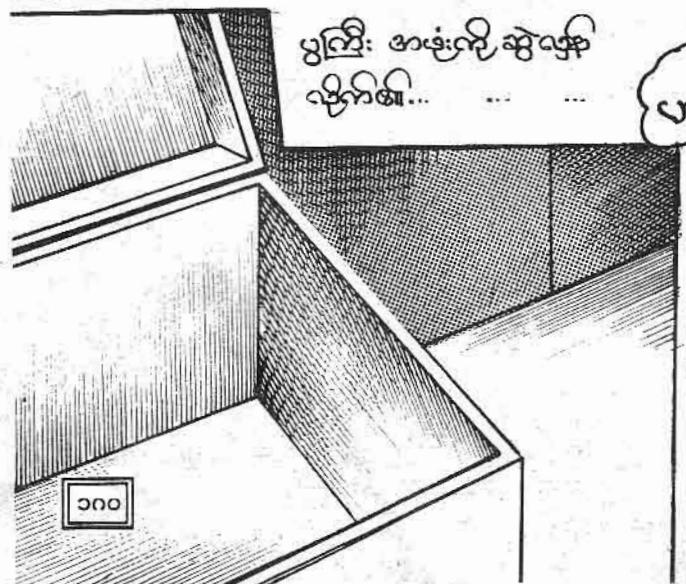
ဟိ... ဟိ...
မင်းအတွေးနဲ့
စေတယ်...

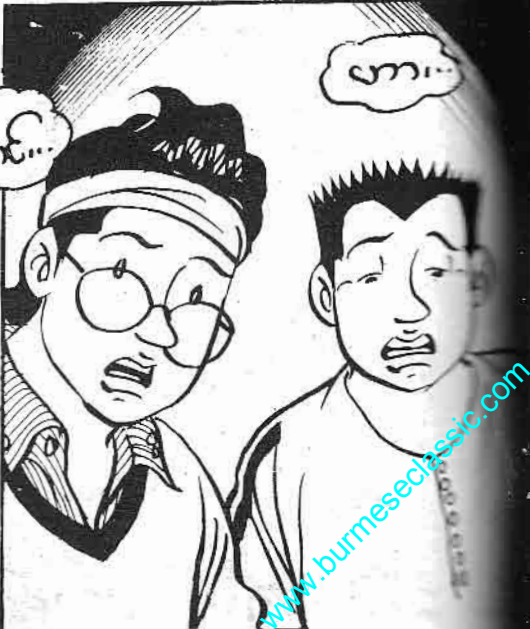
ပွဲကြီး သေတ္တာကို ဖွင့်ဖို့ကြိုးစား
သည့်... ပတ္တာက သံချေးလို့ကိန်းပြီး
ကြပ်နေ၏...

အားစိုက် ဖွင့်လို့ကိန်း၍ ပတ္တာပြတ်ထွက်သွားသည့်

ပွဲကြီး အဖုံးကို ဆွဲဖန်
လို့ကိန်း၏... ..

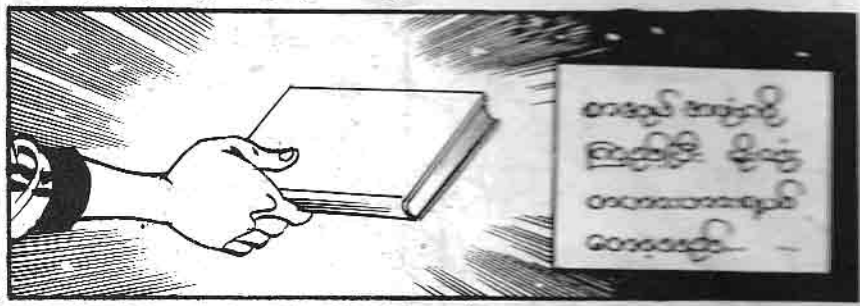
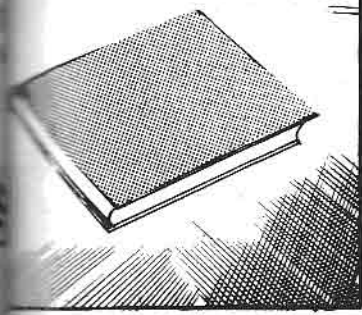

ဟာ...

ဟာ...

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

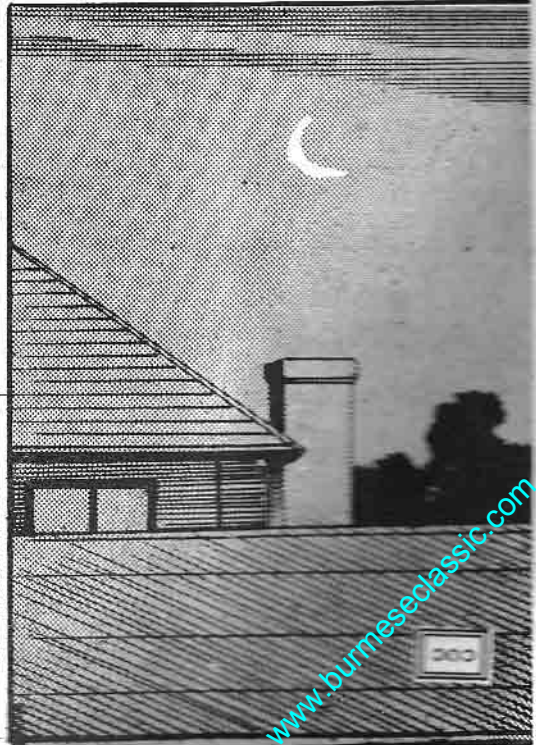
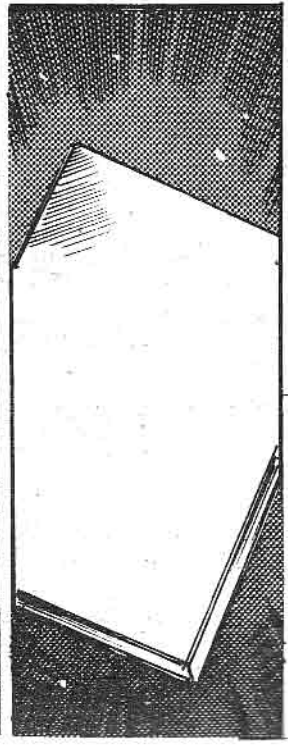

စာအုပ် အတွက်
ပြုစုပြီး မိသား
စာတတ်တတ်ရောင်
တောင်ပေါ်...

ဒါဟာ...ဟာ...ဟာ...
မင်းအတွက်ကတော့ စံပါးတွေက
ဆရာတော်တွေရဲ့ ဗျာ...
သဘာဝတဲ့... မင်းမိန်းမပညာနဲ့
ရှာ...လေ့လာဖို့ လက်အောက်
ပေးတာ...ဟာ...ဟာ...

မိုးလုံ့ လက်ထဲမှ စာအုပ်ကို ပွဲကိုင် ဆွဲယူကြည့်သည်...
မိုးလုံ့ နောက်နေ့ခြင်း ဖေ့ဟင်...တကယ် နောက်နေတာက
အတွက် သာ ဖြစ်တော့သည်လေ...

ရာသီဥတု ရုတ်တရက်
မောင်းလှမ်း... အခွေထည်
နှင့်... လက်အိတ်ဝယ်ရန်--
မြို့တံတိုင်း ရောက်နေသည်...

သွယ်တာဆို တစ်ခွင့်တွေ ဆိုင်ကယ်
ထိုးရမိပြီး... ဒေါက်တောက်လျက်ခွင့်
မှားပင်... လူ့ဘေးပေးတာကို မြေထဲလှ
တာ... ရိပ်ခနဲ မြင်မိသည်... ..

ထိုလူက ရုတ်တရက်
စားနှင့်လှမ်းထိုး
လျက်သည် အတွက်
ပွဲကြီး... သတိကြီးစွာ...
ရှောင်တိမ်းလျက်
သော်လည်း အင်္ကျီ
ပြာပွား၏... ..

ဟင်...
မင်း... မင်း...
ပူမြင်း...

အေး... ဟုတ်တယ်...
ငါပဲ... မင်းဟာ ငါ
အာတွက်... လုံးဝ
အာမြှုပ်ပဲ...

ပျဉ်းက မျဉ်း
ကျားလွန်ခဲ့သဖြင့်...
မိုက်မိုက် ဖိတ်မျှ
ကျေးအေးပေးခဲ့ဖူး...
အာမခံနှင့်... လွတ်လာ
ခါနီး... မျဉ်းအိလွယ်ရန်
ကြောင့်... အာအာသင်
မိသဖြင့်...

မင်း မိုက်ရိုင်းလှချီလား
ငါအာမျှကျေးအေးပေးလို့...
ဖြန် လွတ်လာတာနော်...

ဘာမျှ လာဖြော
မနေနဲ့... မင်း ဖြစ်နိုင်လွှင့်
က... ထွက်သွား...

ငါ့အိတ်နဲ့ငါ
နေချင်တဲ့ နေရာမှာ
နေမယ်...

မြေက...
ခေါင်းမာလှကောင်
ပေးပေတော့...

ပျဉ်းက နောက်တစ်ကြိမ် ထိုက်ပိုက်လာခြင်းသည်

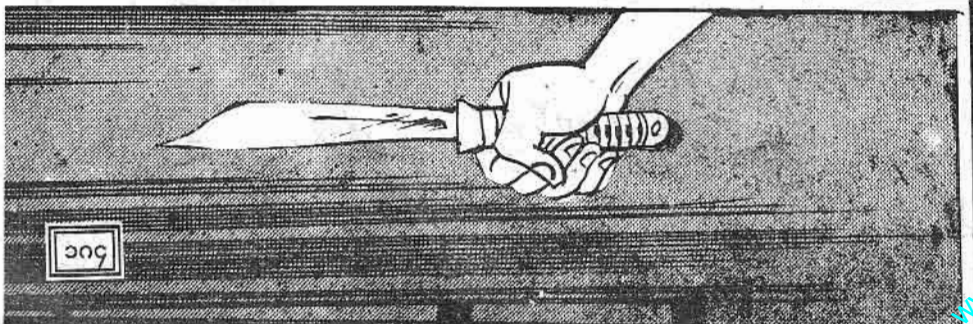
မှကြီး: ဆိုင်ကယ်ကို ကြားခံထားချို့...
လှည့်ပတ် ရွာင်နေရသည်... ..

ကြားတော့ သူတို့ကို ပတ်ထိုး...
က...သတ်ဖြတ် သွားကြပြီး ပိုင်...
ကြည့် ခု နေကြ၏...

ဘယ်သူမှတော့ မကျေညှိကြ... မူကြီးက
ဆိုင်ကယ်ကို...ဆောင့်ကန် လှည့်လျှင်ကပြီး
ကျော်ဝှားကား အနီးကပ် ထိုးသတ်ဖို့
ထိရောက်လာ၏... ..

ပျက်စီးလေသည်
အဝတ်စွန်းအဆွန်း
ကွမ်းကျင်သူ
မဟုတ်ချေ...အထူး
အလမ်း...ခုခံရင်း...
အထဲလဲ အမြဲပြီ
ဖြစ်နေသည်...

ကြည့်မကောင်း တော့ချီလား
မသိ... လူကြီး လေးငါ့ယောက်
တုတ်များနှင့်... ဖြေဝင်လာ
ကား... ပိုင်းထားလို့ကတော့မှ
ပျက်စီး...သေဘေးမှ...လွတ်ခါ
သည်... ..

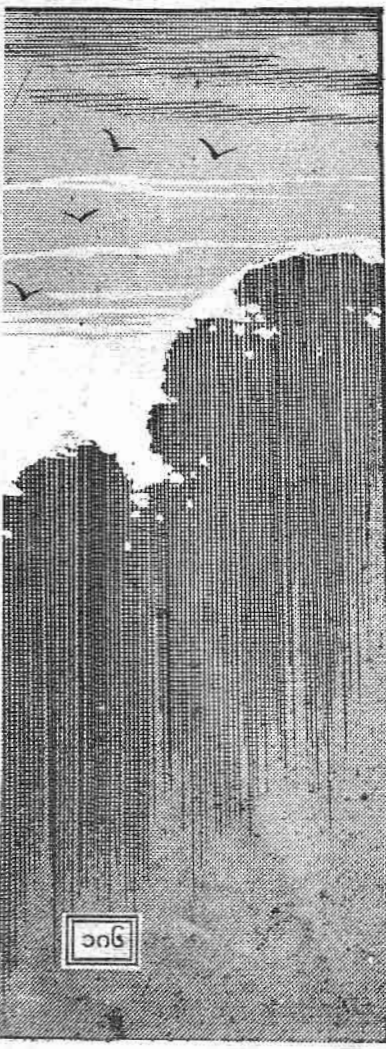

မူဖြင်းက... ဓားနှင့် ရွှေယမ်း
ခြိမ်းခြောက်ချီ လူအုပ်ကြားမှ...
တိုးရှေ့ ထွက်ဖြေသည်...

သို့သော် မူဖြင့် ဧကတော
ဈေးနှုန်းနေသည့်လား... ခေတ်...
သူ့ ပြေးလမ်းကြောင်း... ရှေ့
တည့်တည့် မှား... ရဲဘော်...
သုံးယောက် အသင်း... ဧကတော
ကြိုနေလေသည်...

ဒီလိုနှင့် စစ်နားသို့ ပွဲကြီး
ပါ... လိုက်သွားရသည်...

အာမခံနှင့် မူဖြင့်... ဖြစ်မှု ထပ်ကျူးဖြင့်... ဗဟိုမ ပိုကြီး
သွားသည်... ဒါကင်မကသေး... စိတ်ကြွဆေး... ပြား... နှစ်ပြား... ပါ
ရှာတွေ့တော့... လက်နက်ကိုင်ဆောင်မှု... လူ့သတ်ရန်ကြံစည်မှု
မူးယစ်ဆေး... မျှော်နှင့် အမှု သူဌေးလေး... ဖြစ်သွားသည်...

ရက် အကြောင်းကြားသဖြင့်... ဦးအိုင်ကောင်းလည်း စခန်းသို့ ရောက်လာသည်...
ဖြစ်ကြောင်း ကုန်ဆင် သိသွားသည်အခါ... ဦးအိုင်ကောင်း ပျက်စီးမှု ရှိပြီး ဦးကင်
တောင်းပန်တော့သည်... ..

ဒီတစ်ခါတော့...
ရဲတွေ ရွာမှာဖြစ်သွား
တာပါ- ကျွန်တော်လည်း
အနူးအမွှင်ပါဘူး... ဒါပေမဲ့
ခွဲတာက...

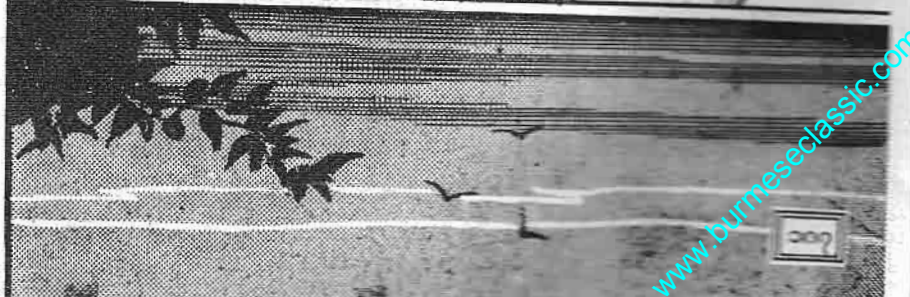
မိတ်ကြွေးအေး
တွေပါ တွေတာ
ဆိုတော့...

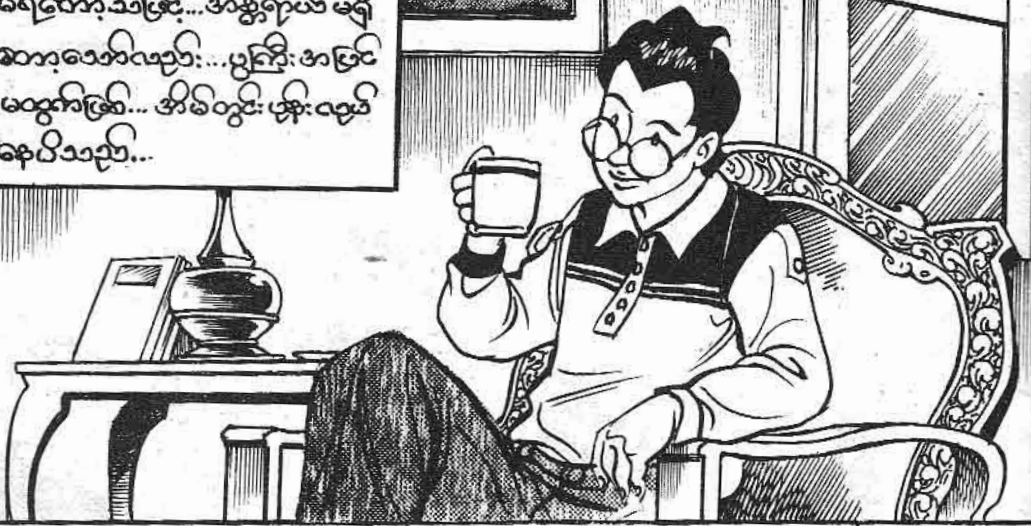
ဦးကောင်းပန်တာ
အနူးအမွှင်ဖို့ မဟုတ်
ပါဘူးကွယ်... အမျိုးမျိုး
သားမိုက်
ကိုယ်စား တောင်းပန်တာပါ...
သူ့လုပ်သမျှ သူ့ခံပေါ့
ဦး ကင်မနည်းပါဘူး...

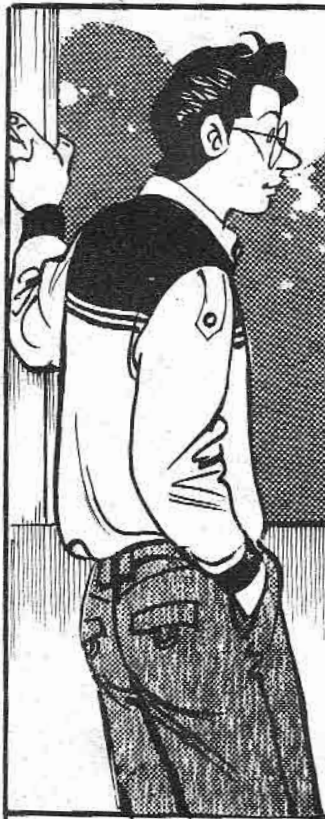
ဒီလိုနှင့် တစ်နေ
ကုန်သွားပြီး...
အနွေးထည်တောင်
မဝယ်ဖြစ်တော့...

ပုလင်း လွှတ်ရက် မြောက်မှန်း လူ
မရလော့သဖြင့်... အန္တရာယ် မရှိ
တော့သော်လည်း... ပုလင်း အမြင်
မဝင်ကဖြူ... အိမ်တွင်း ဖြူးလှယ်
နေပါသည်...

မန္တလေးက ကားရှိုးရှမ်း Show Room များလှသည်။ ဆက်သွယ်ကာ ကာဝယ်ဖို့ ပျေးစုံ
ဖြိုး... ကာ ကားဝယ်ရင် ကောင်းမလဲ... တွေးတောစဉ်းစားတာပဲ လှယ်နေလိုက်သည်...

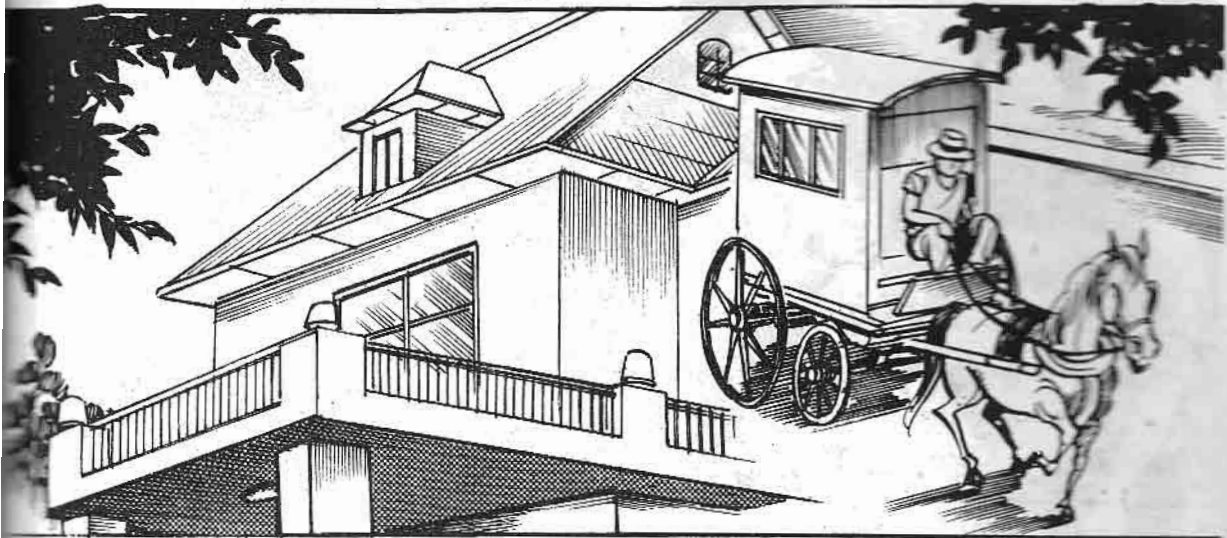

ပုလင်း၏ လှယ်ရယ်ကြောင့်
ကြာမဲ့ မျက်နှာ မှုနေ မှာ
သေချာနေသဖြင့်... မျက်နှာ
လေး... ဖြစ်ချင်တာတောင်
အားနာပြီး သွားမတွေ့ဖြစ်

ကြာမဲ့ သူ့လို ချစ်နေသည် ဆိုပြီး... ပုလင်းလှယ်ရယ်ကြောင့်
အဖြေပေးမှာ မဟုတ်ဟု... တွေးမိတော့ တွေးသွားရသည်...

တစ်ယောက်တည်း နေရတာ ကြာလာလည်း... ပွင့်... လာ... ကားကောင်း...
တစ်စီး အရင်ဝယ်ကာ... မန္တလေး ငြင်ငြိ... လွင်... အခြေ ယာဉ်လိုင်း... ထဲပြီး ကားမောင်း...
ကာယ ကောင်းမည်ဟု... ဆုံးဖြတ်လိုက်၏...

ကားဝယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်အပြီး နှာဖယ်... ခြံဝမှာ ရထားလှံးတစ်စီး... လာရပ်ကာ လှမ်းမြင်
မိသည်... ..

ပွင့်... အိမ်ရှေ့
ထွက်ပြီး... အထင်
ရောင်ခြည်ဆေးမိသည်

ပြော... ကားဝယ်ဖယ်
ဆွဲကာမှ... ရထားလှံးလာဖြ
နေတာလား... မသိဘူး... ဟင်...
ကြာ... ကြာမုံပဲ... ကြာမုံလာတာ
ပွင့်... တစ်ခါတည်း အဖြေ
ကောင်းလျှက်မယ်...

ဆင်ဝင်အောင်ကတော့ ချာထားအဖွဲ့ပဲ
ထိုင်ခုံများကို ညွှန်ပြရင်း...

ကြာမုံလာတာ
ကိစ္စတောင် ကြာမုံ
ဆီ... သွားရင် ကောင်း
မလား စဉ်းစားနေ
တာ...

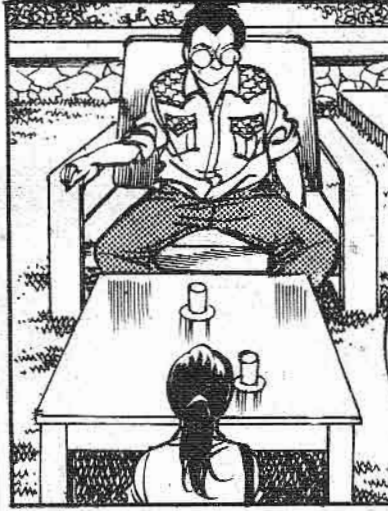
ဟုတ်ကဲ့...

ထိုင်လေ
ကြာမုံ... ငြိလေး
ကော...

အဖေ ဒီကိစ္စ
ထင်ခေါ်လိမ့် မယ်...
ဈေး မှာ လိုအပ်တာတွေ
လယ်နေလို့...

ဪ... ဟုတ်လား
ဒါနဲ့ ကိစ္စအထူး
ရှိလို့လား...

နောက်တစ်လ
ဖြည့်သွားပြန်ဦးလေ
အဲဒါ ပိုက်ဆံလာရင်
တာပါ... ကိစ္စကား

ရပါတယ်
ကြာမုံရယ်...

ကိစ္စဖြစ်
အဟိတောင်
မရဘူး...

ကြာမုံက လှယ်အိတ်
ထဲမှာ ဖြိုက်ခံထုတ်ယူကာ...
လှမ်းပေးသည့်... ..

လေးထိန်း
နှစ်သောင်းပါ-
လို့တာရာ

ပွဲကြီးက...တွေ
နှစ်ထိန်း...ကြပ်ပေး
လို့ကတည်း... ..

ကြာမုံက... မဝံ့မရဲ လှမ်းယူခဲ့... ..

အစ်ကို လှယ်ခဲတ်
ကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး...
မျက်နှာတောင် မဖြူရဲ
ပါဘူး လို့တာရာ...

ဒါတွေ ပြောမနေ
ပါနဲ့...ကိုယ် အားလုံး
မေ့ဆန်လို့ကတည်း...မေ့ရ
တာက...ကိုယ့်ကို ကြာမုံ
ဘယ်တော့ အခြေခံ
မလဲ...ဆိုတာပဲ

လို့တာရာ...
တစ်လ အချိန်ပေး
ထားတယ်လေ...

သိပ်မို့ ခေါ်
တော့ဘဲ ကြားမုံရယ်
နော်...

ကြားမုံက
ထိပ်ပုလဲဇာ
ဟန်နီဇာ...

ကိုသာရာ
ကွန်မ အစ်ကိုအပေါ်
တကယ် ခွင့်ငွေကန့်ငါလို့
လား...ကွန်မ ကတော့
မထင်ဘူး...

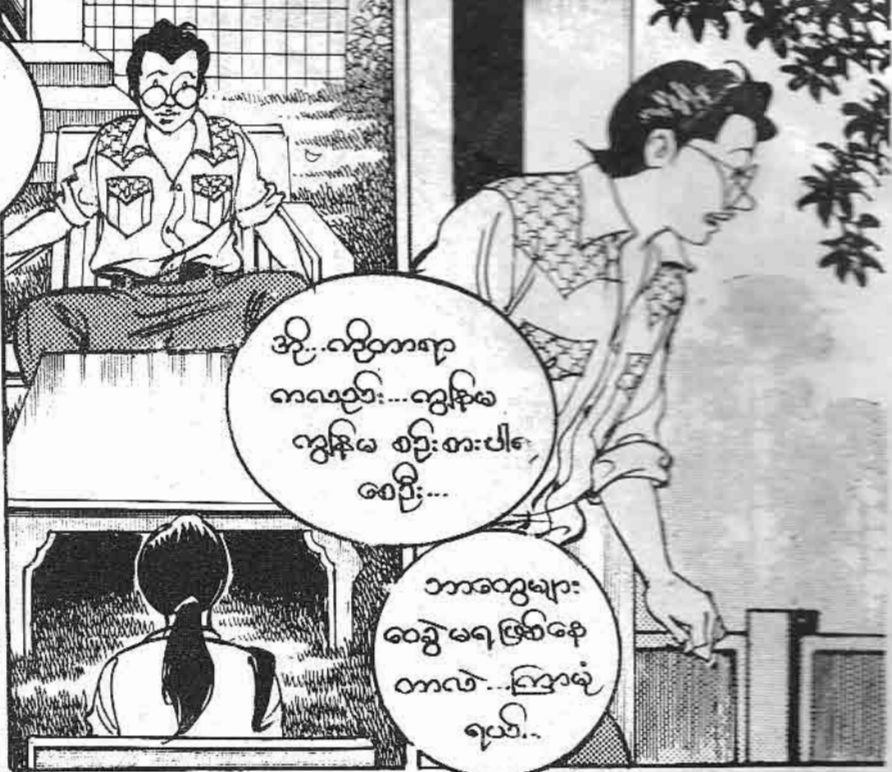
ကိုယ်က ကြားမုံကို
ချစ်တာလေ... ဇနီးမ တစ်ယောက်
ကို ချစ်မိဇာ ဆိုရင်... ဆွေမျိုး
အသိုင်းအဝိုင်းပါ... ပါလာမယ်
ဆိုတာ... ကြိုတောင်းထားပြီး
သား ပါ...

တစ်ခုကောင်း
တကယ်... ကိုယ်မှာ
အဖေ တစ်ယောက်ပဲ
ရှိတော့လို့လေ...

ပွဲကြီး စကားကြောင့် ကြားမုံ
မျက်နှာ ဝမ်းပအွားအဟွတ်...

ကွန်မ
ကွန်မ ဘာလေ
မှားလဲ...

ဘာမှ မပြောနဲ့...
ကိုယ်ပြောသမျှကို
သာ... ယုံကြည်ပြီး
ခေါင်းညှပ်လျှက်
ပါ...

အို... လူတာရာ
ကလေး... ကျွန်မ
ကျွန်မ စဉ်းစားပါနဲ့
စေဦး...

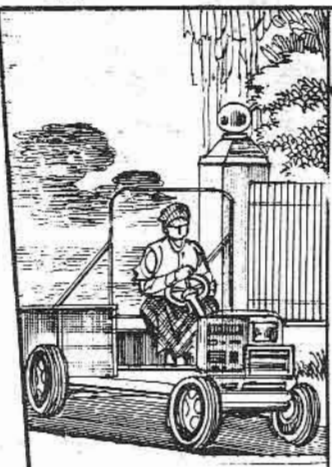
ဘာတွေများ
စေခွဲမရ ဖြစ်နေ
တာလဲ... ကြာမုံ
ရယ်...

မချင့်မရဲ ဖြစ်လာ
သည်... ပွဲကြီး...
ထိုင်ရာမှ လစွဲ...
ကြာမုံနားတို့
ကပ်သွား၏...

ကြာမုံလည်း ခေါင်းထဲ
တလန့်နှင့်... ထရပ်
ပြီး... မောကြည့်သည်...

ထိုစဉ်မှာပင်
ဒုက္ခကောင်း
ဖိနပ်ခေါင်းဖျက်
ဆွဲသလို...
ဦးအိုက်မောင်း
ထော်လာလို့
မောင်းဝင်လာ
တာကို တွေ့
လျက်ရသလို...

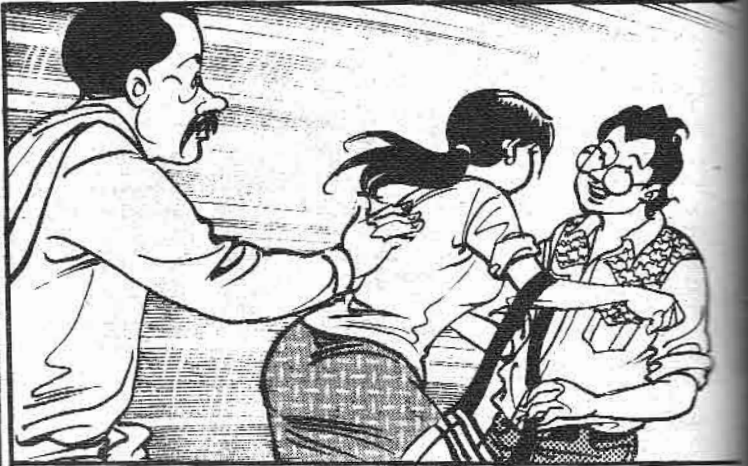

ဟား...
ကောင်းဆိုးဆရာ
ဒီနဲ့မှ ဆင်မာဗိုလ်
တယ်လို့ကွာ...

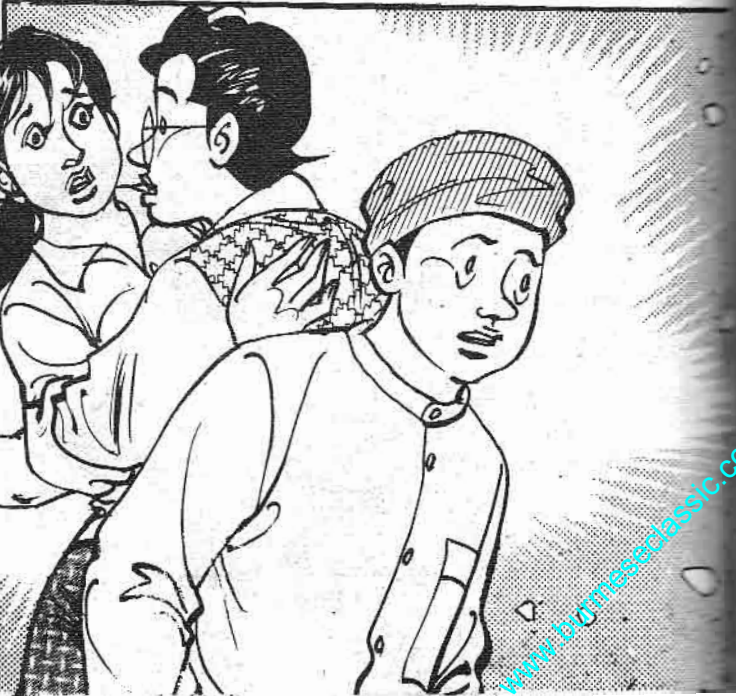

နား နားကပ်ပြီး ခြောက်ရက်အထိ
စကားသံကြောင့်... ပွင့်ဦး ဒုက္ခဥပဒေ
သည်... ဒါ အဘိုးအသံဆိုတာ... သူ
သေချာသိ၏... ဖြစ်တော့ မဖြစ်ရ...

ဦးအိုင်ကမောင် သူတို့ဝတ်
လျှောက်လာသည် အခိုက်မှာ...
မထင်မှတ်တာတွေ... ဖြစ်ပျက်
လာသည်...

အဘိုး ပေါ်လာပြီး ကြာမဲ့ နောက်တွင် ရည်ရွယ်... ပွင့်ဦးထံ
တွန်းထွတ်လှက်၏.. ကြာမဲ့သည် ရုတ်တရက်မိုလန်ငြိ
လဲမှာမို့ သဖြင့်... ပွင့်ဦးအား ဖက်ထားလှက်ရသည်...

အဘိုးက ထိုမှန်
မပျက်အောင်...
ချုပ်နှောင် ထိန်းသိမ်း
ထားသည်... ဒါကို
ကြည့်ပြီး...
ဦးအိုင်ကမောင်
မုက်နာပျက်သွား၏...

ဦးအိုက်ဆေး...
ကြာမုံကတော့...
အသိဦးကို ဖြစ်တွေ့ပုံ
မရ...

အသိဦး...
အသိဦး...
အသိဦး...

ရှင်...အဖေ...
မဟုတ်...မဟုတ်
သဒီး...လေး...

အို...ဘာမှ...
ဖြောမနေနဲ့...အဖေ
အယုန် အားလုံး...ငါ့အဖေ
တယ်...ရှင်ဦးကောင်
လို့ကိတာဟာ...

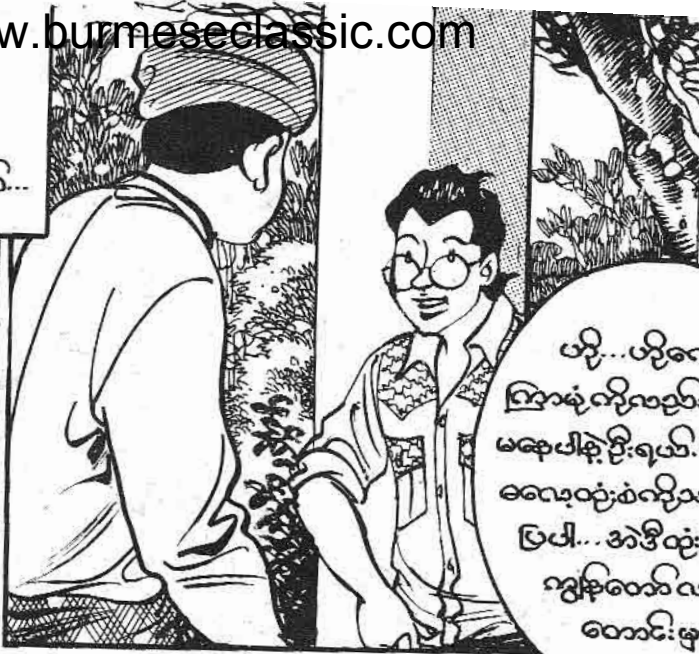
ဘယ်လိုမှ ဖြေရှင်းမရ
သဖြင့်...ကြာမုံ ရှက်ပြီး
ရှိုက်ငိုတော့သည်...

ဦးလေး...ထွန်းကောင်
ကောင်...နဲ့...အဖေ
အသိဦး...ဘာမှ...
မဖြစ်ပါနဲ့...အဖေ...
ကြာမုံ...အသိဦး...
အသိဦး...

အခုချက်ချင်း
လက်ထပ်ခိုလည်း...
လွန်တော့...အကဲက
အဆင်သင့်ပါပဲ
ဦး...

ပျဉ်းစကားကြောင့်
ဦးအိုက်မောင် အံ့ဩ
ဝမ်းသာသွားဟန်ရှိသည်...

ဟို...ဟိုလေ...
ကြာမဲ့ကိုလည်း...ဆူ
မနေပါနဲ့ဦးရယ်... ဒီက
လေ့ထုံးစံကိုသာဖြော
ဖြပါ... အဲဒီထုံးစံအတိုင်း
ကျွန်တော်လာ
တောင်းမှာပါ...

တကယ်
တကယ်ဖြစ်တာ
လား... ကိုယ့်
ဆရာ...

အဖေ...
မဟုတ်ဘူး
မဟုတ်ဘူး
နော်...

ဝေက...
ညည်းဘာမှ
မဖြစ်နဲ့...

ဦးအိုက်မောင်က... ကြာမဲ့ကို ပိတ်ဖောက်ပြီး...

ဦးက ကြာမဲ့ရဲ့
အဖေလည်း မဟုတ်...အဖေ
လည်း...ဟုတ်ဆိုတော့...
အဖေ ဦးကဝန်မလေ...
ခုလို တောင်းရမ်းလက်ထပ်
မယ်ဆိုတဲ့...ကတိကို
ရလို့ ဝမ်းသာပါ
တယ်...

ဟုတ်ကဲ့...

ဒါဆို...ဈာနာ...
အားလုံးစီစဉ်ထား
လှိုက်မယ်လေ...ရက်
တိကျရှင်... အကြောင်း
ကြားပါမယ်... ကိုဦး
ဆရာ...

ကျေးဇူးတင်...
ဝမ်းသာလှိုက်တာ
ဦးရာ...ဦးလောပါနဲ့
ကျွန်တော်ပဲထား
ပါ့မယ်...

ဒါလည်း
ကောင်းတာပဲ
ကဲ ခွဲပို့ပေးဦး
ကိုယ်ဆရာ

ဟုတ်
ဟုတ်လဲပါ
ဆီဗျ...

ဦးအိုက်မောင်: ပြန်ဖို့ပြင်သည်...ကြာမဲ့ ဘာမှ
မလော့သာကော့...ခေါင်းပိုက်စိုက်ချချ...လှိုက်
သွားရှာသည်... ..

ဗွကြီး: ဝမ်းသာလှိုက်သဖြင့်...ထကချင်နေပြီ
ကော့သည်... ..

အဘိုးက လေထဲ မျှော့လွှင့်
ရဦး... အနားကပ်လာဦး...

ဘယ်လိုလဲ
ငါ့ခြေ...

အဟဟ... အဘိုးရဲ့
ရိုက်ချက်ကတော့...
တစ်ခါတည်း ဖွဲ့သိမ်း
ပါပဲဗျာ...

ဟုတ်... ကြားလို့ကွာ...
မင်းအတွက် စိတ်ချရလို့ဆိုရင်..
ငါလည်း ဘဝကူးဗို့.. မိမိ
လျှောက်ရဦးနော်... အချိန်
သိပ်မရဘူးလေ...

လည်မဆေ့စမ်းပါနဲ့
ကွာ... သေသောသူ
ကြားရင်မေ့ဆိုတာ...
အလကား ငြောက်
မဟုတ်ဘူးကွ

ဟုတ်လား
အဘိုး... အင်း...
လွမ်းစရာလေးတွေ
တော့... ဖြစ်ကုန်တော့
နားမ... အဘိုးရယ်..

ဟုတ်...
ဟုတ်ကဲ့...

ကဲ... ငါမအားဘူး
ပိညာဉ်လုံး ဆွဲငါ့ရော...
အာရုံစူးစူး... မွေး... မွေး...
တက်ရဦး မှား... သွား
မယ်ပေး...

ဟုတ်

အဘိုး မျက်စိ
ပျောက်သွားပြီ

အဘိုး ပျောက်သွားတော့... အတွေ့ထဲ ကြာရုံ ဝင်လာတာပဲ... ...

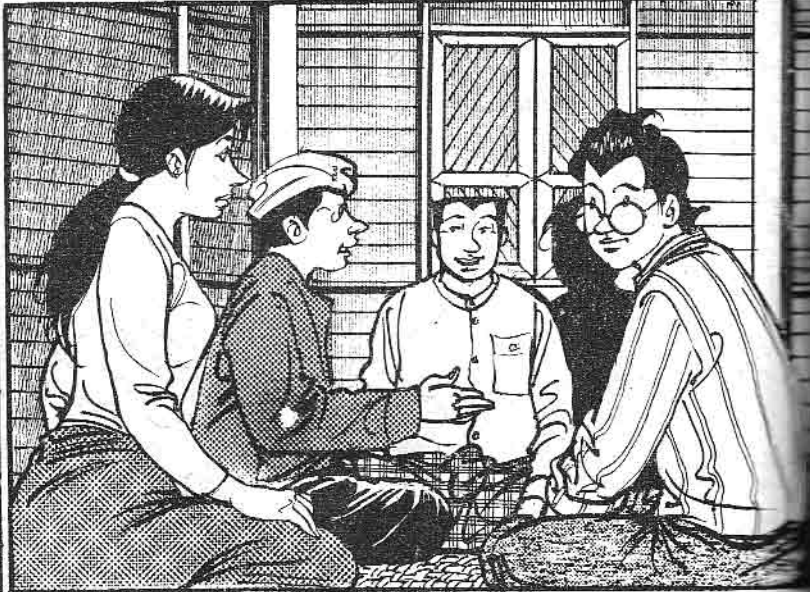

အဘိုးကြောင်... အဘိုး ဖက်ထားစဉ်က...
အထိအတွေ့ကို ဖြစ်သက်ရ၏..

အဟင်... ဆိုမ
တစ်လောက်တော့
အထက်တစ်လောက်
ပေး... ပေးပါမိ

ပွဲကြီး: ဒါကုအာဗို ကောင်းထားသဖြင့်... မိုးလုံးတို့ လင်မယား... ပွဲကြီး၏
မိန်းမ ကောင်းပွဲသို့... တက်ရောက် ချီးမြှင့်ကြသည်...

ကြာမုံလည်း မငြင်းဆန်တော့ဘဲ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ
လက်ခံသည်... အပျော်ခံစား ပွဲကြီးသာဖြစ်သည်...

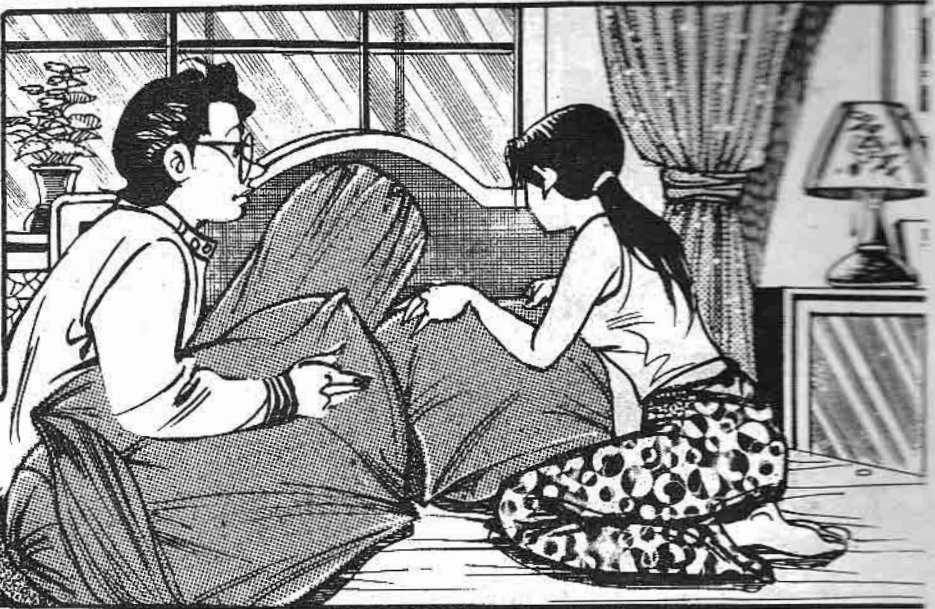
ဖိတ်ကြားထားသော... ရွာခံလူကြီး နှစ်ဆယ်စာအတွက်... အနိပေါက်နှင့် ရေခဲမုန့်
ကျွေးမွေး ဧည့်ခံသည်... အားလုံးက... ကြာမုံ လံကောင်းသည်ဟု ဖြောင့်ဖြူ၏ ...
ပွဲကြီးက... တအားဖြိုးပျော်နေပြီး ကြာမုံကတော့ ရှက်မြီးလေးနှင့် ဂွေ့ရွေ့နေလေ၏

မိလ္လာမေကင် အထွတ်
အမေတို့ လွမ်း အဆွေကင်
ဤအထူးသတ္တိ အမေ
ကလေးတို့ လိုလိုကလေးက
ထို...လာခဲ့မည်လူ
ကလေးကလေး...

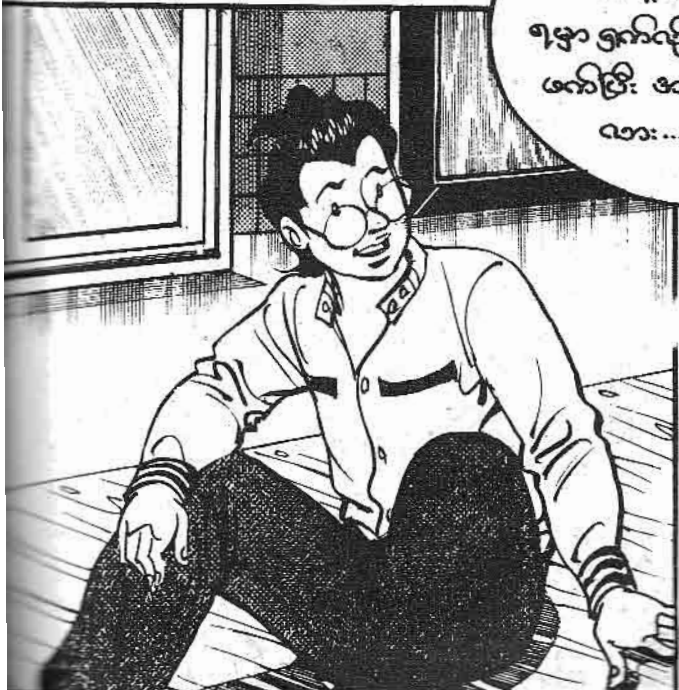
ဤကမုံနှင်း အထူး
မိလ္လာခန်းဝင်
ပစ္စည်းများဝယ်
သည်...အဘိုး၏
အိမ်ခြံမြေတွင်
စိတ်တိုင်းလျှ
ဖြင့်ဆင်ခြင်၏...

ဗုဒ္ဓက သူ့ကို အော်သံပြောကိစ္စနှင့်..
ပတ်သက်ပြီး စသည်...

ဟိုနေ့က
ပါးစပ်နဲ့ အဖြေပေး
ခုနား ဂုဏ်ကို လိုပုဂံကို
အော်ပြီး အဖြေပေးတာ
လား...ဤကမုံ...

သွား...
ဟိုက်လိမ့်မယ်
အားကြီးကြီး

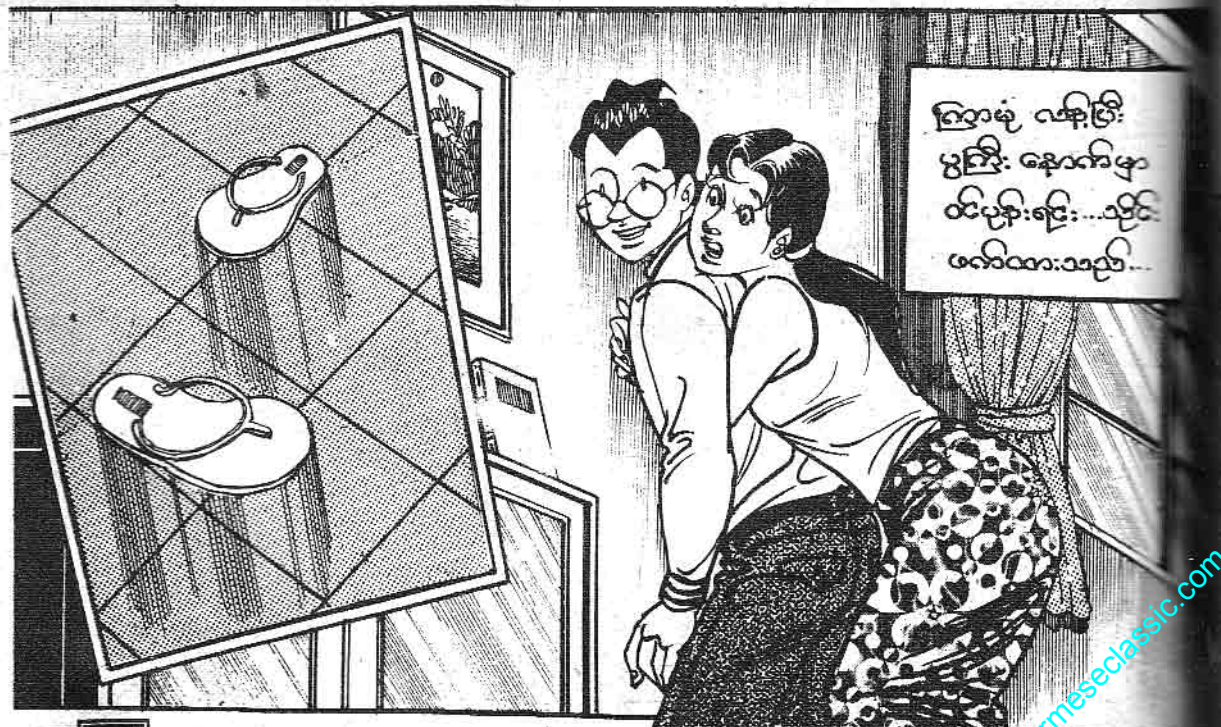

အင်း...အိမ်
ခလုတ်တိုက်ပြီး
ချော်လဲ ရှေးထိုင်
လှုပ်ခဲ့တာပေါ့!
ဟွတ်လား...

အဲဒီကိစ္စ...
ဘယ်လို ဖြစ်သွားနုန်း
သေပေမယ့်... အဲလို ဖြစ်ခဲ့
တာပဲ ကောင်းတယ်လို့
ကြွားမဲ့ ထင်ပါတယ်...

အိပေါ့ အဲဒီ
အကောင်းဆုံး
ပဲ...

ပွဲကြီး အဘိုးအကြောင်း စကား မစဖြစ် ကြွားမဲ့ ကြောက်သွားနုန်း...
ထိုအချိန်မှာမှ...အဘိုး၏ ဖိနပ် နှစ်ဖက်က... ချွန်ပေါက်၍ ထွက်လာ၏... ..

ကြွားမဲ့ လန့်ပြီး
ပွဲကြီး နောက်မှာ
ထိုင်နုန်းရဦး... သူ့ထိုင်
ဖက်ထားသလို...

အဘိုး...အဘိုး
မနော့ကပါနဲ့ဗျာ...
ကြာမဲ့ ကြောက်
နေပြီဗျာ...

ပျက်စီး တောင်းပန်
လို့ရအို; ဂဠုန်က...
အိမ်ပဲ ငြိမ်သွားပြီး
အဘိုးက ကိုယ်ထင်
ပြသတယ်... ..

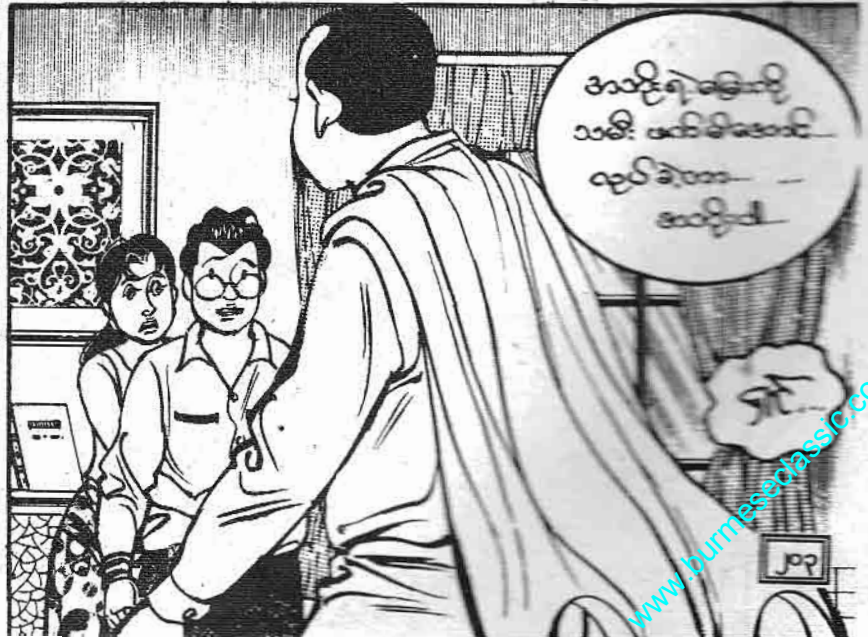
အဘိုးနဲ့...
ကြာမဲ့က ရှင်းနိုး
ပြီးသားမို့...
ကြာမဲ့ အရမ်း
ကြောက်မနေချီ
ဝေကံတော့၏...

ကြာမဲ့...သမီး
ညီညီကို မြေးချွေးမ
ဝေကံနဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... ..
အလွန်ကောင်းခဲ့တာ...
ခွင့်ရပွဲကပါနော်...

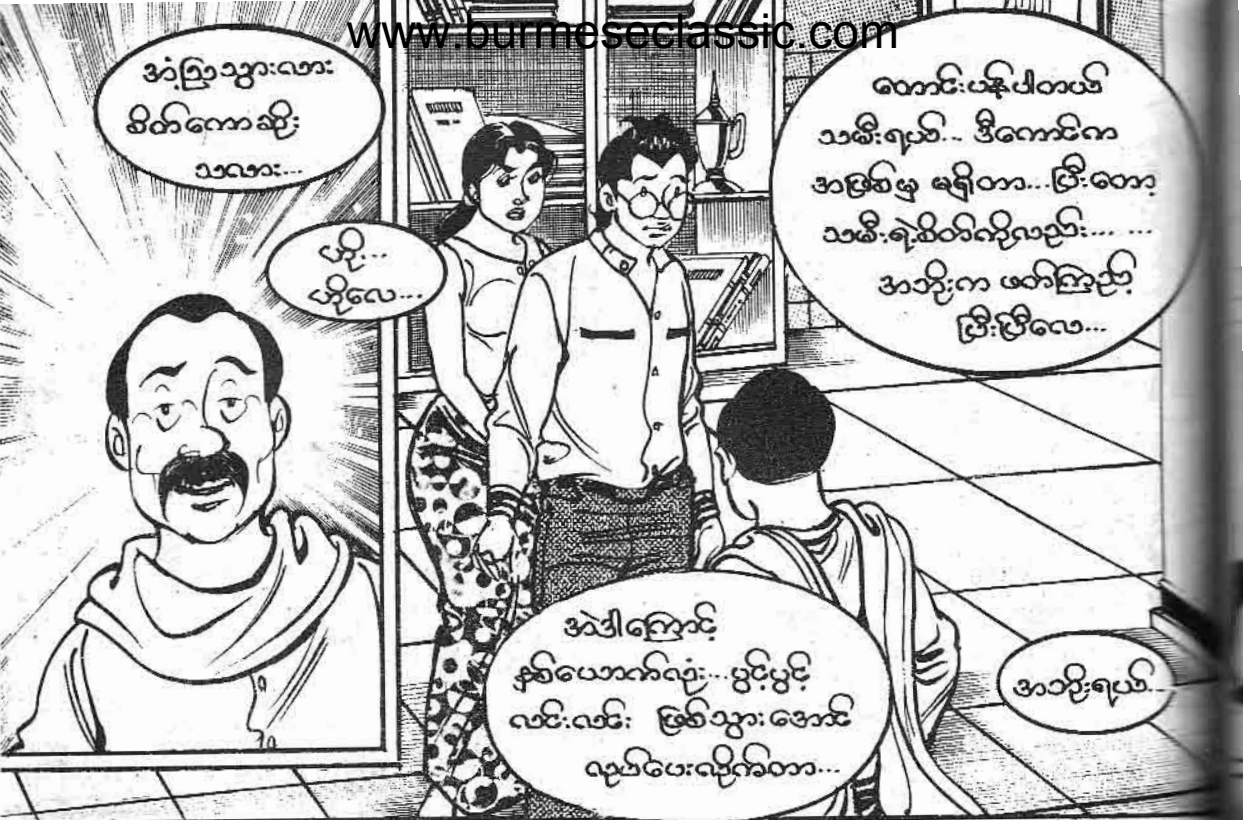

ဂါင်...

အဘိုးရဲ့မြေးကို
သမီး ဖက်မိအောင်
လုပ်ခဲ့တာ...
အဘိုးပါ...

ဂါင်...

အံ့ဩသွားလား
မိတ်ကောဆို
သလား...

ဟို...
ဟိုလေ...

ကောင်းပန်ပါတယ်
သမီးရယ်... ဒီကောင်က
အဖြစ်မှ ခုခိုတာ... ငြီးတော့
သမီးရဲ့မိတ်ကိုလည်း...
အဘိုးက ဖတ်ကြည့်
ပြီးဖြစ်လေ...

အဲဒါကြောင့်
နှစ်ယောက်လုံး... ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်း ဖြစ်သွားအောင်
လှုပ်ပေးလိုက်တာ...

အဘိုးရယ်...

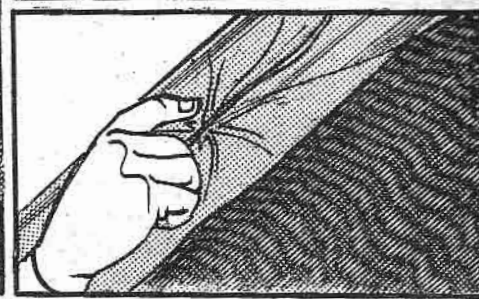

အဲဒီတော့...
ငါ့ဖြေးတို့အတွက်..
မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ ပေးမယ်...
ပွဲကြီး မင်း အိတ်ခဲတဲ့...
ဇွေ့ရာအဟောင်း
ယူခဲ့စမ်း...

ဟုတ်ကဲ့
အဘိုး...

ပွဲကြီး ဈေးရှာ အပေးအပေးကို
ခွဲတင်အောင်ခွဲ ဆွဲထုတ်၏...

ပွဲကြီး... အထူး
ခွဲတင်... သေချာ
အထူး... လှုပ်
လှုပ်... လှုပ်...

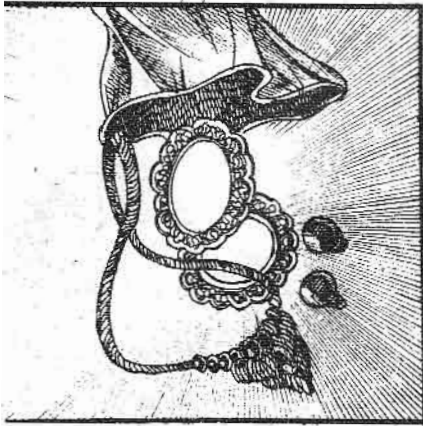
ကြွားမုံက မျက်လုံး အမြီးသားနှင့်...
နေရာမှာ မလှုပ် မပတ်က... ဆွေးနေ
သော... ဈေးရှာ ပိုက်စက... အလှုပ်
တကုဗျင် ဖြာသွား သေချာ... ..

ဟုတ်...

ပွဲကြီး...ရှုံးအိတ်ရမှာ ကြီးကို
ဖြည့်ချိုး... အိတ်ကောက်ပြီး
ဒွန်ချလှိုက်၏...

ပွဲကြီးနု...ကြာမဲ့
ကြက်သေသေပြီး
ငေးကြည့်နေမိ၏...

ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာ
တစ်ခဲထဲမှာ ထွက်ကျလာ
ဒေညှိ...

အဲဒါ...
ငါ့ဖြူးတို့အတွက်
မိလားလက်ဖြူး
ဖဲ...

ဟုတ်...
ဟုတ်ကဲ့...ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်
အဘိုး...

ကျေးဇူးတင်
တယ်ဆိုပြီး...မင်းတို့
မိလားဆောင်ပြီး တဲ့အင်
အိမ်တက်တရားနာလှင်
ကုသိုလ်ကောင်း မျှဖြူး
ပြီး...အဘိုးအတွက်
အမျှဝေပေးကြပါ

ဟုတ်ကဲ့...
မိတ်ချပါတီ
အဘိုး...

သမီးလည်း
ကတိပေးပါတယ်
အဘိုး...

ခုခံစား...
ကုသိန်ပြုပြီး...
အမျှဝေပေးမှာပါ...

အေး...
ကတိပေးပါ

ပွဲကြီး... ရတနာများ အိတ်ဆဲ ငြိမ်လည်းသမီး
အိတ်ကို ကြီးချယ်၍ ကြာမဲ့ လက်ဆွဲအားပေးပါမိ

အင်း... ပွဲကြီး
အာတွက်... ခုနစ်ဖက်
အေးရတနာတယ်... ဒီတော့
ပိတ် ဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့ ဘဝ
ကျင့်၍ ခုနစ်ပေါ့ကွာ...

ငါ့ရဲ့ဆုတောင်းခံ
ဆန္ဒကတော့... အိတ်ကို
နှစ်ယောက်... ခပ်လေး
လေးနဲ့... လျှော့ဆုတောင်း
ကို... ငါ့ဖြူချင်
တာပဲ

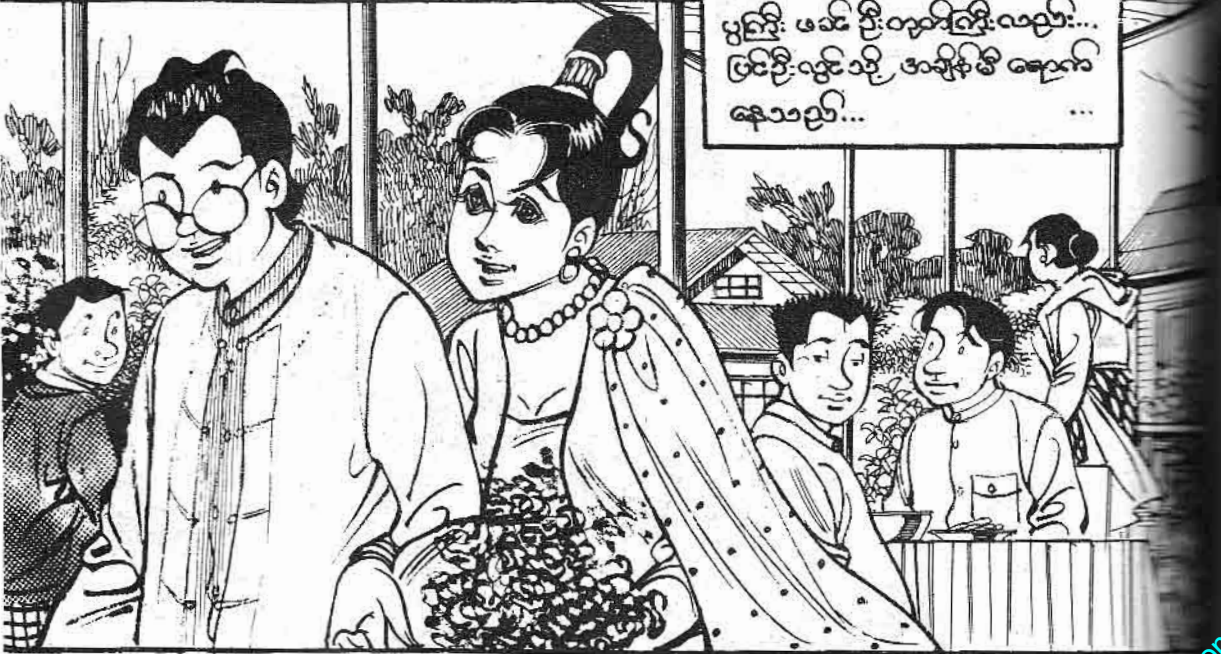

ပွဲကြီးနှင့်
ကြာမဲ့
တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်...
ကြည့်ပါလား
လျှော့ကြည့်... ၂၀၇

ပွဲကြီး နှစ်ကြိမ်မှာ အဖြစ်... အသုံးပါ... မျှော်လင့်
စောင့်စား နေခဲ့ကြသည်... မင်္ဂလာရောက်မြတ်...
လက်ထပ်ပွဲက... ရောက်ရှိလို့ လာခဲ့ပြီ...

ပွဲကြီး ဖခင် ဦးကျော်ကြီးလည်း...
ဖြင့်ဦးလွင်ဘို အချိန်မီ ရောက်
နေသည်... ..

ရန်ကုန်သား ပွဲကြီး ဘက်မှ... ဧည့်ပါရိသတ်နည်းနေမည်ပဲ... မိုးလည်းက မန္တလေးက
သုဉ်းလမ်းချမ်းများကို... စုခေါ်လာပေးသည်... ရွာသားတွေ အသွယ်ပျောက် ခရီးမပန်းအောင်
မင်္ဂလာဆောင်ကို ခိုက်ခင်းထဲမှ... မြေလွတ်တွင် မလှောင်ထိုးချ... ကျင်းပခဲ့သည်။

တစ်ခွာလုံး မီးခိုးတက် တမင်းကျေးဇူး နှစ်သက်ဖွယ် သဘောပေးတဲ့အတွက်...
တစ်ယောက်... အကြီးအကျယ် မျက်နှာပွင့်နေသည်...

သမီးက သူ့ငွေကတော် ဖြစ်သွားသည် အတွက်လည်း
ကျေနပ်နေ၏... အဖိုးကြီး အဖိုးငယ်နှင့် ဟင်းစေ့ကလေး
အလှူပယ်...

တမင်းကလည်း...
တမင်းရည်းချောင်း
ဖီးအောင်.. သျှက်ပြောင်
ထားသည်မို့.. တစ်ခွာ
လုံး... ပျော်မစဉ်း မော်
မစဉ်း... ဖြစ်နေကြ၏...

ကြာမဲ့၏ မိလားအောင်က
ဖြိုး...ခွာမှာ ခြောက်သွေ့
ဝင့်ချင်...

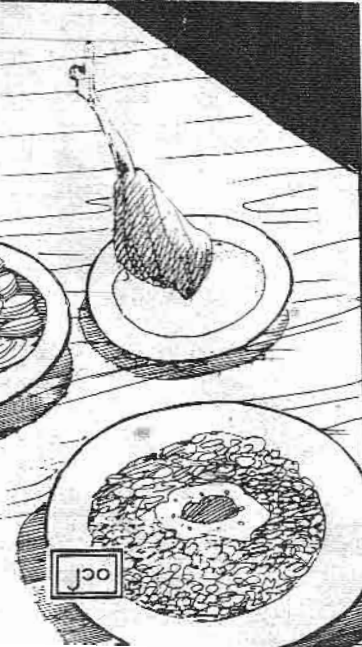
မင်္ဂလာမောင်နှံ စားသောက်နေသည်...
စားပွဲပိုင်းလွင်တော့... နှစ်ဖက်ဆွေမျိုး
အံ့မှီနေသည်...

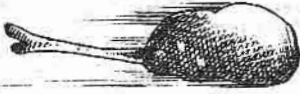
ထိုအချိန်မှာ ကြွက်ပေါင်
ကြော်...တစ်ချောင်း...လေထဲ
မြောက်တက်လာတာ...
ကြာမှ ဖုန်းကန်ထဲမြှုပ်
ကျလာ၏...

အကြောင်းထင်
သေးသည်...
ဦးတူတီကြီးနှင့်
ဦးအောင်မောင်
တို့... အံ့ဩနေ
ကြသည်...

အား...
အား... ဂြိုဟေတက
သား... သိတယ်နော်
ဦးတော့လည်း မျက်နှာ
မေ့မိရုံနဲ့ သားက
မြဲ... အာရင်...

ပွဲကြီး စကားအခွင့်များ-ဟင်း
ဖုန်းကန်ထဲကကြွက်ခြေထောက်
တစ်ချောင်း ခုန်ထွက်လာပြီ
ပွဲကြီး ဖုန်းကန်ထဲ ထဲသွား၏
ဒီလိုကြည့်ပြီး ဦးတုတ်ကြည့်က...

တာတွေ
ဖြစ်နေတာလဲ
သား...

ဖေဖေ အဖေ
ကျွတ်သေးတဲ့လေ...
သားတို့ကို အောင်သွယ်
ပေးတာလည်း အဘိုး...
ခုဗျီနောက်နောက်
လည်း...အဘိုးပါ
ဖဲဗျာ...

ဟေ့...

ဟင်...

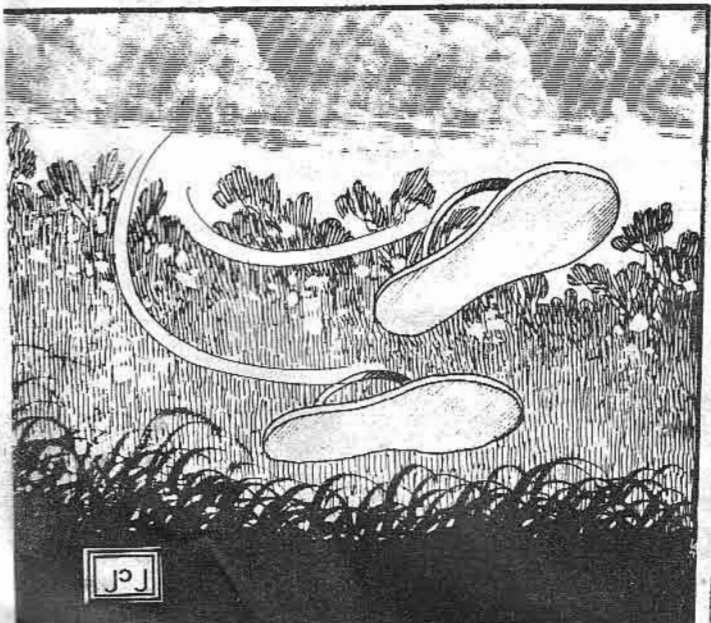
ထိုစဉ် ဟင်းဖုန်းကန်ထဲမှ... ကြွက်ခေါင်းတစ်ခု ခုန်ထွက်
လာပြီ... ဦးတုတ်ကြီး၏ နားခေါင်းကို ထိုးဆိတ်ထွက်သောအထိ

မွကြီးတို့
မင်္ဂလာတို့ညက...
ချစ်ခြင်းလွန်းလှ
သည်... ..

မိသားစုဝင်များ
နှင်း... မိုးလုံးတို့
လင်မယားလည်း
မပြန်ကြ... ..
လူမျိုးည...
နှိုက်ဆက်
ဧည့်ခံပွဲက
လည်း...
ပျော်စရာ...
ကောင်းနေ၏

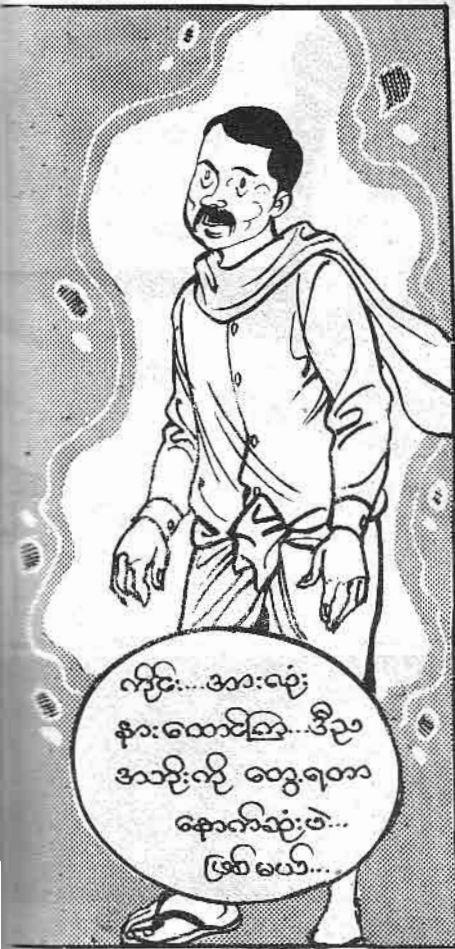
အပျော်လွန်နေသူက အဘိုးသာလွင်
ဖြစ်သည်... သူ၏ အမွတ်ကံဆိပ်
ဖြစ်သော... ဖိနပ်တစ်စုံက... ခြံထဲ
အနံ့ မျက်ပေါက် ပြေးလွှားနေလေ၏

ညဉ့်နက်သာသောအခါ...
အဘိုးက...အားလုံးဖြင့်ရ
အောင်...ကိုယ်ထင်ပြန်...

ငါ့ဖြေ လင်မယား
လည်း...အဘိုးရဲ့ အမွေ
အနစ်ကို ကောင်းကောင်း
အသုံးချပြီး ဖို့ငွားအောင်
ဗြို့စားပြ-

ကိုင်း...အားလုံး
နားထောင်ကြ...ဒီည
အဘိုးကို တွေ့ရတာ
နောက်ဆုံးဖဲ...
ဖြစ်မယ်...

ဟုတ်ကဲ့ပါ
အဘိုး...

သနားတတ်ပါ
အိမ်တက်မှာ...အဘိုး
အတွက် ရည်စူးပြီး...
ဒါနုကောင်းကောင်း
ပြုပေးပါ...

စိတ်ချပါ
အဘိုး...

အားလုံး အဘိုးကို ကန်တော့ကြသည့်အခါမှာတော့...အဘိုး၏ ငိုခိုက်က
တဖြည်းဖြည်း မှန့်ပါးကာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏...

သံဃာတော်များက ဆွမ်းသုံးပြီး ပေးပြားသည့်နည်း... သူကနား ဖျက်ကွဲပြောအောင်ပြော...
ကပ်လျှ မှုခေါ်သတည်း... ..

သံဃာတော်များ
က... ကွယ်လွန်သူ
ပြီး ဒီနေ့ကြီးအား
ရည်နားရွှါ... ..
တရားတော်များ
ဖိုး ခြင်္သေ့သတည်း...

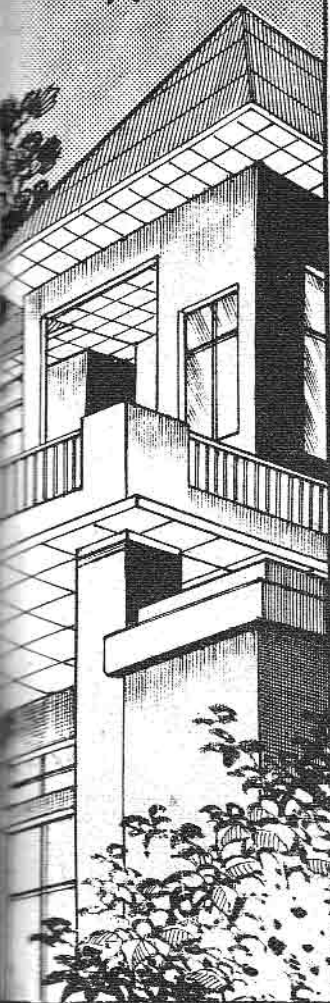
BURMESE CLASSIC .COM

မူလက... နေ့စဉ်
များကရည်စေ့စေ့
နိုင်ကြ...

နောက်ဆုံးမှာ အဖွဲ့
ပေးဝေကာ... လျှောက်လျှောက်
လှေလှေ သာဓုခေါ်ဆို
လျှောက်ကြလေ့တော့၏... [၂၁၄]

ထိုနေ့မှ စပြီး... အားလုံး၏ အရည်အသွေးလည်း အတွေ့ရ...
အသံလည်း မကြားရသလို... အိမ်ထဲပေါ်မှ အိမ်ထဲလည်း
လုံးဝ ငြိမ်သက်သွားတော့၏...

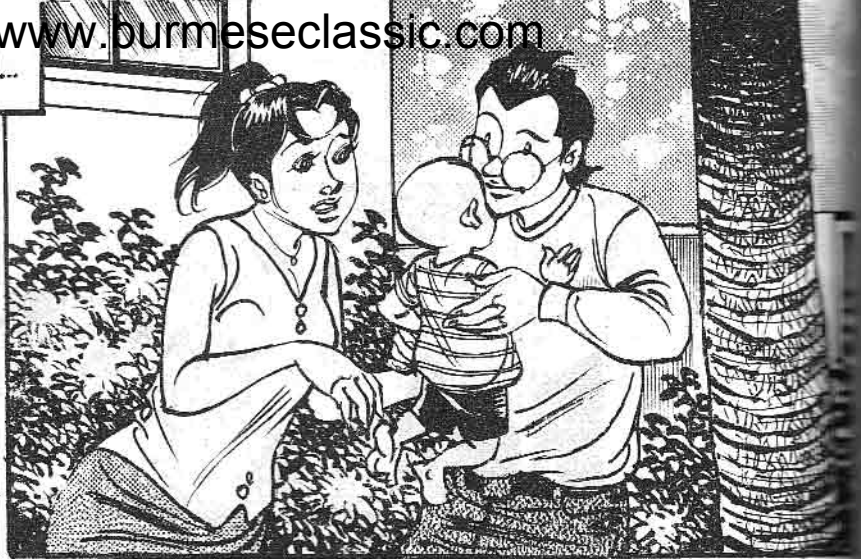
ပွဲကြီး နှစ် ကြိမ်၊
လည်း ခြံအလွယ်
နှင်း ကားလွယ်လွယ်
လို့ မိမိမိမိ
လွယ်ခဲ ကြာသဖြင့်
စီးပွား တက်လာခဲ့
သည်...

BURMESE CLASSIC .COM

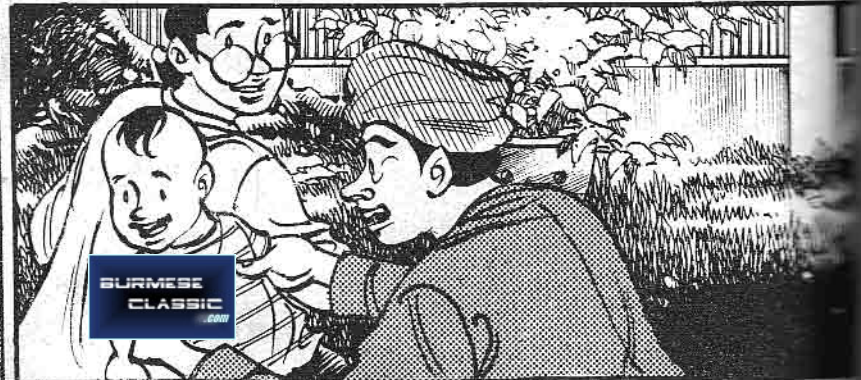
သုတေသန မရှိနေလျာ
လည်း ဖြစ်... ရာယဉ်
လည်း... ဖြစ်သော...
ဦးအောင်မောင်က
လည်း... ယောက္ခမ
လို့... မနေဘဲ...
အလွန် ကြိုးစား
သဖြင့်... သာယာ
ချမ်းအောင် ယော
မိသားစု ဖြစ်လာ
ခဲ့သည်... ..

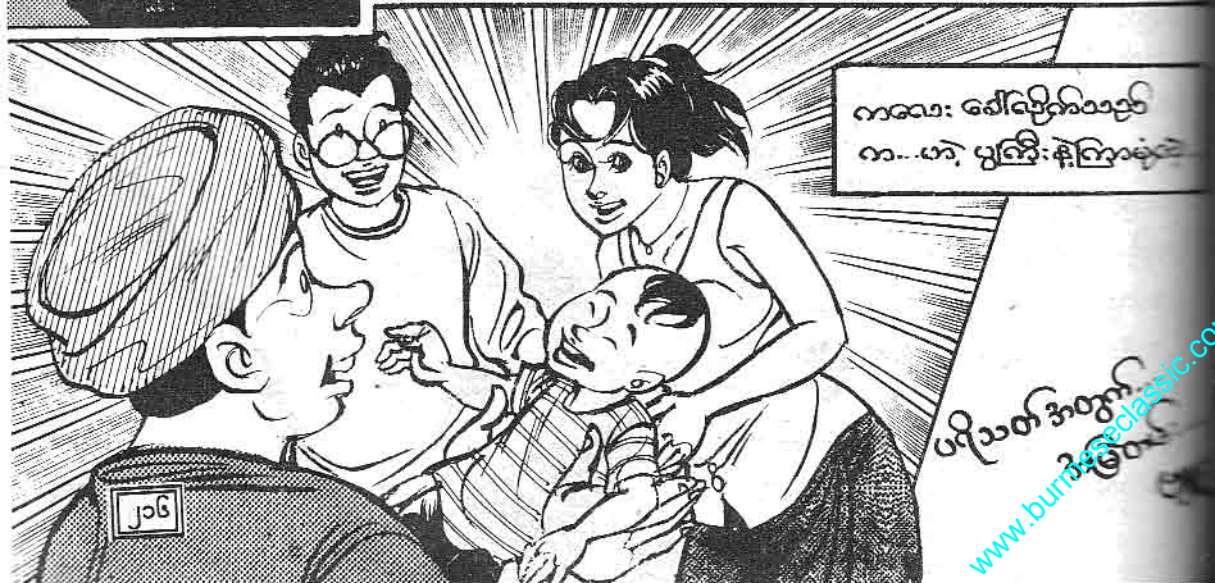
သုံးနှစ် ကြာသောအခါ...

အခါလေညစ် သားလေးကို တစ်ယောက်တစ်ယောက် လှည့်လှည့် ပွေ့ချီရင်း ကြည့်နဲ့ ရွှင်ဖြူနေကြသူတို့မှာ... ပွဲကြီး နှင့် ကြာနံ့အာ ဖြစ်သည့် ကြားဖြတ်လှည့် ပွေ့ချီသူက ဦးအိုက်စောင်း... ..

ဦးအိုက်စောင်း ပွေ့ချီထားစဉ် ကလေးက... ပထမဆုံး စကား စတင် လျှောက်၍.. မိဘဖြစ်သူ ပွဲကြီး နှင့် ကြာနံ့ အံ့ပွဲသွား၏...

ကလေး ခေါ်လျှောက်သည့် က...ဟဲ့ ပွဲကြီး နှင့် ကြာနံ့အာ